

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 257

38e jaargang

2 oktober 1995

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	<i>I Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
95/C 257/01	E-2640/94 van Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Richtlijn televisie zonder grenzen (aanvullend antwoord)	1
95/C 257/02	E-55/95 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Communautaire subsidies voor het tweede communautair bestek (1994—1999) gedurende het jaar 1994	1
95/C 257/03	E-110/95 van Carlos Robles Piquer aan de Raad Betreft: Beoordeling van het akkoord over nucleaire activiteiten in Noord-Korea	2
95/C 257/04	E-131/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: De communautaire wetgeving en het verbod om het Griekse grondgebied te verlaten wegens schulden aan de overheid	3
95/C 257/05	E-273/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Vertraagde uitbetaling door EU-diensten	4
95/C 257/06	P-316/95 van Peter Truscott aan de Raad Betreft: Kalverboxen en de uitvoer van levend vee	4
95/C 257/07	P-522/95 van Peter Truscott aan de Raad Betreft: Kalverkisten en de export van vee	4
95/C 257/08	E-524/95 van Christine Barthelet-Mayer aan de Raad Betreft: Intensieve veehouderij met voor de slacht bestemde dieren	4
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen P-316/95, P-522/95 en E-524/95	5

Prijs: 18 ecu

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 257/09	E-326/95 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Verdeling van het quotum van 27 000 ton makreel van de NAFO-zone	5
95/C 257/10	E-336/95 van Werner Langen aan de Raad Betreft: Gedwongen verkoop van grondstukken in Ierland	5
95/C 257/11	E-403/95 van Edward Newman aan de Commissie Betreft: Afschaffing van grenscontroles	6
95/C 257/12	E-419/95 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Uitgaven voor octrooikwesties en -geschillen in het kader van onderzoek en ontwikkeling	7
95/C 257/13	E-504/95 van José Gil-Robles Gil-Delgado aan de Raad Betreft: Situatie van kaderpersoneel in de Gemeenschap	8
95/C 257/14	E-519/95 van Johanna Maij-Weggen aan de Raad Betreft: VN-expert in El Salvador	8
95/C 257/15	E-526/95 van Georges Berthu aan de Raad Betreft: Schending van de rechten van de mens in Roemenië	9
95/C 257/16	E-539/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Wijzigingen van de richtlijn „Televisie zonder grenzen”	9
95/C 257/17	E-587/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Het accountantsberoep in Griekenland — overtreding van artikel 90, in combinatie met de artikelen 86 en 52, van het EU-Verdrag	10
95/C 257/18	E-594/95 van Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Niet-naleven door Lid-Staten van voorschriften van de Unie inzake de harmonisatie van beroepskwalificaties	11
95/C 257/19	E-622/95 van Ilona Graenitz aan de Raad Betreft: Normen voor projecten van de Europese Unie met derde landen	11
95/C 257/20	E-626/95 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Uitgaven voor en beleid inzake de aankoop van informatietechnologie door de Europese Unie (aanvullend antwoord)	11
95/C 257/21	E-649/95 van Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Overstromingen	12
95/C 257/22	E-746/95 van Celia Villalobos Talero aan de Commissie Betreft: Steun voor het toerisme — projecten in Malaga	12
95/C 257/23	E-817/95 van Philippe-Armand Martin aan de Commissie Betreft: Accijnzen op wijn	13
95/C 257/24	E-837/95 van Glyn Ford aan de Raad Betreft: Dreigende arrestatie van Munir Ceylan	13
95/C 257/25	E-861/95 van Dagmar Roth-Behrendt aan de Commissie Betreft: Financiële steun aan Berlijn (aanvullend antwoord)	14
95/C 257/26	E-925/95 van Sir Jack Stewart-Clark aan de Raad Betreft: Uitvoer van martelwerktuigen	14
95/C 257/27	E-971/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Mededinging	15

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 257/28	E-986/95 van María Izquierdo Rojo aan de Raad Betreft: Door de Europese Unie te nemen stappen tegen het geweld in Algerije	15
95/C 257/29	E-987/95 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Communautaire initiatieven ter voorkoming van het mentale verval van volwassenen	16
95/C 257/30	E-992/95 van Paul Lannoye aan de Commissie Betreft: Grenswaarden van de uitstoot van dioxinen door gemeentelijke afvalverbrandings- installaties	16
95/C 257/31	E-1059/95 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Gezondheidsproblemen door migratie en toerisme in de Europese Unie	17
95/C 257/32	E-1068/95 van Carmen Díez de Rivera Icaza aan de Commissie Betreft: Toerisme en milieu	17
95/C 257/33	E-1073/95 van Michel Rocard aan de Commissie Betreft: Verkorting en reorganisatie van de werktijd	18
95/C 257/34	E-1091/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Raad Betreft: Kiesrecht voor buitenlanders bij gemeenteraadsverkiezingen	18
95/C 257/35	E-1109/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Verdeling van geneesmiddelen	19
95/C 257/36	E-1113/95 van Marie-Paule Kestelijn-Sierens aan de Commissie Betreft: Esperanto-proefprojecten	19
95/C 257/37	E-1121/95 van Jannis Sakellariou aan de Commissie Betreft: Inschrijving van Unieburgers in het kiesregister	20
95/C 257/38	E-1214/95 van Anita Pollack aan de Raad Betreft: Duurzame groei en de oceanen	20
95/C 257/39	E-1215/95 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Landbouw en het milieu	21
95/C 257/40	E-1216/95 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Verdrag inzake de klimaatverandering en Agenda 21	21
95/C 257/41	E-1218/95 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Konver-steun	22
95/C 257/42	E-1238/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Sociale en economische aspecten van het milieubeleid	22
95/C 257/43	P-1244/95 van Daniel Cohn-Bendit aan de Commissie Betreft: Bevordering van de verspreiding van onafhankelijke informatie in voormalig Joegoslavië	23
95/C 257/44	E-1245/95 van Ralf Walter aan de Commissie Betreft: Insolventie-verzekering voor jeugdorganisaties	24
95/C 257/45	E-1249/95 van James Provan aan de Commissie Betreft: Tonnage van de vissersvloten in de Europese Unie	25
95/C 257/46	E-1261/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Het watergebied van Schinias nabij de gemeente Marathonas	26
95/C 257/47	E-1289/95 van Christine Oddy aan de Raad Betreft: Rechten van de mens in Pakistan	26

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 257/48	E-1305/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Menselijk potentieel en mobiliteit	27
95/C 257/49	E-1308/95 van Wim van Velzen aan de Commissie Betreft: Diabetes-research	27
95/C 257/50	E-1317/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Omzetting van Richtlijn 91/676/EEG in Grieks recht	28
95/C 257/51	E-1334/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Fraudebestrijding	28
95/C 257/52	E-1349/95 van Allan Macartney aan de Raad Betreft: Bosnië/Servië	29
95/C 257/53	E-1350/95 van Allan Macartney aan de Commissie Betreft: EFRO: bedrijfssluitingen in de textielsector — regio Tayside, Schotland	29
95/C 257/54	E-1352/95 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Sigarettensmokkel	30
95/C 257/55	E-1472/95 van Salvador Garriga Polledo aan de Commissie Betreft: Onttrekken van tabak aan het officiële circuit	30
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1352/95 en E-1472/95	30
95/C 257/56	E-1361/95 van Luigi Moretti aan de Commissie Betreft: Textiel- en kledingindustrie — douane-unie EU-Turkije	31
95/C 257/57	E-1364/95 van Marie-Paule Kestelijn-Sierens aan de Commissie Betreft: Communautaire maatregelen ten behoeve van de thuiszorg	31
95/C 257/58	P-1367/95 van Concepció Ferrer aan de Raad Betreft: Totaal verbod op anti-personeelmijnen	32
95/C 257/59	E-1384/95 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Totaal verbod op anti-personeelmijnen	32
95/C 257/60	E-1385/95 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Tracé A 73 en habitatrichtlijn	33
95/C 257/61	E-1393/95 van Peter Skinner aan de Commissie Betreft: Financiering van de spoorverbinding onder het Kanaal en het EG-mededingingsbeleid	33
95/C 257/62	E-1402/95 van Alexander Langer aan de Commissie Betreft: Ongecontroleerde woningbouw in Is Arenas (Sardinië — Italië)	34
95/C 257/63	E-1418/95 van Ingo Friedrich aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van een Europees postbeleid	35
95/C 257/64	E-1448/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Communair beleid inzake postdiensten	35
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1418/95 en E-1448/95	35

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 257/65	E-1420/95 van Mathias Reichhold aan de Commissie Betreft: Koolzaad in het EU-landbouwbeleid	36
95/C 257/66	E-1421/95 van Mathias Reichhold aan de Commissie Betreft: Gemeenschappen van groente- en fruittelers	36
95/C 257/67	E-1423/95 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Kernenergie	37
95/C 257/68	E-1428/95 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Gevaren van vrije verkoop van de anticonceptiepil in Nederland	37
95/C 257/69	E-1429/95 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Reclame voor de anticonceptiepil in Nederland	38
95/C 257/70	E-1430/95 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Vrije verkoop van de anticonceptiepil in Nederland in strijd met harmoniserings- streven	38
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1428/95, E-1429/95 en E-1430/95	38
95/C 257/71	E-1439/95 van Klaus Rehder aan de Commissie Betreft: Reële kosten van vervoer	39
95/C 257/72	E-1445/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Financiële steun voor de Europese filmindustrie	40
95/C 257/73	E-1447/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: EU-regeling inzake suiker	40
95/C 257/74	E-1459/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Universele diensten en diensten die gereserveerd kunnen worden	41
95/C 257/75	E-1463/95 van James Moorhouse aan de Commissie Betreft: Koolmonoxydevergiftiging door verstopte schoorstenen	41
95/C 257/76	E-1473/95 van Jesús Cabezón Alonso en Ana Miranda de Lage aan de Commissie Betreft: Ontwikkeling en armoede in de voormalige Sovjet-Unie	42
95/C 257/77	E-1474/95 van Jesús Cabezón Alonso en Ana Miranda de Lage aan de Commissie Betreft: Top van Kopenhagen en de Europese Unie	42
95/C 257/78	E-1475/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Steun van de Europese Unie aan Guatemala	43
95/C 257/79	E-1478/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Informatiemaatschappij en sociale verandering	44
95/C 257/80	E-1479/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Steun aan Nicaragua	44
95/C 257/81	E-1481/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Armoede en racisme	45

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 257/82	E-1482/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Armoede in de Europese Unie	45
95/C 257/83	E-1484/95 van Fausto Bertinotti aan de Commissie Betreft: Naleving van de communautaire voorschriften bij de aanleg van een hoogspanningsleiding in het gebied Verbano-Cusio-Ossola	46
95/C 257/84	E-1487/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Raad Betreft: Akkoord van Schengen	46
95/C 257/85	E-1494/95 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Nederlands aandeel in het communautaire programma „Konver”	47
95/C 257/86	E-1496/95 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Steun aan terugkeer vluchtelingen uit Eritrea	47
95/C 257/87	E-1512/95 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Wereldhandelsorganisatie (WTO) en dierenbescherming	48
95/C 257/88	E-1516/95 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Normen voor dierenvallen	48
95/C 257/89	E-1540/95 van Fernand Herman aan de Commissie Betreft: Toepassing van de verordening inzake het verbod op het gebruik van de wildklem en op het binnenbrengen in de Gemeenschap van pelzen van in het wild levende diersoorten	48
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1512/95, E-1516/95 en E-1540/95	49
95/C 257/90	E-1518/95 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Onderzoekreactor te Garching	49
95/C 257/91	E-1520/95 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Definitieve opslagplaats voor kernafval in Japan	49
95/C 257/92	E-1523/95 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Vervoer van nucleair materiaal naar Japan	50
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1520/95 en E-1523/95	50
95/C 257/93	E-1528/95 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Handboeken over de integratie van vrouwen in de ontwikkeling	50
95/C 257/94	E-1530/95 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Landbouw: bepalingen van het geïntegreerde administratieve en controlestelsel	51
95/C 257/95	E-1531/95 van Peter Skinner aan de Commissie Betreft: Veiligheidsnormen voor zware vrachtwagens en andere voertuigen die in de Europese Unie in het verkeer zijn	51
95/C 257/96	E-1534/95 van David Martin aan de Commissie Betreft: De Commissie en de stemprocedure in de Raad	52
95/C 257/97	E-1538/95 van Veronica Hardstaff aan de Commissie Betreft: Recht van de burgers op toegang tot informatie	52
95/C 257/98	P-1546/95 van Antonio Tajani aan de Raad Betreft: Schending van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden	53

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 257/99	P-1879/95 van Antonio Tajani aan de Raad Betreft: Schending van de Europese Conventie inzake de fundamentele rechten en vrijheden ..	53
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen P-1546/95 en P-1879/95	53
95/C 257/100	E-1547/95 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Goedkeuring van zwemwater	53
95/C 257/101	E-1551/95 van Bárbara Dührkop Dührkop aan de Commissie Betreft: Samenwerking met derde landen — begrotingslijn B 3-1007	54
95/C 257/102	E-1555/95 van Elly Plooij-van Gorsel aan de Commissie Betreft: Tweedeling Instituut voor geavanceerde materialen te Petten en Ispra	55
95/C 257/103	E-1559/95 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Financiering van projecten in verband met gezondheid op het werk	56
95/C 257/104	E-1561/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Het invoeren van denneappels uit China	56
95/C 257/105	E-1567/95 van Renate Heinisch aan de Commissie Betreft: Richtlijn over zuigelingenvoeding en hierop aansluitende voeding	56
95/C 257/106	E-1576/95 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Grootschalige houtkap in Suriname	57
95/C 257/107	E-1600/95 van Sir Jack Stewart-Clark aan de Commissie Betreft: Financiële bijstand voor Kenia	57
95/C 257/108	E-1603/95 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Sterfgevallen ten gevolge van smog	58
95/C 257/109	E-1604/95 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Internering van seropositieve personen in Zweden	58
95/C 257/110	E-1605/95 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Nieuwe Europese bureaus	59
95/C 257/111	E-1611/95 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Benoeming Italiaanse vertegenwoordiger in het CIO	59
95/C 257/112	P-1612/95 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Advies van de Commissie inzake de A 20 in Duitsland	60
95/C 257/113	P-1613/95 van Fausto Bertinotti aan de Commissie Betreft: Herhaaldelijk in gebreke blijven van de Italiaanse Staat wat betreft het omzetten in nationaal recht van Richtlijn 91/271/EEG inzake de behandeling van stedelijk afvalwater	60
95/C 257/114	E-1615/95 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Statistieken betreffende dierproeven in de Europese Unie	61
95/C 257/115	E-1627/95 van Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Thuiszorg in Europa	61
95/C 257/116	P-1628/95 van Jean-Pierre Cot aan de Commissie Betreft: Eerbiediging van de grondrechten van de Europese Unie door Frankrijk	62

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 257/117	E-1638/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Europese ruimtelijke ordening	62
95/C 257/118	E-1642/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Preventie van aids en andere besmettelijke ziekten	63
95/C 257/119	E-1648/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Schape- en geitevles	63
95/C 257/120	E-1656/95 van Wolfgang Nußbaumer aan de Commissie Betreft: Midden- en Oosteuropese landen — convergentiecriteria	64
95/C 257/121	E-1657/95 van Wolfgang Nußbaumer aan de Commissie Betreft: Wijziging van de tot nu toe geldende anti-dumpinginstrumenten indien mededingingsbe- palingen en nationale steunmaatregelen op de landen van Midden- en Oost-Europa worden toegepast	65
95/C 257/122	E-1658/95 van Wolfgang Nußbaumer aan de Commissie Betreft: Transeuropese vervoernetten — financiering in de Midden- en Oosteuropese landen ..	65
95/C 257/123	E-1664/95 van Mark Killilea aan de Commissie Betreft: Vernietiging van het Aralmeer	66
95/C 257/124	E-1686/95 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: ESF	66
95/C 257/125	E-1687/95 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Tuberculose	67
95/C 257/126	E-1691/95 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Aanwending van de communautaire fondsen voor het landbouwirrigatieproject van de vallei van de rivier Lis — Leiria (Portugal)	67
95/C 257/127	P-1693/95 van Frédéric Striby aan de Commissie Betreft: Erkenning van tussentijdse registratie van nieuwe motorvoertuigen door de Lid-Staten: Frans-Duits voorbeeld	68
95/C 257/128	E-1703/95 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Financiering door het Europees Sociaal Fonds — Portugal	68
95/C 257/129	E-1712/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Eerste communautair bestek voor Griekenland	69
95/C 257/130	E-1718/95 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Gevaren voor de veiligheid door draagbare telefoons	70
95/C 257/131	E-1724/95 van Fausto Bertinotti aan de Commissie Betreft: Definitie van het begrip „aanzienlijk milieu-effect” overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG over de milieu-effectbeoordeling	70
95/C 257/132	E-1725/95 van Pervenche Berès aan de Commissie Betreft: Vertrouwelijkheid van de studies van de Commissie	71
95/C 257/133	P-1728/95 van Bernie Malone aan de Commissie Betreft: Bhoetaanse vluchtelingen in Nepal	72
95/C 257/134	E-1733/95 van Alex Smith aan de Commissie Betreft: Alternatieve procédés voor opwerking van kernenergie	72
95/C 257/135	E-1734/95 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: Criteria van de Commissie voor de medefinanciering van ontwikkelingsprojecten	73

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 257/136	E-1736/95 van Pervenche Berès aan de Commissie Betreft: Sociale verzekeringen en vrij verkeer van personen	73
95/C 257/137	P-1742/95 van Roy Perry aan de Commissie Betreft: Toepassing van SAP-bepalingen	74
95/C 257/138	E-1746/95 van Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Compensatie bij instapweigering	75
95/C 257/139	E-1755/95 van David Bowe aan de Commissie Betreft: Richtlijn nieuwe voedingsmiddelen	75
95/C 257/140	E-1765/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Toegang van confectieproducten tot de communautaire markt	76
95/C 257/141	E-1771/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Recyclage in de ijzer- en staalindustrie	76
95/C 257/142	E-1784/95 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Bouw van een kerncentrale in Turkije	77
95/C 257/143	E-1789/95 van Elly Plooij-van Gorsel aan de Commissie Betreft: Uitbetaling van gelden via het vierde kaderprogramma	77
95/C 257/144	E-1790/95 van Elly Plooij-van Gorsel aan de Commissie Betreft: Prijzen van het „Panorama van de EU Industrie”	78
95/C 257/145	E-1791/95 van Philippe De Coene aan de Commissie Betreft: Uitvoering artikel 40 van de Vierde ACS-EEG Overeenkomst van Lomé	78
95/C 257/146	E-1807/95 van Leen van der Waal aan de Commissie Betreft: Controles wegtransport in de Lid-Staten	78
95/C 257/147	E-1813/95 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Wetenschappelijk comité voor zuigelingen- en kleutervoeding	79
95/C 257/148	E-1815/95 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Project voor geïntegreerde plattelandsontwikkeling Pa Nam in Tibet	80
95/C 257/149	E-1820/95 van Sylviane Ainardi aan de Commissie Betreft: De mensenrechten in Syrië	80
95/C 257/150	E-1827/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Eenvormige concepten binnen het sociaal beleid	81
95/C 257/151	E-1846/95 van Fausto Bertinotti aan de Commissie Betreft: Aanzienlijke vertraging bij de publikatie van het twaalfde verslag van de Commissie over de controle op de toepassing van de communautaire wetgeving in de Lid-Staten	81
95/C 257/152	P-1864/95 van Carmen Díez de Rivera Icaza aan de Commissie Betreft: Tussentijds verslag over de uitvoering van het vijfde actieprogramma van de Gemeenschap inzake het milieu	81
95/C 257/153	E-1867/95 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: Onderhandelingen tussen Japan en de Verenigde Staten in de automobielsector	82

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 257/154	E-1869/95 van Fausto Bertinotti aan de Commissie Betreft: Vrijstelling tot 2006 om zich aan te passen aan Richtlijn 94/67/EG betreffende de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen en eerbiediging van de milieudoelinden ter vermindering van de dioxine-emissie	82
95/C 257/155	P-1881/95 van Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Sociaal plan voor het Cedefop	83
95/C 257/156	E-1893/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Omzetting van communautaire richtlijnen door Spanje	84
95/C 257/157	E-1905/95 van Bill Miller aan de Commissie Betreft: Intergouvernementele Conferentie	84
95/C 257/158	E-1906/95 van Bill Miller aan de Commissie Betreft: Intergouvernementele Conferentie	84
95/C 257/159	E-1962/95 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Europese glasindustrie	85
95/C 257/160	P-1988/95 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: CCGT	85
95/C 257/161	E-2001/95 van Mair Morgan aan de Commissie Betreft: Fokken van windhonden in Ierland	86
95/C 257/162	P-2022/95 van Bengt Hurtig aan de Commissie Betreft: Milieu	86
95/C 257/163	E-2054/95 van Imelda Read aan de Commissie Betreft: De plannen van de Commissie in verband met sekten	86
95/C 257/164	P-2068/95 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Onderzoek- en technische ontwikkelingsprojecten buiten de Europese Unie	87
95/C 257/165	P-2099/95 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Opwerking van Russisch plutonium uit wapens tot gemengd-oxydesplijstof in Hanau	87

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2640/94

van **Mary Banotti (PPE)**
aan de Commissie
(8 december 1994)
(95/C 257/01)

Betreft: Richtlijn televisie zonder grenzen

Kan de Commissie informatie verstrekken omtrent de laatste ontwikkelingen met betrekking tot de richtlijn televisie zonder grenzen?

Maken nieuwe investeringsquota voor Europese programma's deel uit van de herziene tekst?

Hoe staat het met nieuwe diensten als video-op-aanvraag en betaaltelevisie? In hoeverre worden deze in de herziene tekst in aanmerking genomen?

Aanvullend antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie
(30 juni 1995)

In artikel 26 van Richtlijn 89/552/EEG „Televisie zonder grenzen” ⁽¹⁾ wordt bepaald dat de Commissie een verslag over de tenuitvoerlegging van deze richtlijn indient, dat zo nodig vergezeld gaat van bijkomende voorstellen om de richtlijn aan de ontwikkelingen op omroepgebied aan te passen. Op 22 maart 1995 heeft de Commissie haar goedkeuring gehecht aan een voorstel tot wijziging ⁽²⁾, waarin de maatregelen voor bevordering op Europees niveau in de door het geachte Parlementslid gewenste zin worden gewijzigd.

De Commissie wenst te benadrukken dat de voorgestelde wijziging ten doel heeft een bijdrage te leveren aan het mobiliseren van de Europese programma-industrie en haar de middelen te verschaffen om concurrerend te worden op de Europese en de internationale markt. In dit verband wijst zij erop dat de betrokken beroepskringen zich in het bijzonder tijdens de Europese conferentie van juli 1994 intensief hebben beziggehouden met het vraagstuk inzake

een verplicht investeringsquotum voor Europese producties, dat in het Groenboek over het audiovisuele beleid (Groenboek „Strategische opties voor de versterking van de programma-industrie in de context van het audiovisuele beleid van de Europese Unie” ⁽³⁾) wordt opgeworpen.

De Commissie was evenwel van oordeel dat de werksfeer van de richtlijn gehandhaafd moest worden; zij blijft van toepassing op „punt-tot-multipuntdiensten”, waaronder „pay-per-view”, video op aanvraag en telewinkelen. De nieuwe „punt-tot-punt-diensten” zullen worden besproken in een groenboek over de nieuwe audiovisuele diensten, dat de Commissie eind 1995 zal indienen.

⁽¹⁾ PB nr. L 298 van 17. 10. 1989.

⁽²⁾ Doc. COM(95) 86 def.

⁽³⁾ Doc. COM(94) 96 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-55/95

van **José Apolinário (PSE)**
aan de Commissie
(30 januari 1995)
(95/C 257/02)

Betreft: Communautaire subsidies voor het tweede communautair bestek (1994—1999) gedurende het jaar 1994

Volgens het op 19 december 1994 ontvangen antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag E-2472/94 ⁽¹⁾ heeft de Portugese Regering tot 15 november 1994 ongeveer 200 miljard escudo ontvangen aan communautaire subsidies voor het jaar 1994 (tweede communautair bestek).

De Portugese Regering verklaart echter dat zij tot eind 1994, in het kader van het tweede communautair bestek, in totaal reeds 290 miljard escudo heeft ontvangen, hetgeen overeenkomt met circa 80 % van de verschillende operationele programma's (eerste en tweede tranche van 1994).

De Commissie wordt dan ook verzocht nauwkeurig opgave te verstrekken van de data van de overboekingen van dit verschilbedrag, wellicht na 15 november 1994 (onder vermelding van de bedragen en het respectieve operationele programma), alsmede van de data van de indiening van de aanvraag door de Lid-Staat.

(¹) PB nr. C 81 van 3. 4. 1995, blz. 36.

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie
(13 maart 1995)**

De bedragen die tussen 16 november 1994 en 31 december 1994 aan Portugal zijn overgemaakt in het kader van het communautair bestek 1994—1999, zijn vermeld in de onderstaande tabel. Wat het FIOV betreft, worden de betrokken gegevens verstrekt in het antwoord op schriftelijke vraag 54/95 van het geachte Parlementslid (¹).

(¹) PB nr. C 139 van 5. 6. 1995.

EFRO

(in ecu)

Operationeel programma	Datum ontvangst aanvraag	Datum boeking	Bedrag
Op ondersteuning en ontwikkeling gerichte infrastructuur	8. 11. 94	23. 11. 94	97 083 000
Modernisering van de economische infrastructuur	15. 11. 94	2. 12. 94	90 860 100
Gezondheid en maatschappelijke integratie	8. 12. 94	30. 12. 94	26 979 500 (¹)
Norte	17. 11. 94	2. 12. 94	14 430 000
Norte	16. 12. 94	29. 12. 94	32 050 000 (¹)
Centro	24. 10. 94	22. 11. 94	8 299 200
Centro	21. 12. 94	30. 12. 94	19 174 000 (¹)
Lisboa e Vale do Tejo	13. 12. 94	30. 12. 94	9 167 400
Alentejo	6. 12. 94	30. 12. 94	6 276 900
Açores	26. 10. 94	22. 11. 94	15 397 800
Açores	8. 12. 94	30. 12. 94	26 684 000 (¹)
Madeira	23. 11. 94	19. 12. 94	14 126 700
Technische bijstand	Beschikking 20. 12. 94	30. 12. 94	4 500 000
Prinest	14. 11. 94	19. 12. 94	2 295 900
Prinest	14. 11. 94	19. 12. 94	3 664 000 (¹)
Resider II	Beschikking 20. 12. 94	30. 12. 94	1 280 100

(¹) Eerste voorschot op de tranche 1995.

ESF

(in ecu)

	Datum ontvangst aanvraag	Datum boeking	Bedrag
Technische bijstand	Beschikking 20. 12. 94	29. 12. 94	4 300 000

EOGFL

(in ecu)

	Datum ontvangst aanvraag	Datum boeking	Bedrag
Vergoeding van uitgaven voor 1993 in het kader van Verordening (EEG) nr. 1035/72	3. 6. 94	23. 11. 94	53 796

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-110/95

van Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Raad

(3 februari 1995)

(95/C 257/03)

Betreeft: Beoordeling van het akkoord over nucleaire activiteiten in Noord-Korea

Kan de Raad, drie maanden na de ondertekening van de akkoorden tussen de Verenigde Staten, Japan, en Noord- en Zuid-Korea over nucleaire kwesties, een oordeel hierover uitspreken, gelet op het feit dat deze akkoorden gevolgen hebben voor de veiligheid van het Westen, en dus die van de Europese Unie? Acht de Raad bijvoorbeeld de onlangs door enkele medewerkers van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie geuite „ernstige ongerustheid” over het feit dat de inspecties van de Noordkoreaanse nucleaire installaties gedurende een lange tijd zijn onderbroken, gegrond? Kan de Raad, gelet op het feit dat de Europese Unie geen partij is in deze akkoorden, mededelen of het mogelijk is dat de Europese nucleaire technologie en industrie voor vreedzame doeleinden, betrokken zijn of worden bij de levering van twee nieuwe kerncentrales aan dit land?

Antwoord

(4 augustus 1995)

De Europese Unie is tijdens de onderhandelingen over en vóór de sluiting van de overeenkomst op nucleair gebied met de RDPC door de Verenigde Staten niet op de hoogte gebracht of geraadpleegd. In het kader van de politieke dialoog hebben de vertegenwoordigers van de Raad evenwel over de teneur van deze overeenkomst een aantal gegevens en ophelderingen gekregen na de ondertekening ervan.

Ten aanzien van de ongerustheid waarvan sprake in de vraag van het geachte Parlementslid en hoewel het uitstel van de algehele toepassing van de waarborgovereenkomst die de RDPC met de IAEA verbindt het minst bemoedigende element vormt, is de Raad van oordeel dat de tussen de Verenigde Staten en de RDPC gesloten overeenkomst enige rust kan brengen in een regio waar sterke spanningen heersten, en dat deze overeenkomst bevredigend kan blijken voor zover alle partijen bij de tenuitvoerlegging ervan blijken zullen geven van goede trouw.

Hoewel de Lid-Staten van de Unie geen partij zijn bij deze overeenkomst, zal de Raad al het mogelijke doen om te garanderen dat de toepassing van deze overeenkomst bijdraagt tot de veiligheid in de regio van de Stille Oceaan maar ook in het Westen.

De organisatie die belast zal worden met de levering van de twee reactoren, vertrouwt de voornaamste taken toe aan de drie oprichtende Staten: Verenigde Staten, Republiek Korea, Japan. Sommige Lid-Staten van de Unie hebben besloten daaraan deel te nemen, ook op financieel gebied.

De Raad zal deze situatie blijven volgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-131/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)
aan de Commissie
(8 februari 1995)
(95/C 257/04)

Betreft: De communautaire wetgeving en het verbod om het Griekse grondgebied te verlaten wegens schulden aan de overheid

In zijn Arrest nr. 3502/1994 oordeelt de Griekse Raad van State dat de vigerende Griekse wetsbepalingen krachtens dewelke personen die bij de Griekse overheid schulden hebben het land niet mogen verlaten, onverenigbaar zijn met het communautair recht en dat zulke door de Griekse wetgeving toegestane beperkingen van het recht om het land ongehinderd te verlaten bijgevolg ongeoorloofd zijn.

Is de Commissie van mening dat het verbod voor personen met schulden aan de overheid om het grondgebied van een Lid-Staat te verlaten strijdig is met de in het Verdrag van Maastricht vervatte bepalingen inzake het vrije verkeer van personen?

Bestaan er in de andere Lid-Staten soortgelijke verbodsbepalingen?

Zal de Commissie het nodige doen om ervoor te zorgen dat soortgelijke problemen worden geregeld via specifieke

communautaire bepalingen die garanderen dat belastingen en andere verschuldigde geldsommen worden geïnd, zonder dat aan de rechten van de natuurlijke personen wordt geraakt?

Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie

(23 mei 1995)

Het nieuwe artikel 8 A van het EG-Verdrag bekrachtigt het recht van alle burgers van de Unie om vrij op het grondgebied van de Lid-Staten te reizen en te verblijven, waarbij echter wordt gepreciseerd dat zulks geldt „onder voorbehoud van de beperkingen en voorwaarden die bij dit Verdrag en de bepalingen ter uitvoering daarvan zijn vastgesteld”.

Een van deze beperkingen is de mogelijkheid voor de Lid-Staten om het vrije verkeer van personen te beperken om redenen van openbare orde. Op grond hiervan kan met name de uitoefening worden verhinderd van het recht om het grondgebied van de Lid-Staten te verlaten, zoals vastgesteld in artikel 2, lid 1, van Richtlijn 68/360/EEG van de Raad van 15 oktober 1968 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van werknemers der Lid-Staten en van hun familie binnen de Gemeenschap ⁽¹⁾ met betrekking tot de werknemers en van artikel 2, lid 1, van Richtlijn 73/148/EEG van de Raad van 21 mei 1973 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van onderdanen van de Lid-Staten binnen de Gemeenschap ter zake van vestiging en verrichten van diensten ⁽²⁾ met betrekking tot de zelfstandigen. Hierbij dienen de Lid-Staten de bepalingen in acht te nemen van Richtlijn 64/221/EEG van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid ⁽³⁾, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie. In dit verband dient er aan te worden herinnerd dat het beroep op een maatregel van openbare orde uitsluitend kan worden gebaseerd op een persoonlijk gedrag dat „een werkelijke en genoegzaam ernstige bedreiging (vormt), die een fundamenteel belang van de samenleving aantast” ⁽⁴⁾.

Aangezien het verbod om het grondgebied te verlaten een ernstige aantasting vormt van het grondrecht inzake het vrij verkeer, dient dit verbod in elk geval het proportionaliteitsbeginsel in acht te nemen, waarbij met name rekening moet worden gehouden met het bedrag van de betrokken schulden, de aan de gang zijnde administratieve of gerechtelijke procedures en de mogelijkheden om op andere wijzen de verschuldigde bedragen te innen.

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968.

⁽²⁾ PB nr. L 172 van 28. 6. 1973.

⁽³⁾ PB nr. 56 van 4. 4. 1964.

⁽⁴⁾ Arrest van 27. 10. 1977 in zaak 30/77, Bouchereau.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-273/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)
aan de Commissie
(9 februari 1995)
(95/C 257/05)

Betreft: Vertraagde uitbetaling door EU-diensten

Via de Griekse onderneming Hitec is mij ter ore gekomen dat er firma's zijn die, hoewel zij contracten met de Europese Unie voor dienstverleningsprojecten op het gebied van onderzoek en technologie hebben afgesloten en op tijd de nodige bescheiden hebben neergelegd, ernstige vertraging bij de goedkeuring en betaling van hun facturen ondervinden. Er zouden gevallen zijn waarin deze vertraging meer dan twee jaar bedraagt. Door brieven van bovengenoemde onderneming is commissaris Bangemann hiervan op de hoogte.

Kan de Commissie mededelen:

1. of de diensten van de Gemeenschap niet in staat zijn de contracten snel uit te voeren;
2. hoeveel firma's, per land, in 1994, na indiening van de vereiste bescheiden, een vertraging bij de uitbetaling van meer dan zes maanden hebben ondervonden;
3. waarom er in het geval van de firma Hitec vanaf 1992 tot heden nog geen betaling heeft plaatsgevonden?

Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie
(3 april 1995)

1. Het is gebruikelijk contracten uit te voeren overeenkomstig het contractueel overeengekomen tijdschema.
2. Er zijn geen aanwijzingen dat er in 1994 vertragingen bij de betaling van meer dan zes maanden zijn voorgekomen na indiening van alle bewijsstukken en goedkeuring van alle voorgescreven verslagen.
3. Bij alle contracten waarbij Hitec partij is, zijn alle betalingen tot dusver zo snel mogelijk na ontvangst van de voor die betalingen vereiste bijkomende informatie verricht. Meer bepaald wat Esprit-project EP 2469 (Tempora) betreft, heeft de Commissie de nodige documenten over de laatste betalingsperiode, die eindigde op 30 juni 1993, pas op 8 september 1994 ontvangen, waarna de betaling is uitgevoerd.

Opgemerkt dient te worden dat voor een aantal met Hitec gesloten contracten met betrekking tot de kostenstaten om bijkomende informatie alsook om een audit werd verzocht,

hetgeen onvermijdelijk tot vertraging bij de betalingsprocedure heeft geleid. De Commissie probeert echter voortdurend dergelijke vertragingen tot een minimum te beperken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-316/95
van Peter Truscott (PSE)
aan de Raad
(31 januari 1995)
(95/C 257/06)

Betreft: Kalverboxen en de uitvoer van levend vee

Kan de Raad mededelen wanneer hij een einde denkt te maken aan het wrede gebruik van kalverboxen in de Europese Unie en of er eventueel plannen bestaan om de export van levend vee uit het Verenigd Koninkrijk te verbieden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-522/95
van Peter Truscott (PSE)
aan de Raad
(16 februari 1995)
(95/C 257/07)

Betreft: Kalverkisten en de export van vee

Kan de Raad mededelen wanneer hij het barbaarse gebruik van kalverkisten in de Europese Unie denkt te verbieden en of er plannen bestaan de export van vee uit het Verenigd Koninkrijk te verbieden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-524/95
van Christine Barthet-Mayer (ARE)
aan de Raad
(3 maart 1995)
(95/C 257/08)

Betreft: Intensieve veehouderij met voor de slacht bestemde dieren

Kan de Raad, als gevolg van de discussie in de Raad van ministers van Landbouw in januari 1995 over de noodzaak het welzijn te waarborgen van slachtvee en met name van dieren die volgens de intensieve methode worden gefokt, aangeven welke concrete gevolgen hij voornemens is aan deze discussie te geven?

Is de Raad van plan de intensieve veehouderij geleidelijk te beperken?

**Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen
P-316/95, P-522/95 en E-524/95
(3 augustus 1995)**

1. De Raad heeft op 19 november 1991 Richtlijn 91/629/EEG aangenomen tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van kalveren die voor de fokkerij of mestering bestemd zijn.

Artikel 6 van deze richtlijn bepaalt het volgende:

„Uiterlijk op 1 oktober 1997 legt de Commissie, in het licht van een advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité, aan de Raad een verslag voor over het/de intensieve veehouderijsysteem/systemen die vanuit pathologisch, zoötechnisch, fysiologisch en gedragswetenschappelijk oogpunt voldoen aan de eisen inzake het welzijn van kalveren, alsmede over de sociaal-economische implicaties van de verschillende systemen, vergezeld van passende voorstellen waarin met de conclusies van dat verslag rekening wordt gehouden.”

In zijn zitting van 23 januari 1995 heeft de Raad kennis genomen van het voornemen van de Commissie om het (voor 1 oktober 1997 geplande) verslag zo spoedig mogelijk, en in ieder geval voor eind 1995, in te dienen.

Na ontvangst van dit verslag, vergezeld van de eventuele passende voorstellen, zal de Raad dit dossier met bekwame spoed behandelen.

2. Wat een eventueel verbod op de invoer van levend vee uit het Verenigd Koninkrijk betreft, is het, in voorkomend geval, de taak van de Commissie om te beoordelen of dat verbod verenigbaar is met de regels van het Verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-326/95

van José Apolinário (PSE)
aan de Commissie
(13 februari 1995)
(95/C 257/09)

Betreft: Verdeling van het quotum van 27 000 ton makreel van de NAFO-zone

Kan de Commissie mededelen op grond van welke criteria het quotum van 27 000 ton makreel, dat voor 1995 aan de Europese Unie werd toebedeeld voor de NAFO-zone, zal worden verdeeld?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie
(5 april 1995)**

Het besluit van de NAFO in de op 31 januari in Brussel gehouden vergadering van de Visserijcommissie waarbij aan

de Gemeenschap 12,59% van de TAC (totale toegestane vangst) voor de betrokken soort in 1995 is toegekend, is voor de Commissie onaanvaardbaar. Het is volstrekt in tegenspraak met het visserijpatroon in de voorbije jaren, waarin het aandeel van de Gemeenschap bijna 80% bedroeg.

Daar bij dit besluit geen rekening is gehouden met de vangsten in het verleden, is het ook niet in overeenstemming met de gebruikelijke besluitvorming binnen de NAFO. Aanvaarding van de op deze wijze tot stand gekomen verdeelsleutel voor zwarte heilbot door de overeenkomstsluitende partijen zou een gevaarlijk precedent scheppen.

De door Canada voor de verdeling aangevoerde argumenten berusten op de voorrang van de kuststaat (Canada). Dit is niet in overeenstemming met de internationale voorschriften en gebruiken.

De Commissie heeft dan ook, gezien deze verontrustende situatie, waarin de Canadese autoriteiten een gezonde en positieve regionale samenwerking op visserijgebied op de helling zetten, voorgesteld de bezwaarprocedure in te leiden en dit voorstel is op 28 februari 1995 door de Raad goedgekeurd.

In verband met de inbeslagneming, op 8 maart 1995, van een vaartuig van een Lid-Staat door de Canadese autoriteiten, wordt verder met Canada onderhandeld over een voor beide partijen bevredigende oplossing voor de definitieve toewijzing van het quotum voor zwarte heilbot.

Het is dan ook nog te vroeg om nu reeds voorstellen uit te werken over de manier waarop het quotum over de Lid-Staten zal worden verdeeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-336/95

van Werner Langen (PPE)
aan de Raad
(16 februari 1995)
(95/C 257/10)

Betreft: Gedwongen verkoop van grondstukken in Ierland

In de Ierse wetgeving is de termijn voor de pacht van grondstukken en agrarische bedrijven vastgesteld op drie jaar. Is het pachtverdrag niet tot drie jaar beperkt, dan wordt de overeenkomst automatisch op verlangen van de pachter met 35 jaar verlengd. Dit betekent dus een pachtovereenkomst op lange termijn die de pachter het recht geeft de eigenaar ook tegen diens wil juridisch tot een gedwongen verkoop te veroordelen.

Aangezien in Ierland de vraag naar grond het aanbod ver overtreft, wordt dit beleid door de Ierse landcommissie, een overheidsorgaan dat onder dwang stukken grond voor agrarisch gebruik verkrijgt, ondersteund.

1. Is de Raad op de hoogte van de gedwongen verkopen in Ierland?

2. Zo ja, welke maatregelen denkt de Raad te treffen, met name met het oog op de situatie van de betrokken buitenlandse grondeigenaars?
3. Welke mogelijkheden hebben burgers van de Gemeenschap om hun recht op eigendom en grondbezit ook in Ierland veilig te stellen?

Antwoord

(3 augustus 1995)

Artikel 222 van het EG-Verdrag bepaalt: „Dit Verdrag laat de regeling van het eigendomsrecht in de Lid-Staten onverlet.” Er zij evenwel gememoreerd dat het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen zich in de zaak R. Fearon tegen Irish Land Commission ⁽¹⁾ als volgt heeft uitgesproken: „Ook al raakt artikel 222 van het Verdrag niet aan het recht van de Lid-Staten om een stelsel van onteigening ten algemene nutte in te voeren, toch blijft op een dergelijk stelsel het fundamentele, aan de Verdragsbepalingen betreffende het recht van vestiging ten grondslag liggende non-discriminatiebeginsel van toepassing.”

⁽¹⁾ Zie HvJEG, zaak 182/83, R. Fearon tegen Irish Land Commission, Jurispr. 1984, blz. 3677.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-403/95

van Edward Newman (PSE)

aan de Commissie

(15 februari 1995)

(95/C 257/11)

Betreft: Afschaffing van grenscontroles

In haar op 8 december 1994 gepubliceerde conclusies inzake visa en de bewaking van de buitengrenzen van de Lid-Staten bevestigt de speciale commissie voor de Europese Gemeenschappen van het Britse Hogerhuis de mogelijkheid dat de Europese Akte de Lid-Staten niet wettelijk verplicht de controle van personen aan de binnengrenzen van de Gemeenschap af te schaffen.

Kan de Commissie ter zake een duidelijke en eenduidige verklaring afleggen waarin zij o.a. de volgende onderwerpen behandelt:

1. De vraag of in artikel 7 A van het Verdrag betreffende de Europese Unie (artikel 8 A van het EEG-Verdrag) slechts wordt verwezen naar staatsburgers van de Unie of naar alle staatsburgers die permanent of tijdelijk legaal in een Lid-Staat van de Unie verblijven.
2. Het thema van het ontwerp-verdrag inzake het overschrijden van de buitengrenzen, dat de enige nog overblijvende belemmering zou moeten vormen voor de opheffing van de controles aan de buitengrenzen.
3. Het standpunt van het Verenigd Koninkrijk, dat van invloed is op het standpunt van Ierland, dat de Lid-Staten niet wettelijk verplicht zijn de controles aan de

binnengrenzen op te heffen; indien het Verenigd Koninkrijk bij dit standpunt blijft, betekent dit dat reizigers die uit een andere Lid-Staat het Verenigd Koninkrijk binnenkomen nog steeds worden gecontroleerd, zelfs als het Verdrag inzake het overschrijden van de buitengrenzen morgen van kracht zou worden.

4. Het probleem van de administratieve boetes of straffen die worden opgelegd aan vervoerders: het zou volstrekt zinloos zijn de controles door douane of politie af te schaffen, indien deze controles toch worden gehandhaafd, zij het dat zij worden uitgevoerd door het personeel van vervoersondernemingen of particuliere veiligheidsdiensten die namens hen optreden.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(20 april 1995)

1. In haar mededeling aan de Raad en aan het Parlement van 8 mei 1992 betreffende de afschaffing van de controles aan de buitengrenzen ⁽¹⁾ heeft de Commissie verklaard dat:

„artikel 7 A (voormalig artikel 8 A) voor de Gemeenschap en derhalve ook voor de Lid-Staten een resultaatverbintenis inhoudt”

en dat:

„deze verbintenis pas is nagekomen wanneer alle controles zijn afgeschaft”. „Wat specifiek personen betreft, zou elke uitlegging van artikel 7 A die de gevolgen ervan beperkt tot alleen onderdanen van de Lid-Staten, aan deze bepaling elke praktische betekenis ontnemen.”

2. In december 1992 heeft de Europese Raad van Edinburgh de ontwerp-overeenkomst betreffende de overschrijving van de buitengrenzen van de Lid-Staten aangemerkt als een van de drie teksten wier goedkeuring onontbeerlijk is voor de afschaffing van de binnengrenzen. Op hun bijeenkomst van 1 en 2 juni 1993 te Kopenhagen hebben de met immigratie belaste ministers, ofschoon deze overeenkomst nog altijd niet was ondertekend wegens het aanhoudende bilaterale verschil van mening over het vraagstuk van de territoriale toepassing op Gibraltar, het belang benadrukt van de reeds verrichte werkzaamheden en uiting gegeven aan de wens de op politiek niveau behaalde resultaten te willen veiligstellen. Met de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie (EU-Verdrag) en de Overeenkomst inzake de Europese Economische Ruimte werd een aanpassing echter noodzakelijk, welke uitsluitend tot deze twee aspecten diende te worden beperkt.

Daarom heeft de Commissie, gebruikmakend van het haar in artikel K.3, lid 2, van het EU-Verdrag toegekende recht van initiatief, de Raad op 13 december 1993 een nieuwe versie van dit ontwerp-verdrag ⁽²⁾ voorgelegd. Overeenkomstig het bepaalde in artikel K.6 van het EU-Verdrag heeft het Voorzitterschap de aanbeveling van de Commissie om over dit wetgevingsinitiatief het Parlement te raadplegen, opgevolgd. Deze heeft zich hierover op 19 april 1994 uitgesproken (zie het Beazley-rapport, document PE

208.169/def. van 29 maart 1994, debatten van 29 maart 1994 (commissie voor openbare vrijheden) en van 19 april 1994 (plenaire zitting); resolutie van 21 april 1994⁽³⁾).

In 1994 is vooruitgang geboekt met de technische vraagstukken, die het Franse Voorzitterschap in de eerste helft van 1995 hoopt af te ronden. Er blijven echter nog twee politieke vraagstukken over: het bilaterale geschil over Gibraltar en de eventuele toekenning van bevoegdheid aan het Hof van Justitie zoals door de Commissie voorgesteld overeenkomstig artikel K.3, lid 2, onder c), derde alinea, in fine.

3. De Lid-Staten achten de tenuitvoerlegging van het geheel van essentiële begeleidende maatregelen, met inbegrip van het onder punt 2 bedoelde verdrag, een voorafgaande voorwaarde voor de afschaffing van de personencontroles aan de binnengrenzen. De tenuitvoerlegging van één enkele van de genoemde begeleidende maatregelen impliceert dan ook geen afschaffing van deze controles.

Om reden van veiligheid en juridische duidelijkheid heeft de Commissie in haar werkprogramma voor 1995 aangekondigd een wetsvoorstel te zullen indienen waarin het beginsel van de afschaffing van de personencontroles aan de binnengrenzen wordt geconcretiseerd, rekening houdend met de goedkeuring van het geheel van begeleidende maatregelen. Dit voorstel zal vanzelfsprekend ook nadere aanduidingen omtrent de datum van inwerkingtreding omvatten.

4. Tot slot wordt het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op mondelinge vraag H-800/94 die mevr. Pollack heeft gesteld tijdens het vragenuur van de zitting van het Parlement van januari 1995⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Doc. SEC(92) 877 def.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 684 def. (PB nr. C 11 van 15. 1. 1994).

⁽³⁾ PB nr. C 128 van 9. 5. 1994.

⁽⁴⁾ Debatten van het Parlement (januari 1995).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-419/95

van Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie

(17 februari 1995)

(95/C 257/12)

Betreft: Uitgaven voor octrooikwesties en -geschillen in het kader van onderzoek en ontwikkeling

1. Beschikt de Commissie over cijfers waaruit blijkt welke bedragen voor octrooikwesties uit hoofde van onderzoek en ontwikkeling uitgegeven worden in

- a) de Europese Unie,
- b) de afzonderlijke Lid-Staten en
- c) de Verenigde Staten?

2. Hoe hoog zijn deze bedragen en welk deel maken zij van de totale uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling uit?

3. Hoe hoog zijn deze uitgaven, gesplitst naar openbaar en particulier onderzoek?

4. Hoe beoordeelt de Commissie deze cijfers met het oog op de toekenning van onderzoekprojecten?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(15 mei 1995)

Recent onderzoek van de Europese Octrooiorganisatie wijst uit dat door de industrie in de 17 lid-staten van deze organisatie⁽¹⁾ gedurende de periode 1992—1993 jaarlijks circa 2,65 miljard ecu is uitgegeven voor de bescherming van octrooien. (De uitgaven in samenhang met geschilprocedures, waarvoor geen gegevens beschikbaar zijn, zijn niet in dit bedrag begrepen.) Voor de Verenigde Staten en Japan zijn geen vergelijkbare cijfers beschikbaar.

Uit de cijfergegevens van Eurostat blijkt dat in 1991 in de Gemeenschap meer dan 102 miljard ecu voor O & O is uitgegeven. Van dit bedrag nemen de particuliere bedrijven veruit het grootste deel (bijna twee derde) voor hun rekening; daarachter volgen de overheid en het hoger onderwijs, ieder met een aandeel van iets meer dan een zesde.

Hoewel ter zake geen direct vergelijkbare cijfers voorhanden zijn, kan uit bovenstaande gegevens worden geconcludeerd dat de uitgaven voor octrooibeschermt 2 à 3% van de O & O-uitgaven vertegenwoordigen.

De Commissie trekt voor de bescherming van octrooien jaarlijks ongeveer 500 000 ecu uit. Het leeuwedeel van dit bedrag is bestemd voor de bescherming van uitvindingen van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek. Dit hangt samen met het feit dat de intellectuele eigendom welke tot stand komt als gevolg van directe acties of werkzaamheden die helemaal door de Gemeenschap worden gefinancierd, in principe de Gemeenschap toekomt, terwijl uitvindingen die worden gedaan in het kader van contracten voor gezamenlijke rekening het eigendom zijn van de contractanten.

Voor zijn O & O-activiteiten, exclusief de wetenschappelijke en technische ondersteuning van de werkzaamheden van de Commissie, beschikt het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek over een bedrag van ongeveer 150 miljoen ecu.

De uitgaven ter bescherming van de uitvindingen welke in het kader van de O & O-activiteiten van het GCO tot stand komen, vertegenwoordigen 0,3% van de O & O-uitgaven van het GCO, d.w.z. — in relatieve cijfers — een tiende van het bedrag dat de industrie daarvoor uittrekt. De verklaring hiervoor ligt in het feit dat het door het GCO uitgevoerde onderzoek in het algemeen fundamenteel of basisonderzoek is dat minder octrooibeschermt vereist dan het vaak veel meer toegepaste onderzoek dat door de industrie wordt verricht.

Het beleid van de Gemeenschap op dit gebied heeft, naast het nemen van octrooien in samenhang met de eigen activiteiten, onder meer ten doel alle betrokkenen bewust te maken van het belang van octrooibeschermtng, informatie ter zake te verspreiden, opleidingsactiviteiten te verzorgen en contractanten gespecialiseerde ondersteuning te bieden. Het zijn echter deze laatsten zelf die ervoor moeten zorgen dat de nieuwe kennis die dank zij hun deelneming aan de O & O-projecten van de Gemeenschap is verworven, afdoende wordt beschermd.

(¹) De twaalf Lid-Staten van de EG (1993), Oostenrijk, Zwitserland, Liechtenstein, Monaco en Zweden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-504/95
van José Gil-Robles Gil-Delgado (PPE)

aan de Raad
(27 februari 1995)
(95/C 257/13)

Betreft: Situatie van kaderpersoneel in de Gemeenschap

Het Europees Parlement heeft in zijn resolutie A 3-196/93 (¹) over de situatie van kaderpersoneel in de Europese Gemeenschap de Raad verzocht „onverwijld zijn goedkeuring te hechten aan de communautaire instrumenten die de Commissie en het Parlement hebben voorgesteld met betrekking tot de toegang, zonder enige leeftijdsplimiet, tot de beroepsopleiding en de voortgezette opleiding en de financiële middelen ervoor op te voeren”.

Kan de Raad mededelen welke instrumenten hij in deze zin heeft goedgekeurd en in hoeverre de financiële middelen hiervoor werden verhoogd?

(¹) PB nr. C 194 van 19. 7. 1993, blz. 405.

Antwoord
(3 augustus 1995)

De Raad kent een bijzondere voorrang toe aan de beroepsopleiding en dus ook aan de voortgezette beroepsopleiding.

In zijn aanbeveling van 30 juni 1993 betreffende de toegang tot voortgezette beroepsopleiding (¹) heeft de Raad aanbevolen dat de Lid-Staten, onder bepaalde voorwaarden, hun beroepsopleidingsbeleid zo inrichten dat alle werkenden in de Gemeenschap zonder enige vorm van discriminatie toegang moeten kunnen hebben tot voortgezette beroepsopleiding en dit gedurende hun hele beroepsleven.

In zijn Besluit 94/819/EG van 6 december 1994 tot vaststelling van een actieprogramma voor de ontwikkeling van een beleid van de Europese Gemeenschap inzake beroepsopleiding (²) („programma Leonardo”, 1 januari

1995 tot en met 31 december 1999) heeft de Raad dit beginsel bevestigd: in zijn besluit heeft hij een gemeenschappelijk kader van doelstellingen vastgesteld waarvan een van de hoofdpunten de bevordering van opleiding tijdens het hele leven is. Het bedrag dat voor de tenuitvoerlegging van het programma Leonardo noodzakelijk wordt geacht, is 620 miljoen ecu.

(¹) PB nr. L 181 van 23. 7. 1993, blz. 37.

(²) PB nr. L 340 van 29. 12. 1994, blz. 8.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-519/95

van Johanna Maij-Weggen (PPE)

aan de Raad
(27 februari 1995)
(95/C 257/14)

Betreft: VN-expert in El Salvador

Gedurende de vergadering van de Commissie van de rechten van de mens van de Verenigde Naties, die op 29 januari 1995 is aangevangen, wordt onder punt 19 van de agenda het VN-rapport over El Salvador besproken.

Kunnen de betrokken ministers hun gezamenlijke politieke standpunt geven over het rapport?

Delen de betrokken ministers de mening van de VN-expert Pedro Nikken dat, gezien de nog niet volledige implementatie van de hervormingen van leger, politie en justitie, het mandaat van de onafhankelijke VN-expert met nog een jaar zal moeten worden verlengd, zeker gezien het feit dat het mandaat van Unosal op 30 april 1995 definitief afloopt?

Antwoord
(4 augustus 1995)

De Commissie voor de rechten van de mens heeft in haar resolutie 1995/63 betreffende de adviesdiensten op het gebied van de mensenrechten in El Salvador een einde gemaakt aan het mandaat van de onafhankelijke expert, evenals aan de behandeling van de kwestie in de Commissie voor de rechten van de mens, maar heeft gunstig gereageerd op het voorstel van de onafhankelijke expert om een overeenkomst inzake technische samenwerking tot stand te brengen tussen de Regering van El Salvador en het Centrum voor mensenrechten en onmiddellijk gevraagd om sluiting van zo'n overeenkomst.

De Europese Unie, die wenst dat de hervormingen in El Salvador op het gebied van de mensenrechten een verlengstuk krijgen, heeft zich aangesloten bij deze resolutie, die bij consensus is aangenomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-526/95**van Georges Berthu (EDN)****aan de Raad***(3 maart 1995)**(95/C 257/15)*

Betreft: Schending van de rechten van de mens in Roemenië

Ondanks de toezeggingen dat het de rechten van de mens zal eerbiedigen, die Roemenië zowel de Raad van Europa als de Europese Unie gedaan heeft, schijnen er nog altijd schendingen vastgesteld te worden, waar vooral de Grieks-orthodoxe kerk het slachtoffer van wordt. Volgens de rapporten waar wij over beschikken, zijn de plagerijen schering en inslag, het aantal gebedsplaatsen dat teruggegeven is, is belachelijk klein (minder dan 3%), en fysiek geweld is geen zeldzaamheid. Aan klachten wordt maar uiterst zelden gevolg gegeven, de daders zijn zogezegd onbekend.

De Europa-overeenkomst met Roemenië, die begin februari van dit jaar in werking treedt (en het interimakkoord vervangt dat momenteel van kracht is), legt een verband tussen de tarief- en handelsconcessies die de Unie verleent, en de eerbiediging van de democratische vrijheden en de rechten van de mens door onze Roemeense partner. Hoe denkt de Raad te reageren op de schendingen van de toezeggingen die ons gedaan zijn?

Antwoord*(4 augustus 1995)*

Ondersteuning van de vestiging van een rechtsstaat in Roemenië is een van de doelstellingen van het beleid van de Europese Unie ten aanzien van dat land. De Europese Unie volgt de voortgang van het proces van overgang naar een democratie en de mensenrechtensituatie in dat land met belangstelling. Zij zal de Roemeense autoriteiten ertoe blijven aanmoedigen, hun inspanningen op het gebied van de mensenrechten voort te zetten, en neemt nota van de vooruitgang die er gedurende het post-communistische tijdperk is geboekt.

In de op 1 februari in werking getreden Associatieovereenkomst (Europa-overeenkomst) tussen de Gemeenschap en Roemenië is, evenals in de andere sinds 1992 gesloten overeenkomsten, bepaald dat de eerbiediging van de mensenrechten een wezenlijk onderdeel van de overeenkomst vormt. De evaluatie van de binnenlandse situatie in Roemenië vormde een van de onderwerpen van de besprekingen van de Associatieraad die op 10 en 11 april jl. in de marge van de zitting van de Raad Algemene Zaken heeft plaatsgevonden.

De materiële moeilijkheden welke ondervonden worden door de Grieks-katholieke gemeenschap, die bij een decreet van 1948 verboden en onteigend is, zijn terdege bekend bij de Lid-Staten, die door hun ambassades in Boekarest op de hoogte worden gehouden. De Roemeense autoriteiten hebben de in 1948 genomen onteigeningsmaatregelen in 1989 ingetrokken. De vertegenwoordigers van de Grieks-katholieke kerk hebben na 1989 procedures bij de Roe-

meense rechtbanken ingeleid tegen de orthodoxe kerk, die de kerkelijke gebouwen momenteel in haar bezit heeft. De ondernomen stappen hebben echter voor het merendeel nog geen resultaat opgeleverd. De Grieks-katholieke kerk heeft slechts een zeer gering aantal gebouwen kunnen terugkrijgen. Tot dusver zijn een kathedraal, te Lugoj, en twee kerken, te Boekarest en Timisoara, aan de Grieks-katholieke kerk teruggegeven.

De Europese Unie merkt op dat, ingevolge de toetreding van Roemenië tot de Raad van Europa, dat land zich dient te houden aan de in deze instantie geldende regels en normen; door middel van de ingestelde controlemechanismen kan worden toegezien op de naleving ervan. Wat het Hof en de Europese Commissie voor de rechten van de mens betreft, dienen de slachtoffers van de als laakbaar beschouwde handelingen, wanneer de interne beroepsmiddelen uitgeput zijn, individuele verzoekschriften te richten tot de organen voor de tenuitvoerlegging van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens. Een dergelijke procedure is voor wat Roemenië aangaat nog niet ingeleid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-539/95**van Amedeo Amadeo (NI)****aan de Commissie***(1 maart 1995)**(95/C 257/16)*

Betreft: Wijzigingen van de richtlijn „Televisie zonder grenzen”

In de richtlijn inzake „Televisie zonder grenzen” wordt ten gevolge van de handhaving van de programmapercentages en de mogelijkheid deze percentages om te zetten in verplichte investeringen, hetgeen alleen is voorgesteld voor de thematische zenders en niet voor de algemene zenders, de verplichting om een bepaald percentage te bereiken ten dele ontkracht.

Is de Commissie bereid terug te komen op deze wijziging, die tot gevolg zou hebben dat de hand wordt gelicht met de basisverplichting om een bepaald percentage te bereiken en uiteindelijk zou leiden tot de ontmanteling van de richtlijn?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie***(13 juni 1995)*

Artikel 26 van Richtlijn 89/552/EEG ⁽¹⁾ „Televisie zonder grenzen” bepaalt dat de Commissie een verslag opstelt over de wijze van toepassing ervan, eventueel vergezeld van de wijzigingsvoorstellen die nodig zijn om de richtlijn aan te passen aan de ontwikkelingen op omroepgebied. Op 22 maart 1995 heeft de Commissie een voorstel tot herziening goedgekeurd waarbij de maatregelen ter bevordering van Europese producties in de door het geachte Parlementslid genoemde zin worden gewijzigd.

De Commissie wenst er de nadruk op te leggen dat het doel is bij te dragen tot de mobilisering van de Europese programma-industrie en deze in staat te stellen op de Europese en internationale markten te concurreren. Zij herinnert er in dit verband aan dat over het vraagstuk van een verplichting tot investering in Europese produkties, dat aan de orde is gesteld in het Groenboek betreffende het audiovisuele beleid (Strategische opties voor de versterking van de programma-industrie in de context van het audiovisuele beleid van de Europese Unie — groenboek) ⁽²⁾, grondig beraad heeft plaatsgevonden in de betrokken vakkringen, met name bij gelegenheid van de Europese Conferentie van juli 1994.

⁽¹⁾ PB nr. L 298 van 17. 10. 1989.

⁽²⁾ Doc. COM(94) 96 def. van 6. 4. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-587/95
van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)
aan de Commissie
(6 maart 1995)
(95/C 257/17)

Betreft: Het accountantsberoep in Griekenland — overtreding van artikel 90, in combinatie met de artikelen 86 en 52, van het EU-Verdrag

In 1991/92 heeft de Helleense Republiek (in overleg met de bevoegde dienst van de Commissie — DG XV — en door met algemene stemmen haar goedkeuring te l. hten aan artikel 75 van Wet nr. 1969/91, aan artikel 3. van Wet nr. 2076/92 en aan de Presidentiële Decreten nr. 226/92 en nr. 121/93) hervormingen voor het accountantsberoep in Griekenland doorgevoerd, met als doel volledige harmonisatie van de Griekse wetgeving met de bepalingen van de Achtste Richtlijn, Richtlijn 89/48/EEG ⁽¹⁾ en Aanbeveling 89/49/EEG ⁽²⁾, en, in concrete zin, harmonisatie van het institutionele werkingskader van het accountantsberoep met hetgeen in alle andere Lid-Staten van de Unie aan bepalingen van kracht is.

Dit kader werd echter op losse schroeven gezet met artikel 18 van Wet nr. 2231/94 en met artikel 3 van Wet nr. 2257/94, terwijl de deharmonisatie dezer dagen volledig wordt door de uitvaardiging van een presidentieel decreet waarvan de belangrijkste doelstelling is monopolistische voorrechten op het gebied van de wettelijke controle in Griekenland aan één specifieke accountantsmaatschappij of -consortium te verlenen.

Kan de Commissie meedelen, overwegende dat deze ontwikkelingen een flagrante schending vormen van artikel 90, in combinatie met de artikelen 86, 52 en eventueel 59, van het EU-Verdrag, waarbij doelstellingen worden bereikt die diametraal tegenover die van de Unie staan, welke spoedmaatregelen zij zal nemen opdat het nieuwe institutionele

kader voor het accountantsberoep in Griekenland niet wordt ingevoerd en opdat vermeden wordt:

1. dat de kwaliteit van de verleende accountantsdiensten achteruitgaat;
2. dat er onoverzienbare schade wordt toegebracht aan de accountantsfirma's die momenteel wettig in Griekenland functioneren;
3. dat er een monopolie wordt gecreëerd, niet alleen binnen de Unie maar ook op wereldschaal, ten gunste van één bepaalde firma?

⁽¹⁾ PB nr. L 19 van 24. 1. 1989, blz. 16.

⁽²⁾ PB nr. L 19 van 24. 1. 1989, blz. 24.

Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie
(23 mei 1995)

De Commissie dankt het geachte Parlementslid voor de inlichtingen die hij in zijn schriftelijke vraag verstrekt.

De Commissie zal de Griekse Wet nr. 2231/94 en Wet nr. 2257/94 alsmede alle andere hierop volgende normatieve handelingen met betrekking tot de uitoefening van het accountantsberoep in Griekenland nader onderzoeken om te kunnen vaststellen of sprake is van het bestaan van bijzondere of uitsluitende rechten ten gunste van een Griekse marktdeelnemer.

Conform de jurisprudentie van het Hof van Justitie moet de verenigbaarheid van bijzondere of uitsluitende rechten met het Verdrag worden beoordeeld aan de hand van de regels die zijn neergelegd in artikel 90, lid 1, en artikel 86 van het Verdrag.

In het onderhavige geval zal de Commissie de genoemde nationale wetgeving toetsen aan artikel 52 van het EG-Verdrag, waarin de beperkingen van de vrijheid van vestiging worden opgeheven en iedere discriminatie op grond van nationaliteit verboden wordt om ten aanzien van de toegang tot werkzaamheden andere dan in loondienst en de uitoefening daarvan, volstreekte gelijkheid van behandeling te waarborgen tussen de eigen onderdanen en onderdanen uit andere Lid-Staten.

Genoemde Griekse wetgeving zal eveneens worden getoetst aan de bepalingen van artikel 59 van het Verdrag, waarin het beginsel van het vrij verrichten van diensten is neergelegd.

De Commissie behoudt zich het recht voor, op grond van haar bevindingen te besluiten of zij de procedure van artikel 169 van het EG-Verdrag zal inleiden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-594/95**van Hugh McMahon (PSE)****aan de Commissie***(6 maart 1995)**(95/C 257/18)*

Betreft: Niet-naleven door Lid-Staten van voorschriften van de Unie inzake de harmonisatie van beroeps-kwalificaties

Gezien de talrijke klachten van leraren en juristen over het niet naleven door sommige Lid-Staten, vooral Duitsland, Italië en Frankrijk, van vastgestelde wettelijke bepalingen van de Unie, wordt de Commissie verzocht een lijst te publiceren van het aantal gevallen in iedere sector waarnaar zij momenteel een onderzoek instelt en mee te delen hoeveel gevallen zijn voorgelegd aan het Europese Hof van Justitie.

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(18 mei 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het jaarlijks verslag van de Commissie aan het Parlement over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht — 1994 ⁽¹⁾, dat momenteel ter goedkeuring voorligt en waarvan hem een exemplaar zal worden toegezonden. Ook het Secretariaat-generaal van de Raad zal een exemplaar ontvangen.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 500.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-622/95**van Ilona Graenitz (PSE)****aan de Raad***(10 maart 1995)**(95/C 257/19)*

Betreft: Normen voor projecten van de Europese Unie met derde landen

Welke milieu- en veiligheidsvoorschriften van de Gemeenschap moeten volgens de voorzitter van de Raad van ministers van Milieu beslist worden toegepast voor projecten die de Europese Unie samen met derde landen uitvoert?

Antwoord

(3 augustus 1995)

De samenwerkingsovereenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen of groepen derde landen bevatten specifieke

bepalingen met betrekking tot het milieu-aspect van de samenwerking.

De Raad heeft per betrokken sector specifieke normen aangenomen, aangezien deze normen afhankelijk zijn van de aard van de projecten. Zo valt bijvoorbeeld de invoer van voor nuttige toepassing bestemde afvalstoffen onder titel IV van Verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad ⁽¹⁾. Voorts bevat de Overeenkomst van Lomé een regeling die uitvoer van afvalstoffen naar de ACS-landen verbiedt.

Soortgelijke bepalingen zijn er voor de stoffen die de ozonlaag afbreken (Verordening (EEG) nr. 594/91), de handel in beschermde soorten (verordeningvoorstel dat momenteel in behandeling is) en voor heel wat andere sectoren.

⁽¹⁾ PB nr. L 30 van 6. 2. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-626/95**van Anita Pollack (PSE)****aan de Commissie***(9 maart 1995)**(95/C 257/20)*

Betreft: Uitgaven voor en beleid inzake de aankoop van informatietechnologie door de Europese Unie

1. Hoeveel heeft de Europese Unie in 1992, 1993 en 1994 in totaal, per instelling, uitgegeven voor informatietechnologie (IT), gespecificeerd naar:

- a) hardware
- b) software
- c) professionele dienstverlening
- d) onderhoud van hardware
- e) opleiding?

2. Welke bedrijven waren de voornaamste leveranciers van informatietechnologie aan de Unie, en hoe groot was het percentage van de uitgaven dat elk van deze bedrijven, per instelling, in 1992, 1993 en 1994 ontving voor:

- a) hardware
- b) software
- c) professionele dienstverlening
- d) onderhoud van hardware
- e) opleiding?

**Aanvullend antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie**

(21 juni 1995)

1. Wat de Commissie betreft, zijn de uitgaven voor informatica als volgt over de huishoudelijke kredieten verdeeld:

- a) hardware 37,5 miljoen ecu
- b) software 10,7 miljoen ecu
- c) professionele dienstverlening 34,6 miljoen ecu
- d) onderhoud van hardware 7,7 miljoen ecu
- e) opleiding 1,6 miljoen ecu.

2. De Commissie stuurt het antwoord op de tweede vraag rechtsstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-649/95

van **Raymonde Dury (PSE)**

aan de Commissie

(10 maart 1995)

(95/C 257/21)

Betreft: Overstromingen

Tijdens de vergaderperiode van januari heeft het Europees Parlement met betrekking tot de overstromingen in Europa, en met name in België, de Commissie verzocht een voorstel tot harmonisatie van de verzekeringsstelsels in te dienen, om te bewerkstelligen dat door overstromingen veroorzaakte schade wordt gedekt door particuliere verzekeringsmaatschappijen, en een juridische grondslag te scheppen waarop de Unie een gecoördineerde, paneuropese strategie op het gebied van ruimtelijke ordening kan ontwikkelen.

Welk gevolg heeft de Commissie gegeven aan deze verzoeken?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(10 mei 1995)

De Commissie volgt met aandacht de maatregelen die door de Lid-Staten worden genomen om de problemen als gevolg van de door natuurrampen veroorzaakte schade aan te pakken.

Mocht in het kader van het subsidiariteitsbeginsel actie op communautair niveau nodig blijken, dan zou de Commissie de te nemen maatregelen onderzoeken. Zij zou rekening houden met de technische en financiële problemen ten aanzien van de „verzekerbaarheid” van de verschillende risicosoorten die als natuurrampen worden aangemerkt, en met de beperkte capaciteit van de wereldmarkt op het gebied van verzekeringen en herverzekeringen. Voorts zou de mate

waarin de Lid-Staten het gevaar lopen door dergelijke natuurrampen te worden getroffen, in aanmerking moeten worden genomen.

Wat een gecoördineerde paneuropese strategie voor de ruimtelijke ordening betreft, denkt de Commissie na over voorstellen om het Europese beleid inzake ruimtelijke ordening in het EG-Verdrag juridisch te bekrachtigen.

In het kader van een bezinning die de Commissie op gang heeft gebracht met haar in juli 1994 goedgekeurde mededeling „Europa 2000+ — samenwerking bij de ruimtelijke ordening” ⁽¹⁾, heeft zij gewezen op de noodzaak van een uitbreiding van de transnationale samenwerking in stroomgebieden die zich over verschillende Lid-Staten uitstrekken, om zo de gemeenschappelijke problemen op het gebied van inrichting, milieubescherming en economische ontwikkeling aan te pakken.

De Commissie zal daarom bekijken of zij kan deelnemen aan transnationale experimentele programma's voor de coördinatie van maatregelen op het gebied van ruimtelijke ordening die van invloed zijn op de preventie van hoge waterstanden. Zij zal ook nagaan of zij de bestrijding van overstromingen kan ondersteunen in het kader van een communautair initiatief, hetzij als onderdeel van een specifiek initiatief, hetzij als onderdeel van een breder initiatief.

Andere maatregelen zoals die betreffende droogte zouden in ditzelfde geheel moeten worden ingepast.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 354.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-746/95

van **Celia Villalobos Talero (PPE)**

aan de Commissie

(15 maart 1995)

(95/C 257/22)

Betreft: Steun voor het toerisme — projecten in Malaga

Kan de Commissie medelen welke projecten zijn uitgekozen voor Malaga in het kader van het toerisme, hoeveel communautaire steun hiervoor is uitgetrokken en op welke data deze projecten en het type project zijn goedgekeurd?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(12 mei 1995)

De regionale bijstand van de Gemeenschap ten behoeve van de toeristische sector in Andalusië wordt voornamelijk verleend via de maatregelen ter uitvoering van het communautair bestek (CB). Op 9 december 1994 heeft de Commissie het operationeel programma van de regio Andalusië voor de periode 1994—1999 goedgekeurd. Dit programma bevat o.a. steunmaatregelen ten behoeve van de toeristische

sector. Alle ondernemingen in de regio komen in aanmerking. De selectiecriteria zijn in de maatregelen zelf bepaald. Geografische quota zijn er niet.

Het geachte Parlementslid wordt eveneens verwezen naar het antwoord op haar schriftelijke vraag 730/95 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 222 van 28. 8. 1995, blz. 13.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-817/95

van Philippe-Armand Martin (EDN)

aan de Commissie

(24 maart 1995)

(95/C 257/23)

Betreeft: Accijnzen op wijn

Accijnzen vallen onder drie verschillende richtlijnen:

- Richtlijn 92/12/EEG ⁽¹⁾ betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, die de wijze voorschrijft waarop accijnsprodukten intracommunautair kunnen worden verhandeld;
- Richtlijn 92/83/EEG ⁽²⁾ betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken, waarin de produktgroepen worden afgebakend en het tariefstelsel wordt vastgelegd;
- Richtlijn 92/84/EEG ⁽³⁾ betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, waarin de minimumtarieven zijn vastgelegd.

Het voornaamste argument om het minimumaccijnstarief (thans 0%) te verhogen is niet — in tegenstelling tot wat men zou verwachten — het feit dat de accijnsprodukten (in dit geval wijn) moeilijk te controleren en in het handelsverkeer te volgen zijn, maar omdat het uitblijven van harmonisatie van de accijnstarieven het onmogelijk maakt de interne markt te voltooiën.

Zou het, gezien de administratieve problemen waarmee wijnbouwbedrijven te kampen hebben wanneer zij binnen de Gemeenschap hun produkten aan consumenten of niet-geregistreerde bedrijven leveren, niet mogelijk zijn de eerstgenoemde richtlijn (Richtlijn 92/12/EEG) te wijzigen?

De meeste handelaars en coöperatieve bedrijven, alsook de kleine zelfstandige wijnbouwers, hebben geen bijhuizen in andere Lid-Staten. Kan er dan in feite, in het licht van het beginsel van vrije mededinging, niet gesproken worden van een onrechtvaardige behandeling op grond van de omvang van bedrijven?

Zou het niet mogelijk zijn om de bedrijven en handelaars in die branche bij het intracommunautair verhandelen van

geringe hoeveelheden (de hoeveelheid waarvoor overeenkomstig Richtlijn 92/12/EEG vrijdom van rechten geldt) te ontslaan van de verplichting een beroep te doen op een fiscaal vertegenwoordiger die de vergoeding voor zijn diensten heel vaak op forfaitaire basis berekent?

⁽¹⁾ PB nr. L 76 van 23. 3. 1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 316 van 31. 10. 1992, blz. 21.

⁽³⁾ PB nr. L 316 van 31. 10. 1992, blz. 29.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(12 mei 1995)

De Commissie is op de hoogte van de problemen die de kleine wijnproducenten ondervinden bij de uitvoer naar andere Lid-Staten en houdt deze aangelegenheid in het oog. De oorzaak van de door het geachte Parlementslid vermelde problemen moet echter worden gezocht bij het gebrek aan harmonisatie van de accijnstarieven, ten gevolge waarvan Lid-Staten met een hoger tarief maatregelen moeten nemen om hun inkomsten te beschermen.

Zo hangt een juiste allocatie van de opbrengst van „verkoop op afstand” van de aan accijnzen onderworpen produkten doorgaans af van een zekere mate van zelfcontrole, omdat de accijnzen in de Lid-Staat van oorsprong slechts kunnen worden teruggevorderd op de voorwaarde dat bewezen wordt dat de accijnzen zijn betaald in de Lid-Staat van bestemming. In het geval van wijn heffen de producerende Lid-Staten echter geen accijnzen op het produkt, terwijl de consumerende Lid-Staten hoge tarieven hanteren, hetgeen leidt tot controleproblemen omdat er geen accijnzen kunnen worden teruggevorderd in de Lid-Staat van herkomst.

Onder deze omstandigheden zou het moeilijk zijn voor de Commissie om een versoepeling van de procedures voor te stellen in de door het geachte Parlementslid voorgestelde zin.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-837/95

van Glyn Ford (PSE)

aan de Raad

(27 maart 1995)

(95/C 257/24)

Betreeft: Dreigende arrestatie van Munir Ceylan

Kan de Raad mededelen welke stappen hij bij de Turkse Regering heeft ondernomen met betrekking tot de dreigende aanhouding van Munir Ceylan, de voorzitter van de vakbond van werknemers in de aardoliesector, naar aanleiding van de publikatie van een artikel waarin de werknemers ertoe worden opgeroepen uiting te geven aan hun (geweldloze) verzet tegen de forse toename van het aantal mensenrechtenschendingen in Zuidoost-Turkije?

Antwoord
(4 augustus 1995)

Zoals de geachte Afgevaardigde weet, heeft de Europese Unie steeds blij gegeven van haar gehechtheid aan de territoriale onschendbaarheid van Turkije en het terrorisme veroordeeld, maar heeft zij tegelijk nooit nagelaten haar bezorgdheid over de mensenrechtensituatie in Turkije uit te spreken.

De Europese Unie wenst een stabiel en democratisch Turkije. Zij is ervan overtuigd dat de verankering van Turkije in Europa het land zal helpen om deze weg te volgen. De Turkse autoriteiten zijn zich terdege bewust van wat er op het spel staat. Op 23 maart jl. hebben zij zich ten overstaan van de Trojka ertoe verbonden om tegen de zomer de diverse wetsontwerpen op het gebied van de democratisering en de mensenrechten uit te voeren. Deze maatregelen, met name de wijziging van de anti-terrorismewet, zullen de vrijlating mogelijk maken van talrijke literatoren, journalisten en politici die zijn gearresteerd wegens een „opinedelict”.

Volgens de informatie waarover de Raad beschikt, is de heer Munir Ceylan vrijgelaten uit de gevangenis waar hij was opgesloten wegens zijn geschriften. De heer Ceylan is op vrije voeten en wordt niet gerechtelijk vervolgd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-861/95

van **Dagmar Roth-Behrendt (PSE)**

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 257/25)

Betreft: Financiële steun aan Berlijn

Voor welke bedragen en maatregelen zijn in de jaren 1993 en 1994 middelen uit de Gemeenschap naar Berlijn gevloeid uit:

1. het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO),
2. het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdelingen Oriëntatie en Garantie,
3. het Europees Sociaal Fonds (ESF),
4. de communautaire onderzoeksprogramma's,
5. de communautaire programma's in de sector energie,
6. de communautaire programma's in de sector milieu,
7. overige communautaire programma's?

**Aanvullend antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(16 augustus 1995)

Wegens de omvang van het antwoord, dat talrijke tabellen omvat, zal de Commissie het rechtsstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toesturen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-925/95

van **Sir Jack Stewart-Clark (PPE)**

aan de Raad

(3 april 1995)

(95/C 257/26)

Betreft: Uitvoer van martelwerktuigen

Bepaalde bedrijven binnen de Europese Unie zijn ervan beschuldigd dat ze bepaalde werktuigen aanbieden en verkopen aan veiligheidsdiensten, die deze werktuigen gebruiken bij martelingen. Het gaat hier onder andere om voetboeien en stroomstokken.

Kan de Raad bevestigen of deze beschuldigingen waar zijn en, zo ja, welke maatregelen er dan genomen zullen worden om deze handel een halt toe te roepen?

Antwoord

(4 augustus 1995)

De Raad is op de hoogte van de door de geachte Afgevaardigde aangehaalde beweringen dat er uitvoer zou plaatsvinden van bepaalde goederen die worden misbruikt voor doeleinden die indruisen tegen de mensenrechten; ook de resolutie van het Europees Parlement van 19 januari 1995 is de Raad niet ontgaan. Hij heeft hierover informatie uitgewisseld.

Daarbij is gebleken dat de betrokken werktuigen technisch niet als oorlogsmaterieel worden beschouwd en niet voorkomen op de lijst van op Europees niveau gecontroleerde goederen voor tweeerlei gebruik.

Daarnaast heeft de uitwisseling van informatie over de uitvoercontroles bijgedragen tot een inventarisatie van de rechtsmiddelen waarover de Lid-Staten beschikken om een controle op de uitvoer van deze goederen in te stellen. De betrokken informatie-uitwisseling moet nog worden voortgezet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-971/95**van Amedeo Amadeo (NI)****aan de Commissie***(31 maart 1995)**(95/C 257/27)**Betreft: Mededinging*

In verband met het mededingingsbeleid wordt de Commissie gewezen op de noodzaak van volledige uniformiteit bij het beleid inzake de controle op concentraties.

Kan de Commissie een richtlijn opstellen om het bevoegdheidsgebied en de actie van de Gemeenschap in het kader van de herziening van de huidige Verordening (EEG) nr. 4064/89 ⁽¹⁾ te verruimen?

⁽¹⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 1.

Antwoord van de heer Van Miert**namens de Commissie***(5 mei 1995)*

Een van de belangrijkste doelstellingen van de concentratieverordening is het instellen van één enkele wettelijke controle voor concentraties met een communautaire dimensie, zodat voor alle ondernemingen in de Gemeenschap een gelijke behandeling wordt verzekerd. Dit wordt verwezenlijkt door het in de verordening neergelegde one-stop-shop-principe, krachtens hetwelk de concentraties die de drempelwaarden overschrijden voor de vaststelling van een communautaire dimensie, onder de exclusieve bevoegdheid vallen van de Commissie. De verordening bevat ook criteria inzake machtspositie teneinde na te gaan of de concentraties verenigbaar zijn met het communautaire recht. Concentraties die deze drempelwaarden niet overschrijden, vallen onder de toepassing van de nationale wetgeving van de Lid-Staten. Dit is in hoofdzaak een toepassing van het subsidiariteitsbeginsel, dat de Commissie ten volle ondersteunt. Voor de correcte toepassing van het subsidiariteitsbeginsel is het echter ook van essentieel belang dat de drempelwaarden voor de vaststelling of een concentratie een communautaire dimensie heeft, op gepaste hoogte worden vastgelegd.

Wat betreft de in de concentratieverordening vastgestelde hoogte van de drempelwaarden, weet het geachte Parlementslid ongetwijfeld dat de Commissie in 1993 een diepgaand onderzoek heeft verricht van de situatie sinds de inwerkingtreding van de verordening. Het resultaat van deze analyse was een verslag aan de Raad inzake de toepassing van de concentratieverordening (juli 1993) ⁽¹⁾ waarin de Commissie besloot dat er sterke economische argumenten waren die pleitten voor een verlaging van de drempelwaarden voor de vaststelling of een concentratie een communautaire dimensie heeft. Gelet op de toenmalige omstandigheden oordeelde de Commissie dat het echter raadzaam zou zijn om meer ervaring op te doen met de werking van de verordening zoals zij was, alvorens voorstellen voor herziening in te dienen. Derhalve stelde zij voor om de drempelwaarden ten laatste tegen eind 1996 opnieuw

te onderzoeken. De Raad steunde die conclusies in september 1993.

Het lijkt passend om het onderzoek van de concentratieverordening eerder vroeg dan laat te beginnen en de Commissie is hiermee dan ook reeds begonnen. Het is de bedoeling de feitelijke gegevens te verzamelen voor het zomerreces en vervolgens aan de Lid-Staten, het Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en andere belanghebbenden in de herfst een discussienota over te maken waarover zij hun opmerkingen kunnen indienen. Gehoopt wordt dat de Commissie deze opmerkingen dan zal kunnen onderzoeken en haar voorstel aan de Raad voltooien tegen eind dit jaar.

In de fase waarin de feitelijke gegevens worden verzameld en voorafgaand aan het formeel overleg wil de Commissie contact opnemen met de Lid-Staten, andere communautaire Instellingen, ondernemingen, industrieverenigingen en andere belanghebbenden. In dit verband zal de dialoog met het Parlement zeer belangrijk zijn voor het welslagen van de operatie. Het Parlement was een van de meest actieve voorstanders van een vermindering van de drempelwaarden in 1993 en zijn steun zal van essentieel belang zijn.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 385 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-986/95**van María Izquierdo Rojo (PSE)****aan de Raad***(7 april 1995)**(95/C 257/28)*

Betreft: Door de Europese Unie te nemen stappen tegen het geweld in Algerije

Is de Europese Unie voornemens bepaalde stappen te ondernemen tegen de toenemende gewelddadigheid en het wrede bloedvergieten die Algerije teisteren?

Antwoord*(4 augustus 1995)*

De Europese Unie blijft ten zeerste verontrust over de situatie in Algerije. Zoals de geachte Afgevaardigde weet, heeft de Unie hernaaldelijk verklaard dat het op de weg ligt van de Algerijnen, en van hen alleen, om voor de crisis een vreedzame oplossing te zoeken, die noodzakelijk gebaseerd moet zijn op verzoening.

Met inachtneming van het niet-inmengingsbeginsel stimuleert de Europese Unie alle initiatieven die de dialoog meer dynamiek kunnen verlenen. Zij heeft dan ook met belangstelling kennis genomen van de recente initiatieven die bedoeld zijn om allen die in het politieke leven in Algerije een rol spelen ertoe aan te moedigen tot overeenstemming te komen over de middelen om voor Algerije een vreedzame toekomst te garanderen.

De Unie heeft bijzonder krachtig en met grote beslistheid gebruik van geweld in Algerije, door wie dan ook, veroordeeld. Zij bevestigt opnieuw zeer gehecht te zijn aan de naleving van de mensenrechten en van de fundamentele vrijheden, dit onafhankelijk van de politieke of geloofsovertuigingen van personen en politieke formaties.

De Europese Unie spreekt opnieuw haar bereidheid uit om te blijven ijveren voor een beleid dat is gericht op de democratische ontwikkeling en de economische herstructurering in dit land.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-987/95

van Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie

(6 april 1995)

(95/C 257/29)

Betreft: Communautaire initiatieven ter voorkoming van het mentale verval van volwassenen

Volgens de pronoses zullen in de Europese Unie rond het jaar 2000 100 miljoen inwoners ouder zijn dan 65 jaar.

Een van de hoofdproblemen waarmee deze groep te kampen heeft, is het geestelijk aftakelingsproces met een voortschrijdende vermindering van de verstandelijke vermogens, vooral wat betreft intelligentie en geheugen. Het zou daarom goed zijn dat de betrokken organisaties overgaan tot het vormen van specifieke onderzoekcentra en studies verrichten naar het voorkomen van het geestelijk verval van volwassenen.

Kan de Commissie mededelen of er eventueel op dit gebied een oproep of communautair initiatief bestaat voor het oprichten van centra die zich bezighouden met studie ter voorkoming van het geestelijk verval en voor de activering van de hersenen bij volwassenen om hun mentale gezondheid te verbeteren?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(10 mei 1995)

De voornaamste reactie van Europese kant op de veroudering van onze samenleving zijn de communautaire acties ten behoeve van ouderen 1991—1993 en het Europees Jaar van de ouderen en de solidariteit tussen de generaties (1993). Door deze acties is de uitwisseling bevorderd en ondersteund van gegevens en ervaring op het gebied van het ouder worden, waarbij in het bijzonder de nadruk is gelegd op de verbetering van de situatie van de ouderen van Europa en de verandering van de opvattingen over het ouder worden.

Het recente voorstel van de Commissie voor toekomstige acties ⁽¹⁾ wil dit werk ontwikkelen, met grotere nadruk op specifieke terreinen. Hiertoe behoren initiatieven ter bevordering van de overdracht van goede gebruiken en innovatie bij de bevordering van activiteit op gevorderde leeftijd en de preventie van afhankelijkheid.

In de context van de follow-up van het Europees Jaar 1993, ondersteunt de Commissie momenteel een netwerk van „reminiscentieprojecten”, die erop gericht zijn de levenservaring van ouderen en hun herinneringen te gebruiken als middel voor expressie, communicatie en therapie. Dit netwerk bevordert het contact en het begrip tussen de generaties en bevordert tevens de mentale stimulering en communicatie tussen afhankelijke ouderen.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 53 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-992/95

van Paul Lannoye (V)

aan de Commissie

(6 april 1995)

(95/C 257/30)

Betreft: Grenswaarden van de uitstoot van dioxinen door gemeentelijke afvalverbrandingsinstallaties

In november 1990 werd de volgende vraag (schriftelijke vraag 2743/90 ⁽¹⁾) aan de Commissie gericht:

„Hoewel de Commissie de zo groot mogelijke beperking van de emissies van dioxinen die zo laag mogelijk zouden dienen te zijn als uitgangspunt heeft genomen voor de vaststelling van de voorwaarden voor de werking van verbrandingsinstallaties (Richtlijnen 89/369/EEG ⁽²⁾ en 89/429/EEG ⁽³⁾), heeft zij voor deze emissies nog geen grenswaarden vastgesteld. Kan de Commissie mededelen wanneer zij in staat zal zijn voorstellen te doen voor deze grenswaarden?”

Op 23 januari 1991 antwoordde de Commissie dat er een groep van deskundigen is opgericht die de problematiek van de dioxinenemissies van stedelijke afvalverbrandingsinstallaties moet onderzoeken (dit onderzoek zou zich ook uitstrekken tot de consequentie van de dioxinenemissies via de bepalingen van de verbrandingsrichtlijnen). De Commissie tekende daarbij aan dat voorstellen voor een beperking van de dioxinenemissies niet voor eind 1991 konden worden verwacht.

Inmiddels zijn vier jaren verstreken zonder dat de grenswaarden voor deze emissies zijn vastgesteld.

1. Kan de Commissie mededelen hoe de in het bovenstaande genoemde groep van deskundigen is samengesteld?
2. Hoe staat het met de werkzaamheden van deze groep?

Kan de Commissie mededelen welke verslagen deze werkgroep heeft opgesteld?

3. Wanneer kan de Commissie een grenswaarde vaststellen voor de emissie van dioxinen door stedelijke afvalverbrandingsinstallaties?

(¹) PB nr. C 141 van 30. 5. 1991, blz. 18.

(²) PB nr. L 163 van 14. 6. 1989, blz. 32.

(³) PB nr. L 203 van 15. 7. 1989, blz. 50.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(12 mei 1995)

1. De Commissie is niet in staat mede te delen hoe de groep van deskundigen was samengesteld, daar de Lid-Staten voor elke vergadering bepaalden door wie zij zich lieten vertegenwoordigen.

2. De werkzaamheden van de groep van deskundigen zijn afgerond. De resultaten werden gepubliceerd in een verslag over de meting en beheersing van dioxine-emissies van november 1991, met daarin:

- een beschrijving van de dioxineproblematiek;
- de bronnen van dioxine-emissies, waaronder de huisvuilverbrandingsinstallaties;
- meetmethodes voor dioxinen;
- technologieën ter beperking van dioxine-emissies; en
- aanbevelingen voor de toekomst.

3. Op dit moment werkt de Commissie de bepalingen uit waarmee aanvullende normen voor huisvuilverbrandingsinstallaties zullen worden ingevoerd. In deze bepalingen zal ook een emissiegrens voor dioxinen worden opgenomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1059/95

van Ursula Schleicher (PPE)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 257/31)

Betreft: Gezondheidsproblemen door migratie en toerisme in de Europese Unie

De burgers van de Europese Unie worden steeds reislustiger en tevens blijft de Europese Unie een grote aantrekkingskracht uitoefenen op migranten, die inmiddels 10 % van de EU-bevolking vormen. Een en ander kan tot problemen voor de volksgezondheid leiden.

1. Heeft de Commissie een overzicht van de ziekten die door deze groepen — migranten/asylanten en toeristen — worden veroorzaakt?

2. Kan de Commissie medelen of migranten c.q. asylanten in de afzonderlijke Lid-Staten gezondheidszorg ontvangen en wat hiervan het resultaat is?

3. In hoeverre steunt de Commissie maatregelen op dit gebied?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(30 mei 1995)

De Commissie is zich bewust van het feit dat de toegang tot het grondgebied van de Gemeenschap voor onderdanen van derde landen waar het niveau van de gezondheidszorg onvoldoende is, kan leiden tot problemen voor de volksgezondheid. Ze beschikt echter niet over nauwkeurige epidemiologische gegevens met betrekking tot de gezondheidstoestand van migranten, asielzoekers en toeristen, daar zij op dit gebied geen bevoegdheden heeft. Dit valt onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten. Wat de gezondheidsproblemen betreft: immigranten en asielzoekers, gesteld dat zij onderdanen zijn van derde landen, worden niet begunstigd door het communautair recht zoals dat is vastgelegd in artikel 56 van het EG-Verdrag en Richtlijn 64/221/EEG van de Raad (¹). Derhalve vallen de medische onderzoeken die zij ofwel bij hun aankomst ofwel tijdens hun verblijf op het grondgebied moeten ondergaan, onder de bevoegdheden van de betrokken Lid-Staat. In het kader van haar activiteiten is de Commissie er verscheidene malen toe gebracht de actie te ondersteunen van niet-gouvernementele organisaties die zich inzetten voor migranten, in het bijzonder op gezondheidsgebied, met name voor onderwijs en sanitaire en sociale voorzieningen.

(¹) PB nr. 56 van 4. 4. 1964.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1068/95

van Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 257/32)

Betreft: Toerisme en milieu

Kan de Commissie medelen welke projecten er lopen met het oog op de integratie van toerisme en milieu?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(2 juni 1995)

In 1992 heeft de Commissie in het kader van een uitnodiging tot het indienen van voorstellen (¹) 23 projecten op het gebied van toerisme en milieu medegefinancierd. Nadere gegevens over 17 van deze projecten worden verstrekt in de

publikatie „Tourism and the environment in Europe” waarvan een exemplaar aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement wordt toegezonden.

Er is een nieuwe oproep tot het indienen van voorstellen ⁽²⁾ gepubliceerd voor de ontwikkeling van demonstratieprojecten op het gebied van bezoekers- en verkeersbeheersing en voor het opzetten van een netwerk om de samenwerking tussen de betrokken sectoren en belangengroepen te versterken.

⁽¹⁾ PB nr. C 51 van 26. 2. 1992.

⁽²⁾ PB nr. C 106 van 27. 4. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1073/95

van Michel Rocard (PSE)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 257/33)

Betreft: Verkorting en reorganisatie van de werktijd

Wat is de mening van de Commissie over de redenen waarom nog steeds geen besluit is genomen over de ontwerp-aanbeveling inzake de verkorting en de reorganisatie van de werktijd ⁽¹⁾ die zij op 23 september 1983 bij de Raad heeft ingediend, die ondersteund werd door de resolutie van het Europees Parlement van 18 november 1983, gepubliceerd werd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽²⁾ en voorts gesteund werd door het advies van het Economisch en Sociaal Comité (84/C 23/19), dat op 23/24 november 1983 werd goedgekeurd ⁽³⁾ en gepubliceerd in het *Publikatieblad* op 30 januari 1984?

Is de Commissie voornemens opnieuw de aandacht van de Raad te vestigen op deze richtlijn?

⁽¹⁾ Doc. COM(83) 543.

⁽²⁾ PB nr. C 342 van 19. 12. 1983, blz. 147.

⁽³⁾ PB nr. C 23 van 30. 1. 1984.

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(19 mei 1995)

De ontwerp-aanbeveling inzake de verkorting en de reorganisatie van de werktijd is in 1983 en 1984 onderwerp geweest van lange discussies in de instanties van de Raad. Tijdens zijn zitting van 8 december 1983 heeft de Raad Werkgelegenheid en Sociale Zaken een eerste diepgaande bespreking over het voorstel gehouden, waarna hij het Comité van permanente vertegenwoordigers opdracht heeft gegeven de werkzaamheden voort te zetten met het doel en de hoop tot een akkoord te komen. Deze werkzaamheden zijn gedurende de eerste helft van 1984 voortgezet.

Ondanks de grote inspanningen in een hele reeks voorbereidende vergaderingen heeft de Raad Werkgelegenheid en

Sociale Zaken tijdens zijn zitting van 7 juni 1984 moeten vaststellen dat een akkoord met algemene stemmen over een compromistekst niet mogelijk was. Een delegatie had grote twijfels over de mogelijke bijdrage van de arbeidstijdverkorting tot een verbetering van de werkgelegenheidssituatie. Haar standpunt was niet verenigbaar met het voorstel van de Commissie, noch met de bereidheid van de meerderheid van de andere delegaties om tot een compromis te komen. In de jaren daarna is er geen enkel uitzicht op een opening in de onderhandelingen geweest.

Ondertussen heeft de Commissie op dit gebied een aantal andere initiatieven genomen. Op het gebied van de wetgeving is het relevantste resultaat hiervan Richtlijn 93/104/EEG van de Raad betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd ⁽¹⁾, die op 23 november 1993 (bij gekwalificeerde meerderheid) is goedgekeurd. Daar de Lid-Staten zich uiterlijk 23 november 1996 aan deze richtlijn moeten conformeren, zullen de effecten van de tenuitvoerlegging ervan pas over twee jaar zichtbaar zijn. In het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag 429/95 ⁽²⁾, die betrekking had op hetzelfde onderwerp, is overigens verwezen naar andere recente initiatieven van de Commissie met het doel de Lid-Staten te stimuleren de belemmeringen voor een betere verdeling en een betere organisatie van de arbeidstijd weg te nemen. Zij zal tevens de initiatieven van de sociale partners in deze richting blijven steunen.

⁽¹⁾ PB nr. L 307 van 13. 12. 1993.

⁽²⁾ PB nr. C 145 van 12. 6. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1091/95

van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)

aan de Raad

(13 april 1995)

(95/C 257/34)

Betreft: Kiesrecht voor buitenlanders bij gemeenteraadsverkiezingen

Artikel 8 B, lid 1, van het Verdrag van Maastricht kent niet-onderdanen van de Gemeenschap het actief en passief kiesrecht toe bij gemeenteraadsverkiezingen in de Lid-Staat van verblijf. De Raad heeft op 19 december 1994 een richtlijn vastgesteld (94/80/EG) ⁽¹⁾, waarin dit kiesrecht nader wordt geregeld en ten dele weer wordt beperkt.

Het kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen in de Lid-Staat van verblijf wordt zowel in het Verdrag van Maastricht als in de richtlijn van de Raad uitdrukkelijk voorbehouden aan personen die de nationaliteit van een Lid-Staat van de Gemeenschap bezitten. Er zijn in de Europese Unie echter ook miljoenen burgers die niet de nationaliteit van een Lid-Staat van de Unie bezitten, de zogenaamde onderdanen van derde landen. Deze burgers die soms al tientallen jaren legaal in de Gemeenschap leven en een sterke verbondenheid met hun stad of gemeente hebben (in landen als Duitsland, waar het „*ius sanguinis*” geldt, zelfs de in het land geboren kinderen van immigranten) zouden van het kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen uitgesloten moeten blijven.

Zijn er, voor zover de Raad bekend, Lid-Staten waar ook de zogenaamde onderdanen van derde landen hun stem bij gemeenteraadsverkiezingen mogen uitbrengen?

In de richtlijn van de Raad wordt gesproken van „een betere integratie van de burgers van de Unie in hun gastland”. Acht de Raad het niet juist deze integratie ook uit te breiden tot de al jaren bij ons levende mensen uit derde landen?

Zou hij een burgerschap van de Unie, onafhankelijk van het staatsburgerschap van een Lid-Staat, bepleiten dat de in de Europese Unie geboren respectievelijk de sedert vijf of tien jaar in de Gemeenschap levende onderdanen van derde landen de mogelijkheid geeft hun stem uit te brengen bij gemeenteraadsverkiezingen?

(¹) PB nr. L 368 van 31. 12. 1994, blz. 38.

Antwoord

(3 augustus 1995)

In artikel 8 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (EG) is het volgende bepaald: „Burger van de Unie is een ieder die de nationaliteit van een Lid-Staat bezit.”

Volgens het Verdrag kunnen dus alleen onderdanen van de Lid-Staten in aanmerking komen voor de rechten die voortvloeien uit het bij het Verdrag betreffende de Europese Unie ingestelde burgerschap van de Unie, in dit geval het actief en passief kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen (voorzien in artikel 8 B, lid 1, van het EG-Verdrag) — een van de bestanddelen van dat burgerschap.

Het Verdrag bevat dus geen bepalingen inzake harmonisatie tussen de Lid-Staten van de kiesrechten die aan de onderdanen van derde Staten zouden kunnen worden toegekend.

Het blijft tot de uitsluitende bevoegdheid van elke Lid-Staat behoren om het actief en/of passief kiesrecht al dan niet toe te kennen aan op zijn grondgebied verblijvende vreemdelingen die niet de nationaliteit van een Lid-Staat bezitten en dus geen burgers van de Unie zijn, hetgeen in verscheidene Lid-Staten het geval is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1109/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(12 april 1995)

(95/C 257/35)

Betreft: Verdeling van geneesmiddelen

Het Hof van Justitie heeft zich gebogen over de kwestie van nationale regelingen waarbij monopolies bestaan voor de verdeling van geneesmiddelen (arrest van 21 maart 1991,

zaak C-369/88 — Delattre en zaak C-60/89 — Monteil en Samanni). Heeft de Commissie concrete stappen moeten ondernemen naar aanleiding van deze uitspraken? Kan dit gevolgen hebben voor de richtlijn betreffende de groothandel in geneesmiddelen voor menselijk gebruik (Richtlijn 92/25/EEG) (¹)?

(¹) PB nr. L 113 van 30. 4. 1992, blz. 1.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(30 mei 1995)

De door het geachte Parlements lid genoemde jurisprudentie was bij de Raad, het Parlement en de Commissie bekend toen de in de vraag bedoelde richtlijn werd vastgesteld.

Bij de vaststelling van de richtlijn leek het de wetgever echter niet opportuun om te streven naar de harmonisatie van de nationale voorschriften met betrekking tot het al dan niet creëren van een distributiemonopolie voor farmaceutische produkten.

Daar de onderlinge verschillen tussen de nationale wetgevingen terzake geen problemen op het gebied van de volksgezondheid dan wel belemmeringen voor het intracommunautaire handelsverkeer met zich meebrengen, is de Commissie niet voornemens een voorstel tot wijziging van deze richtlijn in te dienen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1113/95

van Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR)

aan de Commissie

(12 april 1995)

(95/C 257/36)

Betreft: Esperanto-proefprojecten

Aanhangers van Esperanto als wereldtaal en eerste tweede taal zien de kans dat het als werktaal binnen de Unie gebruikt zal worden, stijgen. Met de uitbreiding van de Unie van vijftien naar misschien wel dertig staten in het vooruitzicht wordt het probleem van de officiële talen en werktalen immers alsmaar groter.

Het Esperanto is een taal die men in vrij korte tijd kan aanleren.

Bij ondervinding heeft men bovendien kunnen vaststellen dat kinderen die het Esperanto leren een voorsprong hebben op leeftijdgenoten inzake algemene ontwikkeling, alsook bij de studie van vreemde talen in het bijzonder.

Acht de Commissie het opportuun om Esperanto-proefprojecten (of het Funda-Pax-Project dat loopt in samenwerking

met Unesco) te ontwikkelen in een aantal scholen in de Lid-Staten van de Unie, om nadien tot een grondige en zorgvuldige evaluatie over te gaan?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(17 mei 1995)

De communautaire bevoegdheid op onderwijsgebied wordt afgebakend door artikel 126 van het EG-Verdrag. Dit artikel bepaalt uitdrukkelijk dat de Gemeenschap bijdraagt tot de ontwikkeling van onderwijs van hoog gehalte, „met volledige eerbiediging van de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten voor de inhoud van het onderwijs en de opzet van het onderwijsstelsel en van hun culturele en taalkundige verscheidenheid”.

De Commissie ondersteunt het onderricht en het leren van de talen en culturen van de Lid-Staten. Socrates, het op 14 maart 1995 goedgekeurde actieprogramma voor onderwijs (Besluit nr. 819/95 van de Raad en het Parlement ⁽¹⁾), beoogt uitdrukkelijk de ondersteuning van initiatieven die bijdragen tot de kennis van de talen van de Lid-Staten.

De Gemeenschap hecht grote waarde aan de rijkdom en verscheidenheid van haar culturele erfgoed, die zich in haar talen weerspiegelt. Een taal als Esperanto kent niet de culturele en historische rijkdom van een natuurlijke taal. De bevordering van Esperanto maakt geen deel uit van de taken van de Commissie.

⁽¹⁾ PB nr. L 87 van 20. 4. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1121/95

van Jannis Sakellariou (PSE)

aan de Commissie

(20 april 1995)

(95/C 257/37)

Betreft: Inschrijving van Unieburgers in het kiesregister

Acht de Commissie in het kader van het nieuwe gemeentekiesrecht voor Unieburgers de door de Regering van de vrijstaat Beieren toegepaste procedure toelaatbaar, niet-Duitse Unieburgers slechts op hun verzoek in de gemeentelijke kiesregisters op te nemen?

Zo ja, waarom?

Ziet de Commissie in deze handelwijze geen schending van het discriminatieverbod uit hoofde van de artikelen 6 en 8 B, lid 1, van het EG-Verdrag?

Zo neen, waarom niet?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(7 juni 1995)

Richtlijn 94/80/EG ⁽¹⁾ behelst een uitgebreide regeling voor de uitoefening van het kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen door burgers van de Unie die in een Lid-Staat verblijven waarvan zij de nationaliteit niet bezitten. In artikel 7, lid 1, van deze richtlijn wordt bepaald dat de burgers van de Unie het kiesrecht uitoefenen indien zij „blijk hebben gegeven van de wil daartoe”. Het feit dat een verzoek moet worden gedaan tot inschrijving op de kiezerslijst, is bedoeld om onderdanen van de Unie de vrije keus te laten om al dan niet deel te nemen aan de gemeenteraadsverkiezingen in de Lid-Staat van verblijf. Deze bepaling is vooral van belang omdat in een aantal Lid-Staten stemplicht bestaat. Artikel 7, lid 3, van deze richtlijn biedt de Lid-Staten evenwel de mogelijkheid tot automatische inschrijving op de kiezerslijst over te gaan indien een dergelijke gang van zaken ook voor de nationale kiezers wordt gevolgd.

Een Lid-Staat kan derhalve ofwel het systeem invoeren dat burgers van de Unie op eigen verzoek worden ingeschreven op de kiezerslijst ofwel, indien een dergelijk stelsel ook voor de eigen onderdanen bestaat, overgaan tot automatische inschrijving op de kiezerslijst. Geen van beide mogelijkheden kan geacht worden in strijd te zijn met de artikelen 6 en 8 B van het EG-Verdrag.

⁽¹⁾ PB nr. L 368 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1214/95

van Anita Pollack (PSE)

aan de Raad

(8 mei 1995)

(95/C 257/38)

Betreft: Duurzame groei en de oceanen

Is er in de Raad in enigerlei vorm van gedachten gewisseld over de instelling van een Intergouvernementeel Forum voor de Oceanen, naar het voorbeeld van het Intergouvernementeel Forum voor de klimaatverandering?

Antwoord

(3 augustus 1995)

Een van de punten uit het Unced-actieprogramma „Agenda 21” is de bescherming van oceanen en van alle soorten zeeën, en wordt als zodanig uitdrukkelijk genoemd in hoofdstuk 17. De Derde Conferentie over duurzame ontwikkeling, die in april 1995 in New York werd gehouden, heeft een intersessionele groep opgedragen om deze problemen te bestuderen. Deze groep zal haar verslag voorleggen aan de Vierde Conferentie over duurzame ontwikkeling, die in 1996 zal worden gehouden.

De Europese Gemeenschap heeft, gezien het belang dat zij hecht aan de oceanenproblematiek, het mandaat van deze intersectorale groep toegejuicht en zal actief deelnemen aan de desbetreffende werkzaamheden van de Vierde Conferentie over duurzame ontwikkeling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1215/95

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(28 april 1995)

(95/C 257/39)

Betreft: Landbouw en het milieu

Is de Commissie tevreden over de toepassing van het vijfde actieprogramma voor het milieu op het GLB; kan zij een lijst geven van de maatregelen die zij nog nodig acht om de toepassing van dit beleid op de communautaire landbouw te verbeteren?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(16 juni 1995)

Aangezien de landbouwsector nauw verbonden is met het milieu, is het vijfde actieprogramma voor het milieu o. a. op deze sector toegespitst. In het vijfde programma is met nadruk gewezen op de dubbele functie die de landbouwers vervullen, namelijk als producenten van landbouwproducten en als beheerders van het milieu. Er is voortgebouwd op de voorstellen voor de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) waarmee zowel een economische doelstelling — vermindering van de overproductie — als een milieudoelstelling — verlaging van de intensiteit van het grondgebruik — wordt nagestreefd. Drastische vermindering van de prijsondersteuning voor granen, oliehoudende zaden, eiwithoudende gewassen en (in mindere mate) rundvlees, in combinatie met overschakeling op niet-productiegebonden inkomenssteun, en begeleidende maatregelen ter bevordering van de bebossing van landbouwgrond en van milieuvriendelijke landbouwmethoden gelden als de belangrijkste aspecten van de hervorming.

Zoals blijkt uit het tussentijds verslag over de uitvoering van het vijfde programma ⁽¹⁾ vormen de agro-milieumaatregelen een eerste en bijzonder positieve stap in de richting van volledige integratie van milieu-aspecten in het landbouwbeleid. Het tempo en de mate waarin met milieu-overwegingen rekening zou worden gehouden, moeten echter in toekomstige aanpassingen van het GLB worden opgevoerd.

Tegen eind 1995 zal de Commissie een heroverweging van het beleid en de strategie die in het vijfde programma zijn uiteengezet, publiceren, waarin ook rekening wordt gehouden met de eerste resultaten van de hervorming van het GLB, en met name die van de agro-milieuprogramma's, waarvan de evaluatie momenteel gaande is.

In het kader van deze overweging onderzoekt de Commissie maatregelen als indicatoren voor de milieusituatie in de landbouw, vrijwillige overeenkomsten voor landbouwmethoden en eco-certificering van de levenscyclus van producten, ter bevordering van een holistische aanpak voor een duurzame ontwikkeling in de landbouw en op het platteland.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 453 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1216/95

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(28 april 1995)

(95/C 257/40)

Betreft: Verdrag inzake de klimaatverandering en Agenda 21

Kan de Commissie een lijst geven van alle projecten met de desbetreffende financieringsbedragen, die door de EU tot op heden ter hand zijn genomen als onderdeel van de verplichtingen van Rio om de toegang tot en de overdracht van milieuvriendelijke technologieën en know-how ten behoeve van derde landen te bevorderen, te vergemakkelijken en te financieren?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(14 juli 1995)

De Commissie heeft haar uiterste best gedaan om de toezeggingen die zij in Rio heeft gedaan, na te komen. Het tweede verslag van de Gemeenschap aan de Commissie Duurzame Ontwikkeling (CDO) over de voortgang die op weg naar de uitvoering van Agenda 21 is geboekt ⁽¹⁾, is besproken tijdens de derde vergadering van de CDO die in april 1995 is gehouden.

In het kader van het Raamverdrag inzake klimaatverandering moet de Gemeenschap verslag uitbrengen over haar activiteiten om klimaatverandering tegen te gaan. In maart 1995 heeft zij een overzicht van haar activiteiten, met inbegrip van de samenwerking met derde landen, aan het Secretariaat van het verdrag toegezonden ⁽²⁾. In dit verslag komt ook de stimulering en financiering van de toegang tot en overdracht van milieuvriendelijke technologie en kennis ten behoeve van derde landen aan de orde.

De Commissie kan op dit moment geen overzicht geven van alle sinds de conferentie in Rio gefinancierde projecten waarin geld is besteed aan de overdracht van technologie. Het is moeilijk te bepalen welke van de vele milieu- en energieprojecten een component hebben waarin uitsluitend de overdracht van technologie aan de orde komt. Overdracht van technologie is vaak slechts een onderdeel van een

project, waarin daarnaast ook de rest van de infrastructuur of institutionele aspecten aan de orde komen.

(¹) Doc. SEC(94) 2172.

(²) Doc. SEC(95) 451.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1218/95

van Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

aan de Commissie

(28 april 1995)

(95/C 257/41)

Betreft: Konver-steun

In het kader van het communautair initiatief Konver werden door de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij van de provincie West-Vlaanderen (B) drie arrondissementen voor steun voorgesteld.

Van deze drie arrondissementen (zijnde Brugge, Roeselare en Oostende) werd door de Commissie enkel het arrondissement Brugge overgenomen.

Kan de Commissie haar beweegredenen hiervoor aangeven?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(24 mei 1995)

In punt 5.1 van de mededeling van de Commissie aan de Lid-Staten tot vaststelling van de richtsnoeren voor de operationele programma's of globale subsidies in het kader van het communautaire initiatief Konver (¹) is bepaald dat gebieden alleen dan voor dit initiatief in aanmerking kunnen worden genomen, als zij voldoen aan een van de onderstaande criteria:

- sinds 1 januari 1990 zijn in de defensiesector ten minste 1 000 arbeidsplaatsen verloren gegaan;
- het aantal arbeidsplaatsen dat sinds die datum in de defensiesector verloren is gegaan en het officieel aangekondigde verlies van arbeidsplaatsen in deze sector bedragen samen ten minste 1 000;
- het aantal sinds 1 januari 1990 verloren gegane arbeidsplaatsen in de defensiesector en het aantal bedreigde arbeidsplaatsen in deze sector bedragen samen ten minste 1 000.

Op grond van deze criteria heeft de Commissie de door de Belgische autoriteiten voorgestelde arrondissementen Roeselare en Oostende niet in aanmerking kunnen nemen bij de vaststelling van de lijst van Konver-gebieden op 21 december 1994.

Voor deze twee arrondissementen zijn immers de volgende cijfers meegedeeld:

Roeselare	sinds 1 januari 1990 verloren gegane arbeidsplaatsen	480
	aantal arbeidsplaatsen waarvan het verlies officieel is aangekondigd	105
Oostende	sinds 1 januari 1990 verloren gegane arbeidsplaatsen	63
	aantal arbeidsplaatsen waarvan het verlies officieel is aangekondigd	69

Voor het derde criterium zijn door de Belgische autoriteiten geen gegevens verstrekt.

(¹) PB nr. C 180 van 1. 7. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1238/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(28 april 1995)

(95/C 257/42)

Betreft: Sociale en economische aspecten van het milieubeleid

Het vierjarenprogramma van de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden, dat in 1992 is afgelopen, hield zich onder andere bezig met de verspreiding van studies over gezondheid en veiligheid, milieubescherming, enz. Het nieuwe programma 1993—1996 heeft onder meer tot doel steun te verlenen aan het streven naar een duurzame en geïntegreerde ontwikkeling van de sociale, economische en milieu-aspecten van de levens- en arbeidsomstandigheden.

Kan de Commissie medelen welke mededelingen en studies op deze gebieden uitgevoerd en beschikbaar zijn?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(22 juni 1995)

De sociaal-economische aspecten van beleid inzake het milieu en duurzame ontwikkeling zijn onderwerp geweest van een speciaal hoofdstuk van de werkprogramma's van de Stichting sinds 1993. De volgende projecten zijn of worden uitgevoerd:

- Bedrijf en milieu — regionale en plaatselijke samenwerkingsinitiatieven in de zuidelijke Lid-Staten. Een samenvattend rapport op basis van de conclusies van de verschillende studies is in voorbereiding.
- Werkgelegenheid en duurzame ontwikkeling. Dit project combineert onderzoek naar de kosten en baten, de voorwaarden en de overgangsmaatregelen die nodig zijn om het werkgelegenheidspotentieel van initiatieven te realiseren, met speciale aandacht voor marktinstrumenten en ingrijpende veranderingen in bepaalde sectoren en methoden van zakendoen, en naar de rol van plaatselijke gemeenschappen en individuen bij het behalen van

- succes. Er is een rapport beschikbaar over de mogelijkheden voor het creëren van werkgelegenheid in het kader van duurzame ontwikkeling.
- Opleiding in milieumanagement (bedrijfsleven en duurzame ontwikkeling). Het eerste rapport over het beheer (corporate management) van het milieu en andere hulpbronnen, en over de behoefte aan opleiding in verband daarmee, is beschikbaar.
  - Vernieuwingen ter verbetering van de stedelijke omgeving. Er is een overzicht opgesteld van stadsvernieuwingsprojecten die bijdragen tot duurzame ontwikkeling in twaalf Lid-Staten; vervolgens is op vier terreinen nader onderzoek verricht. De beschikbare rapporten en andere publikaties omvatten twaalf werkdocumenten (nationale rapporten) over stadsvernieuwing in Lid-Staten, het bovengenoemde overzicht, en documentatie over de Europese Conferentie over stadsvernieuwing te Sevilla (6—8 oktober 1993) en over stadsvernieuwing en werkgelegenheid.
  - Middelgrote steden en sociaal-economische en milieu-ontwikkelingen op regionaal niveau. Dit project is gebaseerd op „case studies” van geselecteerde Europese middelgrote steden (met name uit de perifere regio's van de Unie) waarin aangegeven wordt wat de mogelijkheden, problemen en perspectieven zijn en nagegaan wordt welke instrumenten en acties nodig zijn voor lokale ontwikkeling. Voor elke stad is een aantal duurzame-ontwikkelingindicatoren vastgesteld. Beschikbare publikaties zijn o.a. „Visies en acties voor middelgrote steden” (achtergrondinformatie voor een workshop te Volos), „Duurzame-ontwikkelingindicatoren voor middelgrote steden” (achtergrondinformatie voor een workshop te Oviedo) en „Visies en acties voor middelgrote steden” (rapporten voor de workshops te Alicante, Volos en Oviedo).
  - Europese workshops over eco-producten. In deze workshops, die van 1—9 november 1995 zullen plaatsvinden, zullen de in het kader van het onderzoek naar het verband tussen gezondheid en veiligheid op het werk en de externe omgeving ontwikkelde methoden getest worden met het oog op het ontwerp, de productie en de consumptie van producten die voldoen aan de eisen van duurzame ontwikkeling. Een beschikbare publikatie is „Nieuwe materialen voor milieuvriendelijk ontwerpen”.
  - Samenwerking van de sociale partners op milieugebied. Op basis van een aantal case-studies is een samenvattend rapport over het onderwerp arbeidsverhoudingen en milieu opgesteld. Beschikbare publikaties zijn „Arbeidsverhoudingen en milieu in de Gemeenschap” en „Arbeidsverhoudingen en milieu: tien landen onder de microscoop” (2 delen).
  - Europese ronde tafel over de samenwerking en de rol van de sociale partners in verband met het milieu op 21—22 september 1994.
  - Milieuvooruitzichten en de kwaliteit van het leven in 2010. Een rapport op basis van nationale studies en ander materiaal zal later gepubliceerd worden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1244/95

van Daniel Cohn-Bendit (V)

aan de Commissie

(20 april 1995)

(95/C 257/43)

Betreft: Bevordering van de verspreiding van onafhankelijke informatie in voormalig Joegoslavië

De Europese Commissie heeft sinds het uitbreken van de conflicten in het voormalige Joegoslavië diverse onafhankelijke kranten, televisie- en radiozenders, alsook andere initiatieven gericht op de verspreiding van onafhankelijke informatie ondersteund. Dit beleid is een belangrijk instrument om de spanningen in het conflict te verminderen.

Kan de Commissie een volledig overzicht geven van de activiteiten die zij sinds 1992 op dit gebied heeft ondernomen, alsmede van de in het kader van dit beleid verstrekte subsidies?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(19 mei 1995)

Op voorstel van de Commissie ging de begrotingsautoriteit in 1994 over tot invoering van de begrotingslijn B 7-5201 „Gemeenschapsacties ter ondersteuning van de democratie en het vredesproces in de republieken van ex-Joegoslavië”.

Overeenkomstig de door het Parlement goedgekeurde criteria zijn de kredieten voor 1994 met name toegekend aan de onafhankelijke media (pers, radio, televisie) volgens de onderstaande verdeling:

1. Coördinatiecentrum van de Internationale Journalistenfederatie en de Internationale Federatie van uitgevers van kranten — Ljubljana. Noodfonds voor de media en adviesdiensten. EG-bijdrage: 250 000 ecu;
2. Steun voor het Netwerk van onafhankelijke journalisten in ex-Joegoslavië. EG-bijdrage: 90 000 ecu;
3. Steun voor NTV (via de Unesco) — Bosnië-Herzegovina. EG-bijdrage: 80 000 ecu;

4. Radio Tuzla (via La maison internationale van Rennes) — Bosnië-Herzegovina. EG-bijdrage: 38 000 ecu;
5. Vecernje Novine (dagblad) — Bosnië-Herzegovina. EG-bijdrage: 40 000 ecu;
6. DANI (dagblad) — Bosnië-Herzegovina. EG-bijdrage: 35 000 ecu;
7. Radio OZALJ — Kroatië. EG-bijdrage: 15 000 ecu;
8. Feral Publishing House (via Press Now — Stichting Recht van Spreken) — Kroatië. EG-bijdrage: 30 000 ecu;
9. Arkzin (dagblad) — Kroatië. EG-bijdrage: 30 000 ecu;
10. Labin Art Express — Radio-Kroatië. EG-bijdrage: 16 000 ecu;
11. Borba (dagblad) — Servië. EG-bijdrage: 60 000 ecu;
12. Svetlost (News Magazine) — Servië. EG-bijdrage: 25 000 ecu;
13. Vreme News magazine — Servië. EG-bijdrage: 20 000 ecu;
14. Association of independent electronic media, ANEM — Servië. EG-bijdrage: 90 000 ecu;
15. BETA News Agency, Servië. EG-bijdrage: 20 000 ecu;
16. TV Studio B — Servië. EG-bijdrage: 25 000 ecu;
17. KOHA weekly magazine, Kosovo. EG-bijdrage: 33 000 ecu;
18. ZERI (dagblad), Kosovo. EG-bijdrage: 25 000 ecu;
19. Monitor Weekly news magazine — Montenegro. EG-bijdrage: 25 000 ecu;
20. ANIZ (dagblad) — Niksic Onogost Standard — Montenegro. EG-bijdrage: 12 000 ecu;
21. Independent Association of Journalists of Vojvod na, Nezavisni — Vojvodine. EG-bijdrage: 20 000 ecu;
22. Radio Libertas — Fryom. EG-bijdrage: 20 000 ecu.

De Commissie deelt het geachte Parlements lid mede dat het Parlement binnenkort een rapport zal ontvangen over de subsidies die in 1994 zijn toegekend.

Tijdens het eerste kwartaal van 1995 heeft de Commissie een extra subsidie van 105 500 ecu toegekend aan het dagblad Borba en een bedrag van 278 000 ecu aan het Media-coördinatiecentrum te Ljubljana en voor een Noodsteunfonds voor de media, die worden beheerd door de Internationale Journalistenfederatie en de Internationale Federatie van krantenuitgevers.

De Commissie is voornemens meer dan de helft van de kredieten van begrotingslijn B 7-5201 voor 1995 te besteden aan steun voor de onafhankelijke media.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1245/95

van Ralf Walter (PSE)

aan de Commissie

(28 april 1995)

(95/C.257/44)

Betreft: Insolventie-verzekering voor jeugdorganisaties

1. Kan de Commissie constateren of er in de Lid-Staten sprake is van een passende omzetting van de EU-richtlijnen waarin de verzekering tegen eventuele insolventie van reorganisatoren wordt geregeld?
2. Hoe beoordeelt de Commissie het feit dat bijvoorbeeld in de Bondsrepubliek Duitsland wegens omzetting van deze EU-richtlijn ook niet-commerciële aanbieders van reizen, met name vrijwilligers die hulporganisaties voor de jeugd ondersteunen, gedwongen zijn een kostbare verzekering af te sluiten tegen een praktisch niet aanwezig risico van insolventie?

Antwoord van mevrouw Bonino

namens de Commissie

(7 juni 1995)

Ten aanzien van de verzekering van het insolventierisico van reorganisatoren geldt Richtlijn 90/314/EEG van de Raad van 13 juni 1990 betreffende pakketreizen⁽¹⁾. In artikel 7 van die richtlijn wordt bepaald dat de organisator en/of de doorverkoper die partij zijn bij de overeenkomst, dienen aan te tonen over voldoende garanties te beschikken om in geval van insolventie of faillissement te zorgen voor terugbetaling van de reeds voldane bedragen en voor repatriëring van de consument. De bedoeling van dit artikel is de organisator of de doorverkoper te laten aantonen dat hij over garanties beschikt voor het geval van insolventie of faillissement. Hoe de Lid-Staten deze verplichting omzetten, wordt aan hen overgelaten.

Bij de eerste, oppervlakkige controle van de rechtsinstrumenten die zijn voorgelegd door de Lid-Staten die de richtlijn al omgezet hebben, heeft de Commissie vastgesteld dat de gecontroleerde rechtsinstrumenten wat de garanties in geval van insolventie betreft in hoofdzaak in overeenstemming zijn met het communautaire recht. Op dit moment is de Commissie bezig met een grondige controle van de afzonderlijke reeds medegedeelde omzettingsmaatregelen. Bovendien is tegen drie Lid-Staten (Griekenland, Spanje en Ierland) beroep ingesteld, omdat zij nog niet voldaan hebben aan de verplichting de bepalingen van intern recht mede te delen.

Wat de niet-commerciële organisatoren betreft, zij erop gewezen dat het toepassingsgebied van de richtlijn in hoofdzaak wordt bepaald door artikel 2 en de daarin opgenomen definities die de partijen bij de overeenkomst nader afbakenen. Volgens dit artikel is een organisator in de zin van de richtlijn de persoon, die niet incidenteel pakketten samenstelt en deze rechtstreeks of via een doorverkoper verkoopt of ten verkoop aanbiedt. Doorverkopers zijn de personen die het door de organisator samengestelde pakket verkopen of ten verkoop aanbieden. De andere partij bij de overeenkomst in de zin van de richtlijn is de consument, d.w.z. de persoon die het pakket koopt („de hoofdcontractant”) of elke persoon die namens de hoofdcontractant zich ertoe verbindt het pakket te kopen („de andere begunstigde”) of elke persoon die de hoofdcontractant of een van de andere begunstigten het pakket overdraagt („de cessionaris”). Het voorwerp van de overeenkomst is een pakketreis, d.w.z. de van tevoren georganiseerde combinatie van niet minder dan twee van de volgende diensten, welke voor een gezamenlijke prijs wordt verkocht of ten verkoop aangeboden en een periode van meer dan 24 uur beslaat of een overnachting behelst:

- vervoer
- logies
- andere, niet met vervoer of logies verband houdende toeristische diensten die een significant deel van het pakket uitmaken.

Wanneer een Lid-Staat zich in het raam van de omzetting van de richtlijn betreffende pakketreizen in intern recht aan deze definities houdt, handelt hij in overeenstemming met het communautair recht. Overigens bestaat krachtens artikel 8 van de richtlijn voor de Lid-Staten de mogelijkheid om op het onder deze richtlijn vallende gebied strengere

bepalingen ter bescherming van de consument vast te stellen of te handhaven.

(¹) PB nr. L 158 van 23. 6. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1249/95

van James Provan (PPE)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 257/45)

Betreft: Tonnage van de vissersvloeden in de Europese Unie

Kan de Commissie cijfers verstrekken omtrent het aantal schepen en het bruto tonnage van de vissersvloeden van de volgende landen: Verenigd Koninkrijk, Ierland, Denemarken, Nederland, Frankrijk, Spanje en Portugal over de volgende jaren: 1973, 1983 en 1993?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(16 juni 1995)

In 1973 werden de statistieken over de vissersvloeden bijgehouden door de nationale autoriteiten, en waren zij gebaseerd op geheel andere criteria dan die van de Commissie. De onderstaande tabel bevat dan ook slechts vergelijkbare gegevens voor 1983 en 1993, alsmede voor 1987, omdat in dat jaar ook de nieuwe Lid-Staten Portugal en Spanje in de berekeningen werden opgenomen.

Lid-Staat	Vissersvloot (MOP I)		Vissersvloot (MOP II)	Vlootregister	
	Situatie 31. 12. 1983		Situatie 1. 1. 1987	Situatie 31. 12. 1993	
	Vaartuigen	Bruto registerton	Bruto registerton	Vaartuigen	TON 14 (¹)
Denemarken	3 320	120 298	136 680	3 303	96 242
Spanje	n. b. (²)	n. b. (²)	631 838	19 013	570 913
Frankrijk	9 312	192 807	209 560	7 021	187 667
Ierland	576	32 000	58 845	1 435	55 259
Nederland (³)	1 041	131 000	128 728	538	142 282
Portugal	n. b. (²)	n. b. (²)	208 670	13 131	147 425
Verenigd Koninkrijk	7 012	178 184	206 934	11 055	249 574
Totaal	21 261	654 289	1 581 255	55 496	1 449 362

(¹) TON 14 = tonnage Londen indien vastgesteld, zoniet tonnage Oslo; indien geen van beide tonnages zijn vastgesteld, een nationale tonnage.

(²) Gegevens niet beschikbaar (vóór toetreding).

(³) De Nederlandse autoriteiten zijn met een opschoning van hun vlootregister begonnen en hebben daarbij zo'n duizend vaartuigen (plezierboten) geschrapt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1261/95**van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)****aan de Commissie***(5 mei 1995)**(95/C 257/46)*

Betreft: Het watergebied van Schinias nabij de gemeente Marathonas

Plaatselijke instanties van het dorpje Schinias nabij de gemeente Marathonas laken het feit dat pogingen worden ondernomen om het watergebied van Schinias om te vormen tot woongebied en de percelen daarna te verkopen als bouwgrond voor buitenverblijven. Er zij op gewezen dat er in het oostelijke kustgebied van Attika reeds op grote schaal illegale woningen zijn gebouwd en inbreuken op voorschriften inzake ruimtelijke ordening zijn gepleegd en dat het watergebied van Schinias met zijn onvervangbare milieurijsdommen nagenoeg het enig overgebleven ecologisch erfgoed in dit gebied is.

In het vijfde actieprogramma van de Commissie voor het milieu wordt erop gewezen dat kustgebieden, waar het milieu van het vasteland en het mariene milieu op elkaar inwerken, bijzonder kwetsbare gebieden zijn.

In maart 1994 verzocht de Raad van ministers van Milieu de Commissie voorstellen in te dienen voor een algemene communautaire strategie voor het geïntegreerde beheer van de kustzones die een milieutechnisch referentiekader biedt voor geïntegreerde vormen van ontwikkeling overeenkomstig het principe van duurzame ontwikkeling.

De zogeheten ontwikkelingsvooruitzichten die de voorgenomen omvorming van het watergebied van Schinias biedt, gaan gepaard met een verregaande aantasting van het landschap en wijken onmiskenbaar af van alle Europese richtsnoeren inzake milieubescherming.

Zal de Commissie de ter zake bevoegde Griekse instanties vragen informatie te verschaffen en uit te leggen hoe de geplande maatregelen te rijmen vallen met de resolutie van de Raad van ministers van Milieu betreffende het geïntegreerde beheer van de kustzones?

Kan zij verzekeren dat zij bij de Griekse Regering stappen zal ondernemen om te bereiken dat van deze plannen wordt afgezien? Acht zij het wenselijk dat zij, indien zij erom verzocht wordt, financiële steun uit hoofde van de Structuurfondsen toekent om ervoor te zorgen dat de strategie voor het geïntegreerde beheer van de kustzones ook in het gebied rond Schinias vrucht afwerpt?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(6 juli 1995)

Het waterrijke gebied van Schinias in de nabijheid van de stad Marathon is in het kader van het communautaire Corine-programma aangewezen als biotoop van groot belang voor de natuurbescherming. De Corine-lijst van

biotopen, die uit 1989 dateert, wordt momenteel bijgewerkt in het kader van een evaluatie van het Grieks natuurlijk erfgoed met steun van het Life-programma.

De Griekse autoriteiten zullen de verkregen gegevens gebruiken om overeenkomstig Richtlijn 92/43/EEG⁽¹⁾ inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna de nationale lijst van gebieden op te stellen, waarop tevens de typen natuurlijke habitats van bijlage I en de inheemse soorten van bijlage II zijn aangegeven. In de periode 1995—1998 zullen de Commissie en de Lid-Staten aan de hand van de, waar nodig aangevulde, nationale lijsten het Natura 2000-netwerk van speciale beschermingszones opstellen.

De dialoog met de autoriteiten zal in het licht van het bovenstaande plaatsvinden. De resolutie van de Raad verleent de Commissie geen bevoegdheid om in dit verband maatregelen te treffen.

Er is een aantal communautaire instrumenten waarmee steun kan worden verleend aan projecten om tot een geïntegreerd beheer van de kustgebieden te komen. Wat de Structuurfondsen betreft, wordt de financiële steun echter niet per project toegekend, maar in het kader van de operationele programma's waarin specifieke maatregelen zijn opgenomen die overeenstemmen met de ontwikkelingsprioriteiten van elke regio. De Lid-Staten moeten vervolgens zelf beslissen welke projecten zij in het kader van de verschillende maatregelen van deze programma's willen financieren.

Wat het onderhavige geval betreft, zijn er in het Griekse milieuprogramma en in het regionaal programma voor Attika geen maatregelen inzake het beheer van de kustzones opgenomen in het kader waarvan een dergelijk project zou kunnen worden gefinancierd.

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1289/95**van Christine Oddy (PSE)****aan de Raad***(10 mei 1995)**(95/C 257/47)*

Betreft: Rechten van de mens in Pakistan

Volgens een jaarverslag van 1994 van het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken over de rechten van de mens in Pakistan vormen politieke en andere buitengerechtigde moorden nog steeds een groot probleem. Er blijven geloofwaardige berichten komen dat de politie gevangenen martelt of op andere wijze mishandelt en dat door middel van massa-arrestaties wordt geprobeerd onrust onder de bevolking de kop in te drukken.

Welke maatregelen denkt de Raad te nemen om te verzekeren dat de rechten van de mens in Pakistan worden geëerbiedigd?

Antwoord*(4 augustus 1995)*

De Europese Unie houdt de ontwikkeling van de situatie van de mensenrechten in Pakistan nauwlettend in het oog. Herhaaldelijk heeft de bezorgdheid van de Unie op dit gebied aanleiding gegeven tot demarches — ook op het hoogste niveau — en tot verklaringen.

De Europese Unie moedigt de Pakistaanse Regering daadwerkelijk aan bij haar inspanningen om het wetgevend kader te verbeteren en een rechtsapparaat tot stand te brengen dat het mogelijk maakt de naleving van de mensenrechten beter te garanderen dan nu het geval is. De verklaring van 28 februari waarin de Unie zich verheugt over de vrijlating van de gebroeders Massih moet in het kader van die inspanningen worden gezien. De Unie heeft zich herhaaldelijk uitgesproken voor de afschaffing of een ingrijpende wijziging van de „wet betreffende godslastering”, die in het verleden een middel is geweest voor partijdig optreden, met name tegen de religieuze minderheden.

Ook de verslechtering van de openbare veiligheid, vooral in en rond Karachi, heeft herhaaldelijk tot demarches van de Europese Unie geleid. Naast deze afzonderlijke gevallen blijft de Unie uiterst kritisch staan tegenover alle geconstateerde misbruiken en geeft zij aan haar bezorgdheid uiting via alle haar ter beschikking staande kanalen van de politieke dialoog.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1305/95
van **Alexandros Alavanos (GUE/NGL)**

aan de Commissie

*(5 mei 1995)**(95/C 257/48)**Betreft:* Menselijk potentieel en mobiliteit

Het „specifiek programma voor onderzoek en technologische ontwikkeling op het gebied van menselijk potentieel en mobiliteit” (Beschikking 92/217/EEG) ⁽¹⁾ schept de mogelijkheid voor jonge onderzoekers mee te werken in laboratoria of onderzoeksteams in andere Lid-Staten. Aan de andere kant doet zich het verschijnsel voor dat onderzoekers uit een der Lid-Staten — bijv. Griekenland — in een andere Lid-Staat hebben gestudeerd en daar werken.

Is de Commissie niet van mening dat deze laatste onderzoekers onder het programma zouden kunnen vallen en van Griekenland een desbetreffende uitnodiging zouden kunnen krijgen, aangezien hun arbeidsterrein in een andere Lid-Staat van de Unie ligt? Is zij ook niet van mening dat deze mogelijkheid van bijzonder belang is voor de op onderzoekgebied minder ontwikkelde landen, die een groot deel van hun beste wetenschappers voorgoed hebben zien vertrekken naar andere landen van de Unie waar onderzoek en technologische ontwikkeling een hoge vlucht hebben genomen? Is zij ook niet van mening dat het contact via het

programma „menselijk potentieel en mobiliteit” van buitengewoon nut kan zijn voor beide zijden, en vooral voor het onderzoek in de zwakke Lid-Staten?

⁽¹⁾ PB nr. L 107 van 24. 4. 1992, blz. 1.**Antwoord van mevrouw Cresson**
namens de Commissie*(12 juni 1995)*

Een van de voorwaarden die in het kader van het specifieke programma „menselijk potentieel en mobiliteit” aan de onderdanen van de Lid-Staten worden opgelegd, is dat hun onderzoekproject wordt uitgevoerd in een laboratorium in een andere Lid-Staat dan die waarvan zij de nationaliteit bezitten, of een derde land dat met het programma is geassocieerd. Bovendien mogen de kandidaten niet langer dan gedurende de twee jaar die voorafgaan aan de datum waarop zij hun aanvraag hebben ingediend, hun gebruikelijke werkzaamheden in het land van ontvangst hebben uitgeoefend. Door deze combinatie van voorwaarden kan worden gewaarborgd dat de mobiliteit van onderzoekers door heel Europa, het beginsel dat een van de hoofddoelstellingen van het programma vormt, in acht wordt genomen (Beschikking 92/217/EEG van de Raad van 16 maart 1992 en de besluiten die door de Commissie in uitvoering van deze beschikking conform het advies van het programmacomité zijn genomen).

Om ervoor te zorgen dat de ontvangers van beurzen uit de minder begunstigde regio's van de Gemeenschap weer naar deze regio's terugkeren, kunnen in het kader van het programma „menselijk potentieel en mobiliteit” aanvullende beurzen worden verstrekt aan de jonge wetenschappers die een beurs voor opleiding door onderzoek (voor gepromoveerden) in een ander land dan het hunne hebben ontvangen en willen terugkeren om te gaan werken in de regio waar ze vandaan komen. Deze terugkeerbeurzen hebben een looptijd van een jaar en maken het deze jonge wetenschappers mogelijk deel te nemen aan onderzoek dat wordt uitgevoerd in de regio waaruit ze afkomstig zijn.

In het kader van het nieuwe programma „opleiding en mobiliteit van onderzoekers” (1994—1998) is nog meer plaats ingeruimd voor maatregelen met het oog op de ontwikkeling van het onderzoek in de minder begunstigde regio's van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1308/95van **Wim van Velzen (PSE)**

aan de Commissie

*(12 mei 1995)**(95/C 257/49)**Betreft:* Diabetes-research

Hoe verklaart de Commissie dat diabetes mellitus niet als onderdeel van urgent medisch onderzoek in het vierde

kaderprogramma op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie is opgenomen?

Is de Commissie van plan om op een andere manier maatregelen ter bestrijding van deze ziekte te treffen?

Voelt de Commissie zich hiertoe genoodzaakt op grond van de in 1991 door de Wereldgezondheidsorganisatie aangenomen St. Vincent-verklaring?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(12 juli 1995)

Diabetes is in het vierde kaderprogramma opgenomen als een van de onderwerpen in onderzoekgebied 4, „onderzoek naar ziekten met grote sociaal-economische gevolgen”, van het specifieke programma voor onderzoek op het gebied van de medische biologie en de gezondheid.

De Commissie is op de hoogte van de aanbevelingen in de St. Vincent-verklaring over diabetes.

Voor preventieve maatregelen kan steun van de Gemeenschap worden verleend in het kader van een aantal acties en programma's, zoals de acties voor ouderen en gehandicapten en met name het actieprogramma inzake gezondheidsbevordering, -voorlichting, -opvoeding en -opleiding. Voor dit programma heeft de Commissie in juli 1994 een voorstel ingediend ⁽¹⁾, gebaseerd op artikel 129 van het EG-Verdrag, waarover de Raad op 2 juni 1995 een gemeenschappelijk standpunt heeft vastgesteld. In het kader van dit programma moet een leefwijze worden gestimuleerd die bevorderlijk is voor de gezondheid, waarbij onder andere steun kan worden gegeven voor preventieve maatregelen, met name op het gebied van voeding en overgewicht, die bij de behandeling van diabetes een belangrijke rol spelen.

⁽¹⁾ PB nr. C 252 van 9. 9. 1994.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1317/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)
aan de Commissie**

(12 mei 1995)
(95/C 257/50)

Betreft: Omzetting van Richtlijn 91/676/EEG in Grieks recht

Richtlijn 91/676/EEG ⁽¹⁾ inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen is nog steeds niet omgezet in Grieks recht, hoewel de termijn hiervoor 31 december 1993 was. De omzetting in nationaal recht is een vereiste voor het toezicht op de tenuitvoerlegging van deze richtlijn. Inmiddels is bijna anderhalf jaar kostbare tijd verloren gegaan.

1. Heeft de Commissie een idee van de mate waarin de bodem in Griekenland is verontreinigd als gevolg van landbouwactiviteiten? Hoe groot zijn de problemen op dit gebied?
2. Waarop beroept Griekenland zich om de niet-omzetting van deze richtlijn binnen de vastgestelde termijn te rechtvaardigen?
3. Hoe denkt de Commissie te bereiken dat het Griekse recht in overeenstemming wordt gebracht met het communautaire recht in het geval van Richtlijn 92/43/EEG ⁽²⁾ inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna?

⁽¹⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1991, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 7.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(20 juli 1995)

Het is de Commissie niet bekend hoe sterk de bodem in Griekenland is verontreinigd als gevolg van landbouwactiviteiten.

In het kader van de bepalingen die zijn vastgesteld in Richtlijn 91/676/EEG inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen heeft Griekenland een agrarische gedragscode opgesteld in de vorm van een gids ten behoeve van de landbouwers. Deze code is gericht op het bevorderen van de correcte toepassing van meststoffen en dierlijke mest.

Griekenland heeft geen nationale maatregelen meegedeeld voor de omzetting van de Richtlijnen 91/676/EEG en 92/43/EEG (inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna). De door de Commissie in dat verband ingeleide inbreukprocedures zijn nog aan de gang.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1334/95
van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)
aan de Commissie**

(12 mei 1995)
(95/C 257/51)

Betreft: Fraudebestrijding

In het zojuist door de Commissie goedgekeurde Jaarverslag 1994 van haar Eenheid voor coördinatie van de fraudebestrijding (Uclaf) worden een aantal conclusies getrokken, waarvan ik de volgende zou willen noemen:

- in 1994 hebben de Lid-Staten en de Commissie 4 264 gevallen van onregelmatigheden vastgesteld, twee derde meer dan in 1993.

- Het bedrag waarop de fraude betrekking had, is in vergelijking met het jaar daarvoor verdubbeld tot 1 032 700 000 ecu.
- Hoewel er meer gevallen aan het licht zijn gebracht, is slechts 4 % van dit bedrag teruggekregen.

Kan de Commissie, gezien het belang van fraudebestrijding voor de begroting van de Unie, antwoord geven op de volgende vragen:

1. Wat is de voornaamste oorzaak van de stijging van het aantal aan het licht gebrachte fraudegevallen?
2. Hoe oefent de Commissie toezicht uit op de maatregelen van de Lid-Staten, die als eersten verantwoordelijk zijn voor het terugvorderen van ten onrechte uitgekeerde bedragen?
3. Welke stappen zal de Commissie zetten om te zorgen dat dit geld volledig wordt teruggegeven?

**Antwoord van mevrouw Gradin
namens de Commissie**

(28 juni 1995)

Het geachte Parlementslid geeft de in het jaarverslag „Fraudebestrijding” van de Commissie ⁽¹⁾ genoemde cijfers met betrekking tot het aantal fraudegevallen (4 264) en de daarbij betrokken bedragen (1 033 miljoen ecu) juist weer.

De invorderingspercentages die in dit verslag worden genoemd, zijn evenwel hoger dan die welke het geachte Parlementslid noemt (17 % voor het EOGFL, afdeling Garantie, en 6 % voor de eigen middelen).

De Commissie wenst de volgende opmerkingen te maken:

1. Deze cijfers zijn voorlopig (in het bijzonder voor de eigen middelen met een extrapolatie die gebaseerd is op het eerste halfjaar). Bij deze cijfers zijn voor de eerste maal de gevallen inbegrepen die de Commissie heeft onderzocht en die nog niet door de Lid-Staten zijn medege-deeld (99 gevallen voor een bedrag van 218 miljoen ecu, d.w.z. meer dan 21 % van het totale bedrag). De stijging met betrekking tot het aantal fraudegevallen en de betrokken bedragen is bijzonder significant op het gebied van de traditionele eigen middelen (1994: 2 545 gevallen voor een bedrag van 508 miljoen ecu; 1993: 1 254 gevallen voor een bedrag van 181 miljoen ecu). Met name de gevallen die in het kader van de regelingen voor wederzijdse bijstand zijn behandeld, hadden in 1994 grotere financiële gevolgen dan in 1993 (181 miljoen ecu tegen 53 miljoen ecu). Dit is grotendeels terug te voeren op sigarettensmokkel. Deze stijging kan een toename van het aantal fraudegevallen weerspiegelen, maar ook het resultaat zijn van extra inspanningen om fraudegevallen aan het licht te brengen.
2. Ofschoon alleen de Lid-Staten gemachtigd zijn om ten onrechte uitgekeerde bedragen terug te vorderen en

ontdoken bedragen in te vorderen, oefent de Commissie toch financieel toezicht uit. Haar huidige werkmethode wordt in hoofdstuk 6 van het bovengenoemde jaarverslag beschreven.

3. Zowel in het jaarverslag „Fraudebestrijding” als in het werkprogramma van de Commissie voor 1995 ⁽²⁾ wordt de aandacht gevestigd op voorstellen van de Commissie, zoals de wijziging van Verordening (EEG) nr. 1552/89 betreffende de eigen middelen, alsmede de invoering voor diverse uitgavensectoren van een specifieke boekhouding voor vastgestelde, maar nog niet ingevorderde bedragen. Voorts zal de Commissie zich buigen over de antwoorden van de Lid-Staten op een door haar in 1994 verspreide vragenlijst betreffende praktische problemen. De nationale verslagen die op verzoek van de Europese Raad van Essen worden opgesteld (in verband met artikel 209 A van het Verdrag), zullen eveneens worden bestudeerd. Daarna zal de Commissie bepalen of nieuwe voorstellen voor verbeteringen wenselijk zijn.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 98 def.

⁽²⁾ Doc. COM(95) 23 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1349/95

van Allan Macartney (ARE)

aan de Raad

(17 mei 1995)

(95/C 257/52)

Betreft: Bosnië/Servië

Kan de Raad bevestigen dat er over de rivieren de Drina en Sava tussen Servië en Bosnië geheime pontonbruggen zijn geslagen en dat er onder deze rivieren ook pijpleidingen lopen voor het vervoer van brandstof vanuit Servië?

Antwoord

(4 augustus 1995)

De Raad beschikt niet over de nodige informatie om de vraag van de geachte Afgevaardigde te beantwoorden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1350/95

van Allan Macartney (ARE)

aan de Commissie

(12 mei 1995)

(95/C 257/53)

Betreft: EFRO: bedrijfssluitingen in de textielsector — regio Tayside, Schotland

1. Hoeveel geld is er de afgelopen drie jaar uit het EFRO beschikbaar gesteld voor het project bedrijfssluitingen in de textielsector in de regio Tayside?

2. Welke projecten zijn met dit geld gefinancierd?
3. Is de controleur ervan overtuigd dat het bedrag van de beschikbare middelen volledig voor relevante projecten is besteed?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**
(27 juni 1995)

1 en 2. De regio Tayside heeft geprofiteerd van een aantal programma's die tot doel hadden bij te dragen tot de oplossing van haar economische problemen, met inbegrip van de problemen die het gevolg waren van het verval van de textielindustrie. Twee programma's hadden meer in het bijzonder betrekking op maatregelen in verband met de sluiting van textielbedrijven.

Quotavrij programma voor de textielsector (1984—1989). Voor dit nationale programma kwamen onder meer delen van de regio Tayside in aanmerking. Het programma liep in 1989 af en twee jaar later waren ook de laatste uitgaven betaald. Voor de 19 projecten in Tayside werden subsidies uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling toegekend ten bedrage van in totaal circa 2 650 000 pond sterling.

Programma in het kader van het communautaire initiatief Retex. De looptijd van dit nationale programma, dat tot doel had de regionale afhankelijkheid van de textielindustrie te verkleinen, bleef beperkt tot het jaar 1993. Op basis van een indicatieve toewijzing voor heel Schotland die kon variëren tussen 681 000 en 961 000 pond sterling, werden voor Tayside de volgende twee projecten goedgekeurd:

- ontwikkeling van de uitvoerhandel en van de daarbij betrokken bedrijven (Scottish enterprise Tayside): 100 962 pond sterling;
- Dundee/Arbroath: produktontwikkeling (Tayside regional Council): 150 750 pond sterling.

3. De projecten worden gekozen in het kader van het partnerschap en op basis van selectiecriteria die op nationaal niveau worden beheerd. Deze procedure moet waarborgen dat de middelen worden besteed aan de projecten die er het meest voor in aanmerking komen. Bovendien moeten de Lid-Staten op grond van de betrokken verordeningen de nodige maatregelen nemen om te controleren of de door de Gemeenschap gesubsidieerde projecten naar behoren worden uitgevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1352/95
van Anita Pollack (PSE)
aan de Commissie
(12 mei 1995)
(95/C 257/54)

Betreft: Sigarettensmokkel

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de toenemende smokkelhandel in sigaretten in de Europese Unie een halt toe te roepen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1472/95
van Salvador Garriga Polledo (PPE)
aan de Commissie
(22 mei 1995)
(95/C 257/55)

Betreft: Onttrekken van tabak aan het officiële circuit

Kan de Commissie mededelen hoeveel gevallen van onttrekking aan het officiële circuit van verwerkte tabak en met name van sigaretten zij sedert 1992 bij de verschillende doorvoerstelsels heeft ontdekt?

Kan zij mededelen in welke Lid-Staten zich deze gevallen hebben voorgedaan?

Kan de Commissie berekenen hoeveel inkomsten voor de Gemeenschap hierdoor verloren zijn gegaan?

**Gecombineerd antwoord van mevrouw Gradin
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen
E-1352/95 en E-1472/95**
(29 juni 1995)

Het geachte Parlementslid moge worden verwezen naar het antwoord van de Commissie op mondelinge vraag H-39/95 die de heer José Valverde López tijdens het vragenuur van de vergadering van maart 1995 ⁽¹⁾ van het Parlement stelde, alsmede naar de mededeling van de Commissie betreffende „Fraude in de regeling voor douanevervoer, voorgestelde oplossingen en toekomstperspectieven” ⁽²⁾.

Dankzij de mededelingen in het kader van de wederzijdse bijstand (Verordening (EEG) nr. 1468/81) ⁽³⁾ heeft de Commissie sinds 1992 kennisgenomen van ongeveer 20 gevallen waarin de douanevervoeregelingen voor sigaretten werden overtreden. Ofschoon deze mededelingen niet altijd de exacte bedragen bevatten die in het geding waren, raamt

de Commissie het verlies aan douanerechten op ongeveer 144 miljoen ecu, bij een totaal verlies — inclusief de nationale-inkomstenbronnen — van 578 miljoen ecu.

- (¹) Notulen van het Parlement (maart 1995).
 (²) Doc. COM(95) 108 van 29. 3. 1995.
 (³) PB nr. L 144 van 2. 6. 1981.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1361/95

van Luigi Moretti (ELDR)
 aan de Commissie
 (12 mei 1995)
 (95/C 257/56)

Betreft: Textiel- en kledingindustrie — douane-unie EU-Turkije

In het kader van de onderhandelingen tussen de Europese Unie en Turkije over de douane-unie stellen de Griekse autoriteiten als voorwaarde voor het innemen van een soepeler houding tegenover Turkije de verplichting van krachtige steun voor de textiel- en kledingsector.

Kan de Commissie,

- gezien het belang van het bereiken van positieve resultaten bij de onderhandelingen, maar gezien ook de rampzalige gevolgen die het aanvaarden van het voorstel van de Griekse Regering zou kunnen hebben voor de Italiaanse en Europese textielsector, waarbij de meer dan 720 000 Italiaanse werknemers in deze sector (die 30 % van de communautaire textiel- en kledingsector uitmaakt), ernstig zouden worden geschaad,
- overwegende dat, als de krachtige steun alleen voor Griekenland zou zijn bestemd, er concurrentievervalsingen zouden ontstaan tussen de bedrijven die volgens de regels van de gemeenschappelijke markt werken, met negatieve gevolgen voor de werkgelegenheid,
- overwegende dat noch de Commissie, noch de Raad (notulen van 14 februari 1995 van Coreper) zich al duidelijk hebben uitgesproken over de gedragslijnen die zij hierbij zullen volgen,

mededelen of zij de voornemens van de Raad kent om de moeilijkheden ten gevolge van de nieuwe concurrentievoorwaarden te overwinnen, waarbij uitsluitend de positie van Griekenland in aanmerking wordt genomen, en welke maatregelen zij denkt te treffen, opdat wordt vermeden dat de Unie steun verleent die duidelijk in strijd is met het communautaire werkgelegenheids- en mededingingsbeleid.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(4 juli 1995)

De Commissie volgt nauwlettend de ontwikkelingen in de textiel- en kledingindustrie in de Gemeenschap, en let in het bijzonder op de effecten die deze industrietak op internationaal niveau en binnen de communautaire markt ondervindt van de nieuwe concurrentievoorwaarden, die met name zijn ontstaan door de inwerkingtreding van de overeenkomsten in het kader van de Uruguay-Ronde, het vooruitzicht van een douane-unie met Turkije, de werking van de preferentiële akkoorden en de mogelijke toetreding van China tot de Wereldhandelsorganisatie.

Met het oog op de verandering van de internationale omgeving en de moeilijke situatie van de textiel- en kledingindustrie in de Gemeenschap, heeft de Raad de Lid-Staten en de Commissie in april 1994 opgeroepen om de aanpassing van deze industrie in een geest van communautaire solidariteit te bevorderen.

Naar aanleiding van de onderhandelingen over de douane-unie met Turkije, hebben de Raad en de Commissie in een gezamenlijke verklaring toegezegd de problemen te onderzoeken die in Griekenland zijn ontstaan als gevolg van de nieuwe internationale handelomstandigheden en de nodige voorstellen te formuleren om aan deze situatie het hoofd te bieden.

De Commissie heeft er overigens op gewezen dat in haar voorstellen rekening wordt gehouden met de problemen en belangen van de textiel- en kledingsector in de Gemeenschap.

Tegen deze achtergrond zal de Commissie, wanneer zij tot de slotsom komt dat aanvullende voorstellen met betrekking tot de situatie in deze sector in alle Lid-Staten noodzakelijk zijn, beslist zorgen voor de vereiste samenhang van deze voorstellen met het communautaire werkgelegenheids- en mededingingsbeleid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1364/95 van Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR)

aan de Commissie
 (12 mei 1995)
 (95/C 257/57)

Betreft: Communautaire maatregelen ten behoeve van de thuiszorg

De vergrijzing van onze bevolking leidt tot een stijgend aantal hulpbehoevenden in de Europese Unie. Doeltreffende thuiszorg beantwoordt aan tal van behoeften van deze sterk groeiende groep hulpbehoevende ouderen in Europa. Tegelijk biedt thuiszorg in bepaalde gevallen een goed alternatief voor een verblijf in het ziekenhuis en kan leiden tot een beperking van de ziekenhuiskosten.

Kan de Commissie mededelen of:

1. zij beschikt over gegevens of informatie inzake de rol van de thuiszorg in het gezondheidsbeleid van de Lid-Staten

van de Europese Unie? Zo niet, of zij hierover informatie zal inwinnen?

2. zij al dan niet overweegt in haar beleid ten behoeve van ouderen of meer algemeen in haar gezondheidsbeleid bepaalde maatregelen te nemen, specifiek gericht op het bevorderen van de thuiszorg in de Lid-Staten van de Europese Unie, zoals bijvoorbeeld op het gebied van opleiding en onderwijs van thuiszorgverstrekkers of inzake uitwisseling van informatie en ervaringen tussen de Lid-Staten inzake thuiszorg?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(10 juli 1995)

Aansluitend op het Europees Jaar van de ouderen en de solidariteit tussen de generaties (1993) en overeenkomstig het voorstel van de Commissie voor communautaire steun aan acties ten behoeve van ouderen, erkent de Commissie het belang van regelingen voor thuiszorg aan ouderen en steunt zij derhalve uitwisselingen van goede praktijken en vernieuwende projecten op dit gebied.

Samen met de Europese Stichting te Dublin, de Waarnemingspost vergrijzing en de Universiteit van Leuven heeft de Commissie bijgedragen tot de samenstelling van verslagen over verscheidene aspecten van dit vraagstuk. Deze verslagen, die in het Frans en het Engels verschenen zijn, zijn op verzoek verkrijgbaar.

In 1995 verleent de Commissie steun aan de uitwisseling van goede praktijken op het gebied van de ziekte van Alzheimer. Ofschoon op dit gebied nog definitieve besluiten moeten worden genomen, zal naar verwachting onder andere steun worden verleend aan initiatieven voor de bekendmaking van de voordelen van kleinschalige huisvesting en zorg voor Alzheimer-patiënten en de uitwisseling van vernieuwingen bij de samenstelling van opleidingsmodules voor vrijwillig en beroepsmatig op dit gebied actieve personen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1367/95

van Concepció Ferrer (PPE)

aan de Raad

(4 mei 1995)

(95/C 257/58)

Betreft: Totaal verbod op anti-personeelmijnen

De aanwezigheid van ongeveer 150 miljoen niet buiten werking gestelde anti-personeelmijnen vormt een bedreiging voor grote delen van de burgerbevolking in de wereld.

Door hun verwoestende gevolgen voor de landbouw, hun vreselijke gevolgen voor het milieu en hun negatieve invloed

op de ontwikkeling van het platteland, zijn deze tuigen een van de factoren die de ontwikkeling van een groot aantal ontwikkelingslanden afremmen.

Is de Raad daarom niet van mening dat het noodzakelijk is dat de Europese Unie een totaal verbod uitvaardigt op de productie, de verkoop en het gebruik van die wapens?

Antwoord

(4 augustus 1995)

De Raad deelt de bezorgdheid van de geachte Afgevaardigde. Bij besluit van 12 mei 1995 heeft de Raad een gemeenschappelijk optreden inzake anti-personeelmijnen aangenomen.

Dit besluit om het instrument van het gemeenschappelijk optreden toe te passen, weerspiegelt de wil van de Raad om een groots opgezette concrete actie te ondernemen teneinde iets te doen aan de gesel die het gebruik van deze mijnen vormt. Deze actie wordt zowel op humanitair niveau als op dat van de ontwapening gevoerd en bestaat uit drie onderdelen:

- een gemeenschappelijk moratorium op de uitvoer van deze anti-personeelmijnen;
- diplomatieke stappen van de Unie met het oog op de Conferentie ter herziening van het Verdrag van 1980, met name voor wat betreft de aanscherping van Protocol nr. 2 inzake mijnen;
- een concrete actie betreffende de mijnopruiingsactiviteiten die een bijdrage van de Unie aan het Mijnopruiingsfonds van de Verenigde Naties en het kader voor specifieke acties van de Unie inzake mijnopruiing behelst.

De Raad zal de tenuitvoerlegging van deze actie volgen en zich beraden op nog andere maatregelen die passend lijken om het willekeurig gebruik van deze wapens te verbieden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1384/95

van Concepció Ferrer (PPE)

aan de Commissie

(12 mei 1995)

(95/C 257/59)

Betreft: Totaal verbod op anti-personeelmijnen

De aanwezigheid van ongeveer 150 miljoen niet buiten werking gestelde anti-personeelmijnen vormt een bedreiging voor grote delen van de burgerbevolking in de wereld.

Door hun verwoestende gevolgen voor de landbouw, hun vreselijke gevolgen voor het milieu en hun negatieve invloed op de ontwikkeling van het platteland, zijn deze tuigen een van de factoren die de ontwikkeling van een groot aantal ontwikkelingslanden afremmen.

Is de Commissie daarom niet van mening dat aan de Raad moet worden voorgesteld de ontwikkelingslanden te helpen bij het ruimen van mijnen, en de produktie en export ervan te verbieden?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(30 juni 1995)

De Commissie is zich ten zeerste bewust van het leed dat op vele plaatsen in de wereld wordt veroorzaakt door lukraak en onverantwoordelijk gebruik van anti-personeelmijnen (APM); zij besloot onmiddellijk steun te verlenen voor mijnopruiwingswerk in Afghanistan, Cambodja, Irak, Mozambique en Somalië in het kader van haar humanitaire hulp en programma's voor ontwikkelingssamenwerking. De Gemeenschap heeft in de afgelopen drie jaar meer dan 21 miljoen ecu uitgegeven voor mijnopruiwingswerk.

Voorts heeft de Commissie nauw met de Raad samengewerkt voor het gemeenschappelijk optreden inzake anti-personeelmijnen, dat op 12 mei 1995 werd aangenomen en dat niet alleen voorziet in een gemeenschappelijk moratorium op de uitvoer van bepaalde soorten anti-personeelmijnen en in daadwerkelijke voorbereiding van de Conferentie tot herziening van het Verdrag van 1980, maar ook in aanzienlijke specifieke bijdragen voor het internationale mijnopruiwingswerk. De Commissie zet inmiddels zowel haar mijnopruiwingswerk als haar onderzoek met betrekking tot mijnopruiwing voort.

De Commissie steunt ook maatregelen die erop gericht zijn de beschikbaarheid en het gebruik van anti-personeelmijnen terug te dringen via multilaterale actie, waarbij gebruik wordt gemaakt van een doeltreffende controleregeling en verificatie, met het uiteindelijke doel dergelijke wapens uit te bannen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1385/95

van Nel van Dijk (V)

aan de Commissie

(12 mei 1995)

(95/C 257/60)

Betreft: Tracé A 73 en habitatrictlijn

Heeft de Commissie, conform haar antwoord op mijn schriftelijke vraag E-1677/94 ⁽¹⁾, onderzocht of de aanleg van de A 73 tussen Venlo en Maasbracht op de oostoever van de Maas strijdig is met Richtlijn 92/43/EEG ⁽²⁾, gezien de ingrijpende aantasting van het leefgebied van de das die het gekozen tracé met zich meebrengt?

Zo ja, wat is de uitkomst van het onderzoek?

Zo nee, waarom niet? Is de Commissie in dat geval bereid alsnog een onderzoek in te stellen, nu Nederland ten tweede

male gekozen heeft voor het oosttracé in plaats van het natuurvriendelijkere (en goedkopere) westtracé?

⁽¹⁾ PB nr. C 36 van 13. 2. 1995, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 7.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(6 juli 1995)

Wat de locatie van het project betreft, wenst de Commissie er de aandacht van het geachte Parlementslid op te vestigen dat Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ geen bepalingen bevat die het de Commissie mogelijk maken van rechtswege tussenbeide te komen in de keuze van een tracé door de Lid-Staten op voorwaarde dat het project onderworpen is geweest aan een milieu-effectrapportage en wanneer is voorzien in maatregelen om voor het milieu nadelige effecten te voorkomen, te verminderen of wanneer mogelijk te verhelpen.

Wat de mogelijkheid betreft om zich te baseren op Richtlijn 92/43/EEG om op te treden ter bescherming van de bedreigde biotoop, moet de Commissie opmerken dat de das niet op de in deze richtlijn opgenomen lijst van beschermde diersoorten voorkomt.

De Nederlandse overheid heeft de Commissie echter gemeld dat zij haar zo spoedig mogelijk de gegevens zal toezenden betreffende de effecten die het project op de dassenpopulatie kan hebben.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1393/95

van Peter Skinner (PSE)

aan de Commissie

(12 mei 1995)

(95/C 257/61)

Betreft: Financiering van de spoorverbinding onder het Kanaal en het EG-mededingingsbeleid

Kan de Commissie het Europees Parlement informatie verstrekken omtrent:

- de verenigbaarheid met de mededingingsregels van de Gemeenschap van de ingewikkelde financieringsregeling die door de Britse Regering samen met de particuliere sector zal worden toegepast voor de aanleg van de spoorverbinding onder het Kanaal,
- de EG-regels betreffende de mogelijke baten voor de Europese begroting van Europese fondsen/leningen die worden aangewend voor de ontwikkeling en/of aanleg van transeuropese netwerken, in het geval waarin het transeuropese netwerk gedeeltelijk of geheel eigendom is van de staat en op een later datum aan de particuliere sector wordt verkocht of in het geval waarin de

- onderneming, instantie of holding die het transeuropese netwerk aanlegt gedeeltelijk of geheel eigendom is van de staat en het netwerk zal exploiteren als particuliere organisatie met winstoogmerk of als organisatie die uit het gebruik daarvan financieel of anderszins voordeel haalt,
- de EG-regels inzake de voorwaarden waaraan bedrijven uit de particuliere sector die nationale en/of EU-middelen/leningen (incl. EIB-leningen enz.) ontvangen, moeten voldoen om transeuropese netwerken te ontwikkelen of aan te leggen?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**

(17 juli 1995)

De spoorverbinding met de Kanaaltunnel zal worden gefinancierd door uitnodigingen om een bod uit te brengen op:

- a) European passenger services (EPS), het passagiersvervoer door de Kanaaltunnel, in eerste instantie via de bestaande spoorlijnen door Kent, die de nodige inkomsten zullen opleveren; de aan EPS verbonden schuld wordt door de Britse Regering kwijtgescholden;
- b) de activa (grond en dergelijke) en de rechten die zijn verbonden aan Union railways, de ontwikkelingsmaatschappij voor de spoorverbinding met de Kanaaltunnel;
- c) de concessie om binnen een bepaalde periode de spoorverbinding met de Kanaaltunnel zelf aan te leggen.

Tot op zekere hoogte is er ook sprake van indirecte financiering via de vergoedingen voor het gebruik van de spoorlijn door binnenlandse diensten die in het algemeen belang worden uitgevoerd krachtens overeenkomsten met het bureau voor spoorwegconcessies voor passagiersvervoer.

Er is gekozen voor een aanbesteding om ervoor te zorgen dat de activa die door de overheid worden verkocht, zoveel mogelijk opbrengen. Er zijn op dit moment geen aanwijzingen dat deze werkwijze onverenigbaar is met de mededingingsregels of de regels inzake overheidsopdrachten van de Gemeenschap. De Commissie onderzoekt op dit moment of dit ook geldt voor de steun die aan EPS wordt betaald.

Voor de spoorwegverbinding met de Kanaaltunnel heeft de Gemeenschap sinds 1991 zo'n 45 miljoen ecu bijgedragen voor studies. De Gemeenschap heeft verder geen financiële bijdrage verstrekt en er is momenteel nog geen sprake van terugbetaling bij een mogelijke privatisering.

Wanneer de voorgestelde verordening inzake de financiële regeling voor transeuropese netwerken ⁽¹⁾ is vastgesteld, levert deze de juridische grondslag voor de verstrekking van financiële steun door de Gemeenschap voor transeuropese netwerken die door de overheid en de privésector worden gefinancierd. Krachtens de criteria voor de selectie van projecten moet bij de beslissing om steun van de Gemeen-

schap te verstrekken ook rekening worden gehouden met de mate waarin de bijdrage van de Gemeenschap een stimulerend effect heeft op de financiering door de overheid en de privésector.

Voor een bijdrage van de Europese Investeringsbank (EIB) en het Europees Investeringsfonds moeten de projecten technisch en financieel uitvoerbaar en economisch verantwoord zijn. Voor de EIB zijn er ook optimale waarborgen nodig.

Er wordt echter in het algemeen geen onderscheid gemaakt tussen bedrijven uit de publieke sector en bedrijven uit de particuliere sector.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 62.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1402/95

van Alexander Langer (V)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/62)

Betreft: Ongecontroleerde woningbouw in Is Arenas (Sardinië — Italië)

In het gebied genaamd Is Arenas bij Narbolia en San Vero Milis (provincie Oristano — Sardinië), aan de westkust van het eiland, is met overheidssubsidie sedert 1952 in een duingebied over een oppervlakte van 800 ha een kunstmatig woud van pijnbomen met verschillende soorten planten en dieren aangelegd. Dit gebied wordt door meerdere Italiaanse nationale wetten beschermd. Het zou in 1962 zijn aangekocht door de maatschappij Is Arenas srl. Deze maatschappij heeft een project ingediend voor bouwwerken met een totale inhoud van 450 000 m³. De maatschappij beweert dat 30 % hiervan bedoeld is als vakantiewoningen, maar volgens schattingen van milieuverenigingen is 70 % voor dit doel bestemd. Sedert 1976 verzochten verschillende onafhankelijke instanties om absolute bescherming van het gebied en uitdrukkelijk verbod van bouwactiviteiten: het Universitair Instituut voor architectuur te Venetië (1976), het XVIe district van Oristano (1985) en de equipe van prof. Alberto La Cava, die door de autonome regio van Sardinië was opgedragen een beheersplan voor dit beschermde gebied op te stellen. Bovendien is tot nu toe geen enkele evaluatie gedaan over de gevolgen van de voorziene werkzaamheden voor het milieu.

Kan de Commissie derhalve mededelen of zij van deze feiten op de hoogte is en of voor deze werkzaamheden had moeten worden gevraagd om een evaluatie van de gevolgen voor het milieu en zo ja, of zij bij de bevoegde Italiaanse instanties stappen denkt te ondernemen?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(17 juli 1995)

Deze kwestie is niet eerder aan de Commissie voorgelegd.

Uit de informatie waarover de Commissie beschikt, blijkt dat tenminste een deel van het gebied in kwestie belangrijk is vanwege het voorkomen van een prioritair type natuurlijke habitat zoals opgenomen in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾ (d.w.z. vastgelegde duinen met kruidvegetatie — grijze duinen 16.221 tot 16.227). Het is niet duidelijk of dat deel van het gebied op de lijst zal worden geplaatst van gebieden die in aanmerking komen om te worden aangewezen als speciale beschermingszone overeenkomstig Richtlijn 92/43/EEG; deze lijst moet tegen juni 1995 aan de Commissie worden toegezonden.

Een dergelijk project valt onder bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG ⁽²⁾ en moet op zijn effecten worden beoordeeld indien het met name gezien zijn aard, omvang of ligging aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu.

Gezien de potentiële risico's die aan de bouwactiviteiten verbonden zijn, heeft de Commissie bij de Italiaanse autoriteiten naar verdere details betreffende dat project geïnformeerd en hun de vraag voorgelegd of het aan een milieu-effectbeoordeling zal worden onderworpen.

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1418/95

van Ingo Friedrich (PPE)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/63)

Betreft: Tenuitvoerlegging van een Europees postbeleid

1. Wanneer zal de Commissie gevolg geven aan het verzoek van de Raad (besluit van de Raad van 7 februari 1994 ⁽¹⁾) en de Raad, uiterlijk op 1 juli 1995, de noodzakelijke maatregelen voor de onverwijld tenuitvoerlegging van een Europees postbeleid voorleggen?

2. Is de Commissie zich ervan bewust dat de burgers en ondernemingen in de Europese Unie als gevolg van deze vertraging de mogelijkheid wordt onthouden om vrij te kiezen tussen de verschillende aanbieders van grensoverschrijdende postale dienstverlening binnen de Unie?

3. Is de Commissie zich ervan bewust dat de inwoners en ondernemingen in de Europese Unie als gevolg van deze vertraging verstoken blijven van het gebruik van een efficiëntere postdienstverlening?

4. Welke maatregelen is de Commissie voornemens te treffen tegen bovenvermelde misstanden?

⁽¹⁾ PB nr. C 48 van 16. 2. 1994, blz. 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1448/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/64)

Betreft: Communair beleid inzake postdiensten

In december 1993 heeft de Raad van ministers van Posten van de Europese Unie een resolutie aangenomen waarin de Commissie wordt verzocht vóór 1 juli 1994 een communautair beleid voor postdiensten op te zetten.

Welke stappen neemt de Commissie om een dergelijk beleid op te zetten en waarom is hierbij vertraging ontstaan?

Gecombineerd antwoord van de heer Bangemann

namens de Commissie

op de schriftelijke vragen

E-1418/95 en E-1448/95

(19 juli 1995)

Na de indiening van het Groenboek over de postdiensten is met alle betrokken partijen uitgebreid overleg gepleegd. De Commissie is vervolgens begonnen met de voorbereiding van concrete voorstellen. Gezien het delicate karakter van het onderwerp en de complexiteit van het probleem is evenwel een grondige beoordeling nodig van een breed scala van wettelijke, economische, concurrentie- en werkgelegenheidsaspecten, waardoor de Commissie haar werk in 1994 niet heeft kunnen voltooien. In zijn resolutie van 7 februari 1994 had de Raad de Commissie verzocht vóór 1 juli 1994 met een beleid inzake de postdiensten te komen.

Het opzetten van een wetgevingskader voor postdiensten is een van de punten op het werkprogramma van de Commissie voor 1995 ⁽¹⁾. Recentelijk heeft de Commissie op verzoek van het Parlement en de Raad ontwerp-voorstellen voorbereid voor de ontwikkeling van communautaire postdiensten. De Commissie onderzoekt nog verscheidene opties voor de noodzakelijke harmonisering en liberalisering van de postdiensten, maar zal vóór eind juli passende voorstellen doen.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 26 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1420/95van **Mathias Reichhold (NI)**aan de **Commissie**

(22 mei 1995)

(95/C 257/65)

Betreft: Koolzaad in het EU-landbouwbeleid

In Oostenrijk bestaan vier coöperatieve RME — alternatieve installaties voor de vervaardiging van brandstoffen en stookmateriaal, die door landbouwers zijn opgericht. De coöperaties werden door de AMA volgens de Verordeningen (EEG) nr. 334/93 ⁽¹⁾ en (EG) nr. 608/94 ⁽²⁾ teelt- en leveringscontract voor 00-koolzaad voor de oogst van 1995 aanbevolen voor verplichte contracten met de leden. Aangezien deze coöperatie echter alleen koolzaad verwerkt van leden die een deelnemingsbewijs bezitten en die net zo veel produkten afnemen als zij geleverd hebben, zijn de uit de verordeningen voortvloeiende verplichtingen voor de landbouwers en de RME-installatie van wezenlijk belang. Bijvoorbeeld de uit controleoverwegingen noodzakelijke opkopers en de bankgarantie voor de steun ten behoeve van de desbetreffende oppervlakten. In de verordening staat echter: „In de beginfase van de regeling kan uit controleoverwegingen worden afgezien van een opkoper. In het belang van een harmonische ontwikkeling dient deze periode echter zo kort mogelijk te duren.” en: „Om speculatie te voorkomen wordt aanbevolen een controleregeling in te voeren krachtens welke de opkoper of de eerste verwerker een garantie naar gelang van de hoogte van de voor de desbetreffende oppervlakte te verlenen steun moet geven.” Coöperaties zijn geen speculanten.

Schrijven de Verordeningen (EEG) nr. 334/93 en (EG) nr. 608/94 bindend een opkoper en een bankgarantie voor?

Bestaan er voor kleine agrarische gemeenschappen speciale vergunningen?

Zijn er in andere EU-landen situaties waar producent, verwerker en consument tot dezelfde categorie behoren?

Welke onderhandelingen zijn daarover met Oostenrijk gevoerd?

Welke verdragen werden in andere EU-landen in soortgelijke situaties gesloten?

Waarom schrijft de AMA dit de RME-installaties voor?

⁽¹⁾ PB nr. L 38 van 16. 2. 1993, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. L 77 van 19. 3. 1994, blz. 7.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(23 juni 1995)

Overeenkomstig de rechtsgrondslag voor de „non-food”-braakleggingsregeling (artikel 7, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1765/92 van de Raad ⁽¹⁾) mag de braakgelegde grond worden gebruikt „voor de produktie van grondstoffen voor de vervaardiging, in de Gemeenschap, van niet-specifiek voor voeding of vervoeding bestemde produk-

ten, op voorwaarde dat doeltreffende controlesystemen kunnen worden toegepast”.

De basis van de door de Raad vereiste controle is een contract tussen de landbouwer die de grondstof verbouwt en een partij die garandeert dat de grondstof volgens de voorschriften van Verordening (EEG) nr. 334/93 van de Commissie wordt gebruikt. Deze partij, gedefinieerd als hetzij een inzamelaar, hetzij een eerste verwerker, moet een zekerheid stellen, die wordt vrijgegeven nadat bij de bevoegde autoriteiten waarbij de zekerheid is gesteld het bewijs is ingediend dat de grondstof voornamelijk is verwerkt tot een niet voor voeding of vervoeding bestemd eindprodukt. Dit basisprincipe moet door alle marktdeelnemers, ongeacht of zij al dan niet bij een coöperatie zijn aangesloten, in acht worden genomen. De zekerheid is een middel om deze inachtneming te garanderen.

Om deze reden is de andere ondertekenaar van het contract dan de landbouwer-producent, op grond van de Commissiewetgeving, verplicht een zekerheid te stellen. Er wordt voor kleine landbouwcoöperaties niet afgeweken van deze regel. Daarom eist de AMA dat aan deze verplichting wordt voldaan.

De Commissie is niet geïnformeerd over coöperaties van landbouwers en consumenten in andere Lid-Staten, hoewel wordt aangenomen dat er in Frankrijk, en in mindere mate in Duitsland, coöperaties van landbouwers en inzamelaars bestaan.

Tijdens de toetredingsonderhandelingen hadden de Oostenrijkse autoriteiten alle gelegenheid om de consequenties van de „non-food”-braakleggingsregeling met de Commissie te bespreken. In andere Lid-Staten zijn er ten aanzien van soortgelijke gevallen geen specifieke overeenkomsten gesloten.

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1421/95van **Mathias Reichhold (NI)**aan de **Commissie**

(22 mei 1995)

(95/C 257/66)

Betreft: Gemeenschappen van groente- en fruitelers

Aan welke voorwaarden moeten gemeenschappen van groente- en fruitelers of coöperaties voldoen om steun te krijgen van de Europese Unie?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(26 juni 1995)

De belangrijkste voorwaarde waaraan telersverenigingen of coöperaties moeten voldoen om steun van de Gemeenschap

te kunnen ontvangen, is dat zij door de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staat moeten zijn erkend. In de communautaire regelgeving, en met name in artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1035/72 ⁽¹⁾, zijn de criteria aangegeven waarop het besluit om een telersvereniging te erkennen of te blijven erkennen moet worden gebaseerd. Het gaat om criteria die de oprichting en het functioneren van de telersvereniging betreffen.

Daarnaast zijn in artikel 13 bis van genoemde verordening nog enkele meer specifieke criteria opgenomen die gelden voor telersverenigingen waarvan de economische activiteit hoofdzakelijk betrekking heeft op citrusvruchten.

Een telersvereniging die aan deze voorwaarden voldoet, komt in aanmerking voor verschillende soorten steun die enerzijds de oprichting (Verordening (EEG) nr. 2118/78 ⁽²⁾), en anderzijds het functioneren van de telersvereniging betreffen. In dit laatste geval verschilt de vorm van de steun afhankelijk van welk type activiteit door de telersvereniging wordt ontplooid (zoals verbetering van de afzet en interventie) en welke produkten worden afgezet. De voorwaarden waaraan moet worden voldaan om dergelijke steun voor het functioneren van de telersvereniging te verkrijgen, zijn vastgesteld in de desbetreffende verordeningen van de Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB nr. L 118 van 20. 5. 1972.

⁽²⁾ PB nr. L 246 van 8. 9. 1978.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1423/95

van Glyn Ford (PSE)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/67)

Betreft: Kernenergie

Ik verneem dat slechts diegenen met gevestigde belangen in de kernenergiesector zijn geraadpleegd in verband met het document: „De toekomst van de kernenergie in de Europese Unie. Het indicatief programma op het gebied van kernenergie voor de Gemeenschap, overeenkomstig artikel 40 van het Euratom-Verdrag. Doorzichtigheid en algemene inspraak (PINC)”.

Kan de Commissie mededelen waarom dit zo is, daar ik in de veronderstelling verkeerde dat een democratische regering geacht wordt de belangen van haar burgers tot uitdrukking te brengen en niet die van bepaalde industrieën?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(6 juli 1995)

De Commissie werkt momenteel aan de opstelling van het indicatief programma op het gebied van kernenergie (PINC) zoals bedoeld in artikel 40 van het Euratom-Verdrag. Het is

inderdaad juist dat de kringen die direct belang hebben bij de kernenergiesector hebben meegewerkt aan de opstelling van het ontwerp van het document, dat zich nog steeds in het stadium van voorbereiding bevindt. De Commissie gaat onderzoeken of ook andere kringen een bijdrage kunnen leveren aan deze voorbereidende werkzaamheden.

Voordat het programma wordt gepubliceerd, moet het overeenkomstig artikel 40 voor advies worden voorgelegd aan het Economisch en Sociaal Comité, waarin vertegenwoordigers van alle sectoren van het economische en sociale leven zitting hebben.

Wat betreft de bredere raadpleging van de burgers via hun vertegenwoordigers zal de Commissie ter wille van de transparantie die zij bij haar optreden op het gebied van kernenergie nastreeft te zijner tijd alle nodige gegevens aan het Parlement verstrekken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1428/95

van Nel van Dijk (V)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/68)

Betreft: Gevaren van vrije verkoop van de anticonceptiepil in Nederland

De Nederlandse Regering heeft het voornemen de anticonceptiepil uit het ziekenfondspakket te halen en niet langer aan medisch recept te onderwerpen. Als de plannen van de minister van Volksgezondheid doorgang vinden, wordt de pil vanaf 1 januari 1996 „over the counter” verkocht, bij apotheker én drogist.

Is de verkrijgbaarheid van de pil (de pil wordt volgens Richtlijn 65/65/EEG ⁽¹⁾, artikel 1, lid 2, tot de geneesmiddelen gerekend) zonder recept strijdig met Richtlijn 92/26/EEG ⁽²⁾ betreffende de indeling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik, gelet op artikel 3, lid 1, waarin wordt bepaald:

„Geneesmiddelen worden aan medisch recept onderworpen indien zij (. . .) ook bij normaal gebruik, direct of indirect gevaar kunnen opleveren wanneer zij zonder toezicht van een arts worden gebruikt of (. . .) substanties (. . .) bevatten waarvan de werking en/of bijverschijnselen nader bestudeerd moeten worden”?

Is de Commissie van mening dat de Nederlandse Regering voldoende rekening houdt met de absolute contra-indicaties van de pil, zoals hart- en vaatziekten (met name trombose), borstkanker en een verstoorde leverfunctie?

Vindt de Commissie dat de Nederlandse Regering voldoende rekening houdt met de wetenschappelijke onzekerheden omtrent de mogelijke nadelige effecten van langdurig

pil- en hormoongebruik? Is de Commissie bekend met de publikaties die wijzen op een verhoogde kans, voor bepaalde groepen vrouwen, op borstkanker, hart- en vaatziekten en M.E?

Houdt de Nederlandse Regering naar het oordeel van de Commissie voldoende rekening met de gevaren — vooral voor jonge en/of nieuwe gebruiksters — van onoordeelkundig pilgebruik, experimenteergedrag, verwarring van merknamen, gebrek aan deskundigheid bij drogisten, combinatie met andere medicijnen, het feit dat de bijsluiter doorgaans pas ná aankoop geraadpleegd zal worden, en het feit dat sommige vrouwen — indien de pil niet langer vergoed wordt door de ziekenfondsen — voor de goedkoopste in plaats van de meest geschikte pil zullen kiezen?

(¹) PB nr. 22 van 9. 2. 1965, blz. 369/65.

(²) PB nr. L 113 van 30. 4. 1992, blz. 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1429/95

van Nel van Dijk (V)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/69)

Betreft: Reclame voor de anticonceptiepil in Nederland

De Nederlandse Regering heeft het voornemen de anticonceptiepil uit het ziekenfondspakket te halen en niet langer aan medisch recept te onderwerpen. Als de plannen van de minister van Volksgezondheid doorgang vinden, wordt de pil vanaf 1 januari 1996 „over the counter” verkocht, bij apotheker én drogist.

Indien de pil niet meer aan medisch recept onderworpen is en niet meer vergoed wordt door de ziekenfondsen, mag of moet de Nederlandse Regering dan, ingevolge Richtlijn 92/28/EEG (¹) betreffende reclame voor geneesmiddelen voor menselijk gebruik, commerciële reclame voor de pil toestaan?

Acht de Commissie reclame voor de pil, direct aan het publiek, door producenten of verkopers, wenselijk?

Moet uit het feit dat Richtlijn 89/552/EEG (²) televisiereclame verbiedt voor medicijnen die uitsluitend op recept verkrijgbaar zijn in de Lid-Staat in wiens jurisdictie het tv-station gevestigd is, worden geconcludeerd dat, als reclame voor de pil in Nederland wordt toegestaan, dergelijke reclame verboden blijft voor de commerciële tv-stations die op Nederland gerichte uitzendingen verzorgen vanuit andere Lid-Staten, zoals Luxemburg?

(¹) PB nr. L 113 van 30. 4. 1992, blz. 13.

(²) PB nr. L 298 van 17. 10. 1989, blz. 23.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1430/95

van Nel van Dijk (V)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/70)

Betreft: Vrije verkoop van de anticonceptiepil in Nederland in strijd met harmoniseringsstreven

De Nederlandse Regering heeft het voornemen de anticonceptiepil uit het ziekenfondspakket te halen en niet langer aan medisch recept te onderwerpen. Als de plannen van de minister van Volksgezondheid doorgang vinden, wordt de pil vanaf 1 januari 1996 „over the counter” verkocht, bij apotheker én drogist.

Is in enige andere Lid-Staat van de Unie de pil zonder recept verkrijgbaar?

Zo nee, hoe verhoudt zich dan het voornemen van de Nederlandse Regering tot het vrije verkeer van goederen tussen de Lid-Staten en de in verband daarmee in Richtlijn 92/26/EEG opgenomen overweging dat „de voorwaarden voor het afleveren van geneesmiddelen aan het publiek dienen te worden geharmoniseerd”?

Is de Commissie voornemens om, indien de pil niet langer in alle Lid-Staten aan medisch recept onderworpen zal zijn, gebruik te maken van haar bevoegdheid krachtens Richtlijn 92/27/EEG (¹), artikel 12, om richtsnoeren op te stellen voor de verpakking en bijsluiter van orale anticonceptiemiddelen, betreffende de formulering van waarschuwingen, de informatie over zelfmedicatie en de leesbaarheid?

(¹) PB nr. L 113 van 30. 4. 1992, blz. 8.

Gecombineerd antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

op de schriftelijke vragen E-1428/95, E-1429/95
en E-1430/95

(10 juli 1995)

Met Richtlijn 92/26/EEG van de Raad van 31 maart 1992 betreffende de indeling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik ten behoeve van de verstrekking is de aanzet gegeven tot de harmonisatie van deze kwestie op de schaal van de Gemeenschap. Enerzijds is in deze richtlijn bepaald in welke categorieën de Lid-Staten de te verstrekken geneesmiddelen moeten indelen, anderzijds welke criteria zij daarbij moeten toepassen. Dit betekent dat een Lid-Staat geen andere categorieën mag vaststellen dan in de richtlijn genoemd, noch andere criteria mag toepassen dan voorgeschreven door de richtlijn. De omstandigheid dat een bepaald produkt of een bepaalde categorie produkten in verschillende Lid-Staten niet in dezelfde categorie wordt ingedeeld, is op zich evenwel niet in strijd met de richtlijn.

Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt, zijn de Nederlandse autoriteiten niet langer voornemens de receptverplichting voor de anticonceptiepil af te schaffen.

Maar hoe dan ook is het niet aan de Commissie een uitspraak te doen over de gefundeerdheid van onafhankelijke beslissingen die de Lid-Staten op basis van de indicatierichtlijnen van Richtlijn 92/26/EEG nemen.

Het besluit om een bepaald geneesmiddel of een bepaalde categorie geneesmiddelen, zoals anticonceptiepillen, al dan niet in het ziekenfonds op te nemen, is de exclusieve bevoegdheid van de nationale autoriteiten, aangezien een dergelijk besluit wordt genomen op basis van objectieve en controleerbare criteria, onafhankelijk van de herkomst van de betrokken produkten (zie het arrest van het Hof van Justitie van 7 februari 1984 in zaak 238/92 (Duphar), Jurispr. 1984, blz. 523, en Richtlijn 89/105/EEG van de Raad) ⁽¹⁾.

Op grond van Richtlijn 92/28/EEG van de Raad van 31 maart 1992 betreffende reclame voor geneesmiddelen voor menselijk gebruik zijn de Lid-Staten verplicht op het publiek gerichte reclame voor geneesmiddelen die alleen op recept verkrijgbaar zijn, te verbieden en mogen zij hetzelfde doen met reclame voor geneesmiddelen die weliswaar vrij verkrijgbaar zijn maar niettemin voor vergoeding in aanmerking komen. Het is de taak van de Commissie om zich daarbij uit te spreken over de wenselijkheid van op het publiek gerichte reclame.

In artikel 14 van Richtlijn 89/552/EEG is bepaald dat een omroeporganisatie geen reclame mag uitzenden voor geneesmiddelen op recept in de Lid-Staat waarin zij gevestigd is. Voor geneesmiddelen in de vrije verkoop geldt deze beperking dus niet. De Lid-Staten hebben uit hoofde van artikel 3 van dezelfde richtlijn ook de bevoegdheid om strengere of meer gedetailleerde voorschriften op de onder de richtlijn vallende gebieden vast te stellen voor omroeporganisaties die onder hun jurisdictie vallen. De in de diverse Lid-Staten gevolgde aanpak ten aanzien van eigen omroeporganisaties kan dus in mindere of meerdere mate verschillen in verband met de specifieke nationale situatie. Daarentegen mogen de Lid-Staten de vrije ontvangst en doorgifte van uitzendingen uit andere Lid-Staten niet belemmeren (artikel 2) behalve in het geval van de in artikel 2, lid 2, bedoelde procedure (inbreuk op artikel 22 inzake de bescherming van minderjarigen). Tenslotte, om terug te komen op het door het geachte Parlementslid aangehaalde voorbeeld, betekent het feit dat een bepaalde zender van een onder een andere Lid-Staat ressorterende omroeporganisatie in Nederland wordt ontvangen, echter nog niet dat deze toestemming heeft om reclame voor de anticonceptiepil te maken. Het toepasselijke recht (in casu het Luxemburgse) zou dergelijke reclame immers kunnen verbieden.

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, heeft geen enkele andere Lid-Staat de receptverplichting voor de anticonceptiepil afgeschaft. Op zichzelf vormt het feit dat bepaalde geneesmiddelen in de ene Lid-Staat wel en in de andere Lid-Staat niet zonder recept kunnen worden verkregen, geen belemmering voor het vrije verkeer van goederen, mits voor nationale en geïmporteerde produkten in een en dezelfde Lid-Staat dezelfde voorschriften gelden. Een dergelijke situatie komt overigens erg vaak voor, ondanks het effect van Richtlijn 92/26/EEG. In artikel 6, lid 3, van deze richtlijn is bepaald dat de Commissie uiterlijk 31 mei 1996 verslag over de toepassing van de richtlijn dient

uit te brengen. Dan zal worden beoordeeld of de goedkeuring en uitvoering van Richtlijn 92/26/EEG tot voldoende convergentie hebben geleid bij de nationale besluiten over de indeling. Mocht dit niet het geval blijken, zal de Commissie ongetwijfeld voorstellen doen voor verdere harmonisatie op dit gebied.

Tot dusver is het niet nodig gebleken richtsnoeren vast te stellen voor de op het etiket en in de bijsluiters van geneesmiddelen voor menselijk gebruik op te nemen waarschuwingen en informatie over zelfmedicatie zoals mogelijk is krachtens artikel 12 van Richtlijn 92/27/EEG van de Raad. De Commissie is niet van mening dat de eventuele indeling van de anticonceptiepil in een andere categorie haar oordeel in dezen zou wijzigen. De Commissie is echter voornemens richtsnoeren te geven voor de leesbaarheid van de vermeldingen, als bedoeld in artikel 12 van Richtlijn 92/27/EEG, zij het dat dit geen verband houdt met de zaak in kwestie.

⁽¹⁾ PB nr. L 40 van 11. 2. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1439/95

van Klaus Rehder (PSE)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/71)

Betreft: Reële kosten van vervoer

Enige tijd geleden heeft het Europees Parlement aangedrongen op de berekening van de werkelijke kosten per verkeersdeelnemer, waarbij vooral de door de vervoermiddelen veroorzaakte milieuverontreiniging wordt meegenomen.

Hoe ver is de Commissie met deze dringend noodzakelijke berekening van de „werkelijke kosten” in alle vervoersectoren inmiddels gekomen? Welke resultaten zijn bekend?

Antwoord van de heer Kinnock

namens de Commissie

(14 juli 1995)

Zoals de Commissie reeds heeft aangekondigd, hoopt zij eind 1995 een mededeling over de infrastructuurkosten en de externe kosten van de verschillende vervoerwijzen aan het Parlement aan te bieden. De voorbereidingen daarvoor zijn in volle gang.

In deze context heeft de Commissie een vergelijkend onderzoek laten uitvoeren naar een aantal recente publicaties over de doorberekening van de externe kosten van het vervoer. Een exemplaar van het verslag van dit onderzoek wordt rechtstreeks toegezonden aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1445/95**van Christine Oddy (PSE)****aan de Commissie***(22 mei 1995)**(95/C 257/72)*

Betreft: Financiële steun voor de Europese filmindustrie

Welke stappen denkt de Commissie te nemen om de Europese filmindustrie te steunen?

Gaat zij de reikwijdte van het Europese Investeringsfonds verruimen, zodat daaronder ook de behoeften van de audiovisuele industrie vallen?

Antwoord van de heer Oreja**namens de Commissie***(30 juni 1995)*

Op 8 februari 1995 heeft de Commissie haar goedkeuring gehecht aan twee voorstellen voor een besluit van de Raad betreffende een Media II-programma, dat de periode 1996—2000 beslaat ⁽¹⁾. Deze besluiten hebben respectievelijk betrekking op een opleidingsprogramma voor de vakmensen van de Europese audiovisuele-programma-industrie en op een programma ter bevordering van de ontwikkeling en de distributie van Europese audiovisuele werken.

Zij worden thans door het Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité bestudeerd.

Voorts heeft de Commissie overeenkomstig de conclusies van de Europese Conferentie inzake de audiovisuele sector (gehouden te Brussel van 30 juni 1994 tot en met 2 juli 1994) een aanvang gemaakt met een onderzoek naar en een raadpleging van de betrokken beroepssector, teneinde de haalbaarheid van financiële instrumenten te onderzoeken waarmee particuliere investeringen naar de audiovisuele-programma-industrie kunnen worden geleid.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 523.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1447/95**van Christine Oddy (PSE)****aan de Commissie***(22 mei 1995)**(95/C 257/73)*

Betreft: EU-regeling inzake suiker

Welke stappen gaat de Commissie nemen om erop toe te zien dat de Britse quota op de suikerproductie worden gehandhaafd en dat daar niet het mes in wordt gezet in het licht van het feit dat het Verenigd Koninkrijk een netto importeur van suiker is?

Antwoord van de heer Fischler**namens de Commissie***(8 juni 1995)*

In het kader van de bij Verordening (EG) nr. 1101/95 van de Raad ⁽¹⁾ goedgekeurde maatregelen tot vaststelling van de productie en andere regelingen die in de suikersector na 1 juli 1995 moeten worden toegepast, zullen de bestaande productiequota in deze sector de komende zes verkoopseizoenen (1995/1996 tot en met 2000/2001) ongewijzigd blijven. Er is evenwel ook een nieuw mechanisme ingesteld om een eventuele verlaging mogelijk te maken van de binnen de quota gegarandeerde productie indien zulks voor een of meer verkoopseizoenen nodig blijkt om te voldoen aan de verplichtingen die de Gemeenschap heeft op grond van de Overeenkomst inzake de landbouw in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde.

Het nieuwe mechanisme werkt met vaste coëfficiënten die van tevoren bepalen hoe een toekomstige vermindering op evenwichtige wijze verdeeld zal worden over de verschillende produkten (suiker, isoglucose en inulinestroop), en over productiegebieden en individuele A- en B-quota. Deze coëfficiënten zijn vastgesteld aan de hand van de huidige, in het kader van de quota aan de producenten verstrekte afzetgaranties. Daarbij wordt dus rekening gehouden met specifieke situaties met betrekking tot de voorziening van de markt zoals bijvoorbeeld in het Verenigd Koninkrijk, dat van oudsher voor een aanzienlijk deel van zijn suikervoorziening afhankelijk is van de raffinage van in het kader van preferentiële invoerregelingen — momenteel zijn dat de regelingen vermeld in het desbetreffende Protocol van de Vierde Overeenkomst van Lomé — ingevoerde ruwe riet-suiker, hoofdzakelijk uit ACS-landen.

Vóór 1 oktober van elk verkoopseizoen wordt aan de hand van de marktgegevens, verwerkt in de communautaire voorzieningsbalans voor suiker en het gemiddelde verlies dat wordt verwacht bij de zelffinancieringsregeling voor de suikersector, onderzocht of het nieuwe mechanisme in werking moet worden gesteld. Het onderzoek vindt in nauw overleg met de Lid-Staten plaats in het Comité van beheer voor suiker. Indien een verlaging inderdaad noodzakelijk wordt geacht, wordt deze middels de bovengenoemde coëfficiënten toegepast op alle producenten aan wie quota zijn toegewezen, ook die in het Verenigd Koninkrijk.

De Commissie wil er evenwel nadrukkelijk op wijzen dat tijdstip en omvang van een eventuele verlaging afhankelijk zullen zijn van de ontwikkeling van de talrijke variabele en onvoorspelbare factoren die rechtstreeks van invloed zijn op omvang en kosten van de suikeruitvoer die onder de Overeenkomst inzake de landbouw valt. Voorts zullen daarin de resultaten van andere beheersinstrumenten tot uitdrukking komen en van de maatregelen die in de suikersector in de komende zes verkoopseizoenen zullen worden uitgevoerd.

⁽¹⁾ PB nr. L 110 van 17. 5. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1459/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie
 (22 mei 1995)
 (95/C 257/74)

Betreft: Universele diensten en diensten die gereserveerd kunnen worden

De Raad heeft op 7 februari 1994 een resolutie aangenomen ⁽¹⁾ waarin de Commissie gevraagd wordt met spoed, en wel vóór 1 juli 1994, maatregelen voor te stellen, met name maatregelen waarbij de universele dienst wordt gedefinieerd, de verplichtingen van de verrichters van de universele dienst worden beschreven, de diensten worden bepaald die gereserveerd kunnen worden, enz. Hoewel er sinds deze resolutie van de Raad meer dan een jaar verstreken is, en meer dan zes maanden na de gestelde termijn, heeft de Commissie nog geen voorstellen ingediend, zonder dat er een verklaring voor deze vertraging is gegeven.

Kan de Commissie meedelen:

1. waarom deze ongerechtvaardigde vertraging is opgetreden en wanneer zij haar voorstellen denkt in te dienen;
2. of zij in een en dezelfde richtlijn maatregelen zal voorstellen voor de universele diensten en voor de diensten die gereserveerd kunnen worden;
3. of zij instemt met artikel 100 A als rechtsgrondslag voor de richtlijn, zoals ook door het Europees Parlement is gevraagd;
4. of zij bij de maatregelen van de richtlijn ook de voorstellen van het Europees Parlement betreffende de diensten die gereserveerd kunnen worden denkt op te nemen, met name wat de grensoverschrijdende postdiensten en drukwerken met een groot verspreidingsgebied betreft, zodat de economische overlevingskansen van de verrichters van universele diensten gewaarborgd zijn?

⁽¹⁾ PB nr. C 48 van 16. 2. 1994, blz. 3.

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie

(10 juli 1995)

In aansluiting op de resolutie van de Raad van 7 februari 1994 is met alle betrokken partijen uitgebreid overleg gepleegd. De Commissie is vervolgens met de voorbereiding van concrete voorstellen begonnen. Gezien de complexiteit van het probleem is echter een grondige beoordeling nodig van een groot aantal wettelijke, economische en concurrentieaspecten, waardoor de Commissie haar werk in 1994 niet kon afmaken.

Het opzetten van een wetgevingskader voor de postdiensten is een van de punten op het werkprogramma van de Commissie voor 1995 ⁽¹⁾. De jongste maanden heeft de Commissie op verzoek van het Parlement en de Raad aan ontwerpvoorstellen voor de ontwikkeling van de communautaire postdiensten gewerkt. De Commissie onderzoekt nog verscheidene opties voor de noodzakelijke harmonise-

ring en liberalisering van de postdiensten, maar zal zeer binnenkort met passende voorstellen komen.

De Commissie verwijst het geachte Parlements lid naar haar antwoord op mondelinge vraag H-389/95 van de heer Crowley tijdens het vragenuur in de parlementaire vergaderperiode van juni 1995 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 26.

⁽²⁾ Handelingen van het Europees Parlement (juni 1995).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1463/95

van James Moorhouse (PPE)
 aan de Commissie

(22 mei 1995)
 (95/C 257/75)

Betreft: Koolmonoxydevergiftiging door verstopte schoorstenen

Is het de Commissie bekend dat er heel wat verstikkingsgevallen te wijten zijn aan koolmonoxydevergiftiging als gevolg van door diverse oorzaken verstopte schoorstenen?

Is zij voornemens hiertegen iets te ondernemen, bijv. door het jaarlijks vegen van schoorstenen verplicht te stellen?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie

(15 juni 1995)

De Commissie is op de hoogte van de potentiële gevaren van koolmonoxyde. Dit gas kan op meerdere manieren ontstaan, bijvoorbeeld door verstopping van het rookkanaal of van de schoorsteen, onvoldoende ventilatie in een vertrek, een ongunstige positie van de uitstroomopening van schoorsteen of rookkanaal of als gevolg van gebrek aan onderhoud van de apparaten zelf.

De Commissie heeft een reeks initiatieven genomen om in deze situatie, althans wat de afzonderlijke produkten betreft, verbetering te brengen. In dit verband wordt gewezen op Richtlijn 90/396/EEG van de Raad van 29 juni 1990 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake gasteinstellen ⁽¹⁾, Richtlijn 92/42/EEG van de Raad van 21 mei 1992 betreffende de rendementseisen voor nieuwe olie- en gasgestookte centraleverwarmingketels ⁽²⁾, en Richtlijn 89/106/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake voor de bouw bestemde produkten ⁽³⁾, die ook betrekking heeft op bepaalde aspecten van het ontwerp van schoorstenen.

De Commissie is van oordeel dat het functioneren en het onderhoud van gebouwen onder de bevoegdheid van de afzonderlijke Lid-Staten, en met name van de regionale en plaatselijke instanties valt. Het vaststellen van voorschriften inzake het vegen van schoorstenen of ander onderhoud kan

daarom ook het best aan de Lid-Staten worden overgelaten; zij kunnen de maatregelen nemen die het best zijn afgestemd op de plaatselijke omstandigheden.

(¹) PB nr. L 196 van 26. 7. 1990.

(²) PB nr. L 167 van 22. 6. 1992.

(³) PB nr. L 40 van 11. 2. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1473/95

van **Jesús Cabezón Alonso (PSE)**
en **Ana Miranda de Lage (PSE)**

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/76)

Betreft: Ontwikkeling en armoede in de voormalige Sovjet-Unie

De verbetering die is opgetreden in de economieën van enkele landen van Midden-Europa heeft zich niet doorgezet in de voormalige Sovjet-Unie.

De IAO heeft gewezen op de verslechtering van de levensstandaard in Rusland en de Oekraïne en gewaarschuwd tegen de gevaren van sociale onevenwichtigheid en desintegratie van het maatschappelijk patroon in deze landen van de voormalige Sovjet-Unie.

Beschikt de Commissie over aanwijzingen die deze beoordeling staven?

Is er een relatie tussen deze verslechtering en de toename van de migratie, intolerantie en criminaliteit?

Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie

(26 juni 1995)

1994 werd gekenmerkt door een voortzetting van de depressie (daling van het bruto binnenlands produkt (BBP) met ongeveer 17% in Rusland en met 22% in de Oekraïne). De sterke achteruitgang van de industriële produktie (50% van het peil van 1990 in Rusland en 61% in de Oekraïne) leidt tot een stijging van de werkloosheid die voor een groot gedeelte verborgen blijft. Volgens de officiële cijfers zou in Rusland 4% van de actieve bevolking werkloos zijn doch volgens het Internationaal Arbeidsbureau zou dit 9% zijn. Voegt men de verborgen en de officieel geregistreerde werkloosheid samen dan komt men op 38% en in de Oekraïne op 40%.

Deze toename van de werkloosheid, gecombineerd met de uitbreiding van de dienstverlenende activiteiten, gaat gepaard met een snelle uitbreiding van de ongelijkheid. Een

groot gedeelte van de op nationaal niveau geproduceerde toegevoegde waarde wordt opgeslorpt door enkele sectoren en door speculatieve activiteiten. In Rusland is het verschil tussen de uiterste decielen van maart 1993 tot juni 1994 van 8,4 tot 14,5 opgelopen. Een en ander gaat gepaard met een algemene verarming van de bevolking, wat blijkt uit de ontwikkeling van de geboorte- en sterftcijfers. De levensverwachting die in 1990 nog 64 jaar voor mannen en 74,4 jaar voor vrouwen bedroeg, is tot respectievelijk 58 en 68 jaar gedaald. Deze verarming gaat vergezeld van een massale ontwikkeling van de parallelle economie (volgens bepaalde bronnen gelijk aan 60% van het BBP).

In deze lastige omstandigheden reageren de regeringen op verschillende wijze. In de Oekraïne verslechteren de sociale diensten, het onderwijs en de gezondheidszorg (cholera-epidemie in 1994). Sedert de staking van de mijnwerkers in de zomer van 1993 blijft de bevolking evenwel kalm en wordt de meerderheid in beslag genomen door de zorg om zelf te overleven. In Rusland is de regering in 1991 begonnen met de hervorming van de sociale zekerheid, met name door het instellen van een werkloosheidsvergoeding en door het ontwikkelen van de sociale bijstand. Vanwege de moeilijkheden bij het innen van de bijdragen laat de regering echter alles over aan de regio's waardoor de ongelijkheid tussen de onderdanen van de Federatie nog wordt vergroot.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1474/95

van **Jesús Cabezón Alonso (PSE)**
en **Ana Miranda de Lage (PSE)**

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/77)

Betreft: Top van Kopenhagen en de Europese Unie

De Wereldtopconferentie over de sociale ontwikkeling van Kopenhagen heeft de nadruk gelegd op het feit dat het grote probleem en de fundamentele doelstelling van de landen in ontwikkeling bestaat in de bestrijding van de armoede.

Wat is de bijdrage van de Europese Unie voor de door de Sociale Topconferentie van Kopenhagen gestelde doeleinden of wat zal deze zijn?

Welk gevolg zal de Commissie geven aan de conclusies van deze topconferentie?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(18 juli 1995)

De in maart 1995 te Kopenhagen gehouden Wereldtopconferentie over de sociale ontwikkeling heeft geleid tot de

opstelling en unanieme goedkeuring van een allesomvattend overzicht van de sociale ontwikkeling. In zowel de politieke verklaring als het actieprogramma wordt in het bijzonder de nadruk gelegd op de bestrijding van armoede over de hele wereld. De Gemeenschap, die actief aan deze topconferentie heeft meegewerkt, heeft zich ertoe verbonden deze conclusies na te leven, zowel binnen de Gemeenschap als bij haar samenwerking met ontwikkelingslanden.

De Gemeenschap heeft op de topconferentie een belangrijke rol gespeeld. Verscheidene bestaande interne en externe communautaire beleidlijnen hebben aan de in Kopenhagen vastgestelde doelstellingen bijgedragen. Met betrekking tot de armoedebestrijding kunnen verscheidene communautaire acties worden genoemd.

De Verenigde Naties hebben 1996 uitgeroepen tot Internationaal Jaar van de armoedebestrijding. In haar sociaal actieprogramma voor de middellange termijn stelt de Commissie dat

„1996 zal worden gewijd aan het in heel Europa tot stand brengen van een discussie over armoede en sociale uitsluiting met het oog op de vaststelling van de werkingssfeer voor gezamenlijke actie”.

De Commissie is voornemens in 1996 een eerste bijeenkomst van het Europees Forum inzake sociaal beleid te organiseren teneinde een brede discussie op gang te brengen over zaken zoals sociale uitsluiting, integratie, racisme en fundamentele burgerrechten.

Al sinds 1975 worden door de Commissie proefprogramma's ter bestrijding van armoede en sociale uitsluiting ten uitvoer gelegd. In september heeft de Commissie aan de Raad een voorstel voorgelegd voor een aanvullend, enigszins breder programma ter bestrijding van sociale uitsluiting en ter bevordering van solidariteit⁽¹⁾ (gepland voor de periode van 1994 tot en met 1999). De Raad heeft dit voorstel nog niet goedgekeurd.

De bestrijding van armoede is een van de vier hoofddoelstellingen van het communautaire samenwerkingsbeleid, zoals dit is vastgelegd in het Verdrag betreffende de Europese Unie. In december 1993 heeft de Raad op basis van een voorstel van de Commissie een resolutie over dit onderwerp goedgekeurd⁽²⁾. Een van de doelstellingen hiervan is het vergroten van de doeltreffendheid van het samenwerkingsbeleid van de Gemeenschap op dit gebied door het verbeteren van de coördinatie.

Met betrekking tot de specifieke follow-up van de top in Kopenhagen, is de Commissie voornemens een passende strategie te ontwerpen met inachtneming van de bevoegdheden van de Gemeenschap en van het subsidiariteitsbeginsel.

(1) Doc. COM(93) 435 def.

(2) Doc. COM(93) 518.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1475/95

van **Jesús Cabezón Alonso (PSE)**
en **Juan Colino Salamanca (PSE)**

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/78)

Betreft: Steun van de Europese Unie aan Guatemala

Welke maatregelen heeft de Commissie dit jaar genomen ter ondersteuning van het pacificatie- en normalisatieproces in Guatemala?

Welke materiële steun heeft de Commissie verleend aan door de oorlog verplaatste gemeenschappen in Guatemala die weer in de normale samenleving zijn teruggekeerd?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie

(7 juli 1995)

Na lange tijd beperkt te zijn gebleven tot maatregelen van humanitaire aard is de Gemeenschapshulp vanaf 1986 aanzienlijk uitgebreid, dankzij de discrete terugkeer van een regime met democratische neigingen in Guatemala. 1986 was het jaar dat de samenwerking tussen de Gemeenschap en Guatemala in omvang begon toe te nemen. Vanaf dat jaar tot heden is in totaal 181 miljoen ecu (217 miljoen US-dollar) aan giften toegekend.

In 1994 was het grootste deel van de EG-samenwerking gericht op:

- financiële en technische samenwerking: 33,89 miljoen ecu
- hulp aan ontheemde bevolkingsgroepen: 8,77 miljoen ecu
- humanitaire hulp: 0,83 miljoen ecu
- voedselhulp: 4,9 miljoen ecu
- hulp via NGO's: 2,54 miljoen ecu.

Tegenwoordig is de Gemeenschap hoofdzakelijk actief in de volgende sectoren:

- de ontwikkeling of, in veel gevallen, voorbereidende maatregelen voor de ontwikkeling van achtergebleven plattelandstreken door middel van microprojecten en steun voor de produktie;
- steun voor de landhervorming op soortgelijke wijze als in de overige landen van de regio;
- steun voor de informele sector waarin een groot deel van de bevolking, hoofdzakelijk in de steden, werkzaam is (ongeveer 800 000 arbeidsplaatsen) en die ongeveer 20 % bijdraagt tot het BBP;
- steun voor de democratie en eerbiediging van de mensenrechten;
- hulp aan de vluchtelingen en versterking van de instellingen.

In 1994 financierde de Gemeenschap ten behoeve van de ontheemden en gerepatrieerden in Guatemala 17 projecten ten bedrage van in totaal 9,6 miljoen ecu. Deze projecten zijn voor het merendeel (15, voor in totaal 8,77 miljoen ecu) gericht op de sociaal-economische herintreding van ontheemde bevolkingsgroepen door middel van acties voor herstel van de produktie, de infrastructuren en de elementaire sociale voorzieningen.

Naast dit soort maatregelen om ontheemde bevolkingsgroepen weer zelfvoorzienend te maken heeft de Commissie twee humanitaire hulpacties uitgevoerd (twee projecten voor in totaal 830 000 ecu), één ten behoeve van ontheemden en de tweede als steun voor repatriëring. Al deze acties voor ontheemde en gerepatrieerde bevolkingsgroepen hebben in het land tevens bijgedragen tot versterking van het vredesproces en de bereidheid tot gesprekken en overleg.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1478/95

**van Jesús Cabezón Alonso (PSE)
en Juan Colino Salamanca (PSE)**

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/79)

Betreft: Informatiemaatschappij en sociale verandering

De ontwikkelde samenlevingen zien zich gesteld tegenover de uitdaging van de nieuwe technieken die met zekerheid grote veranderingen op sociaal niveau en in de werksfeer met zich mee zullen brengen.

Kan de Commissie mededelen hoe de gevolgen van de informatiemaatschappij — als de verzwakking van het sociale patroon en de mogelijke ontwrichting en verbreking van de interne samenhang van onze samenlevingen — kunnen worden gecorrigeerd en geneutraliseerd?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(6 juli 1995)

In de informatiemaatschappij moeten zowel de economische als de maatschappelijke mogelijkheden van de nieuwe informatie- en communicatiesystemen worden benut. Deze dragen enerzijds bij tot het concurrentievermogen en openen anderzijds nieuwe mogelijkheden voor sociale en culturele uitwisselingen. Dit tweeledige karakter blijkt onder meer uit de organisatie van het werk. Als gevolg van de technologische vooruitgang en de verscherping van de concurrentie zijn steeds hogere beroepskwalificaties vereist. De informatie- en communicatietechnologie draagt nieuwe instrumenten aan voor opleiding en onderwijs.

Interactieve multimediacommunicatie geeft de communicatie tussen mensen weer volledig inhoud, doordat een situatie

wordt geschapen waarin de betrokkenen nagenoeg oog in oog staan met elkaar (in tegenstelling tot de traditionele media, zoals telefoon, geschreven tekst, radio of televisie). Door de mogelijkheid om tegelijkertijd spraak, tekst en beeld te verzenden kunnen deze technieken ook bijdragen tot de sociale samenhang en de burgerzin. Diensten van algemeen belang (gezondheidszorg, opleiding en onderwijs, sociale diensten, enz.) kunnen er gebruik van maken om hun management te verbeteren, maar ook om de afstand tot de burgers te verkleinen. Als deze technieken worden gebruikt om de communicatie tussen mensen en het gemeenschappelijk gebruik van informatie te verbeteren, vormen zij een waardevol instrument om de sociale en democratische eenheid te versterken.

Zoals altijd roepen technologische innovaties vragen en ongerustheid op. Zij zijn echter niet meer dan een middel waaraan een sociale en culturele invulling moet worden gegeven. De Commissie heeft deze nieuwe uitdaging alle nodige prioriteit gegeven. In het tweede halfjaar van 1996 zal zij met een groenboek over de sociale en maatschappelijke gevolgen van de informatiemaatschappij komen. Hierbij laat zij zich assisteren door een groep van deskundigen die zich speciaal met deze vraagstukken bezighoudt. Deze groep heeft op 18 mei 1995 voor het eerst vergaderd. Omdat de Commissie een zo breed mogelijke discussie op gang wil brengen, heeft zij bovendien besloten onder andere een forum over de informatiemaatschappij te organiseren, waarvan de werkzaamheden in juli 1995 zullen beginnen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1479/95

**van Jesús Cabezón Alonso (PSE)
en Juan Colino Salamanca (PSE)**

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/80)

Betreft: Steun aan Nicaragua

Kan de Commissie mededelen hoe zij de pogingen van de Regering van Nicaragua om een rechtbank voor de mensenrechten in dit land op te richten heeft gesteund?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(17 juli 1995)

De eventuele oprichting in Nicaragua van een instantie voor de bescherming van de mensenrechten is een van de kwesties die thans aan de orde zijn in dit Middenamerikaanse land waar men nog doende is de rechtsvorm van een dergelijke instantie te bestuderen.

De Commissie acht de door dit boegbeeld van de mensenrechten in de gehele Latijnsamerikaanse regio te spelen rol van groot belang, reden waarom steun aan een dergelijk instituut een van de prioriteiten van het samenwerkingsbeleid van de Gemeenschap in het kader van democratisering

en bescherming van de mensenrechten is. Sedert 1991 verstrekt zij dan ook financiële steun aan verschillende acties waarvan de begunstigden de instanties voor de bescherming van de mensenrechten in Latijns-Amerika zijn.

Wat Nicaragua betreft, zal de Commissie, wanneer dit land dit instituut in het leven mocht roepen, zeker bereid zijn om een eventueel verzoek om financiering van dit instituut in overweging te nemen en te steunen, zoals zij zulks ook in het geval van andere Latijnsamerikaanse landen heeft gedaan, opdat bedoeld instituut op efficiënte wijze zijn door de wet toegekende taken kan vervullen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1481/95

van **Jesús Cabezón Alonso (PSE)**
en **Juan Colino Salamanca (PSE)**

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/81)

Betreft: Armoede en racisme

Volgens gegevens van de IAO werd het aantal personen in de gehele wereld dat eind 1994 onder armoedige omstandigheden leefde, geschat op 1,3 miljard.

In de ontwikkelde landen zijn de kwetsbaarste bevolkingsgroepen doorgaans bepaalde minderheden, migrerende personen, vluchtelingen, enz.

Is de Commissie niet van mening dat hier een duidelijk werkerrein ligt voor de bestrijding van de armoede die het racisme in de Europese Unie in de hand werkt?

Acht de Commissie het niet wenselijk over een programma te beschikken dat specifiek is gericht op de bestrijding van deze samenleving tussen racisme en armoede?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(4 juli 1995)

Sinds de goedkeuring in juni 1986 van de gezamenlijke verklaring van het Parlement, de Raad, de vertegenwoordigers van de Lid-Staten in het kader van de Raad bijeen en de Commissie is de bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat onderwerp geweest van verscheidene verklaringen van de Europese Raad, waarin deze zijn standvastige bereidheid bevestigt alle beschikbare middelen in te zetten in de strijd tegen uitingen van intolerantie en racisme en waarin de Lid-Staten en de Commissie wordt verzocht de juridische bescherming van onderdanen van derde landen die op het grondgebied van de Lid-Staten verblijven, te versterken.

Wat de bestrijding van de armoede in de Gemeenschap betreft, voert de Commissie sinds 1975 meerjaren-actieprogramma's uit. Het laatste programma, dat zou moeten lopen van 1994 tot en met 1999, werd in september 1993 aan de Raad voorgelegd maar is nog niet goedgekeurd.

In het sociaal actieprogramma voor de middellange termijn (1995—1997) van de Commissie wordt niettemin de nadruk gelegd op de noodzaak de acties voor de bestrijding van uitsluiting voort te zetten. In het programma wordt ook de noodzaak van een gezamenlijke actie voor de bestrijding van racisme, vreemdelingenhaat en antisemitisme in onze maatschappij benadrukt. De Commissie verplicht zich vóór het einde van dit jaar een actieplan tegen racisme te presenteren. In dit programma zal tevens rekening worden gehouden met de conclusies die de Europese Raad zal trekken uit de verschillende bijdragen die hij tijdens de vergadering in Korfoe heeft gevraagd, en met de aanbevelingen van de Raadgevende Commissie voor de bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat.

Tenslotte zal de Commissie in maart 1996 een eerste vergadering van het Europees Forum over het sociaal beleid organiseren teneinde een uitgebreide discussie op gang te brengen over met name de sociale uitsluiting, racisme en de fundamentele sociale rechten van de burger. In dit verband is de Commissie voornemens samen met het Parlement een hoorzitting te organiseren over de herziening van het Handvest van 1989 betreffende de sociale grondrechten van de werkenden, met het oog op een eventuele uitbreiding tot alle burgers.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1482/95

van **Jesús Cabezón Alonso (PSE)**
en **Juan Colino Salamanca (PSE)**

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/82)

Betreft: Armoede in de Europese Unie

In weerwil van alle bestaande stelsels van sociale zekerheid hebben armoede en marginaal bestaan in de landen van West-Europa een grotere omvang aangenomen.

In de economisch sterkste landen van de Europese Unie bestaan alarmerende cijfers wat betreft het aantal dakloze personen.

Waarom worden door de Raad bepaalde communautaire acties in de strijd tegen de armoede tegengehouden?

Welke alternatieve acties kan de Commissie voorstellen om te trachten verandering te brengen in deze ernstige situatie?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(18 juli 1995)

De Commissie deelt de bezorgdheid van de geachte Afgevaardigden wat de toename van de omvang van de armoede in de Europese Unie betreft. Sinds 1975 heeft de Commissie een aantal actieprogramma's ter bestrijding van armoede

en sociale uitsluiting uitgevoerd. Het derde en meest recente van deze programma's, het programma betreffende de economische en maatschappelijke integratie van kansarme groepen (Besluit 89/457/EEG van de Raad ⁽¹⁾) liep van 1989 tot 1994.

In september 1993 heeft de Commissie een voorstel voor een nieuw, ietwat breder opgezet programma (actieprogramma op middellange termijn ter bestrijding van uitsluiting en ter bevordering van solidariteit — een nieuw programma ter ondersteuning en stimulering van vernieuwing (1994—1999)) ⁽²⁾ ingediend om het vorige programma zonder onderbreking te kunnen voortzetten. De Raad heeft dit programma nog niet goedgekeurd.

⁽¹⁾ PB nr. L 224 van 2. 8. 1989.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 435 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1484/95

van Fausto Bertinotti (GUE/NGL)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/83)

Betreft: Naleving van de communautaire voorschriften bij de aanleg van een hoogspanningsleiding in het gebied Verbano-Cusio-Ossola

ENEL, de nationale elektriciteitsmaatschappij in Italië, is van plan een nieuwe hoogspanningsleiding aan te leggen van Passo San Giacomo in Val Formazza tot Turbigio. Het regionale bestuurscollege van Piemonte heeft bij besluit van 28 februari 1994 een gunstig advies inzake het milieu-effect van dit project uitgebracht uitgaande van de rechtstreekse gevolgen ervan voor de mens. Overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ had men bij de opstelling van het milieu-effectrapport echter zowel met de rechtstreekse als met de indirecte gevolgen voor de mens rekening moeten houden. Inmiddels wordt het als bewezen geacht dat hoogspanningslijnen een hoog gezondheidsrisico vormen.

1. Is de Commissie niet van oordeel dat tegen de Italiaanse Staat een inbreukprocedure overeenkomstig artikel 169 van het Verdrag aanhangig moet worden gemaakt wegens het niet naleven van artikel 3 van Richtlijn 85/337/EEG?
2. Acht zij het niet nodig een voorstel voor een richtlijn in te dienen om normen inzake de bescherming tegen blootstelling aan magnetische velden vast te stellen?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(10 juli 1995)

1. De door het geachte Parlements lid vermelde projecten zijn projecten als bedoeld in bijlage II, onder b), van Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieu-effectbeoordeling. Dergelijke projecten moeten, voordat een vergunning wordt verleend, aan een beoordeling in de zin van de voormelde richtlijn worden onderworpen wanneer zij gezien hun aard, omvang of ligging een aanzienlijk milieu-effect kunnen hebben (artikel 2 van Richtlijn 85/337/EEG).

In Italië zijn zulke projecten niet aan een milieu-effectbeoordeling in de zin van de voormelde richtlijn onderworpen omdat de Lid-Staat geen maatregelen heeft genomen voor de omzetting van Richtlijn 85/337/EEG wat de meeste in bijlage II van de richtlijn opgenomen projecten betreft. In dat verband heeft de Commissie tegen Italië een inbreukprocedure ingeleid die zich in het stadium van het met redenen omkleed advies bevindt.

2. Het geachte Parlements lid wordt verwezen naar de antwoorden van de Commissie op mondelinge vraag H-660/94 ⁽¹⁾ van de heer Smith, de schriftelijke vragen 2606/94 ⁽²⁾ van mevrouw Kinnock, 2156/94 ⁽³⁾ van de heer Hughes en 757/93 ⁽⁴⁾ van de heer Bird en de verzoekschriften 751/94, 676/94 en 471/90, die alle betrekking hebben op het effect van hoogspanningsleidingen op de gezondheid.

Het gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad ⁽⁵⁾ betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot de blootstelling van werknemers aan de risico's van fysische agentia bevat bepalingen tot bescherming van de werknemers tegen niet-ioniserende elektromagnetische velden en stralingen.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement (december 1994).

⁽²⁾ PB nr. C 103 van 24. 4. 1995.

⁽³⁾ PB nr. C 88 van 10. 4. 1995.

⁽⁴⁾ PB nr. C 332 van 28. 11. 1994.

⁽⁵⁾ PB nr. C 230 van 19. 8. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1487/95

van Jesús Cabezón Alonso (PSE)

en Juan Colino Salamanca (PSE)

aan de Raad

(22 mei 1995)

(95/C 257/84)

Betreft: Akkoord van Schengen

Kan de Raad, na de inwerkingtreding van het Intergouvernementele Akkoord van Schengen tussen zeven landen van de Europese Unie, mededelen of hij over aanwijzingen en informatie beschikt op grond waarvan kan worden beoor-

deeld wanneer de overige landen van de Europese Unie tot dit akkoord zullen toetreden?

Antwoord

(3 augustus 1995)

Het Akkoord van Schengen is een intergouvernamenteel akkoord dat in een ander institutioneel en juridisch kader dan dat van de Europese Unie is gesloten. Het beschikt over eigen werkstructuren.

De informatie die de Raad van de Europese Unie hierover heeft, is louter officieus en daarom kan de Raad deze ook niet ter beschikking stellen van de geachte Afgevaardigde.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1494/95

van Johanna Maij-Weggen (PPE)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/85)

Betreft: Nederlands aandeel in het communautaire programma „Konver”

1. Kan de Commissie bevestigen dat Nederland slechts 25 miljoen gulden ontvangt uit het communautaire programma „Konver”?
2. Kan de Commissie bevestigen dat Nederland 25 miljoen ecu had aangevraagd, wat toch een bescheiden aanvraag is op een programma van ruim 1 miljard gulden?
3. Wat is de reden dat Nederland ondanks zijn zeer bescheiden claim slechts 25 miljoen gulden, dat wil zeggen circa de helft van het gevraagde bedrag heeft ontvangen?
4. Hoeveel heeft elk van de andere EU-Lid-Staten aangevraagd en ontvangen uit het betreffende programma?
5. Wat zijn de criteria op basis waarvan middelen uit het „Konver”-programma konden worden aangevraagd en hoe is er per Lid-Staat met deze criteria omgegaan?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(26 juni 1995)

De procedure voor de verdeling van de Konver-kredieten over de Lid-Staten voorziet niet in de mogelijkheid dat de Lid-Staten een vooraf bepaald bedrag aanvragen. De Commissie heeft alle Lid-Staten gevraagd haar vóór eind augustus 1994 mee te delen hoeveel arbeidsplaatsen in de defensiesector in de periode 1990—1997 verloren waren gegaan en naar verwachting nog verloren zouden gaan.

De Commissie heeft deze cijfers laten analyseren door een erkend onafhankelijk instituut.

De Commissie heeft op de verliezen aan arbeidsplaatsen in de defensie-industrie enerzijds en op militaire bases anderzijds verschillende wegingsfactoren toegepast omdat het regionale effect van de verliezen in deze twee categorieën uiteenloopt. Op deze grondslag zijn de kredieten dan over de Lid-Staten verdeeld. In de onderstaande tabel zijn de resultaten van deze verdeling samengevat. Het aandeel van Nederland is evenredig aan de relatieve betekenis van de Nederlandse verliezen aan arbeidsplaatsen in de Europese context.

Van de nieuwe Lid-Staten zal alleen Zweden een toewijzing in het kader van het Konver-initiatief ontvangen. De Commissie heeft tot de toewijzing besloten los van het totaalbedrag dat eerder voor de twaalf Lid-Staten is uitgetrokken. Het bedrag dat hierna voor Zweden is vermeld, hangt dus niet samen met dat totaalbedrag.

Konver

Verdeling over de Lid-Staten 1994—1997

Lid-Staat	Toewijzing in %	Toewijzing in miljoen ecu (prijzen van 1994)
België	2,29	11,45
Denemarken	0,47	2,35
Duitsland	43,88	219,40
Griekenland	2,55	12,75
Spanje	4,66	23,30
Frankrijk	14,03	70,15
Italië	9,06	45,30
Luxemburg	0,07	0,35
Nederland	2,29	11,45
Portugal	1,56	7,80
Verenigd Koninkrijk	19,14	95,70
Zweden		3,26

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1496/95

van Johanna Maij-Weggen (PPE)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 257/86)

Betreft: Steun aan terugkeer vluchtelingen uit Eritrea

1. Kan de Commissie medelen welke activiteiten zij onderneemt om de terugkeer van vluchtelingen vanuit de regio naar Eritrea te bevorderen?
2. Kan de Commissie medelen hoeveel elk van de Europese Lid-Staten bijdraagt aan de oplossing van dit probleem?

3. Is er sprake van enige coördinatie tussen de Europese Unie en de nationale Lid-Staten?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(29 juni 1995)

1. De Commissie steunt de volgende maatregelen om de terugkeer van vluchtelingen naar Eritrea te bevorderen:

- het met een budget van 20 miljoen ecu uit te voeren kortlopende programma ter ondersteuning van wederopbouw en herstel, met name:
  - de onderwijscomponent van het project voor sociale infrastructuur,
  - het project voor waterputten;
- het programma voor malariabestrijding in de Westelijke Laaglanden (740 000 ecu);
- de vijf projecten voor een totaalbedrag van 3,4 miljoen ecu in het kader van het initiatief voor de rehabilitatie in de regio Gash/Setit en Barka (B 7-5076).

2. De Lid-Staten trachten evenals de Commissie de terugkeer van vluchtelingen te bevorderen door alle aspecten van de infrastructuur (ook de sociale infrastructuur) te verbeteren in de gebieden waar de terugkeer van de repatrianten zich het meest zal doen voelen; een en ander was het onderwerp van een werkvergadering van Proferi (programma voor de rehabilitatie van hervestigingsgebieden in Eritrea), die van 17 tot 20 mei 1995 in Asmara plaatsvond.

3. Italië is de enige Lid-Staat die in Eritrea vertegenwoordigd is. Duitsland zal naar verwachting in juli 1995 een ambassade openen. De delegatie van de Commissie begon haar werkzaamheden in Asmara op 22 mei 1995; de coördinatie met de Lid-Staten ter plaatse is nu dus in een beginstadium. De coördinatie tussen donoren in het algemeen heeft uiteraard plaatsgevonden vóór en tijdens werkvergaderingen voor Proferi in Eritrea in Genève. De coördinatie met Lid-Staten en internationale organisaties zal zeker worden versterkt naarmate deze meer vertegenwoordigingen in Eritrea vestigen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1512/95

van Johanna Maij-Weggen (PPE)

aan de Commissie

(31 mei 1995)

(95/C 257/87)

Betreft: Wereldhandelsorganisatie (WTO) en dierenbescherming

Kan de Commissie met spoed, verwijzende naar mijn schriftelijke vraag E-2302/94 ⁽¹⁾ en naar de discussies die op dit moment worden gevoerd door Canada en de Verenigde Staten met de Commissie, aangeven:

1. Welke voortgang is gemaakt voor de implementatie van Verordening (EEG) nr. 3254/91 ⁽²⁾ die op 1 januari 1996 in moet gaan. Met name of:

— landen die bont van de relevante diersoorten naar de Europese Unie exporteren het gebruik van beenklemvallen ook hebben verboden in hun wetgeving?

— er voldoende voortgang is geboekt bij het stellen van internationale humane standaards als alternatief voor het gebruik van beenklemvallen?

2. Wat het resultaat is van de recente discussies met Canada en de Verenigde Staten betreffende deze resolutie, met name wat betreft de mogelijkheid dat een van de landen in de WTO tegen deze verordening zal protesteren?

3. Of de Commissie van plan is om de verordening nog te amenderen of de implementatie ervan uit te stellen en zo ja, waarom? Kan de Commissie verzekeren dat het Parlement niet zal worden uitgesloten van zijn medebeslissingsrecht door de verordening niet alleen op artikel 113 maar op de artikelen 113 en 130 S te baseren?

⁽¹⁾ PB nr. C 55 van 6. 3. 1995, blz. 50.

⁽²⁾ PB nr. L 308 van 9. 11. 1991, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1516/95

van Stephen Hughes (PSE)

aan de Commissie

(31 mei 1995)

(95/C 257/88)

Betreft: Normen voor dierenvallen

Wij in de Europese Gemeenschap hechten in 1991 onze goedkeuring aan een verordening waarin de invoer in Europa wordt verboden van bont van dieren die gevangen zijn „in een land waar het voetijzer nog steeds in gebruik is of waarin de vangmethoden niet stroken met internationaal aanvaarde humane vormen voor dierenvallen”. Dit verbod zou in januari 1995 van kracht moeten zijn geworden, maar het is een jaar uitgesteld.

Kan de Commissie mededelen of er onderhandelingen met de Noord-Amerikanen gaande zijn en of hun vangmethoden inmiddels al of niet voldoen aan humane normen voor dierenvallen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1540/95

van Fernand Herman (PPE)

aan de Commissie

(1 juni 1995)

(95/C 257/89)

Betreft: Toepassing van de verordening inzake het verbod op het gebruik van de wildklem en op het binnenbrengen in de Gemeenschap van pelzen van in het wild levende diersoorten

Onder druk van de Verenigde Staten en Canada, heeft de Commissie de inwerkingtreding van Verordening (EEG)

nr. 3254/91 inzake de import van pelzen uitgesteld tot 1 januari 1996.

Thans blijkt dat de Internationale Organisatie voor normalisatie geen normen voor humane vangst met behulp van vallen zal voorschrijven, aangezien zij op haar bijeenkomst in Ottawa definitief besloten heeft de term „humane” uit haar ontwerp-normen te schrappen. De verordening inzake het invoeren van pelzen kan dan ook niet langer worden uitgesteld. Zij moet per 1 januari 1996 absoluut van kracht worden.

In het nummer van maart/april 1995 zinspeelt het tijdschrift „American Trapper” evenwel op een onderhoud tussen Sir Leon Brittan en senator Murkowski van Alaska tijdens hetwelk de Europese commissaris „Murkowski te kennen heeft gegeven onder bepaalde voorwaarden bereid te zijn uitstel te verlenen voor de inwerkingtreding van een controversiële Europese verordening die de invoer van 14 bontsoorten, afkomstig uit landen waar de wildklem nog mag worden gebruikt, verbiedt”.

Kan de Commissie bevestigen dat deze verordening per 1 januari 1996 definitief in werking treedt? Indien dit niet het geval is, waarop wacht zij dan om het Parlement daaromtrent in te lichten en uitleg te geven?

**Gecombineerd antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1512/95, E-1516/95
en E-1540/95
(20 juni 1995)**

Een nauwkeurig beeld van de wetgeving van derde landen betreffende de uitbanning van het gebruik van beenklemvallen zal niet vóór eind juni beschikbaar komen.

Het proces om internationale normen in te stellen teneinde internationaal overeengekomen humane normen aan te nemen voor het zetten van vallen is voornamelijk uitgesteld vanwege het geschil over de omschrijving van de term „humaan” in dit verband. De Commissie gaat daarom de mogelijkheden na voor een snellere aanneming van normen door middel van rechtstreekse onderhandelingen met de belangrijkste bontexporterende landen, namelijk de Verenigde Staten en Canada. Besprekingen terzake zijn in een aanvangsfase.

De Commissie verwacht niet dat de Wereldhandelsorganisatie de verordening zal betwisten.

Er is thans geen mogelijkheid de tenuitvoerlegging van de verordening of amendementen daarop nog verder uit te stellen. Indien hiertoe voorstellen zouden worden ingediend, zou de Commissie het Parlement hieromtrent uiteraard naar behoren in kennis stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1518/95

van Nuala Ahern (V)
aan de Commissie
(31 mei 1995)
(95/C 257/90)

Betreft: Onderzoekreactor te Garching

Kan de Commissie, in aansluiting op haar antwoord op schriftelijke vraag E-2650/94 van mevrouw Breyer ⁽¹⁾, medelen of zij thans de eigenaars van de reactor in kwestie zal benaderen en hen om toestemming zal vragen de informatie waarom in de punten 1 tot en met 3 van de oorspronkelijke vraag wordt verzocht door de Commissie vrij te doen geven?

⁽¹⁾ PB nr. C 88 van 10. 4. 1995, blz. 30.

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie
(11 juli 1995)**

Het Voorzieningsagentschap en de Commissie kunnen uit hoofde van een aantal toepasselijke bepalingen (onder andere artikel 194 van het EGA-Verdrag, in bepaalde gevallen Verordening nr. 3 van 1958 ⁽¹⁾, artikel 3 van Verordening (EEG, Euratom) 354/83 ⁽²⁾ en artikel XV van de Statuten van het Voorzieningsagentschap ⁽³⁾) niet beschikken over informatie waarvan zij kennis dragen en die onder de geheimhoudingsplicht met betrekking tot commerciële transacties valt en toebehoort aan de betrokken ondernemingen of Lid-Staten.

De Commissie is derhalve niet bevoegd om in de door het geachte Parlementslid gewenste zin te interveniëren en is, in de geest van het besluit van de Commissie van 8 februari 1994 inzake de toegang van het publiek tot documenten van de Commissie ⁽⁴⁾, van mening dat het verstandiger zou zijn om het verzoek om informatie rechtstreeks tot de betrokken onderneming te richten.

⁽¹⁾ PB nr. 17 van 6. 10. 1958.

⁽²⁾ PB nr. L 43 van 15. 2. 1983.

⁽³⁾ PB nr. 27 van 6. 12. 1958.

⁽⁴⁾ PB nr. L 46 van 18. 2. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1520/95

van Nuala Ahern (V)
aan de Commissie
(31 mei 1995)
(95/C 257/91)

Betreft: Definitieve opslagplaats voor kernafval in Japan

Kan de Commissie, in het licht van de verklaring van de Japanse nucleaire autoriteiten dat er in Japan geen definitieve opslagplaats bestaat voor het begraven van zeer radioactief kernafval, de verzekering geven dat er geen

verdere ladingen zeer radioactief kernafval naar Japan zullen worden teruggezonden na de verwerking van Japans afgewerkte kernbrandstof in opwerkingsinstallaties in de Europese Unie, althans totdat een geschikte opslagmogelijkheid op lange termijn of verwijderingsfaciliteiten in Japan beschikbaar zijn?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1523/95

van **Nuala Ahern (V)**

aan de Commissie

(31 mei 1995)

(95/C 257/92)

Betreft: Vervoer van nucleair materiaal naar Japan

Toen de Pacific Pintail, een vrachtschip met als lading nucleair materiaal, op 26 april 1995 aankwam in de haven van Mitsu Ogawara te Rokkasho in Japan met zijn lading uiterst radioactieve afvalstoffen uit de opwerkingsfabriek van La Haye, Frankrijk, werden er omvangrijke demonstraties omtrent de veiligheidsaspecten gehouden.

Welke informatie heeft de Commissie over de specifieke bezwaren die tegen deze verscheping en toekomstige soortgelijke zendingen werden gemaakt door:

1. landen aan of dichtbij de transportroute;
2. bezorgde burgers;
3. non-gouvernementele milieu-organisaties, en

welke reactie heeft de Commissie gegeven op elk van deze bezwaren?

Gecombineerd antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie op de schriftelijke vragen E-1520/95 en E-1523/95

(7 juli 1995)

Het transport van radioactief afval is geregeld bij Richtlijn 92/3/Euratom van de Raad⁽¹⁾ betreffende toezicht en controle op overbrenging van radioactieve afvalstoffen tussen Lid-Staten en naar en vanuit de Gemeenschap. Deze richtlijn is aangevuld met Besluit 93/552/Euratom van de Commissie⁽²⁾ tot vaststelling van het in Richtlijn 92/3/Euratom van de Raad bedoelde uniform document voor toezicht en controle op de overbrenging van radioactieve afvalstoffen.

Op grond van de richtlijn mogen de autoriteiten van de Lid-Staat van waaruit het transport plaatsvindt, hiervoor uitsluitend toestemming verlenen indien alle Lid-Staten of derde landen die bij het transport zijn betrokken, inclusief de Lid-Staten of derde landen van doorvoer, vooraf met kennis van zaken toestemming hebben gegeven voor het transport.

In de procedure die is vastgesteld bij de richtlijn waarmee dit principe wordt geïmplementeerd, is een aantal verplichtingen voor de autoriteiten van de Lid-Staten opgenomen. De

Commissie speelt hierin geen rol. Om de twee jaar moeten de Lid-Staten evenwel verslag uitbrengen aan de Commissie over de tenuitvoerlegging van de richtlijn en stelt de Commissie op basis van deze verslagen een overzichtsrapport op voor het Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité. Het eerste overzichtsrapport, dat betrekking heeft op de periode tot herfst 1994, werd onlangs door de Commissie goedgekeurd⁽³⁾.

Wat de bezwaarschriften betreft die in verband met dit onderwerp zijn ontvangen: de Commissie maakt er een gewoonte van haar correspondentie niet openbaar te maken.

De Commissie is van mening dat transporten van radioactief afval waarvoor overeenkomstig de in genoemde richtlijn vastgelegde procedure toestemming is verleend en die conform de internationale akkoorden over het vervoer van gevaarlijke goederen (waar ook radioactief materiaal onder valt) plaatsvinden, aan de noodzakelijke veiligheidseisen voldoen.

⁽¹⁾ PB nr. L 35 van 12. 2. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 268 van 29. 10. 1993.

⁽³⁾ Doc. COM(95) 192.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1528/95

van **Nel van Dijk (V)**

aan de Commissie

(31 mei 1995)

(95/C 257/93)

Betreft: Handboeken over de integratie van vrouwen in de ontwikkeling

In het kader van de toenemende belangstelling voor de belangen van de vrouw in het ontwikkelingsproces heeft de Commissie in 1991 (*L'intégration des femmes dans le développement. Pourquoi, quand et comment prendre en compte les relations socioéconomiques entre hommes et femmes dans les projets et programmes de Lomé IV (Manuel)*) voor het ontwikkelingsbeleid van de Europese Unie ten opzichte van de ACS-landen en in 1993 (*Femmes et développement. Coopération avec les pays d'Amérique latine, d'Asie et du Bassin méditerranéen. Gestion du cycle de projet*) ten opzichte van de ALA/MED-landen handboeken voor de bewustmaking van specifieke vraagstukken in verband met het geslacht samengesteld bij de beoordeling en tenuitvoerlegging van projecten. Het doel hiervan is de „integratie van vrouwen in de ontwikkeling (IGD/IFD)”.

Kan de Commissie mededelen:

- hoe hoog het percentage van de met ontwikkelingsprojecten belaste medewerkers(sters) is, die deze handboeken gebruiken voor de voorbereiding en evaluatie van projecten,
- hoe hoog het aantal van de projecten is, die met de in de handboeken voorgestelde schema's worden beoordeeld,

- hoe groot het aandeel is dat wordt terugontvangen van de formulieren in bijlage van de analyse van de sensibilisering IGD/IFD,
- hoe hoog het percentage is van de projecten waarvan de beoordeling, gemeten naar de in de handboeken opgestelde criteria, bevredigende resultaten te zien geven?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(19 juli 1995)

De aangelegenheid waarop deze vraag betrekking heeft valt onder de gezamenlijke bevoegdheid van vice-voorzitter Marin en Commissielid Pinheiro. Het antwoord wordt derhalve namens de Commissie door beide leden gegeven.

De handboeken zijn uitgedeeld aan alle personeelsleden van de Commissie die werkzaam zijn op het gebied van ontwikkelingssamenwerking, zowel op de hoofdzetel als bij de delegaties, terwijl er extra kopieën van beschikbaar worden gesteld aan externe consultants. De vraag naar deze handboeken was zo groot, dat zij moesten worden herdrukt.

Het is nog te vroeg om de resultaten van de nieuwe procedures te kunnen beoordelen en de meeste van de huidige projecten werden opgezet, voordat deze procedures waren goedgekeurd. Het is moeilijk bevredigende resultaten te bereiken, wanneer het begrip „gelijke kansen voor vrouwen en mannen” wordt toegevoegd aan projecten, die daarvoor oorspronkelijk niet zijn opgezet en daarvoor ook geen budget hebben gekregen.

Als nuttig instrument om hierop toezicht uit te oefenen kan het rapportageformulier over vraagstukken in verband met de vrouw in het ontwikkelingsproces worden gebruikt, dat nog maar kort geleden door de Commissie is aangenomen en verplicht gesteld. Eind 1995 zullen er enkele, eerste resultaten beschikbaar komen.

Evenzo is het nog te vroeg om het effect van de nieuwe procedures op de uitvoering van de projecten te beoordelen. Een evaluatie is pas nuttig, wanneer de krachtens deze procedures gekozen en opgezette projecten tot op zekere hoogte op het werkterrein zelf zijn uitgevoerd, en dat zal op zijn minst drie jaar in beslag nemen, vanaf het keuzestadium.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1530/95

**van Graham Mather (PPE)
aan de Commissie**

(31 mei 1995)

(95/C 257/94)

Betreft: Landbouw: bepalingen van het geïntegreerde administratieve en controlestelsel

Kan de Commissie, gezien het strenge boetesysteem van het geïntegreerde administratieve en controlestelsel mededelen hoeveel Lid-Staten wettelijk moesten optreden wat betreft

de tenuitvoerlegging van de in dit stelsel bestaande boetes tegen producenten die hun gehele of gedeeltelijke steun voor het jaar 1994 hebben verloren?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(27 juni 1995)

Met name op grond van het belang van de braaklegging als onderdeel van de steunregeling voor de akkerbouw, en voorts gezien de noodzaak om in de landbouw de fraude in het algemeen te bestrijden, is de Commissie het er niet mee eens dat de boeteregeling van het geïntegreerd beheers- en controlesysteem bijzonder streng is.

Voor zover de Commissie bekend is, is alleen het Verenigd Koninkrijk door producenten die als gevolg van de in het kader van het geïntegreerd beheers- en controlesysteem opgelegde boetes hun steunbedragen voor 1994 geheel of gedeeltelijk verloren hebben, langs gerechtelijke weg ter verantwoording geroepen voor de toepassing van die boetes. Volgens de van de Lid-Staten ontvangen cijfers is het percentage aanvragers dat is beboet, in het Verenigd Koninkrijk echter gemiddeld genomen lager dan in de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1531/95

**van Peter Skinner (PSE)
aan de Commissie**

(31 mei 1995)

(95/C 257/95)

Betreft: Veiligheidsnormen voor zware vrachtwagens en andere voertuigen die in de Europese Unie in het verkeer zijn

Kan de Commissie mededelen welke richtsnoeren of normen er bestaan op Europees niveau om te bewerkstelligen dat zware vrachtwagens en andere voertuigen zowel van de Europese Unie als van buiten de Unie die in de Unie in het verkeer zijn, niet overladen worden en in volledig rijvaardige staat verkeren?

Kan de Commissie eveneens mededelen welke richtsnoeren en wettelijke bepalingen er in de Lid-Staten bestaan om ervoor te zorgen dat de communautaire normen worden toegepast? Zijn deze inspectiestelsels in het Verenigd Koninkrijk strenger dan in de rest van de Unie, met name voor zware vrachtwagens?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**

(13 juli 1995)

In Richtlijn 85/3/EEG ⁽¹⁾ worden de maximale gewichten en afmetingen vastgesteld voor vrachtwagens, bussen en tou-

ringcars die voor het vervoer binnen de Gemeenschap worden gebruikt. Deze richtlijn is nog niet van toepassing op voertuigen die uitsluitend voor het vervoer binnen één land worden gebruikt. De Commissie heeft echter een voorstel bij de Raad ingediend ⁽²⁾ waarmee wordt beoogd de maximale gewichten en afmetingen zowel voor het binnenlands vervoer als voor het internationaal vervoer binnen de Gemeenschap te harmoniseren.

De nationale normen van de Lid-Staten zijn in het algemeen minder strikt dan die van Richtlijn 85/3/EEG. Verschillende Lid-Staten staan hogere gewichten en grotere afmetingen toe dan in de richtlijn zijn vastgesteld voor voertuigen die in die Lid-Staat zijn ingeschreven of in het verkeer zijn gebracht, wanneer zij voor binnenlands vervoer worden gebruikt. De bepalingen van de richtlijn gelden echter wel voor voertuigen die uit een andere Lid-Staat komen. Ook voertuigen die uit derde landen komen moeten aan de communautaire regeling voor gewichten en afmetingen van voertuigen, die in de richtlijn is opgenomen, voldoen. De verschillende Lid-Staten zien erop toe dat voertuigen aan de in de richtlijn vastgestelde eisen inzake gewichten en afmetingen voldoen.

Richtlijn 77/143/EEG ⁽³⁾ heeft betrekking op de periodieke veiligheidskeuring van voertuigen, zoals auto's en ziekenwagens maar ook bedrijfsvoertuigen. Vrachtwagens moeten elk jaar worden gekeurd. De richtlijn bevat een puntsgewijs overzicht van de onderdelen en systemen die moeten worden gekeurd en is aangevuld met aparte richtlijnen met gedetailleerde voorschriften voor de keuring en beproeving van de remmen en de uitlaatsystemen.

De Commissie heeft nog geen systematisch vergelijkend onderzoek uitgevoerd naar de keuringsregelingen die door de Lid-Staten zijn ingevoerd. Zij beschikt niet over aanwijzingen dat er regelingen zijn die aanzienlijk strenger zijn dan andere.

Uit bilaterale besprekingen met de Midden- en Oosteuro-pese landen is gebleken dat veiligheidskeuringen daar in een of andere vorm bestaan, althans voor bedrijfsvoertuigen die voor het internationaal vervoer worden gebruikt. De grondigheid en de frequentie van deze keuringen variëren van land tot land. Desalniettemin is men in het algemeen bereid de nationale wetgeving aan die van de Gemeenschap aan te passen. De landen die de Overeenkomst van 1958 over normen voor voertuigen van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (Unece) hebben getekend, hebben voorgesteld aan te dringen op een regeling van de Unece op basis van de richtlijnen van de Gemeenschap, zodat zij zich kunnen aansluiten bij een internationale norm voor veiligheidskeuringen.

⁽¹⁾ PB nr. L 2 van 3. 1. 1985.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 679 (PB nr. C 38 van 8. 2. 1994).

⁽³⁾ PB nr. L 47 van 18. 2. 1977.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1534/95

van David Martin (PSE)

aan de Commissie

(31 mei 1995)

(95/C 257/96)

Betreft: De Commissie en de stemprocedure in de Raad

Volgens de bepalingen van het Verdrag (artikel 189) kan de Raad een voorstel van de Commissie slechts met algemene stemmen amenderen maar kan dit met gekwalificeerde meerderheid goedkeuren. Volgens de Financial Times (6 december 1994, blz. 3), werd de afschaffing van het „switch-over“-mechanisme in het GLB goedgekeurd tegen de opvatting van de Commissie en van de Regering van het Verenigd Koninkrijk die, samen met Denemarken, hiertegen stemden.

Kan de Commissie mededelen hoe dit mogelijk was?

Antwoord van de heer Fischler

namens de Commissie

(29 juni 1995)

Op basis van het oorspronkelijke voorstel van de Commissie over de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast ⁽¹⁾ heeft de Raad een beleidsaanwijzing geformuleerd op basis van een compromis.

De Commissie heeft deze compromisoplossing aanvaard en haar oorspronkelijke voorstel dienovereenkomstig gewijzigd, zodat een besluit kon worden genomen met gekwalificeerde meerderheid. Het gewijzigde voorstel is uiteindelijk met gekwalificeerde meerderheid goedgekeurd.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 498 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1538/95

van Veronica Hardstaff (PSE)

aan de Commissie

(1 juni 1995)

(95/C 257/97)

Betreft: Recht van de burgers op toegang tot informatie

Kan de Commissie, in het licht van Verklaring nr. 17 ⁽¹⁾ betreffende het recht op toegang tot informatie, die werd goedgekeurd ten tijde van de ondertekening van het Verdrag van Maastricht en waarin wordt gezegd dat „de doorzichtigheid van het besluitvormingsproces het democratische karakter van de Instellingen en het vertrouwen van het publiek in het bestuur versterkt en dat de Conferentie dientengevolge de Commissie aanbeveelt om aan de Raad

uiterlijk in 1993 verslag uit te brengen over maatregelen om de toegang van het publiek tot de informatie waarover de Instellingen beschikken, te vergroten", mededelen of zij ook niet van mening is dat een eventuele beperking in de Europese verschaffing van informatie ten behoeve van het publiek als gevolg van de afschaffing van Humberside County Council indruist tegen de geest van deze verklaring? Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om ervoor te zorgen dat de vrije toegang van de burgers tot informatie over Europa en het Europese besluitvormingsproces in de afzonderlijke Lid-Statens wordt gehandhaafd?

(¹) PB nr. C 191 van 29. 7. 1992, blz. 101.

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(10 juli 1995)

De beslissing tot afschaffing van Humberside County Council valt niet onder de bevoegdheid van de Commissie.

Met het oog op transparantie en de toegang tot informatie heeft de Commissie sedert 1992 diverse regelingen getroffen voor transparantie en openheid om de burgers nader bij de Europese opbouw te betrekken.

Zo heeft zij onder andere gezorgd voor een stelselmatiger voorbereiding van haar voorstellen en besluiten (door de publikatie van groen- en witboeken), de publikatie van haar werkprogramma en van haar wetgevingsprogramma in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* en grotere toegang van het publiek tot de documenten.

De toegang van het publiek tot de informatie is uitgebreid door de activiteiten van zowel de vertegenwoordigingen in de Lid-Statens als de verschillende voorlichtingscentra en -netwerken, die tot doel hebben de communautaire informatiebronnen dichterbij de burgers te brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1546/95

van Antonio Tajani (UPE)

aan de Raad

(30 mei 1995)

(95/C 257/98)

Betreft: Schending van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Is de Raad niet van mening dat de door minister van Justitie Mancuso aangeklaagde feiten in verband met de activiteiten van de pool van Milaan een schending van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de

fundamentele vrijheden inhouden en zo ja, welke initiatieven overweegt de Raad te nemen om ervoor te zorgen dat Italië niet op een lijn wordt geplaatst met landen die de fundamentele rechten van de burgers schenden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1879/95

van Antonio Tajani (UPE)

aan de Raad

(15 juni 1995)

(95/C 257/99)

Betreft: Schending van de Europese Conventie inzake de fundamentele rechten en vrijheden

Is de Raad niet van mening dat de arrestatie van Marcello Dell'Utri, president en gevluchtigd bestuurslid van Publitalia, in strijd is met de Europese conventie inzake de fundamentele vrijheden en rechten en een ernstige vorm van immenging betekent in de campagne rond de referenda, die op 11 juni, datum waarop de Italianen hun stem uitbrachten, werd afgesloten? Zo ja, acht de Raad het niet dienstig stappen te ondernemen om te waarborgen dat de meest elementaire rechten van de burger in Italië worden geëerbiedigd?

Gecombineerd antwoord

op de schriftelijke vragen P-1546/95 en P-1879/95

(3 augustus 1995)

Het ligt niet op de weg van de Raad een uitspraak te doen over feiten die niet tot zijn bevoegdheid behoren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1547/95

van Patricia McKenna (V)

aan de Commissie

(1 juni 1995)

(95/C 257/100)

Betreft: Goedkeuring van zwemwater

Kan een plaatselijke overheid een aanvraag indienen om een stuk kustwater goed te laten keuren als zwemwater, overeenkomstig Richtlijn 76/160/EEG (¹), of is het noodzakelijk dat een nationale regering zo'n goedkeuring aanvraagt?

Welke stappen is de Commissie van plan te nemen om de kwaliteit van water dat geschikt is bevonden om in te zwemmen te controleren om de mogelijke angst bij toeristen en recreatiezwemmers te verminderen?

Worden er stappen ondernomen om evenwicht te garanderen bij het aanwijzen van geschikte zwembieden om zich

te hoeden voor beweringen dat bepaalde kiesdistricten het beter doen dan andere?

(¹) PB nr. L 31 van 5. 2. 1976, blz. 1.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(25 juli 1995)

Onder zwemwater wordt krachtens artikel 1, punt 2, onder a), van Richtlijn 76/160/EEG betreffende de kwaliteit van het zwemwater verstaan al het zoet of zeewater waarin:

- baden door de bevoegde instanties van elke Lid-Staat uitdrukkelijk is toegestaan of
- baden niet is verboden en gewoonlijk door een groot aantal mensen wordt beoefend.

De Lid-Staten stellen de Commissie op de hoogte van het aantal badzones dat zij hebben aangewezen en waarvan de kwaliteit wordt bewaakt. De resultaten van deze kwaliteitsbewaking (aan de hand van de bijlage van de richtlijn) worden elk jaar aan de Commissie toegezonden. De Commissie publiceert op basis van deze informatie aan het begin van het badseizoen een jaarverslag.

In eerste instantie is het de betrokken Lid-Staat die aanwijst welke badzones onder de richtlijn vallen. Wanneer de Commissie van mening is dat er onvoldoende zones zijn aangewezen, neemt zij daarover contact op met de Lid-Staat. In sommige gevallen heeft dit ertoe geleid dat de Lid-Staten meer badzones hebben aangewezen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1551/95

van Bárbara Dührkop Dührkop (PSE)

aan de Commissie

(1 juni 1995)

(95/C 257/101)

Betreft: Samenwerking met derde landen — begrotingslijn B 3-1007

Kan de Commissie voor de afgelopen begrotingsjaren gedetailleerde informatie verschaffen over de besteding van de kredieten van begrotingslijn B 3-1007 „Samenwerking met derde landen op het gebied van onderwijs en beroepsopleiding”, inclusief cijfers en aard van de projecten?

Op grond van welke criteria wordt bepaald welke landen in aanmerking komen voor samenwerking?

Wordt daarbij gestreefd naar een zeker geografisch evenwicht? Volgens welke maatstaven?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(11 juli 1995)

Begrotingslijn B 3-1007 is bestemd voor de samenwerking met derde landen op het gebied van onderwijs en beroepsopleiding. De titel ervan beperkt zich echter tot de samenwerking met de Verenigde Staten in 1993. De oorsprong van deze samenwerking is te vinden in de transatlantische verklaringen van november 1990 met de Verenigde Staten en met Canada, waarin is vastgelegd dat

„dit partnerschap zich moet baseren op de voortdurende inspanningen ten behoeve van de wederzijdse samenwerking op [...] het gebied van onderwijs en cultuur, inclusief de universitaire uitwisselingen en de uitwisselingen van jongeren”.

1993: In de voorbereidende fase was het mogelijk met de Amerikaanse autoriteiten 23 partnerschappen te selecteren die 134 Europese universiteiten vertegenwoordigen, verspreid over alle Lid-Staten, en die elk een verantwoordelijke instelling hebben waarvan de namen in de lijst voorkomen die rechtstreeks aan de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement zal worden toegezonden. De financiering bedroeg 739 954 ecu.

Een deelname aan de Europese dimensie van het Fulbright-programma is eveneens voor een bedrag van 50 000 ecu gefinancierd.

1994: De financiering van het laatste jaar van de voorbereidende fase bedroeg 896 100 ecu en aan het Fulbright-programma werd 60 000 ecu besteed. De Commissie heeft bijgedragen aan de gedeeltelijke financiering (reis- en verblijfkosten) van de deelname van de vertegenwoordigers van de Latijnsamerikaanse landen aan de gezamenlijke conferentie van de Gemeenschap en de Verenigde Staten op het gebied van de beroepsopleiding. Dit was de eerste stap in de samenwerking met deze landen.

De Commissie doet de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de meest gedetailleerde informatie omtrent de criteria toekomen, alsmede de lijst van de in 1993 en 1994 gefinancierde projecten en de plannen voor de verdeling van het budget voor 1995.

Naast de met de ontwikkelde landen (Verenigde Staten, Canada) ingezette acties, waarvan de financiering wordt gedeeld, tracht de Commissie, op advies van de Lid-Staten en overeenkomstig de politieke eisen van het Parlement en de Raad, nieuwe samenwerkingsvormen met bepaalde minder ontwikkelde landen te bevorderen.

Wegens de beperkte midelen van deze begrotingslijn is het niet mogelijk grootscheepse samenwerkingsprogramma's op te zetten. De begrotingslijn vormt meer een katalyserende actie door de inbreng van de ervaring uit eigen programma's en door de financiering van strategische onderzoeken op het gebied van onderwijs en beroepsopleiding in de betrokken landen.

Deze landen zijn gekozen in het kader van ruimere samenwerkingsverbanden: in eerste instantie de transatlantische verklaringen met de Verenigde Staten en Canada. Het beleid van de Gemeenschap in het algemeen is erop gericht de betrekkingen met de landen rond de Middellandse Zee, Latijns-Amerika en Zuid-Afrika te verbeteren. De via budgetlijn B 3-1007 te financieren acties vormen een aanvulling op de ondernomen acties in het kader van begrotingslijnen die rechtstreeks betrekking hebben op deze groep landen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1555/95

van Elly Plooij-van Gorsel (ELDR)

aan de Commissie

(1 juni 1995)

(95/C 257/102)

Betreft: Tweedeling Instituut voor geavanceerde materialen te Petten en Ispra

Op 24 maart 1995 heb ik schriftelijke vraag E-822/95⁽¹⁾ gesteld of het bestaan van twee standplaatsen van het Instituut voor geavanceerde materialen (Petten en Ispra) doublures in onderzoekfaciliteiten, in managementstructuur en in staf veroorzaakt. Het antwoord is mij gegeven dat deze tweedeling over twee vestigingsplaatsen geen doublures in installaties, noch in personeel veroorzaakt. Het antwoord is onbevredigend, vandaar de volgende vijf vragen:

1. Blijkt bij raadpleging van het jaarverslag en het organigram van het Instituut voor geavanceerde materialen dat er doublures zijn in de uitvoering van de specifieke programma's betreffende hoge-temperatuurcorrosie en oppervlaktebehandeling in Petten en Ispra?
2. Zijn de onderzoekfaciliteiten en het personeel (uitgezonderd het cyclotron) te Ispra zonder meer over te brengen naar Petten?

Op mijn vragen over extra kosten veroorzaakt door de tweedeling en de eventuele belemmeringen voor wetenschappelijke samenwerking (Amico) tussen de twee delen van het instituut heeft de Commissie nog niet geantwoord. Kan de Commissie alsnog een antwoord geven op deze vragen die ik op 24 maart 1995 stelde, namelijk:

3. Worden het overleg en de samenwerking binnen de wetenschappelijke staf ernstig belemmerd door de tweedeling van het instituut?
4. Wat zijn de extra kosten op jaarbasis die deze tweedeling met zich meebrengt?
5. Is er op basis van bovenstaande redenen de beide instuutsdelen samen te voegen?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(24 juli 1995)

1. Bij een eerste analyse van de verslagen en programma's van het Instituut voor geavanceerde materialen (IAM) van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek kan onmogelijk worden beseft hoe nauw en vruchtbaar de samenwerking bij de activiteiten van beide vestigingen is. Daartoe is een diepgaandere beschouwing nodig.

Zo wordt bij het onderzoek naar oppervlaktebehandelings-technieken in Ispra gepoogd de oppervlaktestructuur van materialen zo te wijzigen dat slijtage en corrosie worden voorkomen. Deze aanpak heeft gezorgd voor een constante stroom van informatie en kennis die nuttig is gebleken voor het onderzoek naar coatings in Petten. Omgekeerd is er ook een voortdurende overdracht van kennis van Petten naar Ispra.

Wat betreft corrosie bij hoge temperaturen wordt in Ispra onderzoek gedaan naar homogene corrosie op korte termijn, terwijl in Petten de bij dezelfde materialen optredende elektrochemische corrosie in hete zoute milieus wordt bestudeerd.

Samengevat, de activiteiten van beide vestigingen vullen elkaar aan, ze overlappen elkaar niet. Deze complementariteit is een factor van toegevoegde waarde.

2. Twee installaties van het IAM in Ispra kunnen niet worden overgebracht. Voor een van beide, het cyclotron, is dit technisch gewoon onmogelijk. De andere, het laboratorium voor oppervlaktebehandeling, zou technisch gezien weliswaar kunnen worden gedemonteerd en getransporteerd, maar hiermee zouden hoge kosten zijn gemoeid. Bovendien zou hierdoor de waardevolle samenwerking met andere activiteiten in Ispra op fusiegebied verloren gaan. De kosten en het verlies van de samenwerking met de activiteiten van de overige instituten in Ispra zijn ook doorslaggevend wanneer wordt overwogen andere in Ispra aanwezige, kleine installaties van het instituut naar Petten over te brengen.

Theoretisch zou eventueel kunnen worden overwogen de 79 bij het Instituut voor geavanceerde materialen in Ispra werkzame personen over te plaatsen, mocht dit in het belang zijn van de dienst. Voor de betrokken medewerkers zou het evenwel enorme problemen op menselijk en praktisch vlak opleveren.

3. De verdeling van het IAM over twee verschillende vestigingen vormt geen belemmering voor de samenwerking binnen de wetenschappelijke staf. Regelmatig vinden er onder de naam Amico (Advanced Materials Institute Cohesion) wetenschappelijke bijeenkomsten plaats die een garantie vormen voor overleg en samenwerking tussen de verschillende afdelingen in Petten en Ispra. Dankzij deze bijeenkomsten vullen de activiteiten van beide vestigingen elkaar altijd aan en worden doublures vermeden.

4. De extra kosten in verband met de verdeling van het instituut over twee vestigingsplaatsen zijn marginaal. Het gaat uitsluitend om de reiskosten van het personeel dat de in punt 3 bedoelde bijeenkomsten bijwoont. Deze bijeenkomsten vinden afwisselend in Ispra en Petten plaats, meestal om de twee maanden, en worden bijgewoond door 5 à 15 medewerkers.

⁽¹⁾ PB nr. C 165 van 10. 7. 1995, blz. 57.

5. Op grond van de in de voorgaande punten genoemde argumenten ziet de Commissie geen aanleiding tot een eventuele samenvoeging van beide vestigingen van het instituut.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1559/95

van Jesús Cabezón Alonso (PSE)

aan de Commissie

(1 juni 1995)

(95/C 257/103)

Betreft: Financiering van projecten in verband met gezondheid op het werk

Welk bedrag zal de Commissie uittrekken voor de financiering of de cofinanciering van projecten op het gebied van veiligheid en gezondheid op het werk?

Aan welke projecten zal prioriteit gegeven worden bij de keuze van de te financieren of te cofinancieren projecten?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(29 juni 1995)

De algemene begroting van de Gemeenschap voor het financiële jaar 1995 kent in totaal een bedrag van 4,4 miljoen ecu toe aan verplichtingen voor projecten op het gebied van veiligheid en gezondheid onder de begrotingslijn B 3-4310 en B 3-4313.

Voorrang wordt gegeven aan projecten die blijken te geven van een toegevoegde communautaire waarde en bedoeld zijn om de veiligheid en de gezondheid op het werk te verbeteren, in het bijzonder in kleine en middelgrote bedrijven.

Daarnaast kunnen andere begrotingslijnen, zoals onderzoek, worden benut voor het financieren van projecten die componenten in verband met de veiligheid en de gezondheid op het werk omvatten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1561/95

van Jesús Cabezón Alonso (PSE)

en Juan Colino Salamanca (PSE)

aan de Commissie

(1 juni 1995)

(95/C 257/104)

Betreft: Het invoeren van denneappels uit China

De teelt van denneappels heeft in Catalonië, Castilië-León en Andalusië (Spanje) in het laatste verkoopseizoen zwaar

geleden onder het feit dat dit produkt zonder invoerrechten uit China ingevoerd wordt.

Deze invoer heeft een sterke prijsdaling veroorzaakt en dreigt aanleiding te geven tot de sluiting van ondernemingen, tot aanzienlijke economische verliezen en tot het verlies van arbeidsplaatsen.

Welke maatregelen heeft de Commissie hiertegen genomen of denkt zij te nemen?

Denkt de Commissie niet dat een regeling van deze markt en van de invoer van dit produkt uit derde landen wenselijk is?

Antwoord van de heer Fischler

namens de Commissie

(26 juni 1995)

Pas vanaf 1993 zijn afzonderlijke statistieken bijgehouden over de invoer van pijnappelpitten uit China in de Gemeenschap. Uit de beschikbare cijfers (zie hierna) blijkt dat het invoervolume in 1994 dat in 1993 niet veel ontliep. De Commissie ziet daarom geen reden voor ongerustheid. Zij zal de marktontwikkeling blijven volgen.

Invoer van pijnappelpitten in de Gemeenschap

(in ton)

	1993	1994
China	1 225	1 280
Turkije	203	69
Pakistan	88	81
Marokko	68	10
Albanië	59	—
Hongkong	20	56
Argentinië	19	17

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1567/95

van Renate Heinisch (PPE)

aan de Commissie

(7 juni 1995)

(95/C 257/105)

Betreft: Richtlijn over zuigelingenvoeding en hierop aansluitende voeding

Is de Commissie voornemens de positieve lijst van de criteria voor de samenstelling van zuigelingenvoeding die met de reclameargumenten in overeenstemming zijn, aan de huidige stand van de wetenschap aan te passen?

Kunnen aldus nieuwe wetenschappelijke ervaringen voor reclame worden toegelaten zoals die door de Duitse

wetgever reeds bij de omzetting van Richtlijn 91/321/EEG ⁽¹⁾ zijn toegepast?

Hoe is de huidige stand van zaken van de richtlijn te verenigen met de bevordering van het onderzoek in Europa?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 4. 7. 1991, blz. 35.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(6 juli 1995)

De Commissie is zich ervan bewust dat de huidige lijst van toegelaten vermeldingen voor volledige zuigelingenvoeding kort is en alsodeloos strikt kan worden beschouwd. De Commissie overweegt momenteel deze kwestie en zal met Lid-Staten en de betrokken partijen contact opnemen over de vraag of het opportuun zou zijn de desbetreffende communautaire regelgeving te herzien en zo ja, wat de meest geschikte manier zou zijn om een dergelijke herziening te effectueren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1576/95

van Nel van Dijk (V)

aan de Commissie

(7 juni 1995)

(95/C 257/106)

Betreft: Grootschalige houtkap in Suriname

Volgens een ontwerp-overeenkomst tussen de Regering van Suriname en drie Aziatische consortia wordt 3 miljoen van de 16,4 miljoen hectare Surinaams regenwoud voor houtkap beschikbaar gesteld aan deze bedrijven, voor slechts 25 miljoen gulden per jaar. De Surinaamse Regering overweegt de kapconcessies in een later stadium uit te breiden tot 40 % van het tropisch regenwoud ⁽¹⁾.

Heeft de Commissie kennisgenomen van het rapport „Back to the wall in Suriname” van het Amerikaanse World Resources Institute, waarin wordt betoogd dat de „uitverkoop” van het regenwoud het gevolg is van de economische crisis in Suriname, dat de dienst ’s Lands Bosbeheer niet in staat is om op verantwoorde houtkap toe te zien, en dat de contracten daarom zouden moeten worden opgeschort?

Is de Commissie bereid om in het kader van de Overeenkomst van Lomé samen met de Regering van Suriname en de vertegenwoordigers van de bevolking van het regenwoud te zoeken naar ecologisch, economisch en sociaal aanvaardbare alternatieven voor grootschalige houtkap?

⁽¹⁾ NRC Handelsblad, 30. 3. 1995; de Volkskrant, 12. 5. 1995; antwoorden d.d. 26. 4. 1995 van de Nederlandse minister Pronk op vragen van het Tweede-Kamerlid Sipkes, Aanhangsel van de Handelingen der Tweede Kamer, vergaderjaar 1994—1995, pag. 1501.

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(6 juli 1995)

De Commissie is op de hoogte van het bestaan van ontwerp-contracten met betrekking tot de exploitatie van bossen in Suriname waarover de Regering van Suriname en drie Aziatische consortia hebben onderhandeld.

Aangezien de nationale diensten voor bosbeheer niet beschikken over voldoende capaciteit om toezicht te houden op dergelijke grootschalige contracten voor bosexploitatie, heeft de Commissie op verzoek van de regering een onderzoek gefinancierd naar wat er op institutioneel niveau nodig is voor een efficiënt toezicht.

De Commissie is zeker bereid Suriname te helpen bij het zoeken naar ecologisch, economisch en sociaal aanvaardbare alternatieven voor grootschalige kap, indien de regering daartoe een verzoek indient, zoals vereist is voor alle samenwerkingsactiviteiten in het kader van de Overeenkomst van Lomé.

Wat de betrokkenheid van de Commissie bij de kwestie van de houtkap in Suriname betreft, verwijst de Commissie graag naar haar antwoord op de schriftelijke vragen 1469/95 en 1495/95 van mevrouw Taubira-Delannon en mevrouw Maij-Weggen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 230 van 4. 9. 1995, blz. 42.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1600/95

van Sir Jack Stewart-Clark (PPE)

aan de Commissie

(12 juni 1995)

(95/C 257/107)

Betreft: Financiële bijstand voor Kenia

De situatie op het gebied van de democratie en de naleving van de mensenrechten in Kenia gaat steeds verder achteruit. Welke strategie zal de Commissie volgen ten aanzien van de financiële bijstand die dit land uit hoofde van de Vierde Overeenkomst van Lomé ontvangt?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(5 juli 1995)

De Commissie volgt de situatie van de mensenrechten in Kenia op de voet in het kader van haar algemene samenwerking met dat land. In 1991 werd de begrotingssteun aan Kenia opgeschort als reactie op de steeds slechtere toestand op politiek en economisch gebied en met betrekking tot de mensenrechten, en de steun is sindsdien niet hervat.

In hechte coördinatie met de Lid-Staten benut de Commissie alle gelegenheden om haar bezorgdheid over recente ontwikkelingen op politiek en mensenrechtengebied aan de

Keniaanse Regering kenbaar te maken. Het feit dat in juli 1995 een vergadering van de adviesgroep is belegd moet worden beschouwd als een duidelijk signaal aan het adres van de Keniaanse Regering dat de donors niet tevreden zijn over de politieke ontwikkelingen. Na deze bijeenkomst en de krachtige verklaringen van de donors tijdens de laatste vergadering van de adviesgroep in december 1994 kan er bij de Keniaanse overheid geen twijfel meer bestaan over het grote belang dat de Commissie hecht aan de eerbiediging van de mensenrechten in Kenia.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1603/95

van **Cristiana Muscardini (NI)**

aan de Commissie

(12 juni 1995)

(95/C 257/108)

Betreft: Sterfgevallen ten gevolge van smog

In de belangrijkste Italiaanse epidemiologische studies wordt een verband gelegd tussen de stedelijke luchtvervuiling enerzijds en het sterftecijfer en ziekenhuisopnames anderzijds. Uit statistieken blijkt dat het sterftecijfer met 10% is gestegen in de jaren '80, toen de smogdeeltjes 100 microgram/m³ bereikten en met 12% toen zwaveldioxyde hetzelfde niveau bereikte. In steden als Milaan en Rome werden deze concentraties zelfs ver overschreden.

1. Kan de Commissie ingaan op de resultaten van deze onderzoeken, waaruit een nieuw en verontrustend aspect naar voren is gekomen, namelijk dat smogdeeltjes ook in lage concentraties schadelijk voor de gezondheid zijn, aangezien er geen minimumwaarde kan worden afgebakend waaronder geen gevolgen voor de volksgezondheid kunnen worden vastgesteld?
2. Acht de Commissie geen strengere regelgeving noodzakelijk inzake de kleinste smogdeeltjes waaraan in de onderzoeken een doorslaggevende rol wordt toegekend bij de stijging van het dagelijkse sterftecijfer (vooral door ademhalingsproblemen) en ziekenhuisopnames vanwege aandoeningen aan hart en luchtwegen?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(17 juli 1995)

De Commissie is bekend met epidemiologische studies over de effecten van kleine deeltjes die in Europa en de Verenigde Staten met soortgelijke resultaten als bij de Italiaanse studies zijn uitgevoerd en werkt samen met de Wereldgezondheidsorganisatie aan dit belangrijke vraagstuk.

Een ontwerp-voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de bewaking van en de zorg voor de luchtkwaliteit wordt momenteel besproken in de Raad en het Parlement. Hiermee zal een kader gecreëerd worden voor de ontwikkeling van nadere regels waaronder grenswaarden en alarmdrempels voor individuele verontreinigende stoffen zoals zwarte rook en zwevende deeltjes. Volgens de ontwerp-richtlijn moet de Commissie nadere regels voor zwarte rook en zwevende deeltjes voorstellen tegen eind 1996.

Als onderdeel van de ontwikkeling van nadere regels werkt de Commissie samen met de Wereldgezondheidsorganisatie aan een herziening en bijwerking van de Europese voorschriften voor luchtkwaliteit. De herziene voorschriften voor luchtkwaliteit van de Wereldgezondheidsorganisatie zullen als voornaamste inbreng wat betreft de effecten op de menselijke gezondheid fungeren bij de ontwikkeling van nieuwe grenswaarden in de voormelde nadere regeling. Zwevende deeltjes zijn volgens de Wereldgezondheidsorganisatie en epidemiologische studies een van de luchtverontreinigende stoffen die gevolgen hebben voor het menselijke ziekte- en sterftecijfer en zullen bij de ontwikkeling van de nadere regelgeving grondig geëvalueerd worden door een werkgroep van internationaal erkende wetenschappelijke experts.

De Commissie bereidt momenteel regelgeving voor ter beperking van voertuigemissies tegen het jaar 2000. Hierbij beoordeelt de Commissie thans verscheidene maatregelen om voertuigemissies terug te brengen op hun kosteneffectiviteit. Bekeken worden o.m. maatregelen inzake een verbeterde voertuigtechnologie en brandstofkwaliteit. Hoewel de Commissie de gedetailleerde resultaten van de analyses nog niet heeft ontvangen, is het niettemin duidelijk dat het pakket maatregelen waarvoor in verband met hun kosteneffectiviteit uiteindelijk zal worden gekozen aanzienlijke effecten zal hebben op de reductie van zwevende deeltjes.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1604/95

van **Cristiana Muscardini (NI)**

aan de Commissie

(12 juni 1995)

(95/C 257/109)

Betreft: Internering van seropositieve personen in Zweden

In het kader van de maatregelen ter preventie van besmetting met aids handhaaft de Zweedse overheid een in de 19e eeuw uitgevaardigde wet, zij het met speciale aanvullingen in 1968 en in 1985, waarmee dragers van voor de samenleving gevaarlijke ziekten onder dwang kunnen worden geïsoleerd. De toepassing van deze wet houdt in dat personen levenslang geïnterneerd kunnen worden zonder een regulier proces, maar op basis van arbitraire besluiten.

1. Kan de Commissie een onderzoek verrichten naar de omstandigheden van detentie van seropositieve perso-

nen in dergelijke strafinrichtingen, hetgeen ertoe heeft geleid dat Zweden door het Comité tegen foltering van de Raad van Europa is veroordeeld?

2. Vindt de Commissie het geen ernstige zaak dat Zweden als enige Lid-Staat van de Unie Aanbeveling nr. 89 betreffende ethische vraagstukken in verband met aids-besmetting niet heeft ondertekend?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(7 juli 1995)

In het kader van het voorstel voor een besluit van het Parlement en de Raad ⁽¹⁾ over de uitbreiding van de Europa tegen aids-programma's steunt de Commissie projecten betreffende het onderzoek en de uitwisseling van inlichtingen over de regelingen in de Gemeenschap voor HIV- en aids-geïnfecteerden in gevangenen en tuchtcholen, alsmede de analyse, op communautair niveau en in samenwerking met de Lid-Staten, van discriminerende situaties in de Lid-Staten, met name op het gebied van werkgelegenheid, verzekering, huisvesting, onderwijs en het stelsel van gezondheidszorg.

De Commissie stimuleert het onderzoek naar de tenuitvoerlegging in de Lid-Staten van de bepalingen tegen discriminatie, vervat in de resolutie van de Raad en de ministers van Volksgezondheid, in het kader van de Raad bijeen, van 22 december 1989 ⁽²⁾ en naar de maatregelen die de Lid-Staten hebben getroffen ter voorkoming van discriminatie. De toetreding van Zweden houdt de aanvaarding van het communautaire „acquis” in.

Het valt buiten de bevoegdheid van de Commissie om controle uit te oefenen op de tenuitvoerlegging van Aanbeveling nr. 89 van de Raad van Europa betreffende de ethische kwesties in verband met de door het HIV-virus veroorzaakte infecties.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 413 def. (PB nr. C 333 van 29. 11. 1994).

⁽²⁾ PB nr. C 10 van 16. 1. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1605/95

van **Cristiana Muscardini (NI)**

aan de Commissie

(12 juni 1995)

(95/C 257/110)

Betreft: Nieuwe Europese bureaus

Krachtens de bepalingen van het Verdrag van Maastricht zijn er diverse Europese bureaus opgezet, zoals het Europees Waarnemingscentrum voor drugs in Lissabon, het Europees

Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling in Londen, het Europees Milieuagentschap in Kopenhagen en het Bureau voor de harmonisatie van octrooien en Gemeenschapsmerken in Alicante.

Is de Commissie bereid een studie te laten verrichten om na te gaan of bij de selectie- en aanwervingsprocedure van het hiervoor noodzakelijke personeel de regels van het Statuut van de ambtenaren en de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen in acht zijn genomen, en of aan de onderdanen van de Gemeenschap naar behoren informatie is verstrekt over de mogelijkheid om bij deze bureaus te solliciteren?

**Antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie**

(12 juli 1995)

Bij de agentschappen berust het tot beheer bevoegde gezag bij de raden van bestuur en hun directeuren.

Deze organen moeten derhalve toezien op de correcte tenuitvoerlegging van de door het geachte Parlementslid bedoelde procedures.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1611/95

van **Roberta Angelilli (NI)**

aan de Commissie

(12 juni 1995)

(95/C 257/111)

Betreft: Benoeming Italiaanse vertegenwoordiger in het CIO

Op 28 april jongstleden is, naar ik heb vernomen, op voordracht van de minister van Buitenlandse Zaken doctor Ferruccio Sarti benoemd tot Italiaans vertegenwoordiger in de Raad van bestuur van het Centrum voor industriële ontwikkeling (CIO), een communautair organisme dat in Brussel werkzaam is als intermediair tussen de industriële ondernemingen van de Gemeenschap en de ontwikkelingslanden die zijn aangesloten bij de Overeenkomst van Lomé.

Tegen deze heer, die in Italië reeds directeur was van het ICE (Instituut voor de buitenlandse handel) tijdens het voorzitterschap van doctor Marcello Inghilesi, dat is geëindigd met diens arrestatie wegens strafbare feiten die verband hielden met de uitoefening van zijn functie, blijkt door het Openbaar Ministerie te Rome een onderzoek te zijn ingesteld.

Kan de Commissie nagaan wat de juridische situatie van doctor Sarti is en, als blijkt dat er een gerechtelijke procedure tegen hem loopt, ervoor zorgen dat hij van zijn ambt in het CIO wordt ontheven?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(7 juli 1995)

De Commissie kan ter zake geen informatie verstrekken omdat zij bij bedoelde benoeming niet betrokken is geweest.

De heer Sarti is benoemd bij Besluit nr. 3/1995 van de Raad van 28 april 1995 volgens een procedure waarbij de Lid-Staten een kandidaat van hun nationaliteit voorstellen en tussen de verschillende kandidaten een keuze wordt gemaakt aan de hand van een door de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gehouden stemming waaraan de Commissie niet deelneemt.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1612/95
van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)
aan de Commissie**

(31 mei 1995)

(95/C 257/112)

Betreft: Advies van de Commissie inzake de A 20 in Duitsland

In een advies inzake het Duitse project voor de Oostzeesnelweg A 20 bepleitte de Commissie onlangs in de regio van het Recknitz-Trebeltal de aanleg van deze weg door een Europees natuurgebied. In haar toelichting gaat de Commissie in op de Vogelbeschermingsrichtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ en Richtlijn 92/43/EEG ⁽²⁾ inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna. Zij doet dit echter niet uitputtend.

1. Wat is het juridisch standpunt van de Commissie inzake artikel 6, lid 4, van de flora-en-faunarichtlijn?
2. Zijn er werkelijk geen alternatieven voor het genoemde tracé?
3. Op welke manier heeft het Ministerie van Vervoer aangetoond dat er geen alternatieven zijn?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 7.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(6 juli 1995)

Krachtens artikel 6 van Richtlijn 92/43/EEG moeten de Lid-Staten ervoor zorgen dat de kwaliteit van de habitats in de speciale beschermingszones niet verslechtert. Artikel 6, lid 4, bevat uitzonderingen op deze verplichting. Volgens dit lid kan toestemming worden gegeven voor een plan of project met negatieve gevolgen voor het gebied, als er sprake is van dwingende redenen van groot openbaar belang en er geen alternatieve oplossingen zijn.

Wanneer het betrokken gebied een gebied met een prioritair type natuurlijke habitat en/of een prioritaire soort is, gelden

strikttere beschermingsmaatregelen. In principe kunnen de Lid-Staten alleen argumenten die verband houden met de menselijke gezondheid of de openbare veiligheid aanvoeren. Andere dwingende redenen van groot openbaar belang kunnen alleen na advies van de Commissie worden aangevoerd.

De Commissie heeft de gevolgen van de autoweg A 20 voor beide beschermingszones (Peenedal en Recknitz-Trebeldal) zeer grondig bestudeerd. Zij heeft haar advies gebaseerd op een aantal wetenschappelijke studies, waaronder uitgebreide analyses van het verkeer en alternatieve tracés voor de autoweg.

Tijdens het bestuderen van alternatieven voor de route door het Peenedal is afgestapt van het oorspronkelijke tracé en is een oplossing gevonden die minder schade berokkent aan het milieu. Wat de route door het Recknitz-Trebeldal betreft, heeft de Commissie zich ervan vergewist dat er geen alternatief voor het gekozen tracé is.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1613/95
van Fausto Bertinotti (GUE/NGL)**

aan de Commissie

(31 mei 1995)

(95/C 257/113)

Betreft: Herhaaldelijk in gebreke blijven van de Italiaanse Staat wat betreft het omzetten in nationaal recht van Richtlijn 91/271/EEG inzake de behandeling van stedelijk afvalwater

Is de Commissie niet van mening,

gezien de goedkeuring door het Italiaanse Parlement van Wetsdcreet nr. 79 van 17 maart 1995 bij Wet nr. 172 van 17 mei 1995 tot wijziging van de voorschriften voor het afvalwater van openbare opvangsystemen en van woongebieden die niet zijn aangesloten op een openbaar opvangsysteem,

overwegende dat de aangenomen tekst niet alleen Richtlijn 91/271/EEG ⁽¹⁾ inzake de behandeling van stedelijk afvalwater niet correct en volledig omzet, maar de uitvoering ervan sine die uitstelt,

overwegende dat Richtlijn 91/271/EEG uiterlijk op 30 juni 1993 in nationaal Italiaans recht omgezet had moeten zijn,

overwegende dat de Italiaanse Staat vóór 31 december 1993 de kwetsbare en de minder kwetsbare gebieden had moeten aanwijzen, had moeten komen met voorschriften en/of vergunningen voor de lozingen van industrieel afvalwater, overeenkomstig bijlage I, letter C, van de richtlijn, een programma voor de tenuitvoerlegging van de richtlijn had moeten opstellen en dit vóór 30 juni 1994 aan de Commissie had moeten mededelen,

overwegende dat de Italiaanse Staat geen enkele van deze verplichtingen is nagekomen,

dat zij een inbreukprocedure in de zin van artikel 169 van het Verdrag tegen de Italiaanse Staat moet inleiden, wegens onjuiste en onvolledige omzetting in nationaal recht van Richtlijn 91/271/EEG?

(1) PB nr. L 135 van 30. 5. 1991, blz. 40.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(10 juli 1995)

De Commissie heeft een inbreukprocedure tegen Italië ingeleid omdat het geen mededeling heeft gedaan van bepalingen tot omzetting van Richtlijn 91/271/EEG in het nationale recht. Deze procedure bevindt zich momenteel in het stadium van het met redenen omkleed advies.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1615/95

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(12 juni 1995)

(95/C 257/114)

Betreft: Statistieken betreffende dierproeven in de Europese Unie

Kan de Commissie informatie verstrekken over de hoeveelheid dieren die per Lid-Staat is gebruikt voor cosmetica-proeven in de jaren 1992, 1993 en 1994?

Is de Commissie tevreden met de door de Lid-Staten verstrekte informatie over dierproeven ten behoeve van cosmetica; ontbreekt er informatie en zo ja, welke; is het waar dat het cijfermateriaal op onvolledige wijze wordt verstrekt en dat bijvoorbeeld in het geval van Duitsland de proeven die in particuliere laboratoria worden uitgevoerd, niet in de statistieken voorkomen?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(11 juli 1995)

In artikel 13 van Richtlijn 86/609/EEG⁽¹⁾ betreffende de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt wordt bepaald dat de overheid van elke Lid-Staat de statistische gegevens over het gebruik van dieren voor experimentele doeleinden moet verzamelen.

Bovendien heeft de Commissie, overeenkomstig artikel 26 van deze richtlijn, waarin wordt bepaald dat de Commissie regelmatig verslag uitbrengt op basis van de door de Lid-Staten verzamelde informatie, een eerste verslag aan de Raad en het Parlement uitgebracht inzake de statistische gegevens over het aantal dieren dat voor experimentele of

andere wetenschappelijke doeleinden wordt gebruikt⁽²⁾. De gegevens hebben betrekking op 1991.

Deze verzameling van statistische gegevens stuitte op talrijke problemen. Allereerst was het voor sommige Lid-Staten de eerste keer dat deze statistische gegevens werden verzameld. Hierdoor waren enkele Lid-Staten niet in staat de gevraagde informatie te verstrekken, terwijl andere Lid-Staten onvolledige informatie hebben verstrekt. Anderzijds waren er moeilijkheden of fouten bij de interpretatie door sommige laboratoria.

Niettemin kan door de ervaring die bij deze eerste uitvoering is opgedaan, de organisatie van de gegevensverzameling in de Lid-Staten worden verbeterd en kunnen de statistische tabellen nauwkeuriger worden uitgewerkt.

In het geval van Duitsland zijn de statistieken met betrekking tot dieren die voor toxicologisch en ander veiligheids-onderzoek zijn gebruikt, samengevoegd en zijn alle dieren die in de industrie, voor stoffen voor huishoudelijk gebruik, voor cosmetische producten en voor voedseladditieven worden gebruikt, onder één noemer gebracht.

Het probleem bij cosmetische producten is specifiek en het nauwkeuriger onderzoek van de statistische gegevens is nog niet voltooid. Het aantal in de cosmetische industrie gebruikte dieren, dat in het eerste statistische verslag wordt genoemd, betreft zowel proeven met cosmetische eindproducten als proeven met grondstoffen. Er dient ook aan herinnerd te worden dat volgens Richtlijn 76/768/EEG⁽³⁾ betreffende cosmetische producten alleen de ingrediënten in de bijlagen van de richtlijn zijn gereguleerd. Deze worden toxicologisch onderzocht voordat zij in de lijst worden opgenomen. Deze verschillende parameters zijn bij latere gegevensverzamelingen duidelijk naar voren gebracht.

(1) PB nr. L 358 van 18. 12. 1986.

(2) Doc. COM(94) 195.

(3) PB nr. L 262 van 27. 9. 1976.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1627/95

van Bartho Pronk (PPE)

aan de Commissie

(12 juni 1995)

(95/C 257/115)

Betreft: Thuiszorg in Europa

In het communautaire actieprogramma inzake gezondheidsbevordering, -voorlichting, -opvoeding en -opleiding volgens het actie kader voor de volksgezondheid wordt geen aandacht gegeven aan thuiszorg.

1. Valt hieruit af te leiden dat de Europese Commissie geen prioriteit toekent aan de thuiszorg in Europa?
2. Zo ja, is de Commissie zich dan niet bewust van de belangrijke rol die de thuiszorg in de Unie speelt?

3. Zo nee, is de Commissie bereid aanvullend inventariserend onderzoek te verrichten naar de rol van thuiszorg in de verschillende stelsels van gezondheidszorg in de Unie, de mogelijkheden tot het uitwisselen van expertise en de gevolgen die EU-maatregelen voor deze sector met zich mee kunnen brengen, zoals detachering, de concurrentiebepalingen en medicijnprijzen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(17 juli 1995)

De Commissie is zich wel degelijk bewust van het belang van thuiszorg als aspect van de totale volksgezondheidszorg. Thuiszorg als zodanig behoort echter niet tot de bevoegdheid van de Gemeenschap. De grenzen voor het optreden van de Gemeenschap op dit gebied worden gegeven door artikel 129 van het EG-Verdrag. In overeenstemming met dit artikel is het door de geachte Afgevaardigde genoemde communautaire programma inzake gezondheidsbevordering, -voorlichting, -opvoeding en opleiding gericht op de preventie van ziekte.

De Commissie ziet echter het bijzondere belang van thuiszorg voor hulpbehoevende ouderen in en heeft dit daarom als prioritair onderwerp opgenomen in haar voorstel voor een besluit van de Raad betreffende communautaire steun voor acties ten behoeve van ouderen.

Wat de vraag over onderzoek betreft, wordt erop gewezen dat er al belangrijk werk over thuiszorg op Europees niveau gepubliceerd is, zowel door de Commissie in het verslag van de „waarnemingspost” over 1993, als door de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden in Dublin, met name het rapport over mantelzorg aan ouderen, dat in 1993 gepubliceerd is. Bovendien zijn er verscheidene voorstellen betreffende thuiszorg gedaan in het kader van het Biomed 2-programma voor onderzoek op het gebied van de volksgezondheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1628/95

van Jean-Pierre Cot (PSE)

aan de Commissie

(31 mei 1995)

(95/C 257/116)

Betreft: Eerbiediging van de grondrechten van de Europese Unie door Frankrijk

De Europese Unie heeft zich bij artikel F van het Verdrag van Maastricht ertoe verbonden de grondrechten te eerbiedigen die niet kunnen voortvloeien uit het op 4 november 1950 te Rome ondertekende Verdrag. Tot deze grondrechten behoren in de eerste plaats „de rechten van de verdediging in

iedere procedure die tot de oplegging van sancties kan leiden” (Hof van Justitie, 13 februari 1979).

Is de circulaire van de Franse premier van 11 februari 1960 die het genot van de fundamentele waarborgen opheft voor Franse ambtenaren die afstand doen van hun post, volgens de Commissie verenigbaar met artikel F van het Verdrag van Maastricht, inzonderheid in het geval van een hoogleraar die wegens herhaalde beledigingen en bedreiging met geweld gedwongen is zijn post van docent op te geven?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(6 juli 1995)

Het genoemde vraagstuk valt niet onder de bevoegdheid van de Gemeenschap of van de Unie omdat het niet aan de oorsprong ligt van de Gemeenschap of de Unie. Artikel F van het Verdrag betreffende de Europese Unie is in het onderhavige geval niet van toepassing.

In ieder geval zouden, indien er sprake zou zijn van mensenrechten, de nationale rechterlijke instanties en vervolgens de Europese Commissie en het Europese Hof voor de rechten van de mens rechtens bevoegd moeten zijn in geval van beroep.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1638/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(12 juni 1995)

(95/C 257/117)

Betreft: Europese ruimtelijke ordening

In het document „Europa 2000 — planologische perspectieven voor de Gemeenschap” wijst de Commissie op de noodzaak om ten aanzien van de ruimtelijke ordening precieze richtsnoeren vast te stellen voor samenwerking op diverse niveaus en op diverse gebieden en acht zij het dringend noodzakelijk om op het niveau van de Europese Unie een beleid voor de Europese ruimtelijke ordening uit te stippelen.

Acht de Commissie het niet noodzakelijk een tijdschema vast te stellen voor het verwezenlijken van het communautaire planologische ontwikkelingsplan?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(28 juni 1995)

Tijdens hun vergadering op 30 en 31 maart in Straatsburg hebben de ministers van ruimtelijke ordening de opstelling

van een communautair planologisch ontwikkelingsplan besproken (CPOP). Zij hebben nagegaan welke werkzaamheden reeds door het Comité voor ruimtelijke ontwikkeling zijn verricht en welk gevolg daaraan moet worden gegeven.

Er is overeengekomen dat onder het Italiaanse voorzitterschap een eerste ontwerp-CPOP aan de ministers zal worden voorgelegd en onder het Spaanse voorzitterschap op 30 november en 1 december 1995 in Madrid een voortgangsdokument.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1642/95

van **Amedeo Amadeo (NI)**

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 257/118)

Betreft: Preventie van aids en andere besmettelijke ziekten

Het „voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautair actieprogramma in verband met de preventie van aids en van bepaalde andere besmettelijke ziekten als onderdeel van het actiekader op het gebied van de volksgezondheid”⁽¹⁾ vormt een voortzetting, uitbreiding en versterking van de communautaire maatregelen tegen aids en breidt het werkterrein uit tot een serie andere besmettelijke ziekten.

Acht de Commissie het niet verkieslijk om het actieprogramma inzake aids — waarmee reeds veel communautaire ervaring is opgedaan op basis waarvan verder moet worden gewerkt en dat specifieke kenmerken heeft gezien het ontbreken van entstoffen en de problemen inzake het vertrouwelijke karakter van het medisch onderzoek — gescheiden te houden van de maatregelen inzake andere infectieziekten waarvoor reeds coördinatie-initiatieven bestaan op Europees niveau die in het kader van het nieuwe programma gevaloriseerd en ontwikkeld zouden moeten worden door zeer gekwalificeerde onderzoekcentra aan te wijzen die soortgelijke functies zouden kunnen uitoefenen als die welke door het epidemiologisch onderzoekcentrum van Parijs worden verricht op het gebied van aids?

⁽¹⁾ Doc. C4-215/94.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(18 juli 1995)

Zoals uiteengezet in de mededeling van de Commissie betreffende een programma ter preventie van aids en van bepaalde andere besmettelijke ziekten als onderdeel van de actie op het gebied van de volksgezondheid (voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautair actieprogramma in verband met de preventie van aids en van bepaalde andere besmettelijke ziekten als onderdeel van het actiekader op het gebied van de volksgezondheid)⁽¹⁾ is de actie van de Gemeenschap ter bestrijding van besmettelijke ziekten van tamelijk recente datum.

Het optreden van de Gemeenschap is gericht op het stimuleren van samenwerking tussen de Lid-Staten en het ondersteunen van hun actie in samenwerking met internationale organisaties die werkzaam zijn op het gebied van de volksgezondheid. De prioriteiten worden gekozen op basis van de behoeften in de Lid-Staten waarvoor activiteiten op communautair niveau nuttig zijn.

De maatregelen van de Gemeenschap met betrekking tot besmettelijke ziekten zullen derhalve bestaan uit activiteiten in verband met vaccinatie, het opzetten van netwerken ter verbetering van de kwaliteit van de surveillancesystemen in de Lid-Staten, alsmede de verspreiding van epidemiologische gegevens.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 413 def. (PB nr. C 333 van 29. 11. 1994).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1648/95

van **Amedeo Amadeo (NI)**

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 257/119)

Betreft: Schape- en geitevlees

In het voorstel voor een verordening (EG) van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3013/89 van de Raad⁽¹⁾ houdende een GMO in de sector schape- en geitevlees⁽²⁾ wordt de individuele limiet vastgesteld op basis van het totale aantal premies die voor het verkoopseizoen 1991 waren toegekend aan elke producent.

Aangezien het verkoopseizoen 1991 een overgangsjaar vormde tussen twee verschillende regelingen, zijn bepaalde producenten in Italië en Griekenland niet in staat geweest een desbetreffende aanvraag in te dienen.

Men heeft het derhalve wenselijk geacht om voor Italië en Griekenland een speciale reserve te creëren die overeenkomt met het geraamde maximaal aantal potentiële rechten waarop de producenten aanspraak hadden kunnen maken. De instanties van de twee genoemde Staten kunnen dus nieuwe rechten toekennen binnen de grenzen van bovengenoemde speciale reserve en vervolgens zal hun nationale reserve dienovereenkomstig verhoogd worden vanaf het verkoopseizoen 1995.

Is de Commissie bereid een verhoging van de quota te overwegen om tegemoet te komen aan de legitieme aanvragen van de nieuwe aanvragers en van de producenten die investeringsprogramma's hebben gestart vóór de invoering van de quota in 1993? In de verordening staat duidelijk dat de aanvragen van deze producenten moeten worden ingewilligd door gebruik te maken van de reserve.

⁽¹⁾ PB nr. L 289 van 7. 10. 1989, blz. 1.

⁽²⁾ Doc. COM(94) 643 (PB nr. C 382 van 31. 12. 1994, blz. 37).

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(3 juli 1995)

De Raad heeft zojuist zijn goedkeuring gehecht aan de maatregel die was opgenomen in het door het geachte Parlementslid genoemde voorstel van de Commissie. Daarin is duidelijk aangegeven dat extra rechten uit de speciale reserve alleen kunnen worden toegekend aan producenten die nadeel hebben ondervonden van het feit dat 1991 in Italië een overgangsjaar was waarin werd overgeschakeld op de huidige regeling. De Commissie kan dus niet bepalen dat extra rechten worden toegekend aan andere categorieën van producenten, bijvoorbeeld aan degenen die vóór 1993 een ontwikkelingsplan hebben ingediend. Dergelijke gevallen moeten door de Italiaanse autoriteiten worden onderzocht in het kader van de bestaande nationale reserve.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1656/95

van **Wolfgang Nußbaumer (NI)**

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 257/120)

Betreft: Midden- en Oosteuropese landen — convergentiecriteria

In het kader van de bijeenkomst van staatshoofden en regeringsleiders 1996 dient naast een eventuele uitbreiding naar het Oosten de Europese Unie ook het vraagstuk van de Monetaire Unie te bespreken. Aangezien de Midden- en Oosteuropese landen reeds aanzienlijke financiële prestaties voor de verwezenlijking van de in het Witboek van de Commissie over de voorbereiding van de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa op de gemeenschappelijke binnenmarkt genoemde doelen moeten leveren, schijnt het bereiken van de convergentiecriteria van Maastricht door de MOL binnen afzienbare tijd echter onmogelijk.

Is de Commissie voornemens de deelname van de MOL aan de Europese binnenmarkt afhankelijk te maken van het indienen van dienovereenkomstige convergentieplannen?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(7 juli 1995)

1. De Intergouvernementele Conferentie van 1996 zal met name betrekking hebben op de institutionele hervorming van de Unie met het oog op de toekomstige uitbreidingen, met name met de landen van Midden- en Oost-Europa.

De Commissie meent dat deze conferentie zich niet bezig moet houden met de Economische en Monetaire Unie waarvan de precieze uitvoeringsbepalingen in het Verdrag betreffende de Europese Unie werden vastgesteld, dat door alle Lid-Statens werd bekrachtigd.

2. In lijn met de in december 1994 door de Europese Raad van Essen goedgekeurde strategie ter voorbereiding op de toetreding ontwikkelt de Commissie een gestructureerde dialoog over de integratie van de landen van Midden- en Oost-Europa in de interne markt en de macro-economische betrekkingen met de landen van Midden- en Oost-Europa.

Aldus keurde de Commissie op 3 mei 1995 het Witboek over de voorbereiding van de geassocieerde landen in Midden- en Oost-Europa goed. Deze landen moeten worden geholpen bij hun toekomstige integratie in de interne markt via vaststelling van de voornaamste wettelijke maatregelen van de interne markt, via omschrijving van de technische en administratieve structuren die voor de tenuitvoerlegging van die maatregelen nodig zijn en via het aangeven van de wijze waarop de technische bijstand van de Unie kan worden aangepast.

3. Deze handleiding voor de landen van Midden- en Oost-Europa wordt aangevuld door een macro-economische dialoog. Er zullen voortaan twee bijeenkomsten per jaar van de Raad van ministers van Economische Zaken en Financiën met de ministers van de zes geassocieerde landen in Midden- en Oost-Europa van de Baltische landen plaatsvinden.

Deze bijeenkomsten hebben het voeren van een macro-economische dialoog op een meer gestructureerde en beter voorbereide grondslag ten doel. Zo was de bijeenkomst van 22 mei 1995 zowel gewijd aan het Witboek als aan het macro-economische kader. Ten grondslag aan de besprekingen lagen de door elk van de partnerlanden opgestelde rapporten en de door de diensten van de Commissie voor deze landen uitgewerkte economische voorspellingen. De bijeenkomst van dit najaar zal zich meer concentreren op structurele onderwerpen, waarover de diensten van de Commissie in overleg met deze landen een samenvattende nota zullen opstellen.

4. De Commissie meent dat de geleidelijke toenadering van de landen van Midden- en Oost-Europa tot de interne markt niet los kan worden gezien van een ruimer beleid dat beoogt een gezonde nationale economie op te bouwen. De toetredingskandidaten zijn formeel niet onderworpen aan de bepalingen van de EMU en de convergentiecriteria.

Desalniettemin kunnen de beraadslagingen over economische convergentie alleen maar in het voordeel werken van de aanpassing van de economieën van deze landen die dan, wanneer zij eenmaal toetreden, beter in staat zullen zijn aan de voorwaarden van het Verdrag op het gebied van de EMU te voldoen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1657/95**van Wolfgang Nußbaumer (NI)****aan de Commissie***(15 juni 1995)**(95/C 257/121)*

Betreft: Wijziging van de tot nu toe geldende anti-dumping-instrumenten indien mededingingsbepalingen en nationale steunmaatregelen op de landen van Midden- en Oost-Europa worden toegepast

Op voorstel van de leden van de Commissie Van den Broek (betrekkingen tussen de Midden- en Oosteuropese landen, MOL) en de heer Mario Monti (interne markt) heeft de Europese Commissie een Witboek over de voorbereiding van de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa op de gemeenschappelijke interne markt gepubliceerd. Inmiddels werd ook het tweede deel van dit document gepubliceerd met de bijlagen die een uitvoerige beschrijving geven van de fundamentele gemeenschappelijke inventarisatie die de MOL in hun economie en hun nationale wetgevingen moeten opnemen om een ongestoord functioneren van de interne markt mogelijk te maken.

De commissarissen Van den Broek en Monti deelden daartoe o.a. mede dat wanneer de concurrentiebepalingen en de nationale steunregeling door de MOL inderdaad worden toegepast geen behoefte meer zal bestaan aan anti-dumpinginstrumenten van de Europese Unie in hun huidige vorm en dat deze dan gewijzigd zouden moeten worden.

Welke maatregelen is de Commissie voornemens te nemen om bij een wijziging van de tot nu toe geldende anti-dumpinginstrumenten de nakoming van nieuwe bepalingen op het gebied van de concurrentie in de MOL te garanderen?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(17 juli 1995)

In mei 1995 stelde de Commissie in het Witboek over de voorbereiding van de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa (LMOE) op integratie in de interne markt van de Unie dat: „een bevredigende tenuitvoerlegging van het beleid inzake mededinging en overheidssteun (door de geassocieerde landen) bereikt is, hetgeen ook geldt voor de toepassing van andere onderdelen van het communautaire recht die verband houden met de uitgebreidere markt. De Unie zou kunnen besluiten geleidelijk de toepassing van handelsbeschermende instrumenten voor industrieproducten uit de betrokken landen te verminderen”.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat een voorwaarde voor een verandering in de toepassing van de handelsbeschermende instrumenten, met inbegrip van het anti-dumpinginstrument, niet alleen de tenuitvoerlegging en toepassing van de regels inzake mededinging en overheidssteun zijn, maar ook de tenuitvoerlegging en toepassing van de andere regels die betrekking hebben op de interne markt.

De gedachte achter deze benadering is dat er in een dergelijke situatie wordt voorzien in een waarborg tegen oneerlijke mededinging die vergelijkbaar is met de bestaande waarborg in de interne markt.

Een voorbeeld voor deze benadering kan worden gevonden in de geplande uitvoeringsregelingen voor de Europa-overeenkomsten op het gebied van overheidssteun; overeenkomstig deze regelingen kan de Gemeenschap besluiten geen anti-subsidiemaatregelen te nemen met betrekking tot overheidssteun die door een geassocieerd land wordt toegekend en die samen met de Gemeenschap is geanalyseerd en verenigbaar bevonden met het communautaire recht. Dergelijke maatregelen kunnen zelfs ongepast zijn, aangezien in deze omstandigheden het bedrijfsleven in de Gemeenschap even weinig hinder van subsidies zou onderkennen als binnen de interne markt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1658/95**van Wolfgang Nußbaumer (NI)****aan de Commissie***(15 juni 1995)**(95/C 257/122)*

Betreft: Transeuropese vervoernetten — financiering in de Midden- en Oosteuropese landen

De Commissie neemt bij de planning van transeuropese netten op het gebied van de voorgestelde vervoerinfrastructuur de Midden- en Oosteuropese Staten (MOL) uitdrukkelijk op: op het gebied van de wegverbindingen en de Europese supersnelle-treinverbindingen zijn omvangrijke verbindingen naar Praag, Boedapest en Warschau gepland. Naar schatting van de Commissie is voor de verwezenlijking van de transeuropese vervoernetten tot 1999 alleen al 220 miljard ecu nodig.

1. Heeft de Commissie een financieringsconcept gemaakt voor de verwezenlijking van de transeuropese verkeersnetten in de Midden- en Oosteuropese Staten (MOL)?
2. Zo ja, bestaan er reeds de eerste concrete schattingen over het door de Commissie voor de vervoernetten in de MOL geplande financieringsvolume voor de volgende vijf jaren?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(7 juli 1995)

De Europese Raad van Kopenhagen besloot in juni 1993 dat tot 15 % van het voor Phare toegewezen totaalbedrag mag worden gebruikt voor de medefinanciering van grote infrastructuurprojecten die in het bijzonder verband houden met de ontwikkeling van transeuropese netwerken (TEN). De Europese Raad van Essen onderstreepte het belang van TEN bij de uitvoering van de strategie ter voorbereiding van

de toetreding en besloot het maximum te verhogen tot 25 %.

De steun wordt verleend in het kader van het Phare-programma; voor de steunverlening worden de gebruikelijke programmeringsprocedures gevolgd. De Phare-financiering van TEN-projecten vindt plaats in de vorm van cofinanciering met een of meer internationale financiële instellingen.

Afgezien van de Phare-bijstand ondersteunt de Commissie de beschikbaarstelling van financiële middelen uit andere bronnen, waaronder privékapitaal, vooral voor de uitvoering van de negen multimodale vervoercorridors waarover in 1994 op de paneuropese vervoerconferentie op Kreta een akkoord werd bereikt.

Naast de medefinanciering van grote infrastructuurprojecten verleent de Commissie voorrang aan het wegwerken van de belangrijkste knelpunten bij internationale grensovergangen.

Bij de huidige begrotingsvooruitzichten houdt een en ander in dat in de periode 1995—1999 meer dan 1 200 miljoen ecu beschikbaar kan worden gesteld voor de medefinanciering van infrastructuurprojecten voor vervoer, energie, communicatie en milieu in Midden- en Oost-Europa. In 1994 was er hiervoor een budget van ongeveer 120 miljoen ecu.

Het is de bedoeling ongeveer 90 miljoen ecu toe te kennen voor de opheffing van knelpunten bij grensovergangen in de periode 1995—1997.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1664/95

van Mark Killilea (UPE)

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 257/123)

Betreft: Vernietiging van het Aralmeer

Kan de Commissie meedelen of in het kader van het Tacis-programma voorstellen zijn gedaan ter inperking van de ongeëvenaarde verwoesting ten gevolge van het geleidelijk opdrogen van het Aralmeer, eens het op drie na grootste meer ter wereld, waardoor de voorheen zo bloeiende visserij volledig is verdwenen, het omringende land door verzilting is aangetast en een heel volk in zijn bestaan wordt bedreigd? Zo neen, overweegt de Commissie dan stappen in dit verband?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(7 juli 1995)

Via het regionale Tacis-programma voor Centraal-Azië financiert de Commissie het project Water resources management and agricultural production in Central Asia (War-map — 4,7 miljoen ecu). Dit project sluit volledig aan bij het

Aral Sea Programma van de Wereldbank, waarvan de kosten voor de eerste fase 30 miljoen ecu bedragen.

Het Tacis-project is begonnen in januari 1995. De eerste fase heeft betrekking op de oprichting en organisatie van het uitvoerend comité, waarin de vijf landen die bij de problemen met het Aralmeer betrokken zijn, vertegenwoordigd zijn. Dit comité moet de coördinatie verzorgen van de internationale hulp voor het aanpakken van de problemen die door de aantasting van het Aralmeer worden veroorzaakt, evenals de programmering van prioritaire maatregelen.

De Commissie verwacht eind juni 1995 het eerste verslag over de activiteiten in het kader van het project te ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1686/95

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 257/124)

Betreft: ESF

Hoeveel geld uit het ESF is beschikbaar voor programma's voor opleiding en herscholing van ex-delinquenten?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(31 juli 1995)

De activiteiten van het Europees Sociaal Fonds voor de herintegratie van ex-delinquenten worden uitgevoerd uit hoofde van het beleidsdoel „bestrijding van uitsluiting van de arbeidsmarkt”.

De Lid-Staten en de Commissie identificeren in een partnership de afzonderlijke groepen die door uitsluiting worden bedreigd. Deze doelgroepen kunnen per regio verschillen, wat het veelzijdig karakter van het verschijnsel uitsluiting reflecteert.

De meeste Lid-Staten identificeren twee brede categorieën groepen die door uitsluiting worden bedreigd: gehandicapten en anderen met verminderde kansen op de arbeidsmarkt. Onder deze brede groep „anderen met verminderde kansen” heeft praktisch elke Lid-Staat wel een voorziening voor de herintegratie van ex-delinquenten, en in sommige gevallen, zoals Ierland, worden al acties gericht op gevangenen voordat zij vrij komen.

De Lid-Staten volgen een benadering via trajecten naar integratie waarbij een veelomvattend pakket maatregelen (waaronder begeleiding en advies, een basisopleiding, advies ter verbetering van de toegang tot gezondheids-, huisvestings- en onderwijsdiensten, hulp bij het leren lezen,

schrijven en rekenen, dienstverleningswerk, hulp bij sollicitatie en plaatsing, alsmede meer gebruikelijke subsidies voor beroepsopleiding en tewerkstelling) beschikbaar is en de acties zoveel mogelijk worden toegesneden op de diverse behoeften van de verschillende groepen en individuen die gevaar lopen te worden uitgesloten. Deze gecoördineerde en geïntegreerde aanpak van dienstverlening houdt in dat de Lid-Staten maar zelden a priori vaststellen hoeveel geld er voor een uitgesloten groep zal worden uitgegeven in vergelijking met een andere.

Globaal genomen werd voor de periode 1994—1999 circa 5,5 miljard ecu ⁽¹⁾ toegewezen ter bestrijding van uitsluiting voor alle doelgroepen gezamenlijk.

⁽¹⁾ Dit getal omvat niet de drie nieuwe Lid-Staten, waarvan de programma's nog in de goedkeuringsfase verkeren.

geboden, aangezien de toegenomen belangstelling voor deze besmettelijke ziekte in verband met de aidsepidemie tot een zorgvuldige melding van alle gevallen zou kunnen hebben geleid. Bovendien bestaat er geen voor alle Lid-Staten gelijke definitie van de ziektegevallen.

In haar mededeling van 9 november 1994 ⁽¹⁾ betreffende een communautair actieprogramma in verband met de preventie van aids en andere overdraagbare ziekten heeft de Commissie de controle op tuberculose als een van de prioriteiten op dit gebied van de volksgezondheid aangewezen. In de volgende mededeling betreffende de controlesystemen voor overdraagbare ziekten in Europa zal de Commissie specifieke voorstellen voor acties op dit gebied doen.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 413 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1687/95

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 257/125)

Betreft: Tuberculose

Beschikt de Commissie over vergelijkbare of andere gegevens over de toename van tuberculose in de Lid-Staten in de afgelopen jaren en is zij voornemens verdere gegevens over deze overdraagbare ziekte te verzamelen?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(6 juli 1995)

De Commissie beschikt niet over nauwkeurige informatie met betrekking tot de gegevens over tuberculose in de Lid-Staten, daar er op dit moment geen structuur bestaat voor systematische verzameling, analyse en regelmatige verspreiding van informatie op dat gebied. Niettemin maakt de Wereldgezondheidsorganisatie met hulp van de Internationale Vereniging tegen tuberculose van tijd tot tijd een nauwkeurige synthese van de beschikbare gegevens.

Een retrospectief onderzoek in 1992 heeft aangetoond dat in de Gemeenschap in 1991 50 000 nieuwe gevallen van tuberculose zijn geconstateerd, de helft van het aantal in 1974 en dat de daling van het aantal gevallen in de meeste Lid-Staten tot staan gekomen is. Tussen 1974 en 1991 werd in Duitsland, België en Frankrijk een constante daling waargenomen. In Portugal en het Verenigd Koninkrijk heeft de situatie zich gestabiliseerd, terwijl in Denemarken, Spanje, Ierland, Italië en Nederland een toename is geconstateerd. In Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk is het aantal sinds 1992 jaarlijks met 5% gestegen. Bij de interpretatie van deze cijfers is echter enige voorzichtigheid

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1691/95

van José Barros Moura (PSE)

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 257/126)

Betreft: Aanwending van de communautaire fondsen voor het landbouwirrigatieproject van de vallei van de rivier Lis — Leiria (Portugal)

Op de gewone algemene vergadering van de Associação de Regantes e Beneficiários do Vale do Lis (vereniging van gebruikers van het irrigatiesysteem van de vallei van de Lis) van 26 maart 1995 werden twee moties over de niet-uitgevoerde werken voor de rehabilitatie van het irrigatiegebied van de Lis-vallei bij acclamatie goedgekeurd. Ik zou graag een antwoord krijgen op de volgende vragen die ik hier letterlijk overneem:

1. Op welke manier heeft het Instituto de Estruturas Agrárias e Desenvolvimento Rural (IEADR — instituut voor de landbouwstructuren en plattelandsontwikkeling) — de voormalige Direcção Geral de Hidraulica e Engenharia Agrícola (DGHEA — directoraat-generaal voor hydraulica en landbouwtechniek) — van het Portugese Ministerie van Landbouw de kredieten van het Pedap (specifiek programma voor de ontwikkeling van de landbouw in Portugal) voor de rehabilitatie van het irrigatiegebied van de Lis-vallei aangewend, aangezien er na vijf jaar nog geen enkel van de geplande werken is uitgevoerd, ondanks het feit dat verschillende leden van de regering in 1990 aan de pers hebben verklaard dat er 800 miljoen escudo beschikbaar was?
2. Welk bedrag hebben de communautaire Instellingen aan de Portugese Regering overgemaakt voor het project voor rehabilitatie van de irrigatiewerken van de Lis-vallei?

3. Welk bedrag moet nog aan de Portugese Regering overgemaakt worden voor het project voor rehabilitatie van de irrigatiewerken van de Lis-vallei?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(28 juli 1995)

De Commissie stelt op het ogenblik bij de betrokken Lid-Staat een onderzoek in naar de door het geachte Parlements lid genoemde feiten. Zij zal het geachte Parlements lid in kennis stellen van het resultaat van dit onderzoek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1693/95
van Frédéric Striby (EDN)
aan de Commissie
(1 juni 1995)
(95/C 257/127)

Betreft: Erkenning van tussentijdse registratie van nieuwe motorvoertuigen door de Lid-Statens: Frans-Duits voorbeeld

Duitsland en Frankrijk hebben via het orgaan voor grensoverschrijdende samenwerking Infobest-Palmrain (Haut-Rhin) een overeenkomst gesloten betreffende de erkenning van voorlopige registratie van motorvoertuigen (hetgeen in Duitsland niet werd erkend met als gevolg problemen in grensgebieden voor de bezitters van nieuwe motorvoertuigen). De Franse houder van een voorlopig registratiebewijs kan volgens een Duitse mededeling, wanneer hij aan enkele administratieve formaliteiten heeft voldaan, in geheel Duitsland met het betreffende voertuig rijden. Kan de Commissie mededelen of zij in het kader van de harmonisatie van de rijbewijzen en de controle op motorvoertuigen voornemens is deze formule te generaliseren om aldus te komen tot een werkelijk „vrij verkeer” van personen?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**
(28 juni 1995)

De Commissie wil er in de eerste plaats op wijzen dat de wijze waarop de registratiebewijzen worden afgegeven, ongeacht of deze voorlopig of definitief zijn, onder de bevoegdheid van de Lid-Statens valt.

Ten aanzien van de erkenning van registratiebewijzen, het specifieke probleem dat door het geachte Parlements lid aan de orde wordt gesteld, kan de Commissie de volgende informatie verstrekken:

De internationale erkenning van de registratie van auto's via de bewijsstukken daarvoor, namelijk het registratiebewijs

en de nummerplaten, is een aspect van het vervoer waarvoor internationale verdragen zijn gesloten, met als meest recente het Verdrag van Wenen van 1968.

Overeenkomstig deze verdragen moeten de partijen een in het buitenland geregistreerd voertuig op hun grondgebied toelaten, wanneer voor dit voertuig een geldig registratiebewijs door een bevoegde instantie is afgegeven. Overigens zijn er minimale eisen ten aanzien van de informatie op dit bewijs over de houder en het voertuig.

Voorlopige registraties zijn een bijzonder geval: afhankelijk van de in de verschillende landen ingevoerde regelingen kunnen daarvoor verkeersbeperkingen gelden of kunnen ze worden afgegeven op een wijze die niet aan de minimale eisen van het internationale verkeer voldoet (bijvoorbeeld omdat bepaalde verplichte gegevens ontbreken of omdat het afgegeven document niet officieel is). Hieruit vloeit voort dat een land, gezien de in de internationale verdragen vastgelegde beginselen, een voertuig dat ten aanzien van de registratie niet aan de vereiste voorwaarden voldoet, de toegang tot zijn grondgebied kan weigeren, tenzij dienaangaande een bilaterale overeenkomst tussen landen of grensgebieden is gesloten. De Frans-Duitse grensoverschrijdende overeenkomst, waarvan de Commissie niet op de hoogte was, is een goed voorbeeld hiervan.

Hoewel de Commissie momenteel niet het voornemen heeft om een initiatief te nemen voor een communautair optreden op dit gebied, heeft zij een open oor voor de problemen die zich in het kader van het vrije verkeer zouden kunnen voordoen en behoudt zij zich de mogelijkheid voor om indien nodig afdoende maatregelen te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1703/95
van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)
aan de Commissie
(21 juni 1995)
(95/C 257/128)

Betreft: Financiering door het Europees Sociaal Fonds — Portugal

Er is steeds gezegd en herhaald dat de communautaire fondsen, en met name het Europees Sociaal Fonds, in de eerste plaats bestemd zijn voor initiatieven op het gebied van de beroepsopleiding; maar tot de aangegeven doelstellingen behoort ook prioritaire aandacht voor kleine en middelgrote ondernemingen, aangezien erkend wordt dat die van doorslaggevend belang zijn voor het economisch weefsel en voor het centrale probleem van de werkgelegenheid.

Het wekt dan ook verbazing te vernemen dat in Portugal de kredieten voor beroepsopleiding uit het Europees Sociaal Fonds tijdens het eerste trimester opgebruikt zijn. En meer dan verbazing wekt de aanvullende informatie dat door de uitputting van die kredieten KMO-projecten die reeds vanuit technisch oogpunt waren goedgekeurd zonder financiering komen te zitten omdat grote bedrijven, zoals de

banken BCP en BPA, een buitensporig hoge financiering hebben ontvangen.

Stemt de Commissie stilzweigend in met deze manier van besteding van de communautaire fondsen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(11 juli 1995)

De steun voor opleiding in het kader van kleine en middelgrote bedrijven is een van de prioriteiten van het Europees Sociaal Fonds. In dit verband voorziet het communautair bestek voor Portugal voor de periode 1994—1999 in steunmaatregelen voor de opleiding van personeel van kleine bedrijven die te kampen hebben met toegenomen moeilijkheden betreffende de toegang tot opleiding.

In verband met de in de kranten gepubliceerde artikelen over mogelijke uitputting van de voor opleiding bedoelde kredieten, heeft de Commissie de Portugese autoriteiten onmiddellijk om opheldering van de situatie gevraagd en hen verzocht gegevens betreffende de selectiecriteria voor te steunen projecten te verstrekken. Deze verzoeken om informatie zijn tijdens de vergadering van het Toezichtcomité van het operationeel programma „Beroepsopleiding en werkgelegenheid” herhaald en de Commissie verwacht derhalve dat de Portugese autoriteiten zo spoedig mogelijk opheldering zullen verschaffen.

De Commissie zal niet verzuimen de geachte Afgevaardigde van de resultaten van dit onderzoek op de hoogte te stellen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1712/95
van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)**

aan de Commissie

(21 juni 1995)

(95/C 257/129)

Betreft: Eerste communautair bestek voor Griekenland

Volgens een verslag van de Rekenkamer werd een groot aantal onregelmatigheden vastgesteld in het beheer van het eerste communautair bestek 1989—1993 voor Griekenland. De grootste onregelmatigheden hebben betrekking op de soort programma's die in aanmerking kwamen voor financiering of dubbele financiering uit communautaire fondsen.

In mijn vorige schriftelijke vragen (E-997/93 ⁽¹⁾ en E-390/94 ⁽²⁾) heb ik gewezen op de explosieve toename van het aantal studiebijeenkomsten in Griekenland en tegelijkertijd gevraagd naar een evaluatie van de resultaten van die cursussen, gecorreleerd aan de nagestreefde doelstellingen.

Commissielid Flynn heeft mij toen onder andere geantwoord (6 mei 1994) dat

„niettegenstaande bepaalde zwakheden die bij de toepassing van het eerste communautair bestek zijn waargenomen, men toch niet uit het oog mag verliezen dat het overgrote deel van de begroting van het ESF gericht is op de aan de uitgesproken behoeften van de arbeidsmarkt nauw verbonden doelstellingen”.

Kan de Commissie, gezien het feit dat een groot aantal begunstigden overheidsambtenaren waren die absoluut niet het risico liepen werkloos te worden, overwegende dat die „bepaalde zwakheden” ertoe zullen leiden dat Griekenland aan de communautaire fondsen van de ten onrechte toegekende sommen 120 miljard drachme zal moeten terugbetalen, en gezien ook het belang van de investeringen van het ESF in Griekenland, zeggen of zij na het verslag van de Rekenkamer misschien overweegt haar mening over de evaluatie van de programma's van het eerste communautair bestek te herzien, en of zij van plan is betere garanties te vinden zodat het volgende communautair bestek gunstiger resultaten zal hebben?

⁽¹⁾ PB nr. C 340 van 5. 12. 1994, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. C 362 van 19. 12. 1994, blz. 28.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(25 juli 1995)

De tussen 1989 en 1993 door het Europees Sociaal Fonds (ESF) in Griekenland uitgevoerde actie had als voornaamste doelstelling de bestaande verschillen tussen de achterstandsregio's en de meer welvarende regio's van de Gemeenschap te verkleinen. Met het oog hierop waren de door het ESF ondernomen acties prioritair gericht op de ontwikkeling, de beroepsopleiding en de bevordering van de werkgelegenheid.

Wat het soort voor financiering in aanmerking komende operationele programma's betreft, die de geachte Afgevaardigde aan de orde stelt met vermelding van een verslag van de sector van de Rekenkamer, bevestigt de Commissie dat zij artikel 2, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4255/88 ⁽¹⁾ in aanmerking heeft genomen, die de werkingssfeer van de bijstand van het ESF in de regio's van doelstelling 1 uitbreidt en tegelijkertijd de optiek „curatieve behandeling van de werkloosheid” en „investering in menselijk kapitaal” bevordert, alsook de bepalingen van genoemd CB, met name de hoofdstukken 2 en 3 betreffende zwaartepunt nr. 5 „Benutting van menselijke hulpbronnen”, waarin de richtsnoeren zijn vastgelegd van de OP's in kwestie, waarvan het concept en de tenuitvoerlegging berusten op een geïntegreerde aanpak.

Derhalve hebben de deelnemers aan de acties van de OP's geprofiteerd van de ESF-steun, ofwel voor werkzoekende jongeren die slechts na voltooiing van een initiële beroepsopleiding voor indiensttreding aangesteld kunnen worden, ofwel ten behoeve van personeel dat deelneemt aan acties met het oog op de herstructurering van hun bedrijf, ofwel in

het kader van een geïntegreerde aanpak in combinatie met de gelijktijdige ontwikkeling van fysieke investeringen.

Gedurende het eerste CB heeft het ESF jaarlijks circa 500 miljoen ecu aan Griekenland toegekend, waarmee meerdere steunvormen werden bestreken, zoals de TEI's, de technische scholen of de steun bij indienstneming. Een relatief klein deel is uitgetrokken voor acties van overheidsbedrijven. De Commissie kan in geen geval de door de geachte Afgevaardigde genoemde bedragen bevestigen zolang de controleactiviteiten nog niet zijn afgerond.

De Commissie is zich bewust van het risico van dubbele financiering, maar tot nog toe is in Griekenland een dergelijk geval niet geconstateerd. Niettemin verbindt de Commissie zich ertoe nauwlettend toe te zien op de controle van alle communautaire financieringen.

In verband met „bepaalde zwakheden” die bij de toepassing van het eerste CB zijn waargenomen, is de Commissie in samenwerking met de nationale autoriteiten tot een nieuwe aanpak op het gebied van de ESF-acties gekomen, die zowel de kwaliteit als de doorzichtigheid van die acties aanzienlijk zal verbeteren. In dit verband dienen de oprichting van een kwalificatiesysteem van beroepsopleidingen, de ontwikkeling van een systeem voor de identificatie van de vraag op de arbeidsmarkt en de automatisering van het beheer genoemd te worden.

(¹) PB nr. L 374 van 31. 12. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1718/95

van Stephen Hughes (PSE)

aan de Commissie

(21 juni 1995)

(95/C 257/130)

Betreft: Gevaren voor de veiligheid door draagbare telefoons

Kan de Commissie nadere gegevens verstrekken over gevaren voor de openbare veiligheid door het gebruik van draagbare telefoons?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(31 juli 1995)

Radiofrequente uitzendingen van draagbare telefoons kunnen onder bepaalde omstandigheden storingen veroorzaken in sommige elektrische en elektronische apparaten. Deze storingen kunnen de veiligheid ongunstig beïnvloeden.

Storingen in elektro-medische apparatuur, vooral apparaten die de levensfuncties onderhouden, geven aanleiding tot bijzondere bezorgdheid.

De International Commission on Non-ionizing Radiation Protection heeft kortgeleden aanbevolen, het gebruik van radiotelefoons te beperken tot gebieden waar zulke storingen niet te verwachten zijn (bijv. op een behoorlijke afstand van intensive-careafdelingen in ziekenhuizen en soortgelijke plaatsen). Fabrikanten van elektrische apparatuur worden aangemoedigd apparaten te ontwerpen en te produceren die ongevoelig zijn voor radiofrequente storingen.

De Commissie heeft in oktober 1993 aan het Cenelec (Europees Comité voor elektrotechnische normalisatie) een mandaat verleend voor het ontwerpen van een Europese standaard ter definiëring van veiligheidseisen ter bescherming van mensen tegen gevaarlijke thermische effecten die kunnen worden veroorzaakt door het gebruik van draagbare communicatieapparaten in het frequentiegebied tussen 30 MHz en 6000 MHz in verband met Richtlijn 91/263/EEG (¹) inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Statens betreffende eindapparatuur voor telecommunicatie en Richtlijn 73/23/EEG (²) (de lage-voltagerichtlijn) betreffende veiligheidsaspecten van elektrische apparatuur. Bij de werkzaamheden uit hoofde van dit mandaat moet rekening worden gehouden met de essentiële eisen van Richtlijn 93/42/EEG van de Raad (³) betreffende medische hulpmiddelen (in de eerste plaats pacemakers en hoorapparaten) en de desbetreffende standaarden bij hun ontstaan als gevolg van het voorstel van de Commissie (⁴) uit hoofde van artikel 118 A van het EG-Verdrag.

Voorts houdt de Commissie zich, op verzoek van het Europees Parlement en de Raad, prioritair bezig met de opstelling van een actieplan tot onderzoek naar eventuele ongunstige effecten op de gezondheid als gevolg van het gebruik van draagbare telefoons.

(¹) PB nr. L 128 van 23. 5. 1991.

(²) PB nr. L 77 van 26. 3. 1973.

(³) PB nr. L 169 van 12. 7. 1993.

(⁴) PB nr. C 230 van 19. 8. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1724/95

van Fausto Bertinotti (GUE/NGL)

aan de Commissie

(21 juni 1995)

(95/C 257/131)

Betreft: Definitie van het begrip „aanzienlijk milieu-effect” overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG over de milieu-effectbeoordeling

Overeenkomstig artikel 2, lid 1, van Richtlijn 85/337/EEG (¹) moeten projecten die een „aanzienlijk milieu-effect kunnen hebben” worden onderworpen aan een milieu-effectbeoordeling.

Noch in het artikel noch in de bijlagen bij de richtlijn wordt het begrip „aanzienlijk milieu-effect” nader verduidelijkt, terwijl er ook geen criteria zijn vastgelegd om het te beoordelen, hetgeen tot een moeilijke interpretatie van de wetgeving leidt.

1. Kan de Commissie mededelen of zij criteria hanteert om het aanzienlijk milieu-effect van een project vast te stellen, en zo ja, welke?
2. Acht de Commissie het niet noodzakelijk een gewijzigd voorstel voor de richtlijn tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG in te dienen waarin het begrip aanzienlijk milieu-effect en de bijbehorende criteria worden vastgelegd, om een ondubbelzinnige interpretatie van de wetgeving te waarborgen?

(¹) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(19 juli 1995)

1. Artikel 2, lid 1, van Richtlijn 85/337/EEG voorziet in de algemene verplichting projecten die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu aan de milieu-effectbeoordelingsprocedure van de richtlijn te onderwerpen. In dat verband wordt in het artikel gespecificeerd op welke kenmerken van een project moet worden gelet bij het bepalen of het met name gezien zijn aard, omvang of ligging milieubelastend kan zijn.

De Commissie gaat als hoedster van het Gemeenschapsrecht na of de Lid-Staten bij de uitoefening van de beoordelingsbevoegdheid die hun ten aanzien van de projecten van bijlage II is verleend die kenmerken in aanmerking hebben genomen bij het bepalen of een project conform de richtlijn op zijn milieu-effecten moet worden beoordeeld.

2. De Commissie wijst het geachte Parlementslid erop dat zij in het kader van de samenwerkingsprocedure aan het Parlement een voorstel tot wijziging (¹) van Richtlijn 85/337/EEG voor advies heeft toegezonden met het oog op een voldoende gecoördineerde toepassing van de bepalingen van de richtlijn, met name die welke betrekking hebben op het door het geachte Parlementslid genoemde probleem. Tot dusver heeft het Parlement zich daarover nog niet uitgesproken.

De Commissie moet dus wachten op de eventuele amendementen van het Parlement om aan de hand daarvan te beoordelen of zij haar voorstel dient te wijzigen.

(¹) Doc. COM(93) 575 van 16. 3. 1994 (PB nr. C 130 van 12. 5. 1994).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1725/95

van Pervenche Berès (PSE)

aan de Commissie

(21 juni 1995)

(95/C 257/132)

Betreft: Vertrouwelijkheid van de studies van de Commissie

De Commissie doet bij de voorbereidingen van de richtlijnen, verordeningen en mededelingen herhaaldelijk een beroep op externe deskundigen om te helpen bij het ontwikkelen van ideeën.

Deze studies worden herhaaldelijk door de Europese internationale pers uitgebreid becommentarieerd en verspreid terwijl het tegelijkertijd moeilijk is voor een Europese afgevaardigde die zulks zou wensen toegang te verkrijgen tot deze informatiebron.

De Commissie verschuilt zich achter het interne karakter van deze documenten om deze niet te hoeven publiceren.

Kan de Commissie een gevolg geven aan het verzoek van de Europese Afgevaardigden wanneer zij om dezelfde redenen als de pers een studie wensen te ontvangen?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(13 juli 1995)

De Commissie deelt het geachte Parlementslid mede dat zij zich geenszins achter het interne karakter van de documenten wil verschuilen om deze niet te hoeven publiceren.

Een groot aantal voor rekening van de Commissie verrichte studies wordt namelijk kosteloos of tegen betaling door het Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen (Bopeg) gepubliceerd en verspreid. Het staat dus iedereen vrij hiertoe toegang te krijgen, met inbegrip natuurlijk van de leden van het Parlement. De reclame voor deze werken en voor zijn andere publikaties wordt door het Bopeg verzorgd.

De niet-gepubliceerde studies worden als interne documenten van de Commissie beschouwd en behandeld en zijn uit dien hoofde onderworpen aan Besluit 94/90/EGKS, EG, Euratom van de Commissie van 8 februari 1994 over de toegang van het publiek tot haar documenten (¹). In dit besluit, waarbij een gemeenschappelijke gedragscode van de Commissie en de Raad ten uitvoer wordt gelegd, wordt het beginsel vastgesteld dat een ieder, wat zijn persoonlijke of zijn beroepsstatus ook moge zijn, in zo ruim mogelijke mate toegang heeft tot de documenten van de Instelling, onder de

enige vanzelfsprekende voorwaarde dat de openbare en de privébelangen worden beschermd.

(¹) PB nr. L 46 van 18. 2. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1728/95

van **Bernie Malone (PSE)**

aan de Commissie

(7 juni 1995)

(95/C 257/133)

Betreft: Bhoetaanse vluchtelingen in Nepal

Kan de Commissie, gezien de uittocht van 100 000 Bhoetaanse vluchtelingen naar Nepal als gevolg van de repressie door het Bhoetaanse regeringsleger en gezien de van het Europees Parlement bekende opstelling inzake de mensenrechten in de wereld, aangeven op welke wijze zij bij de koning van Bhoetan en de Bhoetaanse Regering heeft geprotesteerd, teneinde ertoe bij te dragen een einde te maken aan deze vervolging? Kan de Commissie voorts aangeven welke invloed de huidige crisis heeft op haar houding met betrekking tot onderhandelingen over overeenkomsten met Bhoetan in de toekomst?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(30 juni 1995)

De meeste problemen in het zuiden van Bhoetan lijken te worden veroorzaakt door illegale immigranten uit Nepal. Bhoetan streeft naar integratie van de vroegste immigranten, en probeert tegelijkertijd de recente instroom in te dammen door de illegale immigranten die zich nu in vluchtelingenkampen in Nepal bevinden terug te sturen. De Commissie beschikt niet over gegevens die wijzen op gewelddaden van de regeringstroepen van Bhoetan. Zij blijft de situatie echter nauwlettend volgen.

De Commissie heeft in dit verband een aantal malen haar bezorgdheid over het vluchtelingenprobleem geuit bij de Regeringen van Bhoetan en Nepal. Zij heeft er daarbij op aangedrongen dat zo snel mogelijk naar een oplossing voor deze kwestie wordt gezocht.

Er zijn voor de nabije toekomst geen plannen voor onderhandelingen met Bhoetan over een overeenkomst, aangezien de Regering van Bhoetan niet heeft laten blijken de betrekkingen met de Gemeenschap op een hoger peil te willen brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1733/95

van **Alex Smith (PSE)**

aan de Commissie

(21 juni 1995)

(95/C 257/134)

Betreft: Alternatieve procédés voor opwerking van kernenergie

In het antwoord op schriftelijke vraag E-1895/94 (¹) stelt de Commissie voor de discussie over het door het Parlement in het verslag A 3-220/93 (²) aan de orde gestelde probleem, en met name over aanbeveling 8, uit te stellen tot alle alternatieve procédés voor de opwerking van kernenergie industrieel toepasbaar zijn.

Kan de Commissie, gezien deze discussie, aangeven wanneer naar verwachting de procédés voor de behandeling van bestraalde brandstof van het experimenteel stadium in het produktiestadium zullen komen en kan zij voorts verklaren welke criteria zij zal aanleggen ter beoordeling van de stand van zaken ten aanzien van de beheersmogelijkheden?

(¹) PB nr. C 55 van 6. 3. 1995, blz. 14.

(²) PB nr. C 255 van 20. 9. 1993, blz. 255.

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(25 juli 1995)

Aangezien de opwerking van bestraalde brandstof een industriële en commerciële realiteit is, is de Commissie van oordeel dat de in resolutie A 3-220/93 en met name in de achtste aanbeveling vermelde aspecten niet naar behoren besproken kunnen worden voordat de optie de kernbrandstofcyclus zonder opwerking af te sluiten van het experimentele stadium in de eerste fase van het produktiestadium zal zijn gekomen (ingebruikneming van een proefinstallatie voor behandeling van gebruikte splijtstofelementen, op stapel zetten van een industriële installatie).

Slechts op basis van die thans in de Gemeenschap in uitvoering zijnde ontwikkelingsprogramma's, die volgens de planning tegen het einde van dit decennium moeten aflopen, zal de Commissie in staat zijn beoordelingscriteria vast te stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1734/95**van Graham Watson (ELDR)****aan de Commissie***(21 juni 1995)**(95/C 257/135)*

Betreft: Criteria van de Commissie voor de medefinanciering van ontwikkelingsprojecten

NGO's uit mijn kieskring die zich bezighouden met ontwikkelingsprojecten melden dat er bij hun contacten met DG VIII sprake is van grote vertragingen en ernstige communicatieproblemen. Maakt de Commissie richtsnoeren voor de behandeling van aanvragen van NGO's met het oog op de medefinanciering van projecten openbaar? Indien dit niet het geval is, kan de Commissie dan deze criteria voortaan openbaar maken zodat de NGO's die financiering voor hun projecten zoeken hiermee rekening kunnen houden bij het indienen van hun aanvraag?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(19 juli 1995)

Omdat de kwestie die in de vraag van het geachte Parlementslid naar voren wordt gebracht onder de gezamenlijke bevoegdheid valt van vice-voorzitter Marin en de heer Pinheiro, wordt het antwoord door beiden namens de Commissie verstrekt.

De algemene voorwaarden voor medefinanciering van acties met niet-gouvernementele organisaties (NGO's) in ontwikkelingslanden en de bewustmaking van het publiek in Europa zijn sedert 1 januari 1988 van kracht. Deze voorwaarden zijn wel degelijk bekend bij de Britse NGO's die bovendien zeer regelmatig in contact staan met de Commissie.

Voorts publiceert de Commissie ieder jaar de „Digest of community resources available for financing NGO activities in the fields of development cooperation and humanitarian aid”, een informatiehulpmiddel dat de verschillende begrotingslijnen van de Commissie, afgezien van de lijn medefinanciering NGO (B 7-5010) toegankelijk maakt voor de Europese NGO's.

De Commissie onderhoudt in het kader van het medefinancieringsstelsel contact met ongeveer 800 Europese NGO's. Met behulp van deze contacten kan de Commissie een menselijke benadering geven aan haar betrekkingen met de vertegenwoordigers van de burgermaatschappij. Dit wordt over het algemeen gewaardeerd door de NGO's, ook al stelt de Commissie zich ten opzichte van hen veeleisend op wat de kwaliteit van hun werk en hun dossiers betreft.

Verder is het normaal dat er bij de afhandeling van deze dossiers enige maanden zitten tussen de indiening van de aanvraag voor medefinanciering en het contract, omdat

moet worden nagegaan of het project voor steun in aanmerking kan komen en de kwaliteit ervan moet worden onderzocht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1736/95**van Pervenche Berès (PSE)****aan de Commissie***(21 juni 1995)**(95/C 257/136)*

Betreft: Sociale verzekeringen en vrij verkeer van personen

Werknemers in loondienst van Bas-Rhin, Haut-Rhin en Moselle betalen volgens de nog steeds van kracht zijnde lokale wetgeving hogere bijdragen voor de sociale verzekeringen dan die van het algemene verzekeringsstelsel, maar ontvangen daarvoor grotere terugbetalingen (100% voor ziekenhuisverblijf, 90% van overige medische zorg).

De sociale verzekering wil dit stelsel dat van toepassing was op werknemers in loondienst niet langer handhaven wanneer deze gepensioneerd zijn en niet langer in de genoemde departementen wonen.

Zij zijn dan niet langer in het genot gesteld van dit stelsel dat gunstiger is dan het algemene stelsel.

De Franse rechtbanken hebben herhaaldelijk indieners van klachten in het gelijk gesteld, maar de Franse Regering weigert categorisch hieraan te voldoen.

Kan de Commissie mededelen of de Franse Regering hiermede inbreuk heeft gemaakt op de verordeningen over de migrerende werknemers waarin wordt vastgesteld dat de sociale verzekering ten nauwste verbonden is met het vrij verkeer van personen (Verordeningen (EEG) nr. 1408/71⁽¹⁾ en (EEG) nr. 574/72⁽²⁾ en de geconsolideerde versies⁽³⁾)?

⁽¹⁾ PB nr. L 149 van 5. 7. 1971, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. L 74 van 27. 3. 1972, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. C 325 van 10. 12. 1992, blz. 1 en 96.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(6 juli 1995)

De Commissie zou graag de aandacht van de geachte Afgevaardigde willen vestigen op het feit dat de in zijn vraag aangehaalde Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72 niet voorzien in een gezamenlijk stelsel voor sociale zekerheid, maar de afzonderlijke nationale stelsels handhaven.

Het Hof van Justitie heeft meermaals⁽¹⁾ verklaard dat artikel 51 van het EG-Verdrag, dat de juridische grondslag voor deze verordeningen vormt, verschillen laat bestaan tussen de sociale-zekerheidsregelingen van de Lid-Staten.

Niettemin dient te worden opgemerkt dat het communautair recht, met name de artikelen 48 tot en met 51 van het EG-Verdrag en artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1408/71, niet toestaat dat de nationale stelsels direct of indirect onderscheid maken tussen de werknemers van de Lid-Staten ⁽²⁾.

Zolang het Franse stelsel, zoals door de geachte Afgevaardigde beschreven, geen onderscheid maakt tussen de communautaire werknemers, is derhalve communautair recht hierop niet van toepassing.

Overigens zou de Commissie erop willen wijzen dat Verordening (EEG) nr. 1408/71, in geval van overbrenging van de woonplaats in een Lid-Staat, voorziet in bepalingen die overeenkomen met die van de door de geachte Afgevaardigde beschreven bepalingen van het Franse stelsel. Artikel 19, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 bepaalt immers dat verstrekkingen voor medische zorg door het orgaan van de woonplaats van de betrokkene worden verleend, volgens de door dit orgaan toegepaste wettelijke regeling, zelfs indien de betrokkene bij een verzekeringsstelsel van een andere Lid-Staat is verzekerd.

⁽¹⁾ Zie met name het arrest van 15. 1. 1986, Pinna, zaak 41/84, Jurispr. blz. 1, punt 20 en het arrest van 7. 2. 1991, Rönfeld, zaak C-227/89, Jurispr. I-323, punt 12.

⁽²⁾ Zie met name het arrest van 4. 10. 1991, Parachi, zaak C-341/87, Jurispr. I-4501, punt 16.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1742/95

van Roy Perry (PPE)

aan de Commissie

(8 juni 1995)

(95/C 257/137)

Betreft: Toepassing van SAP-bepalingen

Kan de Commissie mededelen waarom zij de SAP-bepalingen voor de invoer van parketvloeren overeenkomstig tariefcode 4418 heeft gewijzigd?

Kan zij voorts mededelen waarom zij geen overlegperiode heeft ingebouwd alvorens de bepalingen te wijzigen? Kan zij tevens inlichtingen verstrekken over mandaat en statuut van de Commissie voor de herziening van het beheer die momenteel wordt opgericht ter beoordeling van de gevolgen van deze veranderingen?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie

(30 juni 1995)

De wijziging in de regels van het stelsel van algemene preferenties (SAP) voor parketvloeren van tariefpost 4418

(de vroegere regel waarbij deze goederen met vrijstelling van rechten mochten worden ingevoerd — met dien verstande dat het recht opnieuw kon worden ingesteld wanneer deze invoer een bepaald niveau zou bereiken — werd gewijzigd in een regel waarbij deze goederen in het kader van het SAP in aanmerking komen voor een preferentieel tarief dat 70 % van het normale tarief bedraagt) vloeit voort uit een algemene herziening van het SAP. Hierbij werden de belangen van de Lid-Staten en het bedrijfsleven in de Gemeenschap niet uit het oog verloren.

Het SAP-schema voor industrieproducten voor de periode 1995—1998 is van toepassing sedert 1 januari 1995. Dit nieuwe schema functioneert op een geheel andere wijze dan de vroegere schema's in die zin dat het meer zekerheid biedt en voorspelbaarder en eenvoudiger is. De beginselen die aan het nieuwe schema ten grondslag liggen, werden door de Commissie aan de Raad en het Parlement bekendgemaakt in de mededeling „Met het oog op een betere integratie van de ontwikkelingslanden in de wereldhandel, de rol van het SAP in het decennium 1995—2004 ⁽¹⁾”. Deze beginselen werden volledig nageleefd in het SAP-schema dat thans van toepassing is.

De Commissie heeft vooraleer het nieuwe SAP-schema ten uitvoer te leggen overleg gepleegd met alle belanghebbenden. Tijdens de hele voorbereidende fase van de verordening hebben diverse informatiebijeenkomsten plaatsgevonden met de belangrijkste Europese verenigingen die de handelaren, de importeurs, de fabrikanten en de begunstigde landen vertegenwoordigen.

Het Parlement werd, last but not least, bij diverse gelegenheden geraadpleegd over het voorgestelde SAP-schema ⁽²⁾, met name in de comités ontwikkeling en externe betrekkingen, en het voorstel vormde het onderwerp van een verslag van mevrouw Maij-Weggen waarin diverse wijzigingen werden voorgesteld. De Commissie heeft hiervan kennis genomen en heeft bij de goedkeuring van het rapport Maij-Weggen verscheidene van de voorgestelde amendementen op 18 november 1994 aanvaard.

Overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EG) nr. 3281/94 van de Raad ⁽³⁾ werd onder auspiciën van het Comité voor het beheer van de algemene preferenties een uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten bestaand comité, onder voorzitterschap van de Commissie, ingesteld dat toezicht moet houden op de uitvoering van het SAP. De taak van het Comité is in de artikelen 18 en 19 van deze verordening omschreven. Het Comité heeft in hoofdzaak tot taak advies te geven over bepaalde problemen, zoals vrijwaringsmaatregelen of de eventuele intrekking van de SAP-behandeling wanneer onaanvaardbare praktijken worden geconstateerd. Het Comité kan echter eveneens als regelgevend comité optreden in het kader van artikel 19 voor het aanbrengen van technische wijzigingen in de nomenclatuur of het vaststellen van maatregelen als bedoeld in artikel 18, leden 2 en 3.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 212.

⁽²⁾ Doc. COM(94) 337.

⁽³⁾ PB nr. L 348 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1746/95van **Thomas Megahy (PSE)**

aan de Commissie

(21 juni 1995)

(95/C 257/138)

Betreft: Compensatie bij instapweigering

Verordening (EEG) nr. 295/91 van de Raad ⁽¹⁾ stelt gemeenschappelijke regels vast voor compensatie bij instapweigering in het geregeld luchtvervoer.

Deze wetgeving wordt wellicht in een aantal Lid-Statens toegepast, maar men heeft mijn aandacht erop gevestigd dat het in het Verenigd Koninkrijk passagiers niet gemakkelijk wordt gemaakt achter het bestaan van deze compensatieregeling te komen.

Is de Commissie niet van mening dat er aan deze regeling meer bekendheid moet worden gegeven en dat luchtvaartmaatschappijen en touroperators deze informatie in hun folders en brochures moeten opnemen?

⁽¹⁾ PB nr. L 36 van 8. 2. 1991, blz. 5.

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**

(7 juli 1995)

Sinds april 1991 geldt voor passagiers Verordening (EEG) nr. 295/91 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor compensatie bij instapweigering in het geregeld luchtvervoer. Deze verordening geldt voor alle geregelde vluchten vanaf communautaire luchthavens van zowel communautaire als niet-communautaire luchtvaartmaatschappijen en is rechtstreeks toepasselijk in de nationale wetgevingen. De toepassing ervan is evenwel een zaak van de Lid-Statens. Artikel 8 van de verordening verplicht de luchtvaartmaatschappijen iedere passagier aan wie het instappen geweigerd wordt een formulier ter hand te stellen waarin de compensatieregels bij instapweigering zijn uiteengezet.

Het is de Commissie evenwel bekend dat naar het schijnt niet alle luchtvaartmaatschappijen de verordening volledig naleven. Zij is daarom van plan de toepassing van de verordening inzake instapweigering te onderzoeken en zo nodig na te gaan op welke wijze deze kan worden verbeterd. Tegelijkertijd zal de Commissie zich buigen over de problematiek van de overboekingen en andere aspecten van de contractuele situatie van luchtreizigers.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1755/95van **David Bowe (PSE)**

aan de Commissie

(21 juni 1995)

(95/C 257/139)

Betreft: Richtlijn nieuwe voedingsmiddelen

Acht de Commissie de door het Parlement met betrekking tot de eisen die worden gesteld aan de etikettering van nieuwe voedingsmiddelen voorgestelde amendementen op de richtlijn inzake nieuwe voedingsmiddelen ⁽¹⁾ op enigerlei wijze verenigbaar met de standpunten die zijn gepubliceerd door een panel van ethische deskundigen in Duitsland, die van mening zijn dat op de etiketten „uitsluitend vermeld dient te staan hoe dergelijke voedingsmiddelen geproduceerd zijn, indien ten gevolge van biotechnologie „ingrijpende veranderingen” in het produkt zijn opgetreden”?

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 631. PB nr. C 16 van 19. 1. 1994, blz. 10.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(12 juli 1995)

De Commissie is van mening dat het advies dat op 5 mei 1995 is uitgebracht door de adviesgroep van de Commissie voor de ethische gevolgen van de biotechnologie, waarnaar het geachte Parlementslid waarschijnlijk verwijst, niet onverenigbaar is met de amendementen die op 27 oktober 1993 in eerste lezing door het Parlement zijn voorgesteld.

Net als het Parlement stelt de adviesgroep dat het in bepaalde duidelijk omschreven gevallen wenselijk is proces-specifieke etikettering aan te brengen op levensmiddelen die met behulp van moderne biotechnologische technieken worden vervaardigd. De adviesgroep stelt dat de consument voldoende informatie moet krijgen om met kennis van zaken een keuze te maken en dat deze informatie verplicht moet kunnen worden gesteld, nuttig, afdoende, informatief, duidelijk en begrijpelijk moet zijn en niet misleidend mag zijn.

De adviesgroep stelt dan ook dat etikettering wenselijk is wanneer het gebruik van moderne biotechnologische technieken leidt tot een significante verandering in de samenstelling, de voedingswaarde of het gebruik waarvoor het voedingsmiddel bestemd is, niet alleen ten aanzien van de samenstelling en de kenmerken van het nieuwe voedingsmiddel, maar in dit specifieke geval ook ten aanzien van het procédé.

De adviesgroep is van mening dat voorschriften voor een speciale etikettering niet zinnig zijn in gevallen waarin de kenmerken van het voedingsmiddel onveranderd blijven, aangezien dit niet uitvoerbaar is en controle op de naleving onmogelijk is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1765/95**van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)****aan de Commissie***(21 juni 1995)**(95/C 257/140)*

Betreft: Toegang van confectieproducten tot de communautaire markt

Op 4 en 5 mei jl. hebben de Commissie en de Verenigde Arabische Emiraten in Brussel een bijeenkomst gehouden met het doel te komen tot een compromis tussen beide partijen waarin de toegang van confectieproducten tot de gemeenschappelijke markt wordt geregeld, nadat werd vastgesteld dat het gevaar bestaat van een verlegging van het handelsverkeer waarbij de regels ten aanzien van de herkomst in het gedrang komen.

Volgens informatie zou de Commissie reeds eerder een onderzoekcommissie hebben gezonden naar het Emiraat Dubai om na te gaan of inbreuk wordt gemaakt op de regels ten aanzien van de herkomst. Kan de Commissie mededelen tot welke resultaten genoemde onderzoekcommissie is gekomen en of ten aanzien hiervan enige maatregelen zijn getroffen?

Antwoord van Sir Leon Brittan**namens de Commissie***(25 juli 1995)*

Op 4 en 5 mei 1995 hebben de Gemeenschap en de Verenigde Arabische Emiraten ten tweeden male overleg gepleegd over een bilaterale textielovereenkomst. Dit overleg had met name ten doel bepalingen vast te stellen aan de hand waarvan beide partijen toezicht kunnen houden op de invoer van bepaalde producten van de textiel- en kledingsector en zij de werkelijke oorsprong van de betrokken producten kunnen vaststellen.

Blijkens de resultaten van een studiebezoek in het kader van het Tafi-programma (Textile Antifraud Initiative) en een communautaire missie van onderzoek in de Verenigde Arabische Emiraten, respectievelijk in april 1994 en januari 1995, is een dergelijke overeenkomst inderdaad gerechtvaardigd. Het vorengenoemde onderzoek deed een sterk vermoeden van fraude rijzen in verband met de oorsprong van bepaalde producten (T-shirts, pullovers) en dit vermoedelijk voor aanzienlijke hoeveelheden.

Een positief element is dat de delegatie van de Verenigde Arabische Emiraten tijdens de bijeenkomst van 4 en 5 mei heeft bevestigd dat zij de regeling voor de afgifte van certificaten van oorsprong zal versterken. De volgende ronde van overleg vindt in september 1995 plaats. De Verenigde Arabische Emiraten hebben zich inmiddels bereid verklaard de herziene tekst van een overeenkomst die na de vorengenoemde vergadering door de Commissie werd voorgelegd aan een onderzoek te onderwerpen.

In afwachting van de volgende bijeenkomst zal de Commissie dit handelsverkeer nauwlettend blijven volgen en zal zij

indien nodig de invoer van de betrokken producten onder toezicht plaatsen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1771/95**van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)****aan de Commissie***(28 juni 1995)**(95/C 257/141)*

Betreft: Recyclage in de ijzer- en staalindustrie

Meer dan 200 vertegenwoordigers uit 22 landen waaronder landen uit Midden- en Oost-Europa namen deel aan de Conferentie over de recyclage in de ijzer- en staalindustrie, die door de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties werd georganiseerd en gehouden in Düsseldorf van 24 tot 27 april. Hierbij werd gewezen op de enorme recyclagecapaciteit van de ijzer- en staalindustrie en op het feit dat de verschillen tussen de in de verschillende landen geldende normen een van de hoofdoorzaken vormen van de omleiding van het handelsverkeer van gerecycleerd materiaal, hetgeen onverenigbaar is met de goede werking van de internationale markten.

Kan de Commissie met het oog op het bovenstaande mededelen welke maatregelen zullen worden genomen om de wetgeving op het stuk van de recyclage in de sector ijzer en staal te harmoniseren?

Antwoord van de heer Bangemann**namens de Commissie***(24 juli 1995)*

Schroot, een produkt dat internationaal verhandeld wordt, vervult inderdaad een zeer belangrijke rol in de grondstofvoorziening van de communautaire ijzer- en staalindustrie. De recycling van schroot heeft economisch potentieel en draagt bij tot een beter milieu.

Er worden aanzienlijke hoeveelheden schroot verhandeld tussen de Gemeenschap en de landen uit Midden- en Oost-Europa. Die verkeersstromen vallen niet onder specifieke communautaire regelingen, maar worden veeleer als normale handelstransacties beschouwd. Daarvoor gelden een hele reeks handelsregelingen die veelal steunen op door de industrie zelf vastgestelde specificaties. De Commissie heeft evenwel, naar aanleiding van de frequente vergaderingen met de landen uit Midden- en Oost-Europa in de contactgroepen, de problemen met betrekking tot schroot besproken om de barrières voor het vrije verkeer op te ruimen. De noodzaak dergelijke vrijwillige maatregelen voor schroot te harmoniseren wordt thans door de Commissie onderzocht in een algehele bezinning op recyclage als industriële activiteit. In dat verband wordt de Commissie

nauw betrokken bij de werkzaamheden van het Europees Normalisatiecomité, dat de haalbaarheid bestudeerd van Europese normen op het gebied van de recycling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1784/95

van Nikitas Kaklamanis (UPE)

aan de Commissie

(28 juni 1995)

(95/C 257/142)

Betreft: Bouw van een kerncentrale in Turkije

In Griekse en buitenlandse kranten zijn berichten verschenen over de bouw van een kerncentrale in het Turkse kustgebied vlak tegenover het eiland Rhodos, dat slechts enkele zeemijlen van de Turkse kust verwijderd is.

Kan de Commissie in het licht van het feit dat het Parlement ernaar streeft het gebruik van kernenergie terug te dringen, dat de Griekse grenzen tevens de zuidelijke grenzen van de Europese Unie zijn en dat Zuid-Turkije een seismisch gebied is, meedelen of zij op de hoogte is van de bouw van deze centrale, of de nodige milieutechnische studies zijn verricht en of zij al dan niet stappen zal ondernemen bij de Turkse Regering?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(20 juli 1995)

De Commissie is op de hoogte van het feit dat de Turkse autoriteiten momenteel de mogelijkheid onderzoeken een programma voor de bouw van een kerncentrale te starten. Dit project bevindt zich slechts in een voorbereidende fase, en er wordt momenteel geen haalbaarheidsonderzoek uitgevoerd door een externe consultant. De Turkse autoriteiten hebben dus geen enkel besluit tot de bouw van een kerncentrale genomen, en alle andere middelen om te voorzien in de toekomstige energiebehoefte van het land blijven evenzeer tot de mogelijkheden behoren.

Opgemerkt wordt dat Turkije meerdere internationale verdragen op nucleair gebied heeft ondertekend, in het bijzonder het Verdrag inzake nucleaire veiligheid van 1994 onder auspiciën van de Internationale Organisatie voor atoomenergie. Van de verdragsluitende partijen bij dit verdrag wordt geëist dat zij prioriteit geven aan nucleaire veiligheid met name door passende wetgeving, dat zij zijn voorbereid op noodsituaties, dat zij een locatie kiezen die beantwoordt aan de veiligheidseisen, en dat zij strenge controles uitvoeren op de bouw en het beheer van kerncentrales. Artikel 17 IV van het verdrag bepaalt tevens dat de verdragsluitende partijen de nodige informatie uitwisselen

zodat zij het effect van nucleaire projecten van andere verdragsluitende partijen op hun grondgebied kunnen beoordelen. Dit verdrag is nog niet in werking getreden, aangezien het nog niet door het vereiste aantal ondertekenende Staten is geratificeerd. Turkije heeft het verdrag geratificeerd. De Gemeenschap als zodanig kan niet eisen dat dit verdrag wordt toegepast voor het in werking is getreden en alle betrokken Staten de nodige ratificatieprocedures hebben voltooid (artikel 102 van het Euratom-Verdrag).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1789/95

van Elly Plooij-van Gorsel (ELDR)

aan de Commissie

(28 juni 1995)

(95/C 257/143)

Betreft: Uitbetaling van gelden via het vierde kaderprogramma

1. Hoe lang duurt gemiddeld de uitbetaling van gelden uit het vierde kaderprogramma aan de reeds goedgekeurde projecten?
2. Wordt de termijn van twaalf maanden voor de eerste betalingsverplichtingen ten laste van de kredieten vaak overschreden? Zo ja, wat is hiervan de reden?
3. Is het mogelijk een snellere uitbetaling te garanderen? Met welke termijn?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(25 juli 1995)

De eerste uitnodigingen tot het indienen van voorstellen voor de specifieke programma's van het vierde kaderprogramma zijn onlangs afgesloten en de voorgestelde projecten worden thans beoordeeld.

Volgens artikel 21 van het modelcontract van de Commissie, dat sinds oktober 1988 wordt gebruikt, betaalt de Commissie binnen twee maanden na ondertekening van het contract een voorschot aan alle partijen. In de praktijk wordt dit voorschot meteen na ondertekening uitgekeerd. Vervolgens betaalt de Commissie de verschuldigde bijdragen na goedkeuring van de uitgavenstaten die haar overeenkomstig het voor het project geldende tijdschema worden toegezonden.

De uitbetalingstermijn bedraagt tussen 28 en 41 dagen. De Commissie spant zich in om deze te verkorten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1790/95

van Elly Plooij-van Gorsel (ELDR)

aan de Commissie

(28 juni 1995)

(95/C 257/144)

Betreft: Prijzen van het „Panorama van de EU Industrie”

Het „Panorama van de EU Industrie 1994” is te verkrijgen in gedrukte vorm (1 370 bladzijden) voor de prijs van 130 ecu en eveneens op CD-ROM (produktiekosten minder dan 1 ecu). De CD-ROM-versie kost echter 300 ecu. Dit is bijna drie keer zo veel als de gedrukte versie.

Wat is de reden voor dit enorme prijsverschil, vooral gezien de geringe produktiekosten van een dergelijke CD-ROM?

Wil de Commissie op deze wijze de voortgang van de informatiemaatschappij in het algemeen en het gebruik van digitale communicatiemiddelen in het bijzonder stimuleren?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(24 juli 1995)

De versies op papier en op CD-ROM van het „Panorama of EC Industry 1994” zijn niet echt vergelijkbaar, want de versie op CD-ROM:

- bevat drie taalversies in plaats van één,
- omvat twee belangrijke gegevensbanken waarvan de gegevens, dankzij een speciaal daarvoor ontworpen programma, door de klant volgens zijn eigen behoeften kunnen worden gepresenteerd, bewerkt en opgevraagd,
- biedt veel betere zoekmogelijkheden dan de versie op papier.

Er zij op gewezen dat deze laatste twee punten een aanzienlijke kostenverhoging voor het opstellen van het origineel met zich brengen. Deze kosten moeten op de kopieën worden afgewenteld.

De verkoopprijs van de versie op CD-ROM is dus een afspiegeling van de kosten en mag, gezien de op de markt toegepaste prijzen, volgens de Commissie niet als een belemmering voor de ontwikkeling van de informatiemaatschappij worden beschouwd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1791/95

van Philippe De Coene (PSE)

aan de Commissie

(28 juni 1995)

(95/C 257/145)

Betreft: Uitvoering artikel 40 van de Vierde ACS-EEG Overeenkomst van Lomé

Mag uit het antwoord van de Commissie op mijn eerdere schriftelijke vraag 96/95 ⁽¹⁾ over hetzelfde onderwerp — antwoord dat uitsluitend multilaterale initiatieven beschrijft — impliciet worden afgeleid dat geen enkele ACS-Staat, zich formeel beroepend op artikel 40 van Lomé IV, op bilaterale basis de Gemeenschap verzocht heeft technische informatie te verschaffen over welbepaalde bestrijdingsmiddelen of andere chemische producten?

Zo neen, kan de Commissie medelen aan welke individuele ACS-Staten de Gemeenschap ter uitvoering van deze bepaling informatie heeft verschaft en over welke producten?

⁽¹⁾ PB nr. C 139 van 5. 6. 1994, blz. 58.

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(24 juli 1995)

De Gemeenschap heeft langs de officiële weg geen bilaterale verzoeken van ACS-Staten (Afrika, Caribisch gebied, Stille Zuidzee) ontvangen om informatie en technische bijstand met het oog op een veiligere en gezondere toepassing van pesticiden en andere chemische substanties.

De activiteiten die de Commissie in haar antwoord op schriftelijke vraag 96/95 heeft beschreven, houden verband met haar initiatieven in multilateraal verband.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1807/95

van Leen van der Waal (EDN)

aan de Commissie

(28 juni 1995)

(95/C 257/146)

Betreft: Controles wegtransport in de Lid-Staten

In het zestiende verslag van de Commissie ⁽¹⁾ van 15 oktober 1993, gebaseerd op artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 3820/85 ⁽²⁾, wordt onder andere de stand van zaken betreffende controles op het wegvervoer in de diverse Lid-Staten geïnventariseerd. In dit verslag kwam naar voren

dat enkele Lid-Statens zelfs niet in staat waren om gegevens over controles te verschaffen. Een en ander frustrert het functioneren van de interne markt.

1. Kan de Commissie meedelen welke maatregelen zij met betrekking hiertoe heeft ondernomen?
2. Kan de Commissie meedelen of deze maatregelen al effect hebben gehad?

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 494.

⁽²⁾ PB nr. L 370 van 31. 12. 1985, blz. 1.

**Antwoord van de heer Kinnoek
namens de Commissie
(17 juli 1995)**

Het zestiende verslag van de Commissie betreffende de toepassing van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer kan niet als maatgevend worden beschouwd, omdat het betrekking heeft op de periode 1986—1990. In deze periode is Verordening (EEG) nr. 3820/85 in werking getreden en ook Richtlijn 88/599/EEG ⁽¹⁾ die tot doel heeft de toepassing van de betrokken sociale voorschriften te verbeteren, onder andere door de Lid-Statens te verplichten een minimumaantal controles op de toepassing uit te voeren.

Deze situatie vormt een mogelijke verklaring voor de problemen die de Lid-Statens hadden met het verschaffen van gegevens over de toepassing van de betrokken voorschriften in deze periode aan de Commissie. Bovendien ondervonden Spanje en Portugal problemen doordat zij juist in deze periode toetraden.

Om de situatie te verbeteren zijn nieuwe voorschriften ingevoerd. Zo heeft de Commissie overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 3820/85 een standaard-schema opgesteld om het verzamelen van gegevens te harmoniseren (beschikking van 22 februari 1993 ⁽²⁾).

Hierdoor is het mogelijk geweest het verzamelen van gegevens voor het opstellen van het zeventiende verslag betreffende de toepassing van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer over de periode 1991—1992 al aanzienlijk te verbeteren (dit is ook het eerste verslag dat volledig aan de toepassing van Verordening (EEG) nr. 3820/85 is gewijd). Voor het verslag over de periode 1993—1994 zal deze maatregel zijn volledige effect sorteren.

Om de controle en de naleving van de betrokken sociale voorschriften te verbeteren, heeft de Commissie een aantal acties ondernomen:

- er is een voorstel ingediend om de doelmatigheid van het controleapparaat te verbeteren ⁽³⁾,
- in overleg met de sociale partners zijn de invoering van werktijden in het vervoer en de uitbreiding van de initiële en voortgezette chauffeursopleiding onderzocht, en

— er zijn vergaderingen georganiseerd met regeringsdeskundigen en vertegenwoordigers van de sector om tot uniformere controles in de Gemeenschap te komen.

⁽¹⁾ PB nr. L 325 van 29. 11. 1988.

⁽²⁾ PB nr. L 72 van 25. 3. 1993.

⁽³⁾ PB nr. C 243 van 30. 8. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1813/95

van **Hiltrud Breyer (V)**

aan de Commissie

(28 juni 1995)

(95/C 257/147)

Betreft: Wetenschappelijk comité voor zuigelingen- en kleutervoeding

1. Is het waar dat prof. Rey, die in het Wetenschappelijk Comité voor voeding van de Commissie verantwoordelijk is voor de afdeling zuigelingen- en kleutervoeding, respectievelijk zijn instituut ook onderzoeken uitvoert voor de industrie?
2. Is het waar dat prof. Rey de door hemzelf of zijn medewerkers uitgevoerde onderzoeken in het kader van het Wetenschappelijk Comité zelf controleert en beoordeelt?
3. Is het waar dat prof. Rey (Frankrijk) onderzoeken en wetenschappelijke verklaringen over zuigelingen- en kleutervoeding die niet van hemzelf of zijn instituut afkomstig zijn doorgaans negatief beoordeelt?
4. Wat is de opvatting van de Commissie over dit belangenconflict?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(18 juli 1995)

Prof. Rey is op persoonlijke titel aangesteld als lid van het Wetenschappelijk Comité voor voeding in de hoedanigheid van wetenschappelijk deskundige. De Commissie denkt dat zijn deskundigheid op het gebied van voeding, met name zuigelingen- en kleutervoeding, een aanwinst is voor het comité.

Het is de normale gang van zaken dat wetenschappers werkzaam zijn voor een instituut, de overheid en het bedrijfsleven. Door aan dergelijke activiteiten deel te nemen houden zij hun deskundigheid op peil en doen zij nieuwe kennis op. De Commissie acht hun actieve deelname aan dergelijke studies een positieve factor in verband met hun geschiktheid een bijdrage te leveren tot de werkzaamheden van het Wetenschappelijk Comité. De Commissie wijst krachtig suggesties van de hand als zouden dergelijke activiteiten prof. Rey's oordeel in het kader van het

Wetenschappelijk Comité voor voeding op ontoelaatbare wijze beïnvloeden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1815/95

van Eryl McNally (PSE)

aan de Commissie

(28 juni 1995)

(95/C 257/148)

Betreft: Project voor geïntegreerde plattelandsontwikkeling Pa Nam in Tibet

Kan de Commissie berichten in de „European Journal” bevestigen volgens welke een contract ter waarde van 5,9 miljoen pond sterling is goedgekeurd voor het project voor geïntegreerde plattelandsontwikkeling Pa Nam in Tibet en dat dit besluit tijdens een besloten vergadering in oktober 1994 is genomen?

Is de Commissie zich bewust van de milieuramp die het gevolg zou kunnen zijn van dit besluit en van het feit dat de Verenigde Naties een soortgelijk programma om ecologische redenen hebben opgeschort?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(11 juli 1995)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar haar antwoorden op de schriftelijke vragen 94/95 van de heer Vandemeulebroucke ⁽¹⁾, 276/95 van de heer Langer en mevrouw Aglietta ⁽¹⁾ en 1054/95 van de heer Watson ⁽²⁾.

Het project heeft exact dezelfde goedkeuringsprocedure doorlopen als andere door de Gemeenschap gefinancierde ontwikkelingsprojecten, met inbegrip van het horen van deskundigen in alle Lid-Statens, en werd op 11 november 1994 door de Commissie goedgekeurd na advies van het Comité Azië-Latijns Amerika. De Commissie houdt altijd rekening met de milieugevolgen van een ontwikkelingsproject alvorens besloten wordt tot het project over te gaan.

Tot dusverre is de financieringsovereenkomst, na goedkeuring waarvan het project officieel kan beginnen, nog niet afgerond.

⁽¹⁾ PB nr. C 139 van 5. 6. 1995.

⁽²⁾ PB nr. C 179 van 13. 7. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1820/95

van Sylviane Ainardi (GUE/NGL)

aan de Commissie

(28 juni 1995)

(95/C 257/149)

Betreft: De mensenrechten in Syrië

Op 17 november 1994 heeft het Europees Parlement een resolutie ⁽¹⁾ goedgekeurd over het vierde financieel protocol bij de samenwerkingsovereenkomst EU-Syrië, waarin het de Commissie verzocht een verslag in te dienen over de stand van de mensenrechten in Syrië.

Kan de Commissie mededelen of zij dit document heeft opgesteld en hoe zij de situatie rond de mensenrechten in Syrië beoordeelt?

⁽¹⁾ PB nr. C 341 van 5. 12. 1994, blz. 177.

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(11 juli 1995)

Het geachte Parlementslid verwijst naar de ter gelegenheid van de Samenwerkingsraad EU/Syrië goedgekeurde resolutie, waarin het Parlement de Raad herinnert aan het verzoek dat bij de goedkeuring van het derde en vierde financieel protocol met Syrië aan de Raad is gedaan om het Parlement jaarlijks verslag uit te brengen over de stand van de mensenrechten in Syrië. De Commissie is derhalve van oordeel dat het Parlement zich voor dit verslag tot de Raad moet richten.

De Commissie verzekert het geachte Parlementslid dat zij zorgvuldig nagaat in hoeverre de mensenrechten in Syrië worden geëerbiedigd en dat zij van alle mogelijke gelegenheden gebruik maakt om de Syrische autoriteiten te wijzen op haar bezorgdheid ter zake en het belang dat zij daaraan hecht.

De Commissie heeft sedert 1993 enkele verbeteringen op dit gebied kunnen vaststellen, met name de vrijlating van enkele politieke gevangenen, het uitvoeren van gerechtelijk onderzoek in processen en de toestemming die aan humanitaire verenigingen zoals Amnesty International en Human Rights Watch is verleend om in Syrië een onderzoek te doen en met hooggeplaatsten in Syrië ontmoetingen te hebben.

De Commissie beseft evenwel dat de toestand allesbehalve bevredigend is en heeft erop gewezen dat voor een nadere

verdieping van de betrekkingen met Syrië de eerbiediging van de mensenrechten een wezenlijk bestanddeel is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1827/95

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en Juan Colino Salamanca (PSE)

aan de Commissie

(28 juni 1995)

(95/C 257/150)

Betreft: Eenvormige concepten binnen het sociaal beleid

Is de Commissie voornemens om, met het oog op een juiste evaluatie van het sociale en werkgelegenheidsbeleid in de Lid-Staten, maatregelen voor te stellen die op communautair niveau kunnen leiden tot eenvormige concepten en homogene statistieken over vraagstukken die te maken hebben met het sociale en werkgelegenheidsbeleid, zoals bijvoorbeeld „jonge werknemer”, „werkloze”, „flexibiliteit”, „actieve beleidsvormen”, enz.?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(31 juli 1995)

In het kader van de follow-up van de Europese Raden van Essen en Cannes zal jaarlijks een verslag worden opgesteld waarin de werkgelegenheidstrends nauwlettend worden gevolgd, het desbetreffend beleid van de Lid-Staten wordt gecontroleerd en verslag wordt gedaan over verdere vooruitgang op de arbeidsmarkt. Het verslag over 1995 zal worden opgesteld aan de hand van bijdragen uit de Lid-Staten. Voor de komende jaren voert de Commissie overleg met de Lid-Staten over het gebruik van een beperkt aantal kwantitatieve en kwalitatieve indicatoren die in onderlinge overeenstemming kunnen worden toegepast om de vooruitgang te meten.

Om de benodigde statistieken voor het volgen van de trends op de arbeidsmarkt (werkgelegenheid, werkloosheid, flexibiliteit, enz.) in de Gemeenschap te krijgen, is de Commissie doende een structuur te definiëren voor een herziene enquête naar de arbeidskrachten. Deze structuur, die wordt vastgesteld in samenwerking met de nationale bureaus voor de statistiek, beoogt een enquête naar de arbeidskrachten te leveren die beter vergelijkbaar is, frequenter wordt gehouden (elk kwartaal) en een groter aantal vragen omvat (o.a. over salarissen).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1846/95

van Fausto Bertinotti (GUE/NGL)

aan de Commissie

(3 juli 1995)

(95/C 257/151)

Betreft: Aanzienlijke vertraging bij de publikatie van het twaalfde verslag van de Commissie over de controle op de toepassing van de communautaire wetgeving in de Lid-Staten

Kan de Commissie,

overwegende dat het thans meer dan vijf maanden geleden is dat het twaalfde verslag van de Commissie over de toepassing van de communautaire wetgeving in de Lid-Staten is goedgekeurd,

overwegende dat dit verslag tot nu toe noch als COM-document, noch als tekst in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* is gepubliceerd en verdeeld,

mededelen wanneer zij denkt dit verslag te publiceren en de redenen van deze vertraging aangeven?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(13 juli 1995)

In tegenstelling tot wat in de vraag van het geachte Parlementslid wordt beweerd heeft de Commissie het twaalfde verslag over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht in de Lid-Staten in juni⁽¹⁾ goedgekeurd.

De Franse versie van het verslag is reeds aan het Parlement toegezonden. De overige versies volgen zo spoedig mogelijk.

(¹) Doc. COM(95) 500 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1864/95

van Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)

aan de Commissie

(16 juni 1995)

(95/C 257/152)

Betreft: Tussentijds verslag over de uitvoering van het vijfde actieprogramma van de Gemeenschap inzake het milieu

Kan de Commissie mededelen welke waarde zij hecht aan het tussentijds verslag over de uitvoering van het vijfde actieprogramma van de Gemeenschap inzake het milieu enerzijds, en aan wie dit verslag gericht is, anderzijds?

(¹) Doc. COM(94) 453.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(10 juli 1995)

In de resolutie betreffende het vijfde actieprogramma inzake het milieu die de Raad op 1 februari 1993 heeft vastgesteld, heeft hij de krachtens het vijfde actieprogramma opgezette Werkgroep voor de evaluatie van het milieubeleid verzocht de uitvoering van het programma te evalueren op basis van periodieke verslagen van de Commissie.

De Commissie heeft het passend geacht dat halverwege de periode tussen de goedkeuring van het programma en de evaluatie die vóór eind 1995 moet worden uitgevoerd informatie over de gemaakte vorderingen op ruimere schaal zou worden verspreid.

Het tussentijds verslag werd daarom ter informatie aan het Parlement en de Raad toegezonden. In het vijfde actieprogramma wordt de nadruk gelegd op het belang van samenwerking op alle bestuursniveaus en op alle niveaus binnen de sociaal-economische sectoren in een geest van gezamenlijke verantwoordelijkheid, transparantie en partnerschap. Het verslag werd dan ook ter informatie toegezonden aan andere organisaties op communautair, nationaal, regionaal en lokaal niveau.

De Commissie heeft duidelijk gemaakt dat het een voorlopig verslag betreft waarin de gemaakte vorderingen kwalitatief worden geëvalueerd. Een algemene voortgangsrapportage zal plaatsvinden als onderdeel van het evaluatieproces dat ook een door het Europees Milieuagentschap voor te bereiden bijgewerkte versie van het milieurapport zal omvatten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1867/95
van Iñigo Méndez de Vigo (PPE)
aan de Commissie
(3 juli 1995)
(95/C.257/153)

Betreft: Onderhandelingen tussen Japan en de Verenigde Staten in de automobielsector

Volgens berichten van Agence Europe van 8 juni 1995 hebben de Verenigde Staten het verzoek van de Europese Unie om waarnemer te kunnen zijn bij de besprekingen die binnenkort tussen Japan en de Verenigde Staten zullen plaatsvinden over het vraagstuk van de toegang van Amerikaanse auto's tot de Japanse markt, afgewezen.

Deze weigering heeft plaats nadat Japan dit verzoek wel heeft aanvaard en de woordvoerder van de Commissie heeft medegedeeld dat de Europese Unie een „substantieel belang” heeft in deze aangelegenheid en haar argumenten als „derde partij” wil doen gelden overeenkomstig de procedures van de GMO.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen naar aanleiding van deze weigering?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(17 juli 1995)

De Gemeenschap heeft gevraagd betrokken te worden bij de besprekingen die door Japan bij Amerika waren aangevraagd overeenkomstig de procedures van de Wereldhandelsorganisatie (WTO). Deze besprekingen hadden als onderwerp de door de Verenigde Staten aangekondigde eenzijdige handelssancties, die de invoer van bepaalde Japanse auto's op de Amerikaanse markt nadelig beïnvloeden.

Volgens de overlegprocedures van de WTO wordt een derde partij toegestaan deel te nemen aan de (door Japan aangevraagde) besprekingen op voorwaarde dat de partij tot welke het verzoek is gericht (de Verenigde Staten) het bestaan van een aanzienlijk commercieel belang erkent.

De belangstelling van de Gemeenschap houdt verband met de naleving door de Verenigde Staten van de multilaterale bepalingen van de WTO betreffende geschillenbeslechting, met inbegrip van handelsretorsie. De Verenigde Staten weigeren te voldoen aan het verzoek van de Gemeenschap, tenzij deze haar verzoek opnieuw formuleert en haar handelsbelang expliciet omschrijft. De Gemeenschap heeft duidelijk gemaakt het niet eens te zijn met de Amerikaanse reactie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1869/95
van Fausto Bertinotti (GUE/NGL)
aan de Commissie
(3 juli 1995)
(95/C.257/154)

Betreft: Vrijstelling tot 2006 om zich aan te passen aan Richtlijn 94/67/EG betreffende de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen en eerbiediging van de milieudoeleinden ter vermindering van de dioxine-emissie

Kan de Commissie,

overwegende dat artikel 13 van Richtlijn 94/67/EG⁽¹⁾ betreffende de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen vrijstelling verleent voor de toepassing ervan voor reeds bestaande verbrandingsinstallaties, zelfs tot het jaar 2006,

overwegende dat het vijfde actieprogramma voor milieu en duurzame ontwikkeling voor de periode 1985—2005 een vermindering van 90% van de dioxine-concentratie voorschrijft,

mededelen

1. hoe bovengenoemd doel kan worden bereikt, gezien de in artikel 13 van de onderhavige richtlijn verleende vrijstelling,
2. of zij niet vindt dat, om de doelstellingen van het vijfde actieprogramma op het gebied van milieu en duurzame

ontwikkeling te bereiken, de onderhavige richtlijn moet worden herzien?

(¹) PB nr. L 365 van 31. 12. 1994, blz. 34.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(27 juli 1995)

1. Het is de Commissie bekend dat een emissiegrenswaarde voor dioxine die alleen geldt voor de verbranding van gevaarlijk afval, niet voldoende is om de doelstellingen van het vijfde actieprogramma voor het milieu te verwezenlijken. Zij werkt dan ook aan een voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de verbranding van andere afvalstoffen, die in feite een veel belangrijker rol speelt bij het ontstaan van dioxines en furanen.

2. De Commissie is het ermeê eens dat het inderdaad nodig is Richtlijn 94/67/EG van de Raad betreffende de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen overeenkomstig artikel 8, lid 3, te wijzigen teneinde de geïntegreerde aanpak te voltooien.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1881/95

van **Raymonde Dury (PSE)**

aan de Commissie

(22 juni 1995)

(95/C 257/155)

Betreft: Sociaal plan voor het Cedefop

De voor 1 september 1995 geplande verhuizing van het Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (Cedefop) van Berlijn naar Thessaloniki zorgt voor een dramatische toestand voor dat deel van het personeel dat niet meegaat en dat geen baan elders heeft gevonden. Het gaat hier om 34 personen. Zij worden niet als Europese ambtenaren erkend omdat het Centrum niet is opgenomen in artikel 1 van de Verordening van toepassing op ambtenaren en andere werknemers van de Europese Gemeenschappen; zij kunnen daardoor geen aanspraak maken op artikel 29 over het overstappen van de ene Instelling naar de andere. Maar er is een kaderovereenkomst gesloten tussen de directeur en het personeel en daar stond in dat er voor iedereen een oplossing zou worden gevonden. Wat wil de Commissie eraan doen om een acceptabel sociaal plan door te voeren?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(27 juli 1995)

De Commissie vestigt de aandacht van de geachte Afgevaardigde op het feit dat het Europees Centrum voor de

ontwikkeling van de beroepsopleiding (Cedefop) een gedecentraliseerd orgaan van de Gemeenschappen is dat ten opzichte van de Commissie op onafhankelijke wijze wordt beheerd. De Raad van bestuur, een quadripartiet orgaan, is verantwoordelijk voor de arbeidsvoorwaarden van het personeel. Hij is ook verantwoordelijk voor de onderhandelingen met Griekenland over het sluiten van overeenkomsten in verband met de zetelkwestie, waarbij de Commissie de nodige technische hulp biedt.

De Commissie heeft in februari 1994 bij de Raad, het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité een voorstel tot wijziging van de zetel ingediend, vergezeld van een voorstel tot wijziging van artikel 13 van de verordening betreffende het Cedefop om de personeelsleden daarvan onder het statuut (¹) en de regelingen van toepassing op de andere personeelsleden van de Gemeenschappen te laten vallen. Deze wijziging maakt een oplossing mogelijk van de meeste problemen van de personeelsleden van het Cedefop die worden getroffen door de verhuizing waartoe de Europese Raad in oktober 1993 heeft besloten. Zij biedt ook compensatiemogelijkheden om het hoofd te bieden aan de moeilijke situatie waarmee het bij het Cedefop werkzame personeel wordt geconfronteerd. De Raad heeft de Commissie gevolgd en heeft twee verordeningen (²) in die zin goedgekeurd.

Ingevolge een voorstel van de Commissie aan de Raad van bestuur van het Cedefop is een werkgroep met „variabele geometrie” ingesteld om na te gaan op welke wijze steun aan het personeel kan worden verleend. In 1994 en 1995 zijn tussen het Cedefop en de Commissie verscheidene vergaderingen gehouden.

Thans zijn op de personeelsleden van het Cedefop dezelfde regelingen van toepassing als die welke voor de overige nieuw opgerichte gedecentraliseerde organen van de Gemeenschap zijn vastgesteld. Als gevolg van door het Cedefop georganiseerde vergelijkende proeven zijn alle personeelsleden ambtenaren van het Cedefop geworden, waardoor een van de in de kaderovereenkomst voorgestelde maatregelen kon worden gerealiseerd.

Om zoveel mogelijk het hoofd te kunnen bieden aan de meest nijpende problemen in verband met de verhuizing en overeenkomstig de in de kaderovereenkomst vastgelegde beginselen heeft de directeur van het Cedefop bijgevolg getracht om de volgende maatregelen te nemen, die voortvloeien uit de toepassing van de op de Europese ambtenaren van toepassing zijnde verordeningen die reeds directe mobiliteit mogelijk maken:

— „terbeschikkingstelling” van de ambtenaren van het Cedefop bij nationale overheidsdiensten, ondernemingen of universiteiten of hogescholen in Europa.

— „wijziging van de vestigingsplaats” om met name te werken in diverse instellingen ter uitvoering van de acties en activiteiten van het werkprogramma van het Cedefop.

Wat haar bevoegdheden betreft, is de Commissie bezig met de opstelling van een verordening betreffende een vrijwillige

afvloeiingsregeling die zou gelden voor een bepaald aantal ambtenaren van het Cedefop die ouder zijn dan 50 jaar en meer dan 15 jaar in dienst zijn dan wel ouder zijn dan 55 jaar en meer dan 10 jaar in dienst zijn. Zij is ook bezig met de uitwerking van een voorstel tot wijziging van sommige artikelen van de verordeningen die op de Europese ambtenaren van toepassing zijn om de mobiliteit tussen de communautaire Instellingen en de agentschappen te vergemakkelijken.

- (¹) Verordening van toepassing op de ambtenaren van de Gemeenschappen.
 (²) Verordening (EG) nr. 1131/94 van de Raad waarbij de zetel van het Centrum te Thessaloniki wordt vastgesteld (PB nr. L 127 van 19. 5. 1994) en Verordening (EG) nr. 251/95 van de Raad waarbij het statuut van de personeelsleden van het Cedefop wordt aangepast aan het statuut dat voor de andere nieuw opgerichte gedecentraliseerde organen van de Gemeenschap is goedgekeurd (PB nr. L 30 van 9. 2. 1995).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1893/95

van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie

(3 juli 1995)

(95/C 257/156)

Betreft: Omzetting van communautaire richtlijnen door Spanje

De Commissie heeft gegevens verstrekt over de omzetting in de nationale wetgevingen van veertien Lid-Staten (de vijftien minus Oostenrijk) van de 219 maatregelen waarin is voorzien in het Witboek van 1985, en die reeds in de nationale wetgevingen zouden moeten zijn omgezet. Gemiddeld is 92,6 % van de maatregelen omgezet. Zes Lid-Staten (Denemarken, Spanje, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en Zweden) hebben de drempel van 95 % overschreden, terwijl er drie (Duitsland, Griekenland en Finland) niet verder komen dan 90 %.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen naar haar weten door Spanje niet zijn omgezet?

Heeft zij tegen deze Lid-Staat een procedure ingeleid wegens het niet naleven van zijn verplichtingen ter zake? Zo ja, in welke gevallen en op welke gronden?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(14 juli 1995)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar het twaalfde jaarlijks verslag over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht (¹), dat onlangs aan het Parlement is toegezonden.

(¹) Doc. COM(95) 500 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1905/95

van Bill Miller (PSE)

aan de Commissie

(3 juli 1995)

(95/C 257/157)

Betreft: Intergouvernementele Conferentie

Kan de Commissie overgaan tot publikatie van de notulen en het stemgedrag van elk lid van de Commissie tijdens vergaderingen van de Commissie?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(13 juli 1995)

Het beginsel dat ten grondslag ligt aan het beleid van de Commissie betreffende haar documenten is de toegankelijkheid tot alle documenten, met uitzondering van die documenten waarvan de openbaarmaking de publieke of de privébelangen of de vertrouwelijkheid van de besprekingen van de Commissie zou kunnen schaden. Deze vertrouwelijkheid wordt trouwens in artikel 7 van het Reglement van orde van de Commissie vermeld.

De Commissie is derhalve niet voornemens de notulen van haar vergaderingen en de resultaten van de stemmingen van haar leden openbaar te maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1906/95

van Bill Miller (PSE)

aan de Commissie

(3 juli 1995)

(95/C 257/158)

Betreft: Intergouvernementele Conferentie

Is de Commissie bereid, gezien de ondemocratische opzet van het Economisch en Sociaal Comité, de mogelijkheid van een fusie met het Comité van de Regio's te overwegen?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(13 juli 1995)

De samenstelling van het Economisch en Sociaal Comité (vertegenwoordigers van de verschillende sectoren van het economisch en maatschappelijk leven) is niet dezelfde als die van het Comité van de Regio's (vertegenwoordigers van de regionale en lagere overheden). Deze twee raadgevende comités bij de Commissie en de Raad vertolken dus in hun adviezen standpunten van verschillende aard. De Commissie acht het derhalve niet opportuun deze twee organen te laten fuseren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1962/95

van **Concepció Ferrer (PPE)**
aan de Commissie
(6 juli 1995)
(95/C 257/159)

Betreft: Europese glasindustrie

Soda is een van de belangrijkste grondstoffen voor de glasindustrie.

De producenten van soda hebben de Commissie verzocht anti-dumpingrechten vast te stellen op de invoer van soda uit de Verenigde Staten. De diensten van de Commissie zijn op dit verzoek ingegaan en hebben voorlopige rechten vastgesteld (Verordening (EG) nr. 823/95) ⁽¹⁾.

Kan de Commissie, gezien het feit dat de vaststelling van anti-dumpingrechten voor de invoer van soda uit de Verenigde Staten voor de glasindustrie een aanzienlijk gevaar oplevert voor de mededingingspositie en dus voor de arbeidsplaatsen in deze industrietak, mededelen of zij voornemens is deze voorlopige rechten om te zetten in blijvende rechten? Zo ja, heeft de Commissie de ernstige gevolgen die een dergelijk besluit voor de Europese glasindustrie zou kunnen hebben, bestudeerd?

⁽¹⁾ PB nr. L 83 van 13. 4. 1995, blz. 8.

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(26 juli 1995)

De Commissie is momenteel bezig de opmerkingen te onderzoeken die belanghebbenden haar hebben toegezonden naar aanleiding van de voorlopige anti-dumpingmaatregelen die op 13 april 1995 werden ingesteld.

Alle argumenten worden zorgvuldig onderzocht en zullen bij de vaststelling van definitieve maatregelen in aanmerking worden genomen.

De concurrentiepositie van de glasindustrie, die actief aan de procedure deelneemt, wordt uitgebreid onderzocht.

Het anti-dumpingonderzoek zal binnenkort worden afgesloten en de conclusies zullen de Raad ter goedkeuring worden voorgelegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1988/95

van **Eryl McNally (PSE)**
aan de Commissie
(29 juni 1995)
(95/C 257/160)

Betreft: CCGT

Aan de hand van een bezoek aan de krachtcentrale met gecombineerde cyclus van Rye House, die door Siemens voor PowerGen in het Verenigd Koninkrijk werd aangelegd, werd het mij duidelijk dat de desbetreffende kosten aanzienlijk lager waren dan de cijfers die door de Commissie werden gegeven tijdens het Mochovce-debat in het Europees Parlement op 16 februari 1995 en in de hoorzitting die door de Commissie energie van het Europees Parlement op 1 maart 1995 werd gehouden. De kosten die tijdens dit debat werden gegeven voor de gasturbine met gecombineerde cyclus (CCGT) waren ongeveer 1,28 maal hoger dan die voor het kernalternatief.

Hoe zal deze factor veranderen als de afbouw van een CCGT-centrale slechts 300 miljoen ecu kost?

Hoe zal deze factor veranderen als het cycluserendement waarvan men bij de berekeningen is uitgegaan, dichter bij de 60 % (binnenkort bereikbaar) of 55 % (thans beschikbaar) zal blijken te liggen?

Hoe zal deze factor veranderen als men de huidige kosten voor aardgas en niet de veronderstelde toekomstige kosten hanteert?

Antwoord van de heer De Silguy
namens de Commissie
(25 juli 1995)

Tijdens het debat in het Parlement, evenals tijdens de hoorzitting met de Commissie voor energie, heeft de Commissie zich gebaseerd op de prijs van een CCGT (energiecentrale met gecombineerde cyclus), zoals vastgesteld door de onafhankelijke adviseur ⁽¹⁾. Na onderzoek bij de drie belangrijkste leveranciers van energiecentrales met gecombineerde cyclus aan Oost-Europa, te weten GE (General Electric), Siemens en ABB (Asea Brown Boveri), heeft deze vastgesteld dat de prijs hiervoor 600 US-dollar/kW bedraagt, waarbij nog eens 3 % wordt opgeteld voor het bouwrijp maken van de locatie en voor het projectmanagement. Deze prijs van 600 US-dollar/kW wordt eveneens bevestigd door de Europese Investeringsbank (EIB).

De kosten van de CCGT van Rye House Power zijn niet representatief, daar bij dit project sprake was van bijzondere omstandigheden. Bij Mochovce is dat niet het geval.

Wat de andere punten betreft die door het geachte Parlementslid naar voren zijn gebracht, herinnert de Commissie eraan dat zij de prijs van ieder project beoordeelt op basis

van het gehele dossier. Zij acht het niet nodig zeer hypothetische varianten in haar overwegingen te betrekken.

(¹) „Mochovce Nuclear Power Plant Least Cost Analysis”. Putnam, Hayes and Bartlett Ltd, 28. 11. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2001/95

van Mair Morgan (PSE)

aan de Commissie

(8 juli 1995)

(95/C 257/161)

Betreft: Fokken van windhonden in Ierland

Is de Commissie er, gegeven het feit dat de Europese Unie kredieten beschikbaar stelt voor het fokken van windhonden in Ierland, van op de hoogte dat de meeste jonge honden van deze fokkerijen verkocht worden voor windhondenrennen in het Verenigd Koninkrijk en dat grote aantallen volwassen, gezonde en actieve honden routinematig — en niet altijd op een fatsoenlijke manier — worden omgebracht omdat zij over de top van hun renvermogen heen zijn?

Hoe denkt de Commissie ervoor te zorgen dat EU-gelden niet langer zullen worden gebruikt ter stimulering van het fokken van honden die bestemd zijn voor een recreatie-industrie waarin zij een kort leven en mogelijk een pijnlijke dood zullen kennen?

Kan de Commissie aangeven hoeveel communautaire kredieten er voor het fokken van windhonden in Ierland zijn toegewezen?

Antwoord van de heer Fischler

namens de Commissie

(7 augustus 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het gecombineerde antwoord dat de Commissie heeft gegeven op de schriftelijke vragen 1248/95 en 1406/95 van mevrouw Crawley en mevrouw Pollack (¹).

(¹) PB nr. C 222 van 28. 8. 1995, blz. 60.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2022/95

van Bengt Hurtig (GUE/NGL)

aan de Commissie

(4 juli 1995)

(95/C 257/162)

Betreft: Milieu

Volgens artikel 112 van het Verdrag betreffende de toetreding van Zweden hoeven de bepalingen van bijlage XII

gedurende de eerste vier jaar van het Zweedse lidmaatschap niet ten volle te worden toegepast. Volgens lid 2 van artikel 112 moeten de bepalingen binnen die periode volgens de EU-procedures worden herzien. De bedoeling daarvan was dat de milieuvoorschriften van de Europese Unie op de Zweedse regelgeving worden afgestemd. Welke initiatieven heeft de Commissie ontplooid om de herziening als bedoeld in artikel 112, lid 2, uit te voeren.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard

namens de Commissie

(27 juli 1995)

De Commissie is zich terdege bewust van haar rol bij de herziening van de relevante communautaire milieuwetgeving, zoals deze ten aanzien van Zweden is vastgelegd in artikel 112 en bijlage XII van de Toetredingsakte. De Commissie heeft al een begin gemaakt met een inventarisatie van de benodigde werkzaamheden en er wordt systematisch toezicht gehouden op de uitvoering daarvan. Hierbij hecht de Commissie het grootst mogelijke belang aan het streven naar de bescherming van de gezondheid, de veiligheid en het milieu op een hoog niveau.

De wijzigingen die moeten worden aangebracht in de richtlijnen waarnaar in de herzieningsclausule van de Toetredingsakte wordt verwezen, kunnen en zullen gedeeltelijk worden behandeld door werkgroepen die verantwoordelijk zijn voor de aanpassing van deze richtlijnen aan de vooruitgang van de techniek. De wijzigingen die op dit niveau zijn besproken, kunnen vervolgens via een comité-procedure worden vastgelegd. Daarnaast is voor sommige andere aspecten waarnaar in de herzieningsclausule wordt verwezen, de verplichting om nieuwe voorstellen in te dienen al opgenomen in bestaande richtlijnen.

Ondanks het feit dat de Commissie al veel werk heeft verzet, is het nog te vroeg om een gedetailleerd tijdschema voor de herziening van de relevante milieuwetgeving te geven. De Commissie kan het geachte Parlementslid verzekeren dat zij dit als een heel ernstige zaak beschouwt en het Parlement van de ontwikkelingen op de hoogte zal houden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2054/95

van Imelda Read (PSE)

aan de Commissie

(12 juli 1995)

(95/C 257/163)

Betreft: De plannen van de Commissie in verband met sekten

Is de Commissie, gezien de trage voortgang van het Statuut voor de Europese vereniging voornemens Lid-Statens te waarschuwen voor gevaarlijke of mogelijk gevaarlijke sekten?

**Antwoord van mevrouw Gradin
namens de Commissie**
(2 augustus 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op mondelinge vraag H-280/95 van de heer Crawley tijdens het vragenuur in de vergaderperiode van het Parlement van mei 1995 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Handelingen van het Parlement (mei 1995).

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2068/95
van **Hiltrud Breyer (V)**
aan de Commissie
(7 juli 1995)
(95/C 257/164)

Betreft: Onderzoek- en technische ontwikkelingsprojecten buiten de Europese Unie

Welke onderzoek- en technische ontwikkelingsprojecten buiten de Europese Unie die geheel of gedeeltelijk financieel door de Unie worden gesteund, betreffen de doelbewuste introductie in het milieu van genetisch gemanipuleerde organismen?

Kan de Commissie voor elk van deze projecten de volgende informatie verstrekken:

- land waar de introductie in het milieu heeft plaatsgevonden,
- ontvanger van gelden,
- omvang van de EU-middelen,
- eventuele in de Unie gevestigde onderzoekspartner,
- type van het geïntroduceerde organisme (ouderorganisme en bron van het vreemde genetische materiaal)?

Welk onderzoek of commerciële introductie van genetisch gemanipuleerde organismen in landen buiten de Unie zijn of worden gefinancierd door in de Unie gevestigde particuliere ondernemingen of onderzoekinstellingen? Gelieve per geval bovenstaande informatie te verstrekken.

Wat is het standpunt van de Unie over de „noodzaak voor en de modaliteiten van een protocol” bij het Verdrag inzake biologische diversiteit dat de veilige overbrenging, behande-

ling en gebruik van genetisch gemodificeerde organismen regelt?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**
(28 juli 1995)

Er is de Commissie niets bekend over projecten voor onderzoek of technologische ontwikkeling buiten de Gemeenschap waarbij doelbewust genetisch gemodificeerde organismen in het milieu worden geïntroduceerd, en die financieel worden gesteund door de Gemeenschap.

De Commissie heeft geen gedetailleerde gegevens over onderzoek of commerciële introductie van GGO's buiten de Gemeenschap, waarvan in de Gemeenschap gevestigde particuliere bedrijven of onderzoekinstellingen de financiering voor hun rekening nemen.

Een voorstel van de Commissie inzake een standpunt van de Gemeenschap betreffende de noodzaak en de vorm van een protocol als bedoeld in artikel 19, lid 3, van het Verdrag inzake biologische diversiteit is momenteel in behandeling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2099/95
van **Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)**
aan de Commissie
(7 juli 1995)
(95/C 257/165)

Betreft: Opwerking van Russisch plutonium uit wapens tot gemengd-oxydesplijststof in Hanau

De Duitse Bondsregering overweegt Russisch plutonium uit wapens in de tot nu toe nog niet in bedrijf gestelde splijtstofelementenfabriek in het Hessische Hanau tot gemengd-oxydesplijststofelementen op te werken.

1. Is de Commissie van deze plannen op de hoogte?
2. Zo ja, op welke wijze en in hoeverre is de Commissie/Euratom-instantie bij deze plannen betrokken?
3. Wie heeft de eigendomsrechten van het binnen de grenzen van de Europese Unie opgewerkte plutonium en de daaruit geproduceerde gemengd-oxydesplijststof?
4. Welke regeringen, instanties of instellingen zijn bij dit project betrokken?
5. Om welke hoeveelheden plutonium gaat het hierbij en binnen welke termijn moet de opwerking ervan plaatsvinden?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(27 juli 1995)

over de vraag of hoofdstuk VIII van het Euratom-Verdrag van toepassing is.

1, 2 en 4. De Commissie is niet officieel op de hoogte gesteld van de door het geachte Parlementslid genoemde plannen. Zij is echter op de hoogte van de berichten die hierover in de pers zijn verschenen en van het feit dat deze berichten door de Russische instanties zijn tegengesproken.

Met nadruk dient te worden gesteld dat dit materiaal in elk geval op het grondgebied van de Lid-Staten onderworpen is aan de maatregelen inzake veiligheidscontrole krachtens hoofdstuk VII van het Euratom-Verdrag.

3. Zolang de Commissie niet op de hoogte is van de bepalingen van deze transactie, kan zij zich niet uitspreken

5. Tot op heden beschikt de Commissie niet over enige kwantitatieve gegevens over deze plannen.
